

รายงานการประชุมรับฟังความคิดเห็นภาครัฐสภา
 ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ประจำปี ๒๕๖๑
 2018 Parliamentary Hearing at the United Nations Headquarters

ระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑
 นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา

สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คำนำ

การโยกย้ายถิ่นฐาน (migration) ถือเป็นวาระสำคัญเร่งด่วนลำดับต้น ๆ ของโลกในยุคปัจจุบัน จากปรากฏการณ์การโยกย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศ (international migration) ซึ่งมีจำนวนประชากรอพยพย้ายถิ่นข้ามประเทศขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ ๔๙ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ และเป็นสภาพปัญหาที่มีความซับซ้อนส่งผลกระทบต่อทุกประเทศทั่วโลก โดยที่ประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถจัดการกับปัญหานี้ได้โดยลำพัง ในภาวะที่การโยกย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศมีแนวโน้มจะขยายตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความร่วมมือระหว่างประเทศจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง จนกระทั่งในวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ ที่ประชุมสุดยอดสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติว่าด้วยผู้ลี้ภัยและผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ประจำปี ๒๕๕๙ (United Nations Summit for Refugees and Migrants 2016) ประเทศสมาชิกสหประชาชาติ จำนวน ๑๙๓ ประเทศ ต่างยอมรับถึงความสำคัญของภาวะการโยกย้ายถิ่นฐานของโลกในยุคปัจจุบัน และตระหนักถึงความจำเป็นในการกำหนดแนวทางเดียวที่ครอบคลุมทุกมิติ ที่เอื้อต่อการบริหารจัดการการโยกย้ายถิ่นฐานของมนุษย์ และความจำเป็นของการพัฒนาความร่วมมือด้านการโยกย้ายถิ่นฐานในเวทีโลก จึงได้ร่วมกันแสดงเจตจำนงผ่าน **“ปฏิญญานิวยอร์กว่าด้วยผู้ลี้ภัยและผู้โยกย้ายถิ่นฐาน” (New York Declaration for Refugees and Migrants)** ซึ่งนำไปสู่ความริเริ่มในการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศที่สำคัญ ๒ รายการ เพื่อจัดระเบียบการเคลื่อนย้ายประชากรข้ามประเทศ ได้แก่ ๑) ข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยผู้ลี้ภัย (Global Compact for Refugees - GCR) ซึ่งมีสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (United Nations High Commissioner for Refugees - UNHCR) เป็นผู้รับผิดชอบหลักและ ๒) ข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ (Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration) หรือเรียกโดยย่อว่า **“Global Compact for Migration”** หรือ GCM โดยข้อตกลง GCM ถือเป็นข้อตกลงระหว่างประเทศฉบับแรกของโลกที่ไม่เคยมีมาก่อน ที่นานาประเทศมุ่งหวังให้เป็นกรอบหลักที่กำหนดแนวทางเพียงกรอบเดียวในการจัดระเบียบการโยกย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศที่ครอบคลุมทุกมิติ

การประชุมรับฟังความคิดเห็นภาคีรัฐสภา ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา (Annual Parliamentary Hearing at the United Nations Headquarters) เป็นการประชุมที่สหภาพรัฐสภาจัดร่วมกับสหประชาชาติเป็นประจำทุกปี นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยการประชุมนี้จะมีลักษณะเป็นการสานเสวนาที่เปิดกว้างต่อการมีปฏิสัมพันธ์ที่หลากหลาย ทั้งการอภิปรายโดยสมาชิกรัฐสภานานาชาติ ผู้แทนถาวรประจำสหประชาชาติ เจ้าหน้าที่ประจำสหประชาชาติ ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการอภิปราย ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมจะได้รับฟังการบรรยายสรุป และร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ตามระเบียบวาระการประชุม

ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา สหภาพรัฐสภาในฐานะหุ้นส่วนของสหประชาชาติมีความพยายามในการผลักดันให้รัฐสภาประเทศสมาชิกได้มีส่วนร่วมแสดงบทบาทที่สำคัญกับกระบวนการต่าง ๆ ของสหประชาชาติ ซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศของภาคีรัฐบาล ซึ่งในครั้งนี้นี้เช่นกัน สหภาพรัฐสภามุ่งหมายให้เวทีการรับฟังความคิดเห็นภาคีรัฐสภาเป็นช่องทางสำคัญในการให้ข้อมูลแก่สมาชิกรัฐสภาที่เข้าร่วมประชุม ตลอดจนเป็นเวทีให้สมาชิกรัฐสภาได้แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่มีความทันสมัยเป็นปัจจุบัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ แนวคิด และแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในประเด็นต่าง ๆ ที่นานาชาติให้ความสนใจ

ในโอกาสนี้ คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้เข้าร่วมการประชุมรับฟังความคิดเห็นภาคีรัฐสภา ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ประจำปี ๒๕๖๑ (2018 Parliamentary Hearing at the United Nations Headquarters) ซึ่งจัดโดยความร่วมมือระหว่างสหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Union: IPU) และสหประชาชาติ (United Nations) โดยจัดขึ้น ๒ วัน คือ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ และวันศุกร์ที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุม Trusteeship Council Chamber ชั้น ๒ อาคารสำนักงานเลขาธิการ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ

นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ภายใต้หัวข้อหลักของการประชุม คือ **“มุมมองของภาคีรัฐสภาที่มีต่อข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ”** (Towards a global compact for safe, orderly and regular migration: A parliamentary perspective)

การประชุมในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นโอกาสในการรวบรวมข้อมูลนำเข้าผ่านทรศนะ มุมมองของภาคินิติบัญญัติต่อประเด็นด้านการโยกย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศซึ่งเป็นวาระที่สำคัญของโลกในยุคปัจจุบัน เพื่อนำไปประกอบกระบวนการเจรจาหรือระหว่างรัฐบาลในการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ (Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration - GCM) ซึ่งสหประชาชาติมีกำหนดจะให้การรับรองในเดือนธันวาคม ๒๕๖๑ ณ ราชอาณาจักรโมร็อกโก โดยรัฐสภาจะมีบทบาทสำคัญในการอนุมัติการกฎหมายภายในประเทศให้เป็นไปตามพันธกรณีของข้อตกลงระหว่างประเทศภายใต้กรอบของสหประชาชาติ โดยคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ร่วมแบ่งปันกับที่ประชุมถึงความสำเร็จของไทยในการบริหารจัดการนโยบายเกี่ยวกับผู้โยกย้ายถิ่นฐาน โดยเฉพาะการจัดระเบียบและให้ความคุ้มครองแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านให้เข้าสู่ระบบ ซึ่งไทยได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องเร็วก่อนที่กระบวนการจัดทำข้อตกลง GCM จะเริ่มต้นขึ้น

นอกจากนี้ คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติยังได้เข้าร่วมการประชุมรับฟังความคิดเห็นของ **ผู้มีส่วนได้เสียหลายฝ่าย ครั้งที่ ๔ (4th Informal interactive multi-stakeholder hearing)** ตามคำเชิญของสหภาพรัฐสภา ซึ่งจัดขึ้นในวันพุธที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติอีกด้วย โดยในการประชุมดังกล่าวมิได้มีแต่เพียงตัวแทนจากภาคีรัฐสภาซึ่งถือเป็นหนึ่งในผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหลายภาคส่วนเท่านั้น แต่สหประชาชาติยังเปิดโอกาสให้ตัวแทนจากทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ภาควิชาการ ตลอดจนองค์กรด้านสิทธิมนุษยชน และสื่อมวลชน เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นต่อการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศดังกล่าวในระยะที่ ๓ (Phase III) อีกด้วย อันเป็นไปตามเจตนารมณ์ของสหประชาชาติที่ต้องการให้กระบวนการจัดทำข้อตกลง GCM เป็นกระบวนการปรึกษาหารือที่เปิดกว้าง โปร่งใส และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วม

ฝ่ายเลขานุการคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการประชุม คำกล่าวต่าง ๆ ของทั้งประธานการประชุมและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องในแวดวงของการโยกย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศ เอกสารประกอบการประชุม พร้อมด้วยข้อคิดเห็นและข้อมูลที่คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติใช้นำเสนอต่อที่ประชุมไว้ในรายงานการประชุมรับฟังความคิดเห็นภาคีรัฐสภา ประจำปี ๒๕๖๑ ฉบับนี้ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานฉบับนี้จะให้ข้อมูลภาพรวม ทิศทาง และการติดตามการดำเนินงานร่วมกันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของรัฐสภาประเทศสมาชิกสหภาพรัฐสภาภายใต้กลไกกรอบกติกาความร่วมมือระหว่างประเทศของสหประชาชาติ

ฝ่ายเลขานุการคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
การประชุมรับฟังความคิดเห็นภาคีรัฐสภา ณ สำนักงานใหญ่
สหประชาชาติ ประจำปี ๒๕๖๑
มิถุนายน ๒๕๖๑

สารบัญ

คำนำ.....	ก
รายงานการประชุมรับฟังความคิดเห็นภาคีรัฐสภา ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ประจำปี ๒๕๖๑ ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา	
บทนำ.....	๑
องค์ประกอบคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ.....	๓
การประชุมรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียหลายฝ่าย ครั้งที่ ๔.....	๔
กำหนดการและระเบียบวาระการประชุม.....	๔
สาระสำคัญของการประชุม.....	๗
การประชุมรับฟังความคิดเห็นภาคีรัฐสภา ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ประจำปี ๒๕๖๑.....	๑๗
กำหนดการและระเบียบวาระการประชุม.....	๑๗
สาระสำคัญของการประชุม.....	๒๓

สรุปรายงานการประชุม จัดทำโดยสหภาพรัฐสภาและสหประชาชาติ (ฉบับภาษาอังกฤษ)

ถ้อยแถลงของบุคคลสำคัญ (ฉบับภาษาอังกฤษ)

๑. คำกล่าวเปิดการประชุมโดยนายมิโรสลาว ไลซัค (Mr. Miroslav Lajčák)
ประธานการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ ครั้งที่ ๗๒
๒. คำกล่าวเปิดการประชุมโดยนางสาวกาเบรียลา กูเอบาส บาร์รอน
(Ms. Gabriela Cuevas Barron) ประธานสหภาพรัฐสภา
๓. คำกล่าวปิดการประชุมโดยนางสาวกาเบรียลา กูเอบาส บาร์รอน
(Ms. Gabriela Cuevas Barron) ประธานสหภาพรัฐสภา

ภาคผนวก

๑. รายงานคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๒. กำหนดการเดินทางของคณะผู้แทนฯ
๓. กำหนดการของคณะผู้แทนฯ
๔. หนังสือเชิญเข้าร่วมการประชุมฯ
๕. หนังสือตอบตกลงเข้าร่วมประชุมฯ
๖. Suggested Talking Points สำหรับคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๗. กระบวนการจัดทำร่างข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ จัดทำโดยกระทรวงการต่างประเทศ
๘. ZERO DRAFT (Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration)
๙. สรุปรายงานการประชุมเจรจาระหว่างรัฐบาลเพื่อจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ วันที่ ๒๐ ๒๒ และ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา จัดทำโดยกระทรวงการต่างประเทศ

รายงานการประชุมรับฟังความคิดเห็นภาครัฐสภา ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ประจำปี ๒๕๕๑
ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

บทนำ

การประชุมรับฟังความคิดเห็นภาครัฐสภา ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา (Annual Parliamentary Hearing at the United Nations Headquarters) เป็นการประชุมที่สหภาพรัฐสภาจัดร่วมกับสหประชาชาติเป็นประจำทุกปี นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยการประชุมดังกล่าวจะมีลักษณะเป็นการสานเสวนาที่เปิดกว้างต่อการมีปฏิสัมพันธ์ที่หลากหลาย ทั้งการอภิปรายโดยสมาชิกรัฐสภานานาชาติ ผู้แทนถาวรประจำสหประชาชาติ เจ้าหน้าที่ประจำสหประชาชาติ ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการอภิปราย ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมจะได้รับฟังการบรรยายสรุป และร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ตามระเบียบวาระการประชุม สหภาพรัฐสภาในฐานะหุ้นส่วนของสหประชาชาติพยายามผลักดันให้รัฐสภาได้มีส่วนร่วมแสดงบทบาทที่สำคัญกับกระบวนการต่าง ๆ ของสหประชาชาติซึ่งเป็นองค์กระระหว่างประเทศของภาคีรัฐบาล โดยมุ่งหมายให้เวทีการรับฟังความคิดเห็นของภาคนิติบัญญัติเป็นพื้นที่แสดงบทบาทของภาคีรัฐสภา โดยเฉพาะ รวมถึงเป็นเวทีที่ให้ข้อมูลแก่สมาชิกรัฐสภาที่เข้าร่วมประชุม ตลอดจนเป็นเวทีให้สมาชิกรัฐสภาได้แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่มีความทันสมัยเป็นปัจจุบัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ แนวคิด และแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในประเด็นต่าง ๆ ที่นานาชาติให้ความสนใจ

ภาพรวมและภูมิหลังหลังความเป็นมาของการประชุม

สำหรับการประชุมรับฟังความคิดเห็นภาครัฐสภา ประจำปี ๒๕๖๑ (2018 Parliamentary Hearing at the United Nations Headquarters) ในครั้งนี้ จัดโดยความร่วมมือระหว่างสหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Union: IPU) และสหประชาชาติ (The United Nations) โดยจัดขึ้น ๒ วัน คือ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ และวันศุกร์ที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ ห้องประชุม Trusteeship Council Chamber ชั้น ๒ อาคารสำนักงานเลขาธิการ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ภายใต้หัวข้อหลักของการประชุม คือ **“มุมมองของภาคีรัฐสภาที่มีต่อข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ” (Towards a global compact for safe, orderly and regular migration: A parliamentary perspective)**

การประชุมในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นโอกาสในการรวบรวมข้อมูลนำเข้าผ่านพรรคคณะมุมมองของภาคนิติบัญญัติต่อประเด็นด้านการโยกย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศซึ่งเป็นวาระที่สำคัญของโลกในปัจจุบัน เพื่อนำไปประกอบกระบวนการเจรจาหรือระหว่างรัฐบาลในการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน

ที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ (Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration - GCM) ซึ่งสหประชาชาติมีกำหนดจะให้การรับรองในเดือนธันวาคม ๒๕๖๑ ณ ราชาอาณาจักรโมร็อกโก โดยรัฐสภาจะมีบทบาทสำคัญในการอนุมัติการกฎหมายภายในประเทศให้เป็นไปตามพันธกรณีของข้อตกลงระหว่างประเทศภายใต้กรอบของสหประชาชาติ

นอกจากนี้ สหภาพรัฐสภายังได้เชิญให้คณะผู้แทนรัฐสภาจากประเทศสมาชิกสหภาพรัฐสภาเข้าร่วมการประชุมรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียหลายฝ่าย ครั้งที่ ๔ (4th Informal interactive multi-stakeholder hearing) ซึ่งจัดขึ้นในวันพุธที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติอีกด้วย โดยในการประชุมดังกล่าวจะมีได้มีแต่เพียงตัวแทนจากรัฐสภาซึ่งถือเป็นหนึ่งในผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหลายภาคส่วนเท่านั้น แต่สหประชาชาติยังเปิดโอกาสให้ตัวแทนจากทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ภาควิชาการ ตลอดจนองค์กรด้านสิทธิมนุษยชน และสื่อสารมวลชน เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นต่อการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศดังกล่าวในระยะที่ ๓ (Phase III) อีกด้วย อันเป็นไปตามเจตนารมณ์ของสหประชาชาติที่ต้องการให้กระบวนการจัดทำข้อตกลง GCM เป็นกระบวนการปรึกษาหารือที่เปิดกว้าง โปร่งใส และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วม

คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ประกอบด้วย (จากซ้ายไปขวา)
๑. พลตำรวจเอก เอก อังสนานนท์ ๒. ศาสตราจารย์พิเศษภัทรศักดิ์ วรรณแสง
๓. พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์ (หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ) ๔. นายฉัตรชัย ปิยะสมบัติกุล
และ ๕. นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล เข้าร่วมการประชุมรับฟังความคิดเห็นภาครัฐสภา ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ประจำปี ๒๕๖๑
ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ นครนิวยอร์ก สหประชาชาติ

องค์ประกอบคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑. พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์
 - สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - รองประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ คนที่สอง
 - หัวหน้าคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
๒. นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล
 - สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - เลขาธิการคณะกรรมการการต่างประเทศ
 - ผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
๓. พลตำรวจเอก เอก อังสนานนท์
 - สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - กรรมการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส
 - ผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
๔. ศาสตราจารย์พิเศษภัทรศักดิ์ วรรณแสง
 - สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - กรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ
 - ผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
๕. นายฉัตรชัย ปิยะสมบัติกุล
 - สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - กรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ
 - ผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
๖. นายธนูคม บำรุงผล
 - ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานสหภาพรัฐสภา สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 - เลขานุการคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
๗. นางสาวศุภิสรา แก่นแก้ว
 - นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 - ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
๘. นางสาวตติยา รัตนวิโรจน์
 - นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ กลุ่มงานความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สำนักการต่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
 - ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ

การประชุมรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียหลายฝ่าย ครั้งที่ ๔
(4th Informal interactive multi-stakeholder hearing)

➤ กำหนดการและระเบียบวาระการประชุม

หัวข้อหลักการประชุม : “ข้อเท็จจริงก่อนเจตคติ : การส่งเสริมการสนทนาหรือในเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานโดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์” (Facts instead of perceptions: Promoting an evidence-based discussion on migration)

คณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ประกอบด้วย (จากซ้ายไปขวา)
๑. นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล ๒. ศาสตราจารย์พิเศษภัทรศักดิ์ วรณแสง
๓. พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์ (หัวหน้าคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ) ๔. นายฉัตรชัย ปิยะสมบัติกุล
และ ๕. พลตำรวจเอก เอก อังสนานนท์ เข้าร่วมการประชุมรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ครั้งที่ ๔
วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๐.๒๐ นาฬิกา

พิธีเปิดการประชุม โดยบุคคลสำคัญ ดังนี้

- นายมีโรสลาฟ ไลซัค (Mr. Miroslav Lajčák)
ประธานการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ ครั้งที่ ๗๒
- นางสาวลูอีส อาร์เบอร์ (Ms. Louise Arbour)
เลขาธิการที่ประชุมระหว่างรัฐบาลเพื่อยกร่างการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ

เวลา ๑๐.๒๐ - ๑๑.๔๕ นาฬิกา

ช่วงที่ ๑ : การอภิปรายในหัวข้อ “จากเรื่องเล่าสู่ข้อเท็จจริง : การสนับสนุนการใช้ข้อมูลที่มีคุณภาพ” (From fiction to fact: the case for quality data)
ในวาระนี้ จะอภิปรายโดยมุ่งเน้นประเด็นเรื่องความสำคัญของข้อมูลที่มีคุณภาพและข้อมูลแบบจำแนกประเภท รวมไปถึงการพิจารณาเจตคติที่

คลาดเคลื่อนจากความจริงที่พบบ่อยในเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐาน ตลอดจนวิธีการใช้ประโยชน์จากข้อเท็จจริงและนำเสนอภาพของการโยกย้ายถิ่นฐาน

แนวทางคำถามสำหรับการอภิปราย :

- บทบาทของข้อมูลในการอภิปรายเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานมีอะไรบ้าง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถทำอะไรเพื่อปรับปรุงข้อมูลการย้ายถิ่นฐานได้บ้าง
- มีวิธีการจัดการกับปัญหาการจำกัดเก็บข้อมูลในข้อตกลงระหว่างประเทศฯ อย่างไร

ผู้ร่วมอภิปราย

- นายฟิลิป คอนเนอร์ (Mr. Phillip Connor) นักวิจัยอาวุโสของศูนย์การวิจัย Pew
- นางสาวฟาเบียนเน เบเนต เรบิฟเฟ (Ms. Fabienne Venet Rebiffé) ผู้อำนวยการสถาบันการศึกษาด้านการอพยพย้ายถิ่น
- นางสาวคาคตรี ซูวา (Ms. Kadri Soova) ผู้เชี่ยวชาญด้านการอพยพย้ายถิ่นฐานองค์กรเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศว่าด้วยผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ไม่มีเอกสารรับรองที่ถูกกฎหมาย (PICUM)

ผู้ดำเนินการอภิปราย

- นายเบลลา โฮวี (Mr. Bela Hovy) หัวหน้าส่วนการอพยพย้ายถิ่นของแผนกการเศรษฐกิจและสังคม องค์การสหประชาชาติ

เวลา ๑๑.๔๕ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา

ช่วงที่ ๒ : การอภิปรายในหัวข้อ “ความท้าทายเกี่ยวกับข้อมูลด้านการโยกย้ายถิ่นฐานที่ไม่เที่ยงตรง” (*The challenge of inaccurate narratives about migration*)

ในวาระนี้ จะมุ่งเน้นเรื่องบทบาทของสื่อมวลชนและความจำเป็นในการทำงานร่วมกันเพื่อสนับสนุนการอภิปรายโดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐาน โดยจะพิจารณาว่าในทางปฏิบัติสื่อมวลชนสามารถมีบทบาทในการร่วมกำหนดรูปแบบการอภิปรายในประเด็นเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานได้อย่างไร ในการอภิปรายวาระนี้จะพิจารณาแนวทางที่ผู้มีส่วนได้เสียสามารถร่วมมือกันเพื่อหลีกเลี่ยงข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง

แนวทางคำถามสำหรับการอภิปราย :

- สื่อมวลชนมีบทบาทอะไรบ้างในการกำหนดการนำเสนอข้อมูลสาธารณะเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐาน
- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถหลีกเลี่ยงการเผยแพร่ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องได้อย่างไรบ้าง

ผู้ร่วมอภิปราย

- นายบิล โอม (Mr. Bill Orme) ที่ปรึกษาเครือข่ายจริยธรรมนักสื่อสารมวลชน
- นางสาวเทนเดอี อะคีอุม (Ms. Tendayi Achiume) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ด้านกฎหมายแห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย และผู้นำเสนอรายงานพิเศษเรื่องการเหยียดเชื้อชาติ ความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ และการไม่ยอมรับความแตกต่าง
- นางสาวโมนามิ มัวลิก (Ms. Monami Maulik) ผู้ประสานงาน องค์กรความร่วมมือนานาชาติว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน

ผู้ดำเนินการอภิปราย

- นางสาวมิเชล ไคลน์-โซโลมอน (Ms. Michele Klein-Solomon) ผู้อำนวยการองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน

เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ นาฬิกา พักรับประทานอาหารมือกลางวัน

เวลา ๑๕.๐๐ - ๑๖.๑๕ นาฬิกา **ช่วงที่ ๓** : การอภิปรายในหัวข้อ “การต่อสู้กับความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ และการมองแบบเหมารวมด้วยข้อมูลที่มีหลักฐานเชิงประจักษ์”
(*Combating xenophobia and stereotypes with evidence-based narratives*)

การอภิปรายในวาระนี้จะมุ่งเน้นเรื่องบทบาทของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และภาคประชาสังคมในการต่อต้านการเหยียดเชื้อชาติ ความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ และการมองแบบเหมารวม โดยจะอภิปรายถึงความจำเป็นของข้อมูลเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานที่ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ และความสำคัญของการทำให้แน่ใจว่าการกำหนดนโยบายจะต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้โยกย้ายถิ่นฐานด้วย

แนวทางคำถามสำหรับการอภิปราย :

- แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศที่มีต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐานในการต่อต้านการเหยียดเชื้อชาติ และความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ ประกอบด้วยอะไรบ้าง

- ข้อมูลที่มีคุณภาพสูงขึ้น จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายข้างต้นได้อย่างไร

ผู้ร่วมอภิปราย

- นางสาวแคทเธอรีน แทคทาควิน (Ms. Catherine Tactaquin)

กรรมการบริหาร เครือข่ายเพื่อสิทธิของผู้อพยพและผู้ลี้ภัยแห่งชาติ

- นายโจชัว เบนเน็ต (Mr. Joshua Bennett) รองประธานกรรมการบริหาร บริษัท Show of Force นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

- นายอาเหม็ด ตูมี (Mr. Ahmed Toumi) สมาชิกรัฐสภาราชอาณาจักรโมร็อกโก ผู้ดำเนินการอภิปราย

- นางสาวหลี่หลิง ตัน (Ms. Liling Tan) เครือข่าย Feature Story News

สถานีโทรทัศน์ China Global TV Network สมาคมผู้สื่อข่าวแห่งสหประชาชาติ

เวลา ๑๖.๑๕ - ๑๗.๔๕ นาฬิกา

ช่วงที่ ๔ : การอภิปรายในหัวข้อ “การติดตามผล และการทบทวนเรื่องข้อตกลงระหว่างประเทศฯ” (*Follow-up and review of the Global Compact*)

วาระนี้จะเปิดโอกาสให้ที่ประชุมอภิปรายแลกเปลี่ยนแนวคิดเพื่อการติดตามผล และการปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ

ผู้ร่วมอภิปราย

- นายวิลเลียม กัวส์ (Mr. William Gois) ผู้ประสานงานประจำภูมิภาค องค์กรเครือข่ายผู้อพยพในภูมิภาคเอเชีย

- นายเซอร์เก มาร์คอฟ (Mr. Sergei Markov) ผู้อำนวยการมูลนิธิ Prince Michael of Kent Charitable Foundation

- นายออสติน ฟรากอเมน (Mr. Austin Fragomen) ประธานการประชุมกลไกทางธุรกิจของที่ประชุมนานาชาติว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานและการพัฒนา

ผู้ดำเนินการอภิปราย

- นายเดวิด โดโนฮิว (Mr. David Donoghue) เครือข่ายองค์กรความร่วมมือ เพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ

เวลา ๑๗.๔๕ - ๑๘.๐๐ นาฬิกา

พิธีปิดการประชุม โดยบุคคลสำคัญ ดังนี้

- นายเยิร์ก เลาเบอร์ (Mr. Jürg Lauber) เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวร สมาพันธรัฐสวิสประจำสหประชาชาติ
- นายฮวน โฮเซ โกเมส คามาโช (Mr. Juan José Gómez Camacho) เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรเม็กซิโกประจำสหประชาชาติ และผู้ประสานงาน การเจรจาระหว่างรัฐบาลเกี่ยวกับข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ
- นายมีโรสลอฟ ไลซัค (Mr. Miroslav Lajčák) ประธานการประชุมสมัชชา-สหประชาชาติ สมัยสามัญ ครั้งที่ ๗๒

➤ สาระสำคัญของการประชุม

☉ วันพุธที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๘.๐๐ นาฬิกา ณ ห้อง Trusteeship Council Chamber สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก คณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ นำโดย พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตต์ รองประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ คนที่สอง สถานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะหัวหน้าคณะผู้แทน-สถานิติบัญญัติแห่งชาติ เข้าร่วมการประชุมรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย ครั้งที่ ๔ เพื่อเตรียมการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ (4th Interactive multi-stakeholder hearing on Global Compact on Safe, Orderly and Regular Migration - GCM) ภายใต้หัวข้อ **"ข้อเท็จจริง ก่อนเจตคติ: การส่งเสริมการสนทนาหรือเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานโดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์"** (Facts instead of perceptions: Promoting evidence-based discussion on migration)

พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตต์ รองประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ คนที่สอง หัวหน้าคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ นำคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ เข้าร่วมการประชุมรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียหลายฝ่าย ครั้งที่ ๔ (4th Informal interactive multi-stakeholder hearing) ในวันพุธที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๘.๐๐ นาฬิกา ณ ห้อง Trusteeship Council Chamber สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก

การประชุมรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายซึ่งมีประธานที่ประชุมสมัชชา-สหประชาชาติเป็นเจ้าภาพหลักในการจัดประชุม ถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเตรียมการในการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ (Global Compact for Safe, Orderly

and Regular Migration - GCM) ซึ่งเป็นไปตามข้อมติ ๗๑/๒๘๐ ของการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ ครั้งที่ ๗๑ ย่อหน้าที่ ๓๐^๑ โดยผู้เข้าร่วมประชุมจะมาจากหลากหลายภาคส่วน อาทิ ผู้แทนจากประเทศสมาชิก สหประชาชาติ ประเทศผู้สังเกตการณ์ องค์กรภาคประชาสังคม องค์กรภาควิชาการ รัฐสภา รวมไปถึงองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร อนึ่ง การประชุมรับฟังความคิดเห็นนี้ ถือเป็นเวทีสำคัญสำหรับการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงนโยบาย ความร่วมมือ และการเป็นหุ้นส่วนระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในประเด็นการโยกย้ายถิ่นฐาน โดยประธานที่ประชุมนี้จะได้รวบรวมผลการประชุมดังกล่าวเพื่อนำเสนอประกอบการพิจารณาในการประชุมหารือระหว่างภาครัฐบาล (intergovernmental negotiations) ในระยะที่ ๓ ต่อไป

การประชุมเริ่มขึ้นเมื่อเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา นายมิโรสลาฟ ไลซัค (Mr. Miroslav Lajčák) ประธานที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ เป็นผู้กล่าวเปิดการประชุม โดยได้กล่าวเน้นย้ำว่าข้อเท็จจริงและข้อมูลเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาการสนองตอบที่มีประสิทธิภาพต่อปัญหาการโยกย้ายถิ่นฐานของโลกปัจจุบัน รวมถึงตั้งข้อสังเกตว่าการเกิดสุญญากาศทางข้อมูลที่เชื่อถือได้ อาจถูกแทนที่ด้วยการใช้ถ้อยคำที่เกินจริงหรือแม้กระทั่งการใช้วาทกรรมสร้างความเกลียดชัง ดังนั้นการส่งเสริมความร่วมมือกันของทุกภาคส่วนในสังคมจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการรวบรวมข้อมูล เช่นเดียวกันกับการต่อสู้กับเรื่องเล่าในเชิงลบ นอกจากนี้ยังกล่าวเสริมว่าการโยกย้ายถิ่นฐานเป็นปัญหาที่ซับซ้อน และผู้คนทั่วไปก็มีความเข้าใจต่อประเด็นดังกล่าวแตกต่างกัน แต่หากผู้คนทั่วไปได้รับทราบข้อมูลที่ถูกต้องผ่านข้อเท็จจริงและการประชุมเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลก็จะสร้างความเข้าใจในความเป็นจริงของประเด็นการโยกย้ายถิ่นฐานมากกว่าเจตคติที่ไม่ถูกต้อง

นายมิโรสลาฟ ไลซัค (Mr. Miroslav Lajčák) ประธานที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ ขณะกล่าวเปิดการประชุมรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ครั้งที่ ๔ (4th Informal interactive multi-stakeholder hearing) วันพุธที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ ห้อง Trusteeship Council Chamber สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหประชาชาติ

^๑ ๓๐. เรียกร้องให้ประธานที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ จัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเตรียมการในการประชุมหารือระหว่างภาครัฐบาล (intergovernmental negotiations) เป็นเวลา ๔ วัน ระหว่างเดือนเมษายน ๒๕๖๐ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๖๑ ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมจะเป็นตัวแทนจากหลากหลายภาคส่วน ประกอบด้วย องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร องค์กรภาคประชาสังคม องค์กรภาควิชาการ ภาครัฐสภา ผู้พลัดถิ่น ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน เครือข่ายองค์กรเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน องค์กรภาคเอกชน รวมถึงกำหนดให้ประธานที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติจัดทำสรุปรายงานการประชุมรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวเพื่อนำไปเป็นข้อเสนอแนะประกอบการพิจารณาในการประชุมหารือระหว่างภาครัฐบาล

ลำดับต่อมา นางสาวลูอีส อาร์บอร์ (Ms. Louise Arbour) เลขาธิการการประชุมเจรจาระหว่างรัฐบาลเพื่อจัดทำข้อตกลง GCM ได้กล่าวเปิดการประชุมต่อจากนายมิโรสลาฟ ไลซัค (Mr. Miroslav Lajčák) ประธานที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ โดยได้กล่าวว่า ประเทศสมาชิกสหประชาชาติหลายประเทศต่างเรียกร้องให้มีการปรับปรุงคุณภาพของข้อมูลเพื่อสนับสนุนการจัดทำนโยบายบนหลักฐานเชิงประจักษ์ และได้ตั้งข้อสังเกตว่าลำพังแค่เพียงตัวข้อมูลจะไม่สามารถเก็บรวบรวมข้อกังวลของทุกคนไว้ได้ และชี้ให้เห็นว่าแต่ละประเทศจะมีมุมมองและการจัดลำดับความสำคัญที่แตกต่างกัน โดยเน้นย้ำว่า ในบางครั้งหลักฐานเชิงประจักษ์จะถูกทำลายด้วยการนำไปเปรียบเทียบกับแนวความคิดที่ฝังรากลึกด้วยวัฒนธรรม และได้กล่าวถึงความจำเป็นในการสร้างวาทกรรมที่เปิดกว้างและมีสมดุลมากขึ้นในเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานเพื่อยุติคำถาม ความเข้าใจผิด และมุมมองที่มีอคติต่อประเด็นการโยกย้ายถิ่นฐานดังกล่าว

นางสาวลูอีส อาร์บอร์ (Ms. Louise Arbour) เลขาธิการการประชุมเจรจาระหว่างรัฐบาลเพื่อจัดทำข้อตกลง GCM ขณะกล่าวเปิดการประชุมรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ครั้งที่ ๔ (4th Informal interactive multi-stakeholder hearing) วันพุธที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๘.๐๐ นาฬิกา

จากนั้นเป็นการอภิปราย โดยที่ประชุมจะได้รับฟังการนำเสนอโดยผู้ร่วมอภิปราย (panelists) และผู้เข้าร่วมการประชุมซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภาคส่วนต่าง ๆ อาทิ ผู้แทนจากองค์กรภาคประชาสังคม องค์กรระหว่างประเทศ สื่อสารมวลชน สถาบันการศึกษา รัฐสภา และภาคเอกชน โดยได้ร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตั้งคำถาม และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ในประเด็นต่าง ๆ ที่สำคัญ

ทั้งนี้ ที่ประชุมได้แบ่งการอภิปรายออกเป็น ๔ ช่วง ประกอบด้วย

ช่วงที่ ๑ : การอภิปรายในหัวข้อ “จากเรื่องเล่าสู่ข้อเท็จจริง : การสนับสนุนการใช้ข้อมูลที่มีคุณภาพ”
(From fiction to fact: the case for quality data)

ช่วงที่ ๒ : การอภิปรายในหัวข้อ “ความท้าทายเกี่ยวกับข้อมูลด้านการโยกย้ายถิ่นฐานที่ไม่เที่ยงตรง”
(The challenge of inaccurate narratives about migration)

ช่วงที่ ๓ : การอภิปรายในหัวข้อ “การต่อสู้กับความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ และการมองแบบเหมารวมด้วยข้อมูลที่มีหลักฐานเชิงประจักษ์” (Combatting xenophobia and stereotypes with evidence-based narratives)

ช่วงที่ ๔ : การอภิปรายในหัวข้อ “การติดตามผล และการทบทวนเรื่องข้อตกลงระหว่างประเทศฯ”
(Follow-up and review of the Global Compact)

■ ช่วงที่ ๑ : การอภิปรายในหัวข้อ “จากเรื่องเล่าสู่ข้อเท็จจริง : การสนับสนุนการใช้ข้อมูลที่มีคุณภาพ”
(From fiction to fact: the case for quality data) - เวลา ๑๐.๒๐ - ๑๑.๔๕ นาฬิกา

ในวาระนี้ ที่ประชุมได้อภิปรายโดยมุ่งเน้นประเด็นเรื่องความสำคัญของข้อมูลที่มีคุณภาพและข้อมูลแบบจำแนกประเภท^๒ (disaggregate data) รวมไปถึงการพิจารณาเจตคติที่คลาดเคลื่อนจากความจริงที่พบบ่อยในเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐาน ตลอดจนวิธีการใช้ประโยชน์จากข้อเท็จจริงและการนำเสนอภาพของการโยกย้ายถิ่นฐาน

มีผู้ดำเนินการอภิปราย คือ นายเบลลา โหวี (Mr. Bela Hovy) หัวหน้าส่วนการอพยพย้ายถิ่นของแผนกการเศรษฐกิจและสังคม องค์การสหประชาชาติ (UN DESA) และมีผู้ร่วมอภิปราย จำนวน ๓ คน คือ (๑) นายฟิลลิป คอนเนอร์ (Mr. Phillip Connor) นักวิจัยอาวุโสของศูนย์การวิจัย Pew (๒) นางสาวฟาเบียนเน เบนเต เรบิฟเฟ (Ms. Fabienne Venet Rebiffé) ผู้อำนวยการสถาบันการศึกษาด้านการอพยพย้ายถิ่น และ (๓) นางสาวคาดรี ซูวา (Ms. Kadri Soova) ผู้เชี่ยวชาญด้านการอพยพย้ายถิ่น องค์การเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศว่าด้วยผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ไม่มีเอกสารรับรองสถานะที่ถูกกฎหมาย

การอภิปรายในวาระนี้เริ่มต้นด้วยการกล่าวถึงชนิดของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการโยกย้ายถิ่นฐาน ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลเชิงธุรการ (administrative data) ข้อมูลการประมาณจำนวนประชากร (population estimates data) ข้อมูลเชิงสำรวจ (survey data) และข้อมูลขนาดใหญ่ หรือ big data ซึ่งเป็นระบบการจัดเก็บข้อมูลจำนวนมากที่มีความหลากหลายและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยข้อมูลแต่ละแบบจะมีทั้งประโยชน์และข้อจำกัด โดยมีข้อสังเกตว่าข้อมูลที่ถูกเก็บรวบรวมไว้ควรเป็นข้อมูลเกี่ยวกับผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ปัจจัยผลักดันให้เกิดการโยกย้ายถิ่นฐาน และผลกระทบต่าง ๆ ของการโยกย้ายถิ่นฐาน นอกจากนี้ ที่ประชุมยังได้เน้นย้ำว่าข้อมูลจำแนกเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นจึงควรมีการรวมข้อมูลเกี่ยวกับคนพิการ เพศ อายุ กลุ่มชาติพันธุ์ รสนิยมทางเพศ ฯลฯ ไว้ เนื่องจากด้วยข้อมูลเหล่านี้จะทำให้สามารถจำแนกและระบุความเปราะบาง (vulnerability) ของผู้โยกย้ายถิ่นฐานแต่ละกลุ่มได้

ที่ประชุมได้ตั้งข้อสังเกตว่า มีความจำเป็นที่จะต้องใช้นักสังเกตการณ์จากหลากหลายกลุ่มในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามสถานการณ์ต่าง ๆ โดยองค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรรากหญ้าต่าง ๆ อาจทำหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้โยกย้ายถิ่นฐานในสถานการณ์ที่ไม่ปกติได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่รัฐ เนื่องจากผู้โยกย้ายถิ่นฐานอาจเกรงกลัวผลกระทบจากเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งในบางกรณีได้มีการเรียกร้องให้ภาคธุรกิจต่าง ๆ เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจ้างแรงงานข้ามชาติและห่วงโซ่อุปทานเพื่อช่วยป้องกันแรงงานข้ามชาติที่ถูกบังคับใช้แรงงาน

แม้ว่าการแบ่งปันข้อมูลจะเป็นสิ่งสำคัญ แต่อย่างไรก็ตามยังมีสิ่งท้าทายอีกมากมาย โดยเป็นที่น่าสังเกตว่าถึงแม้การแบ่งปันข้อมูลระหว่างประเทศต้นทางและประเทศปลายทางจะเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ แต่กระนั้นแม้ระหว่างรัฐบาลเอง กระทรวง หรือกระทั่งบรรดาหน่วยงานราชการต่าง ๆ ก็ยังมีอุปสรรคมากมาย โดยตลอดช่วงการอภิปรายในประเด็นดังกล่าวที่ประชุมได้มีการเน้นย้ำว่าต้องมีการยึดถือหลักจริยธรรมในการแบ่งปันข้อมูล รวมถึงต้องมีการเคารพหลักสิทธิมนุษยชนด้วยเช่นเดียวกัน อีกอย่างที่สำคัญคือต้องมีการบังคับใช้กฎหมายที่ใช้คุ้มครองข้อมูลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการใช้ข้อมูลทางชีวภาพ^๓ (Biometric Data)

^๒ ข้อมูลแบบจำแนกประเภท (disaggregate data) เช่น เพศ เชื้อชาติ ภาษา ความเป็นเด็ก (อายุ) ความพิการ สถานะทางเศรษฐกิจ (รายได้)

^๓ ข้อมูลชีวภาพ (Biometric Data) หมายถึง เทคโนโลยีในการใช้คุณลักษณะหรือ พฤติกรรมบางอย่างในสิ่งมีชีวิต ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ และสามารถเทียบวัดหรือนับจำนวนได้มาผนวกเข้ากับหลักการทางสถิติ เพื่อการแยกแยะ หรือจดจำแต่ละบุคคล คุณลักษณะหรือพฤติกรรมบางอย่างที่ถูกใช้ในการแยกแยะบุคคลด้วยวิธีการทางไบโอเมตริก หรือที่เรียกกันอีกอย่างว่า ข้อมูลทางไบโอเมตริก สามารถได้มาด้วยหลายวิธีการ เช่น จากลายนิ้วมือ ใบหน้า จอตา ม่านตา รูปทรงของฝ่ามือ เสียงพูด ลายมือเขียน เป็นต้น

นอกจากนี้ การติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันผู้บุกรุก (Firewall) จะช่วยส่งเสริมให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานโดยเฉพาะผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่มีสถานะไม่ถูกกฎหมายได้ร่วมแบ่งปันข้อมูลเพิ่มมากขึ้นด้วย

ปัจจุบัน มีการคิดค้นเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพิ่มมากขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการศึกษาข้อดีข้อเสียในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เหล่านั้น เพราะแม้ว่าการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลที่มีปริมาณมากได้เร็วขึ้น แต่ยังคงมีความท้าทายมากมายที่เกี่ยวกับการบูรณาการและนำเสนอข้อมูลที่เหมาะสม

บรรยากาศการประชุมรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย ครั้งที่ ๔
วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

ทั้งนี้ การวิเคราะห์ข้อมูล และความเชื่อมั่นที่มีต่อข้อมูลนั้นเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ข้อมูลสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติได้ นอกเหนือไปจากนี้ ข้อมูลที่มีคุณภาพจะมีต้นทุนทางการเงิน เพื่อรับประกันว่าข้อมูลจะถูกเก็บรวบรวมและได้รับการวิเคราะห์เป็นอย่างดี รวมถึงมีการแบ่งปันข้อมูลตามมาตรฐานที่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม เป็นที่ทราบว่าประเทศสมาชิกสหประชาชาติมีขีดความสามารถไม่เท่าเทียมกันในการจัดการข้อมูล นอกจากนี้ สิ่งสำคัญคือข้อมูลจะช่วยให้รัฐบาลสามารถวัดความก้าวหน้าและออกแบบนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด

■ ช่วงที่ ๒ : การอภิปรายในหัวข้อ “ความท้าทายเกี่ยวกับข้อมูลด้านการโยกย้ายถิ่นฐานที่ไม่เที่ยงตรง”
(The challenge of inaccurate narratives about migration) - เวลา ๑๑.๔๕ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา

ในวาระนี้ ที่ประชุมมุ่งเน้นการอภิปรายในเรื่องบทบาทของสื่อมวลชนและความจำเป็นในการทำงานร่วมกันเพื่อสนับสนุนการอภิปรายโดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐาน โดยที่ประชุมได้พิจารณาว่าในทางปฏิบัติแล้ว สื่อมวลชนสามารถมีบทบาทในการร่วมกำหนดรูปแบบการอภิปรายในประเด็นเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานได้อย่างไร โดยได้พิจารณาแนวทางที่ผู้มีส่วนได้เสียสามารถร่วมมือกันเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง

มีผู้ดำเนินการอภิปราย คือ นางสาวมิเชล ไคลน์-โซโลมอน (Ms. Michele Klein-Solomon) ผู้อำนวยการองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน และมีผู้ร่วมอภิปราย จำนวน ๓ คน คือ (๑) นายบิล โอม (Mr. Bill Orme) ที่ปรึกษาเครือข่ายจริยธรรมนักสื่อสารมวลชน (๒) นางสาวเทนเดอี อะคีอุม (Ms. Tendayi Achiume)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ด้านกฎหมายแห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย และผู้นำเสนอรายงานพิเศษเรื่องการเหยียดเชื้อชาติ ความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ และการไม่ยอมรับความคิดที่แตกต่าง และ (๓) นางสาวโมนามิ มัวลิก (Ms. Monami Maulik) ผู้ประสานงานองค์กรความร่วมมือนานาชาติว่าด้วยการโยกย้ายถิ่น

ที่ประชุมได้ถกเถียงกันในประเด็นของความท้าทายเกี่ยวกับข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ซึ่งแนวโน้มของวาทกรรมทางการเมืองในปัจจุบันทั่วโลกต่างสื่อให้เห็นไปในทิศทางที่ว่าผู้โยกย้ายถิ่นฐานเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงของชาติ เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ข้อมูลหรือวาทกรรมที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงดังกล่าวไม่สอดคล้องกับหลักฐานที่ปรากฏ ซ้ำยังมีสื่อมวลชนที่คอยนำเสนอข้อมูลตามกระแสซึ่งอาจมีความคลาดเคลื่อนทั้งนี้เพื่อต้องการที่จะกลายเป็นสื่อกระแสหลัก หรือในบางครั้งวาทกรรมดังกล่าวอาจส่งผลต่อมติมหาชนซึ่งต่อมาอาจส่งผลกระทบต่อการกำหนดนโยบายได้

สื่อมวลชนมีอิทธิพลในการพัฒนาวาทกรรมที่เกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐาน โดยภาษาที่ใช้โดยสื่อเป็นสิ่งสำคัญ สื่อมวลชนต้องมีจุดมุ่งหมาย เข้าใจเลือกใช้คำศัพท์ ใช้ประโยชน์จากข้อเท็จจริง และมีความเป็นกลางไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ยกตัวอย่างเช่น การใช้คำคุณศัพท์ขยายผู้โยกย้ายถิ่นฐานอย่างถูกต้อง อาทิ “ไม่ปกติ” (irregular) หรือ “ไม่มีเอกสารรับรองสถานะ” (undocumented) แทนที่จะใช้คำว่า “ผิดกฎหมาย” (illegal) เพื่อสื่อให้เห็นถึงข้อเท็จจริงและวิธีการที่แก้ไขปัญหาอย่างสมดุล นอกจากนี้ที่ประชุมยังได้เน้นย้ำว่าเมื่อสื่อมวลชนจะนำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ จะต้องทำความเข้าใจบริบทของสถานการณ์ให้กระจ่าง ยกตัวอย่างเช่นการนำเสนอว่าผู้โยกย้ายถิ่นฐานทุกคนก่ออาชญากรรมร้ายแรง โดยการนำเสนอจำนวนมากมายเกินจริงนั้นเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับสถิติในความเป็นจริงและเป็นการกระทำที่ไร้จรรยาบรรณ

ภาคประชาสังคม ภาคธุรกิจ และหน่วยงานสหประชาชาติ ผู้นำทางศาสนา และสมาชิกรัฐสภา ทั้งหมดมีบทบาทในการกำหนดวาทกรรมโดยเน้นข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงและเป็นข้อมูลเชิงบวก วาทกรรมต่าง ๆ และความเข้าใจจะมักเกิดขึ้นในระดับชุมชนกับการมีปฏิสัมพันธ์โดยตรงระหว่างบุคคล โดยเป็นที่ยอมรับว่าวิธีการที่สามารถควบคุมได้และเป็นมิตรเป็นสิ่งจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงเจตคติของผู้คน

■ ช่วงที่ ๓ : การอภิปรายในหัวข้อ “การต่อสู้กับความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ และการมองแบบเหมารวมด้วยข้อมูลที่มีหลักฐานเชิงประจักษ์” (Combatting xenophobia and stereotypes with evidence-based narratives) - เวลา ๑๕.๐๐ - ๑๖.๑๕ นาฬิกา

การอภิปรายในวาระนี้ ที่ประชุมมุ่งเน้นอภิปรายเรื่องบทบาทของเจ้าหน้าที่ของรัฐและภาคประชาสังคมในการต่อต้านการเหยียดเชื้อชาติ ความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ และการมองแบบเหมารวม โดยได้อภิปรายอย่างกว้างขวางถึงความจำเป็นของข้อมูลเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานที่ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ และความสำคัญของการทำให้แน่ใจว่าการกำหนดนโยบายจะต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้โยกย้ายถิ่นฐานด้วย

มีผู้ดำเนินการอภิปราย คือ นางสาวลิลิ่ง ตัน (Ms. Liling Tan) เครือข่ายข่าว Feature Story News สถานีโทรทัศน์ China Global TV Network สมาคมผู้สื่อข่าวแห่งสหประชาชาติ และมีผู้ร่วมอภิปราย จำนวน ๓ คน คือ (๑) นางสาวแคทเธอริน แทคทาควิน (Ms. Catherine Tactaquin) กรรมการบริหาร เครือข่ายเพื่อสิทธิของผู้อพยพและผู้ลี้ภัยแห่งชาติ (๒) นายโจชัว เบนเน็ต (Mr. Joshua Bennett) รองประธานกรรมการบริหารบริษัท Show of Force นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา และ (๓) นายอาเหม็ด ตูมี (Mr. Ahmed Toumi) สมาชิกรัฐสภาราชอาณาจักรโมร็อกโก

ที่ประชุมต่างเห็นพ้องว่าทุกภาคส่วนของสังคมมีความจำเป็นต้องร่วมกันแก้ไขปัญหาการเหยียดเชื้อชาติและความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐจำเป็นต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสังคมและช่วยเปลี่ยนแปลงวาทกรรมที่เกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐาน ทั้งยังจำเป็นต้องใช้วิธีการต่อต้านการใช้วาทกรรมสร้างความเกลียดชังอย่างเคร่งครัด (zero-tolerance approach) ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญโดยเฉพาะในระดับชุมชนเมืองที่

มีการต่อสู้ระหว่างแนวคิด "เรา" กับ "พวกเขา" ปรากฏอย่างเป็นรูปธรรมและเป็นภัยต่อโครงสร้างทางสังคม โดยเป็นที่เห็นพ้องว่าไม่ได้มีแบบแผนเพียงรูปแบบเดียวในการต่อสู้กับการเหยียดเชื้อชาติและความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ

ทั้งนี้ ลำพังแค่ข้อมูลและสถิติยังไม่เพียงพอที่จะจัดการแก้ไขปัญหาเรื่องวาทกรรมเชิงลบ ในการอภิปรายประเด็นดังกล่าวจึงต้องมีการกำหนดกรอบที่ต่างออกไปผ่านการเล่าเรื่องเกี่ยวกับผู้คนที่มีความคิดเห็นของประชาชนทั่วไปที่อาจไม่ได้รับความสนใจจะได้มีพื้นที่แสดงความคิดเห็นผ่านการสร้างความรู้สึกร่วมและแบ่งปันเรื่องราวต่าง ๆ ทั้งนี้ มีการส่งเสริมให้สื่อมวลชน ภาคประชาสังคม และนักการเมืองใช้วาทกรรมผ่านเรื่องราวที่เป็นความสนใจของผู้คน

ที่ประชุมเห็นพ้องกันว่า แม้สื่อสังคมออนไลน์ (Social media) เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ มีพลังในการแบ่งปันเรื่องราวดี ๆ แต่ในเวลาเดียวกันก็อาจเผยแพร่ข้อมูลหรือวาทกรรมที่ไม่เป็นความจริงได้เช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม เป็นที่ทราบกันว่าด้วยปริมาณข้อมูลจำนวนมหาศาลที่มีอยู่ทั่วไปนั้นทำให้การควบคุมการเผยแพร่ข้อมูลที่คลาดเคลื่อนทำได้ยาก สื่อสังคมออนไลน์ถูกครอบงำโดยการเผยแพร่ค่านิยมหรือความเชื่อ (Value statement) และมีแนวโน้มที่คนทั่วไปจะใช้เครือข่ายสื่อสังคมออนไลน์เพื่อเป็นเครื่องมือยืนยันคุณค่าที่พวกเขายึดถือ ที่ประชุมต่างเห็นพ้องกันว่า สื่อสังคมออนไลน์เป็นอีกหนึ่งพื้นที่ที่จะสร้างความตระหนักรู้และการแลกเปลี่ยนเรื่องราวของผู้คน ความท้าทายในเรื่องนี้คือการดึงดูดความสนใจและการส่งสารต้องมีประสิทธิภาพและมีพลัง

ช่วงท้ายของการอภิปรายในวาระนี้ ที่ประชุมได้ตั้งข้อสังเกตว่าแนวทางที่ดีที่สุดในการต่อสู้กับความเกลียดกลัวชาวต่างชาติคือการเปิดรับชาวต่างชาติเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมประเทศปลายทาง

พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์ รองประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ คนที่สอง หัวหน้าคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
นำคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ เข้าร่วมการประชุมรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียหลายฝ่าย ครั้งที่ ๔
(4th Informal interactive multi-stakeholder hearing) ในวันพุธที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๘.๐๐ นาฬิกา
ณ ห้อง Trusteeship Council Chamber สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก

■ ช่วงที่ ๔ : การอภิปรายในหัวข้อ “การติดตามผล และการทบทวนเรื่องข้อตกลงระหว่างประเทศ” (Follow-up and review of the Global Compact) - ๑๖.๑๕ - ๑๗.๔๕ นาฬิกา

วาระนี้ที่ประชุมได้อภิปรายแลกเปลี่ยนแนวคิดเพื่อการติดตามผลและการปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ (GCM)

มีผู้ดำเนินการอภิปราย คือ นายเดวิด โดโนฮิว (Mr. David Donoghue) เครือข่ายองค์กรความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ และมีผู้ร่วมอภิปราย จำนวน ๓ คน คือ (๑) นายวิลเลียม กัวส์ (Mr. William Gois) ผู้ประสานงานประจำภูมิภาค องค์กรเครือข่ายผู้อพยพในภูมิภาคเอเชีย (๒) นายเซอร์เก มาร์คอฟ (Mr. Sergei Markov) ผู้อำนวยการมูลนิธิ Prince Michael of Kent Charitable Foundation และ (๓) นายออสติน ฟรากอเมน (Mr. Austin Fragomen) ประธานการประชุมกลไกทางธุรกิจของที่ประชุมนานาชาติว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานและการพัฒนา

ที่ประชุมรับทราบว่าการเจรจาระหว่างรัฐบาลกำลังดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และการติดตามการดำเนินการ รวมถึงการประเมินผลของข้อตกลง GCM นั้น เป็นประเด็นหลักในการเจรจาดังนี้

ที่ประชุมตั้งข้อสังเกตว่า การติดตามและประเมินผลของข้อตกลง GCM จะส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของ GCM แม้ว่าการดำเนินการต่าง ๆ ในกรอบกระบวนการจัดทำข้อตกลง GCM ได้เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนในสังคมได้มีส่วนร่วม แต่ในเอกสารการเจรจาร่างแรก (Zero Draft) แทบจะไม่ปรากฏบทบาทและการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมและภาคธุรกิจในการจัดทำข้อตกลง GCM เลย และที่ประชุมยังได้เน้นย้ำว่าบทบาทการมีส่วนร่วมของผู้โยกย้ายถิ่นฐานในการประเมินและติดตามผลก็เป็นสิ่งจำเป็นด้วยเช่นกัน

ที่ประชุมได้อภิปรายโดยเน้นย้ำเรื่องความจำเป็นในการพิจารณาถึงการรับประกันสิทธิและความก้าวหน้าของการจัดทำข้อตกลง GCM และเห็นด้วยว่าการวางระบบในการติดตามผลและการทบทวนการปฏิบัติตามข้อตกลงของสหประชาชาติต้องทำอย่างเป็นประจำสม่ำเสมอ เหมาะกับวัตถุประสงค์ มีความต่อเนื่องและสอดคล้องกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ประชุมต่างเห็นพ้องกันว่า การติดตามผลและการทบทวนการปฏิบัติตามข้อตกลงควรจะมีควมถี่ที่มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และควรใช้กลไกที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดซึ่งไม่ได้เป็นการสร้างภาระที่เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีการเรียกร้องอย่างกว้างขวางให้องค์กรในระบบของสหประชาชาติเป็นผู้รับผิดชอบการจัดการกระบวนการดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ ที่ประชุมยังได้ตั้งคำถามถึงการใช้จ่ายประโยชน์สูงสุดของโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสหประชาชาติ องค์กรระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (International Organization for Migration – IOM) และที่ประชุมสุดยอดของเวทีโลกว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานกับการพัฒนา (Global Forum on Migration and Development - GFMD) โดยยังมีการเรียกร้องให้มีการติดตามผลทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ และเรียกร้องให้มีการกำหนดความชัดเจนของขั้นตอนต่าง ๆ รวมถึงกำหนดกรอบระยะเวลาให้ชัดเจน

จากนั้น ที่ประชุมยังได้อภิปรายอย่างกว้างขวางถึงประเด็นที่ว่าข้อตกลง GCM จะเชื่อมโยงกระบวนการต่าง ๆ ที่มีอยู่เดิมได้อย่างไร โดยประเด็นที่ได้รับความสนใจมากที่สุดคือความเชื่อมโยงระหว่างข้อตกลง GCM เข้ากับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals - SDGs) และเวทีหารือทางการเมืองระดับสูงว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (High-Level Political Forum on Sustainable Development - HLPF) อย่างไรก็ตามความเห็นจากที่ประชุมได้สะท้อนออกมาอย่างหลากหลาย บ้างเห็นว่าความเชื่อมโยงดังกล่าวจะช่วยสนับสนุนกระบวนการจัดทำข้อตกลง GCM ในขณะที่บางส่วนให้คำแนะนำว่าควรแยกเรื่องของการโยกย้ายถิ่นฐานให้ไปรวมอยู่ในเรื่องของการพัฒนา นอกจากนี้ การติดตามผลของทั้งข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยผู้ลี้ภัย (Global Compact on Refugees - GCR) และข้อตกลง GCM ยังเป็นสิ่งที่จำเป็นเนื่องจากข้อตกลงทั้งสองจะส่งเสริมการทำงานร่วมกันและกัน

ที่ประชุมบางส่วนยังเชื่อว่ามีการมุ่งประเด็นไปที่กลไกการทำงานมากเกินไปแต่ไม่ได้ให้ความสนใจอย่างเพียงพอในประเด็นที่ว่าควรจะมีผลข้อตกลง GCM จากอะไร และอะไรคือหลักเกณฑ์แห่งความสำเร็จ ทั้งนี้

เป็นที่น่าสังเกตว่าบางประเด็นสามารถวัดผลได้อย่างง่ายดาย ในขณะที่บางประเด็นจะกลายเป็นเรื่องยาก การวัดผลที่ยากที่สุดจะเป็นเรื่องของผู้โยกย้ายถิ่นฐานในสถานการณ์ที่ไม่ปกติ ในกรณีนี้ เครื่องมือในการดำเนินการ และการสร้างขีดความสามารถจึงเป็นสิ่งที่จะต้องทำเป็นอย่างยิ่ง

• **ในช่วงปิดการประชุม** มีบุคคลสำคัญต่าง ๆ กล่าวปิดการประชุม โดยเริ่มด้วยนายเยิร์ก เลาเบอร์ (Mr. Jürg Lauber) เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรสมาพันธรัฐสวิสประจำสหประชาชาติ ต่อด้วยนายฮวน โฮเซ โกเมส คามาโช (Mr. Juan José Gómez Camacho) เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรเม็กซิโกประจำสหประชาชาติ และผู้ประสานงานระหว่างรัฐบาลเกี่ยวกับข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ ซึ่งทั้งสองต่างเน้นว่ากระบวนการเตรียมความพร้อมในการจัดทำข้อตกลง GCM เป็นกระบวนการที่ประเทศสมาชิกจะเป็นผู้นำ แต่ในเวลาเดียวกันก็เป็นกระบวนการที่เปิดกว้างให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง โดยทั้งสองได้กล่าวขอบคุณผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนที่ร่วมแบ่งปันข้อมูล และหวังว่าร่างแรก (Zero Draft) ของข้อตกลง GCM จะได้สะท้อนถึงข้อมูลนำเข้าจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วยเช่นเดียวกัน รวมถึงยังได้ร้องขอให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมกับภาครัฐบาลในกระบวนการเจรจาเพราะข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย นั้นเป็นสิ่งสำคัญต่อกระบวนการดังกล่าว

(จากซ้ายไปขวา) นางสาวกาเบรียลา กูเอบาส บาร์รอน (Ms. Gabriela Cuevas Barron) ประธานสหภาพรัฐสภา
นายมีโรสลอฟ ลัยซัค (Mr. Miroslav Lajčák) ประธานการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ ครั้งที่ ๗๒
และนายมาร์ติน จุนกอง (Mr. Martin Chungong) เลขาธิการสหภาพรัฐสภา
ในระหว่างการประชุมรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียหลายฝ่าย ครั้งที่ ๔
(4th Informal interactive multi-stakeholder hearing) วันพุธที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๘.๐๐ นาฬิกา
ณ ห้อง Trusteeship Council Chamber สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก

สุดท้าย นายมีโรสลอฟ ไลซัค (Mr. Miroslav Lajčák) ประธานการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ ครั้งที่ ๗๒ ได้กล่าวปิดการประชุมอย่างเป็นทางการ โดยได้เน้นเรื่องความสำคัญของการส่งเสริมความร่วมมือของทุกภาคส่วนในสังคมซึ่งสื่อให้เห็นได้ตลอดการอภิปรายในครั้งนี้ และยังได้เน้นเรื่องการทำให้อำนาจในมิติของมนุษย์ กล่าวคือเมื่อพูดถึงการโยกย้ายถิ่นฐานจะหมายถึงความถึงมนุษย์ พลังของคำพูดและข้อมูลจะส่งอิทธิพลต่อการอนุมัติข้อตกลง GCM ในขณะที่เดียวกันก็ควรใช้เทคโนโลยีและสื่อใหม่^๔ (new media) เพื่อสนับสนุนการจัดทำข้อตกลง GCM และควรใช้ข้อมูล หลักฐาน รวมไปถึงวาทกรรมที่วางอยู่บนฐานของข้อเท็จจริง เพื่อส่งเสริมนโยบายด้านการโยกย้ายถิ่นฐาน

กล่าวโดยสรุปแล้ว การประชุมรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย ครั้งที่ ๔ (4th multi-stakeholder hearing) ซึ่งได้เปิดการอภิปรายในหัวข้อหลักการประชุม : “ข้อเท็จจริงก่อนเจตคติการส่งเสริมการสนทนาหรือในเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานของการอภิปรายโดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์” (Facts instead of perceptions: Promoting an evidence-based discussion on migration) เป็นการร่วมอภิปรายโดยที่ประชุมได้รับฟังการนำเสนอโดยผู้ร่วมอภิปราย (panelists) และผู้เข้าร่วมการประชุมซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภาคส่วนต่าง ๆ อาทิ ผู้แทนจากองค์กรภาคประชาสังคม องค์กรระหว่างประเทศ สื่อสารมวลชน สถาบันการศึกษา รัฐสภา และภาคเอกชน ได้ร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตั้งคำถาม และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ในประเด็นต่าง ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ การกำหนดนโยบายของรัฐเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศ ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลด้านการโยกย้ายถิ่นฐานที่มีคุณภาพ (quality migration data) ที่ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ เชื่อถือได้ มีบูรณาการ เข้าถึงได้ง่าย และมีราคาไม่แพง โดยข้อมูลที่มีคุณภาพจะมีใช้เพียงข้อมูลเชิงสถิติหรือตัวเลขเท่านั้น แต่จะเป็นข้อมูลสถานการณ์ด้านการโยกย้ายถิ่นฐานของประเทศ (country migration profile) ที่มีรายละเอียดในด้านต่าง ๆ ในเชิงลึก

นอกจากนี้ ที่ประชุมยังได้สนับสนุนบทบาทของสื่อมวลชน ในการรณรงค์การนำเสนอข้อมูลหรือวาทกรรมที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ซึ่งสร้างทัศนคติเชิงลบต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐาน งดเว้นการเลือกใช้ถ้อยคำในเชิงเหยียดเชื้อชาติ สร้างความเกลียดชังคนต่างชาติ และการเลือกปฏิบัติ ตลอดจนการวาดภาพให้ผู้โยกย้ายถิ่นต้องตกเป็นแพะรับบาปของปัญหาต่าง ๆ ในสังคม และส่งเสริมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้โยกย้ายถิ่นฐานในเชิงบวกต่อสังคมประเทศปลายทาง ในฐานะผู้ขับเคลื่อนความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมากกว่าเป็นภาระหรือผู้สร้างปัญหาให้แก่ประเทศผู้รับ

ทั้งนี้ ที่ประชุมต่างเห็นพ้องว่ายังคงมีความท้าทายในการเก็บข้อมูลและการแบ่งปันข้อมูล รวมถึงการพัฒนากระบวนการเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานที่มีอยู่ให้ดียิ่งขึ้น และเข้าถึงได้ง่ายขึ้น โดยมุ่งสร้างบูรณาการข้อมูลจากภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน เพื่อเป็นฐานในการกำหนดนโยบายโดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการเก็บ แลกเปลี่ยน หรือเผยแพร่ข้อมูลการโยกย้ายถิ่นฐาน เช่น แอปพลิเคชัน (application) หรือสื่อสังคมออนไลน์ (social media)

^๔ สื่อใหม่ (New Media) คือ สื่อดิจิทัลที่มีความหลากหลายของสื่อในตัวเอง และมีความสามารถในการปฏิสัมพันธ์กับผู้ใช้ได้ เพื่อใช้ส่งข้อมูลข่าวสารไปยังกลุ่มเป้าหมายทั้งเฉพาะบุคคลและเครือข่ายอื่น ๆ อาทิ เว็บไซต์ หรือสื่อสังคมออนไลน์ (สื่อสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยม เช่น Facebook, Twitter หรือ YouTube)

การประชุมรับฟังความคิดเห็นภาครัฐสภา ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ประจำปี ๒๕๖๑
(2018 Parliamentary Hearing at the United Nations Headquarters)

คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติถ่ายภาพร่วมกัน ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

➢ **กำหนดการและระเบียบวาระการประชุม**

หัวข้อหลักการประชุม : “มุมมองของภาครัฐสภาที่มีต่อข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ” (Towards a global compact for safe, orderly and regular migration: A parliamentary perspective)

• **วันหยุดสัปดาห์ที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑**

เวลา ๐๙.๔๕ – ๑๐.๑๕ นาฬิกา พิธีเปิดการประชุม โดยบุคคลสำคัญ ดังนี้

- นายมีโรสลาฟ ไลซัค (Mr. Miroslav Lajčák)
ประธานการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ ครั้งที่ ๗๒
- นางสาวกาเบรียลา กูเอบาส บาร์รอน (Ms. Gabriela Cuevas Barron)
ประธานสหภาพรัฐสภา

เวลา ๑๐.๑๕ – ๑๑.๑๕ นาฬิกา การนำเสนอผ่านระบบวีดิทัศน์ Video presentation

ช่วงที่ ๑ : การนำเสนอในหัวข้อ “ข้อเท็จจริงที่สำคัญ หลักการที่ได้ตกลงร่วมกัน และช่องโหว่ของปัญหา ในเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานในปัจจุบัน
(Migration today: main facts, agreed principles, and gaps)

ในช่วงแรก เป็นการสรุปข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศ โดยจะมุ่งเน้นในหลักการสำคัญและมาตรการในทางปฏิบัติ ซึ่งถือเป็นแกนหลักสำคัญของระบบการจัดการการโยกย้ายถิ่นฐานในปัจจุบัน

เมื่อได้พิจารณาถึงความท้าทายในระบบปัจจุบันแล้ว จะชี้ให้เห็นถึงช่องว่างของระบบดังกล่าวที่ข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน (Global Compact for Migration - GCM) สามารถเข้ามาช่วยเติมเต็ม เพื่อเอื้ออำนวยให้เกิดการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย มีระเบียบและเป็นปกติ

ผู้ร่วมอภิปราย

- นางสาวลูอีส อาร์เบอร์ (Ms. Louise Arbour) ผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติด้านการโยกย้ายถิ่นฐาน
- นางสาวมิเชล ไคลน์-โซโลมอน (Ms. Michele Klein-Solomon) ผู้อำนวยการองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน
- นายเดวิด โดนอฮิว (Ambassador David Donoghue) นักวิจัยกิตติมศักดิ์ สถาบันความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ อดีตเอกอัครราชทูตไอร์แลนด์ประจำสหประชาชาติ และผู้ประสานงานการจัดทำปฏิญานิวยอร์กว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นและผู้ลี้ภัย

เวลา ๑๑.๑๕ – ๑๓.๐๐ นาฬิกา

ช่วงที่ ๒ : การอภิปรายในหัวข้อ “แนวการปฏิบัติที่เป็นเลิศ และความจำเป็นในการสอดประสานกันของนโยบายแห่งระดับชาติ และการสนองตอบโดยส่วนท้องถิ่น” (*National policies and local responses: best practices and the need for coordination*)

ในวาระนี้ ที่ประชุมจะได้อภิปรายเกี่ยวกับนโยบายระดับชาติว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานของประเทศต่าง ๆ ในบริบทของระดับการพัฒนาประเทศ ที่แตกต่างกัน และมีรูปแบบการโยกย้ายถิ่นฐานที่แตกต่างกัน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการทำงานที่สอดประสานกันมากยิ่งขึ้น ทั้งในระดับทวีปภาคี ระดับภูมิภาค และระดับโลก

การนำเสนอข้อมูลจะเน้นย้ำให้เห็นถึงหลักการสำคัญ โครงสร้าง และ การนำนโยบายไปปฏิบัติจริงในทางปฏิบัติ ในเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานซึ่งสะท้อนมุมมองจากล่างขึ้นบนในการจัดการเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานภายในประเทศต่าง ๆ

จากแนวคิด “การโยกย้ายถิ่นฐานทุกรูปแบบต้องเป็นเรื่องระดับท้องถิ่น” (All migration is local) การอภิปรายจึงมุ่งเน้นพิจารณาว่า นโยบายระดับชาติว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานส่งเสริมให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยในระดับท้องถิ่น ซึ่งรวมไปถึงการส่งเสริมให้เกิดการกระจายขีดความสามารถด้านกฎหมายและการเงินให้แก่รัฐบาลระดับภูมิภาคและหน่วยปกครองระดับท้องถิ่น

ผู้ร่วมอภิปราย

- นางสาวคารินา โซซา (Ms. Karina Sosa) สมาชิกรัฐสภาเอลซัลวาดอร์
- นายอาเหม็ด สคิม (Mr. Ahmed Skim) ผู้อำนวยการกองกิจการการโยกย้ายถิ่นฐาน กระทรวงการต่างประเทศ ราชอาณาจักรโมร็อกโก และรองประธานที่ประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานและการพัฒนา
- นางสาวซาราห์ อาร์ริโอลา (Ms. Sarah Arriola) รองปลัดกระทรวงการต่างประเทศ กำกับดูแลด้านแรงงานข้ามชาติ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
- นางสาววิตตอเรีย ซานุโซ (Ms. Vittoria Zanuso) ผู้ก่อตั้งบริษัท Rockefeller 100 resilient cities นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๔.๓๐ นาฬิกา

พักรับประทานอาหารกลางวัน

เวลา ๑๔.๓๐ – ๑๖.๐๐ นาฬิกา

ช่วงที่ ๓ : การอภิปรายในหัวข้อ “การจัดการการโยกย้ายถิ่นฐานขนาดใหญ่ : มาตรการภายในประเทศ และความร่วมมือระหว่างประเทศ” (*Addressing large movements: domestic initiatives and international cooperation*)

การโยกย้ายถิ่นฐานขนาดใหญ่ส่วนมากเป็นผลมาจากความขัดแย้ง ความอดอยาก การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือความยากจนเรื้อรัง สันติฐานสำคัญของการอภิปรายตอกเถียงเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานในปัจจุบัน คือ *การโยกย้ายถิ่นฐานควรเป็นเรื่องของทางเลือกมากกว่าเรื่องของความจำเป็น*

ในวาระนี้ จะมีการอภิปรายเพื่อหามาตรการในทางปฏิบัติที่ประเทศต่าง ๆ สามารถสนับสนุนซึ่งกันและกันในการจัดการปัญหาเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานขนาดใหญ่ของประชากร ซึ่งในเวลาเดียวกัน การโยกย้ายถิ่นฐานขนาดใหญ่ของประชากรอาจส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและโครงสร้างทางสังคมของทั้งประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน และประเทศปลายทาง รวมถึงในช่วงนี้จะได้พิจารณาว่า ความร่วมมือด้านการพัฒนาและเครื่องมืออื่น ๆ จะมีบทบาทสำคัญอย่างไรในการจัดการรากเหง้าของปัญหาการอพยพขนาดใหญ่

ผู้ร่วมอภิปราย

- นายอิสซากา เซเดเบ (Mr. Issaka Sidibé) ประธานรัฐสภา สาธารณรัฐมาลี
- นางสาวกัวดา บูโรคีน (Ms. Guoda Burokiene) สมาชิกรัฐสภา ประธานคณะกรรมการการโยกย้ายถิ่นฐาน สาธารณรัฐลิทัวเนีย
- นายวอลตัน อัลฟอนโซ เว็บบสัน (Ambassador Walton Alfonso Webson) เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรแอนติกัวและบาร์บูดาประจำสหประชาชาติ
- นายฟิลลิป มาร์ติน (Mr. Phillip Martin) อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย เดวิส
- นายฟาเบียน ดูบูเอท (Mr. Fabien Dubuet) ผู้แทนองค์การแพทย์ไร้พรมแดนประจำสหประชาชาติ

คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติถ่ายภาพร่วมกัน ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

เวลา ๑๖.๐๐ - ๑๗.๓๐ นาฬิกา

ช่วงที่ ๔ : การอภิปรายในหัวข้อ “ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคมและการผสมผสานผู้โยกย้ายถิ่นฐานรวมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในประเทศปลายทาง” (*Social cohesion and integration of migrants*)

ในแต่ละปี ประชากรทั่วโลกจำนวนมากขึ้นทุกปีแสวงหาที่พักพิงชั่วคราวและถาวร บางคนเห็นว่าความหลากหลายที่เพิ่มขึ้นนี้ เป็นภัยคุกคามต่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคมและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ซึ่งบางครั้งอาจนำไปสู่การเหยียดเชื้อชาติ ความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ การเลือกปฏิบัติและความรุนแรง ในสังคมที่มีความหลากหลายหากมีการบริหารจัดการที่เหมาะสมจะสามารถได้รับประโยชน์จากนวัตกรรม ความมีพลวัตทางวัฒนธรรม และการเติบโตของผู้ประกอบการ

ในวาระนี้ จะมีการอภิปรายเพื่อพิจารณาแสวงหาแนวทางในเชิงปฏิบัติเพื่อสนับสนุนการผสมผสานให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานสามารถรวมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในประเทศปลายทาง ทั้งในด้านสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ

คำถามประกอบการอภิปรายในวาระนี้ คือ จะมีวิธีการอย่างไรในการเปลี่ยนแปลงการนำเสนอข้อมูลที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมและอยู่บนหลักฐานเชิงประจักษ์เกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐาน

ผู้ร่วมอภิปราย

- นายเซ็ดดิก ชิเฮบ (Mr. Seddik Chiheb) สมาชิกรัฐสภาสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนแอลจีเรีย
- นางสาวลูอีส เบลส (Ambassador Louise Blais) เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรแคนาดาประจำสหประชาชาติ
- นางสาวเทนเดอี อะคีอุม (Ms. Tendayi Achiume) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ด้านกฎหมายแห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย และผู้นำเสนอรายงานพิเศษเรื่องการเหยียดเชื้อชาติ ความเกลียดกลัวต่างชาติ และการไม่ยอมรับความแตกต่าง
- นางสาวบิตตา โมสโตฟี (Ms. Bitta Mostofi) รักษาการเทศมนตรีสำนักงานนายกเทศมนตรีด้านกิจการผู้โยกย้ายถิ่นฐาน นครนิวยอร์ก

เวลา ๑๘.๐๐ - ๑๙.๓๐ นาฬิกา

นางสาวกาเบรียลา กูเอบาส บาร์รอน (Ms. Gabriela Cuevas Barron) ประธานสหภาพรัฐสภา และนายมาร์ติน จุนกอง (Mr. Martin Chungong) เลขาธิการสหภาพรัฐสภา ร่วมกันเป็นเจ้าภาพงานเลี้ยงรับรองเพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้เข้าร่วมการประชุม

สถานที่ : สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ บริเวณ GA Visitors Lobby (North East Corner), 1st Avenue and 46th Street

• วันศุกร์ที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๑.๓๐ นาฬิกา

ช่วงที่ ๕ : การอภิปรายในหัวข้อ “การตระหนักถึงสิทธิมนุษยชนของผู้โยกย้ายถิ่นฐานทุกคน : การบูรณาการการทำงานของหน่วยงานภาครัฐให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน” (*Realizing the human rights of all migrants: a whole-of-government approach*)

ผู้โยกย้ายถิ่นฐานไม่ว่าจะอยู่ในสถานะใดก็ตาม พึงมีสิทธิมนุษยชนเท่าเทียมกับมนุษย์ทุกคน อย่างไรก็ตาม สิทธิดังกล่าวก็มักจะถูกละเมิดในกรณีของผู้ย้ายถิ่นฐาน

ระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นอย่างไม่ปกติ ในสถานการณ์ที่มีความเปราะบาง สตรี เด็ก และชนกลุ่มน้อย เป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการถูกละเมิดสิทธิมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในสังคม ในวาระนี้จะพิจารณาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศสำหรับผู้โยกย้ายถิ่นฐานเพื่อให้ตระหนักถึงสิทธิในการมีชีวิตอยู่อย่างมีศักดิ์ศรี โดยจะมุ่งเน้นอภิปรายในประเด็นของการเข้าถึงการศึกษา บริการสุขภาพ ความยุติธรรมและโอกาสในการจ้างงาน รวมถึงโอกาสในการเป็นผู้ประกอบการ

และนอกจากนี้จะให้ความสำคัญเป็นพิเศษในเรื่องนโยบายที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างหญิงชาย เพื่อป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์ แรงงานบังคับ และการค้ามนุษย์ เพื่อให้สิทธิของผู้โยกย้ายถิ่นฐานได้รับการคุ้มครอง การดำเนินการนี้จะต้องให้หน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วม ทั้งในประเทศ ต้นทาง ประเทศทางผ่าน และประเทศปลายทาง

ผู้ร่วมอภิปราย

- นายอันติ อาฟซัน (Mr. Anti Avsan) สมาชิกรัฐสภาสวีเดน
- นางสาวเดนิส ปาสคาล (Ms. Denise Pascal) สมาชิกรัฐสภาชิลี
- นางสาวจิลล์ โกลเดนซีล (Ms. Jill Goldenziel) ศาสตราจารย์ด้านกฎหมายระหว่างประเทศ สภาวิชาการว่าด้วยระบบสหประชาชาติ
- นายเจมส์ แคมป์เบลล์ (Mr. James Campbell) เจ้าหน้าที่ประสานงานโครงการสหประชาชาติ องค์การช่วยเหลือเด็ก (Save the Children)

เวลา ๑๑.๓๐ – ๑๓.๐๐ นาฬิกา

ช่วงที่ ๖ : การอภิปรายในหัวข้อ **“หลักการร่วมกัน และแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศเพื่อเปลี่ยนสถานะของการอพยพแบบไม่ปกติมาเป็นการอพยพแบบปกติ”** (*From irregular to regular status: common principles and best practices*)

ปัญหาการโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติสร้างความท้าทายให้กับรัฐบาลและตัวผู้โยกย้ายถิ่นฐานเอง ผู้โยกย้ายถิ่นฐานในสถานการณ์ที่ไม่ปกติจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเปราะบาง สตรีและเด็กจะมีความเสี่ยงที่สูงขึ้นจากการถูกล่วงละเมิดและการกระทำที่ผิดกฎหมาย ผู้โยกย้ายถิ่นฐานในสถานการณ์ไม่ปกติยังก่อให้เกิดความท้าทายมากมายต่อรัฐ

ดังนั้น จึงขึ้นอยู่กับแต่ละประเทศที่จะกำหนดนโยบายของตนในการจัดการกับการย้ายถิ่นที่ไม่ปกติ วาระนี้จะพิจารณาถึงหลักการและแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการส่งเสริมให้วิธีการโยกย้ายถิ่นฐานแบบปกติมีความหลากหลายมากขึ้นเพื่อป้องกันปัญหาการโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติและเพื่ออำนวยความสะดวกในการโยกย้ายถิ่นฐานให้เป็นไปอย่างมีระเบียบ และถูกกฎหมาย

ผู้ร่วมอภิปราย

- นางสาวอีฟ อคินยี โอบารา (Ms. Eve Akinyi Obara) สมาชิกรัฐสภา สาธารณรัฐเคนยา
- นายฟรานเชสโซ มาเรีย อมูรูโซ (Senator Francesco Maria Amuruso) สมาชิกวุฒิสภาอิตาลี
- นายวินนิซุส คาร์วาโย ปินเฮโร (Mr. Vinicius Carvalho Pinheiro) ผู้แทนองค์การแรงงานระหว่างประเทศประจำสหประชาชาติ

เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๔.๓๐ นาฬิกา

พักรับประทานอาหารกลางวัน

เวลา ๑๔.๓๐ – ๑๖.๐๐ นาฬิกา

ช่วงที่ ๗ : การอภิปรายในหัวข้อ “การมีส่วนร่วมทางการเมืองและสังคมของผู้โยกย้ายถิ่นฐานในกระบวนการตัดสินใจ” (*The political and social participation of migrants in decision-making*)

การมีส่วนร่วมของผู้โยกย้ายถิ่นฐานสนับสนุนการรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในประเทศปลายทาง ซึ่งมีแนวทางมากมายที่จะเปิดทางให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานเข้าไปมีส่วนร่วมได้

ผู้โยกย้ายถิ่นฐานอาจไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในประเทศที่ตนอาศัยอยู่ จนกว่าพวกเขาจะมีสถานภาพเป็นพลเมือง ในขณะที่เดียวกัน สิทธิในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งหรือสิทธิทางการเมืองในประเทศต้นทางของผู้โยกย้ายถิ่นฐานก็อาจถูกจำกัดด้วยกฎระเบียบว่าด้วยถิ่นที่อยู่

เมื่อใดก็ตามที่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการปรึกษาหารือสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการโยกย้ายถิ่นฐาน หรือนโยบายอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของพวกเขา การรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนประเทศปลายทางจะมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคมก็จะมีคามเข้มแข็งขึ้น

จากแนวทางปฏิบัติและหลักฐานจากทั่วโลก การอภิปรายนี้จะพิจารณาวิธีการหรือมาตรการต่าง ๆ ที่จะยินยอมให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการในทุกระดับ

ผู้ร่วมอภิปราย

- นางสาวมาเรีย โลเฮลา (Ms. Maria Lohela) ประธานรัฐสภาฟินแลนด์
- นายเอลฮาจี อามาตู เอ็นดาโย (Mr. Elhadji Amadou Ndao) กงสุลใหญ่ประเทศเซเนกัล
- นายมาสซิโม ตูมาซอลี (Mr. Massimo Tommasoli) ผู้แทนจากสถาบันระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง

(International Institute for Democracy and Electoral Assistance - IDEA)

เวลา ๑๖.๐๐ – ๑๗.๑๕ นาฬิกา

ช่วงที่ ๘ : การอภิปรายในหัวข้อ “บทบาทของรัฐสภาในการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน และการติดตามผล” (*The Global Compact for Migration (GCM) and follow-up : the role of parliaments*)

สมาชิกรัฐสภาจำเป็นต้องสนับสนุนการอนุมัติข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานเข้ากับนโยบายและกฎหมายเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานของประเทศตน โดยสมาชิกรัฐสภาสามารถผลักดันให้นโยบายของรัฐบาลในทุกระดับมีความเป็นสถาบัน โดยความร่วมมือกับภาคประชาสังคมและภาคเอกชนรวมถึงหน่วยงานอื่น ๆ ในขณะเดียวกันสมาชิกรัฐสภาจะต้องติดตามความคืบหน้าในระดับโลก และช่วยตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อตกลงดังกล่าว ตามพันธกรณีของประเทศตน

ในวาระนี้จะมีการพิจารณาแนวทางปฏิบัติและวิธีการกำกับตรวจสอบการบริหารของรัฐบาลโดยรัฐสภาในเรื่องการอนุมัติข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วย

การโยกย้ายถิ่นฐานให้เป็นที่ไปตามพันธกรณีต่าง ๆ ผ่านกลไกทั้งในระดับชาติ และระดับโลก

ผู้ร่วมอภิปราย

- นางสาวเคท กรีน (Ms. Kate Green) สมาชิกรัฐสภาสหราชอาณาจักร ประธานกลุ่มสมาชิกรัฐสภาว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน สหราชอาณาจักร
- นายอิสราฟิล อลาม (Mr. Israfil Alam) สมาชิกรัฐสภาบังกลาเทศ ประธานกลุ่มสมาชิกรัฐสภาว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานและการพัฒนา
- นายชาร์ลส์ ชูเวล (Mr. Charles Chauvel) ผู้แทนจากโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP)

เวลา ๑๗.๑๕ – ๑๗.๓๐ นาฬิกา พิธีปิดการประชุม

- นางสาวกาเบรียลา กูเอบาส บาร์รอน (Ms. Gabriela Cuevas Barron) ประธานสหภาพรัฐสภา

* การประชุมรับฟังความคิดเห็นภาครัฐสภา ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ประจำปี ๒๕๖๑ มี นางสาวเนอร์มีน เซคย์ (Ms. Nermeen Shaikh) ทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินรายการตลอดการประชุมทั้ง ๒ วัน

➤ สาระสำคัญของการประชุม

☞ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เวลา ๐๙.๔๕ - ๑๗.๓๐ นาฬิกา ณ ห้อง Trusteeship Council Chamber สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา คณะผู้แทนสมานิติบัญญัติแห่งชาติ นำโดย พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์ รองประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ คนที่สอง สมานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะหัวหน้าคณะผู้แทนสมานิติบัญญัติแห่งชาติ พร้อมด้วย ๑) นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล ๒) พลตำรวจเอก เอก อังสนานนท์ ๓) ศาสตราจารย์พิเศษภัทรศักดิ์ วรรณแสง และ ๔) นายฉัตรชัย ปิยะสมบัติกุล เข้าร่วมการประชุมรับฟังความคิดเห็นภาครัฐสภาประจำปี ๒๕๖๑ (2018 Parliamentary Hearing at the United Nations Headquarters) ระหว่างวันที่ ๒๒-๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ภายใต้หัวข้อหลัก “มุมมองของภาครัฐสภาที่มีต่อข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ” (Towards a global compact for safe, orderly and regular migration : A parliamentary perspective)

พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์ รองประธาน-คณะกรรมการการต่างประเทศ คนที่สอง หัวหน้าคณะผู้แทนสมานิติบัญญัติแห่งชาติ นำคณะผู้แทนสมานิติบัญญัติแห่งชาติ เข้าร่วมการประชุมรับฟังความคิดเห็นภาครัฐสภา ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ประจำปี ๒๕๖๑ (2018 Parliamentary Hearing at the United Nations Headquarters) ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เวลา ๐๙.๔๕ - ๑๗.๓๐ นาฬิกา ณ ห้อง Trusteeship Council Chamber สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

โดยการประชุมดังกล่าวจัดคู่ขนานไปกับการเจรจาของภาคีรัฐบาล (intergovernmental negotiation) ที่กำลังพิจารณาร่างข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ (Global Compact on Safe, Orderly and Regular Migration - GCM) ร่างแรก (Zero Draft) และประเทศสมาชิกสหประชาชาติมีกำหนดจะให้การรับรองอย่างเป็นทางการในระหว่างการประชุม ณ ราชอาณาจักรโมร็อกโก ในเดือนธันวาคม ๒๕๖๑

ทั้งนี้ การเข้าร่วมการประชุมรับฟังความคิดเห็นเป็นโอกาสอันดีสำหรับสมาชิกรัฐสภาในการอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อหาแนวทางในการจัดการเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐาน และนำผลการอภิปรายดังกล่าวมาเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ (GCM) ต่อไป

การประชุมภาคีรัฐสภาในวันแรกเริ่มต้นขึ้นเมื่อเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา นายมิโรสลาฟ ไลซัค (Mr. Miroslav Lajčák) ประธานที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติ และนางสาวกาเบรียลา กูเอบาส บาร์รอน (Ms. Gabriela Cuevas Barron) ประธานสหภาพรัฐสภา กล่าวเปิดการประชุม

โดยนายมิโรสลาฟ ไลซัค ได้กล่าวเน้นว่า เราไม่มีทางเลือกที่จะปฏิเสธการดำรงอยู่ของการโยกย้ายถิ่นฐานได้ ทางเลือกเดียวที่เรามีคือจะบริหารจัดการเรื่องดังกล่าวอย่างไร และได้กล่าวเพิ่มเติมต่อที่ประชุมว่าการโยกย้ายถิ่นฐานเป็นปรากฏการณ์ของโลกที่ต้องอาศัยการจัดการร่วมกันทั่วโลก สมาชิกรัฐสภาในฐานะตัวแทนประชาชนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการนำมุมมองของประชาชนไปนำเสนอต่อสหประชาชาติ และให้การรับประกันว่าข้อตกลง GCM นั้นจะก่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งได้กระตุ้นให้สมาชิกรัฐสภาใช้ข้อมูลและข้อเท็จจริงเพื่อต่อสู้กับความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนและสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบายโดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ กล่าวคือ เมื่อพูดถึงการโยกย้ายถิ่นฐานนั้น การมุ่งให้ความสำคัญต่อการดำเนินการโดยยึดหลักพหุภาคีนิยมร่วมกันระหว่างสหภาพรัฐสภาและสหประชาชาติเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งยวด

นางสาวกาเบรียลา กูเอบาส บาร์รอน (Ms. Gabriela Cuevas Barron) ประธานสหภาพรัฐสภา กล่าวเปิดการประชุมการประชุมรับฟังความคิดเห็นภาคีรัฐสภา ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ประจำปี ๒๕๖๑ (2018 Parliamentary Hearing at the United Nations Headquarters) ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เวลา ๐๙.๔๕ - ๑๗.๓๐ นาฬิกา ณ ห้อง Trusteeship Council Chamber สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

ลำดับต่อมา นางสาวกาเบรียลา กูเอบาส บาร์รอน ได้ชี้ให้เห็นว่าการโยกย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้น เป็นธรรมชาติของประวัติศาสตร์ของมวลมนุษยชาติ โดยประชาชนกว่า ๒๕๘ ล้านคน ได้พำนักอาศัยอยู่นอกประเทศที่ตนเกิด กว่า ๕๐ ล้านคน มีสถานะไม่ปกติ และกว่า ๑๐ ล้านคน ได้ไปทำงานที่ต่างประเทศ ทุก ๆ ปี และได้กล่าวเพิ่มเติมว่า การแสวงหาความปลอดภัยและโอกาสทำให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานหลายคนต้องเผชิญกับความเสี่ยงอันตรายที่บางครั้งอาจนำไปสู่การสูญเสียชีวิตได้ แม้กระทั่งผู้ที่สามารถเดินทางไปถึงถิ่นฐานพำนักเรียบร้อยแล้ว บ่อยครั้งที่ยังต้องเผชิญกับการตีตราบาปและการละเมิดสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้ ในตอนท้าย ประธานสหภาพรัฐสภาได้เน้นย้ำต่อที่ประชุมว่า ความรับผิดชอบของบรรดาสมาชิกรัฐสภาคือการหนุนการเปลี่ยนแปลงในประเทศของตนและส่งเสริมกฎหมายที่ปฏิบัติต่อผู้อพยพด้วยศักดิ์ศรีและความเคารพโดยไม่คำนึงถึงสถานะการย้ายถิ่นฐานหรือเหตุผลในการตั้งถิ่นฐานเดิม

จากนั้นเป็นการเปิดเวทีให้ที่ประชุมอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ ตามระเบียบวาระการประชุม โดยในวันแรกของการประชุมรับฟังความคิดเห็นภาครัฐสภาประจำปี ๒๕๖๑ นี้ มีการแบ่งการอภิปรายออกเป็น ๔ ช่วงประกอบด้วย

ช่วงที่ ๑ : การนำเสนอในหัวข้อ “ข้อเท็จจริงที่สำคัญ หลักการที่ได้ตกลงร่วมกัน และช่องโหว่ของปัญหา ในเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานในปัจจุบัน (Migration today: main facts, agreed principles, and gaps)

ช่วงที่ ๒ : การอภิปรายในหัวข้อ “แนวการปฏิบัติที่เป็นเลิศ และความจำเป็นในการสอดประสานกันของนโยบายแห่งระดับชาติ และการสนองตอบโดยส่วนท้องถิ่น” (National policies and local responses: best practices and the need for coordination)

ช่วงที่ ๓ : การอภิปรายในหัวข้อ “การจัดการการโยกย้ายถิ่นฐานขนาดใหญ่ : มาตรการภายในประเทศ และความร่วมมือระหว่างประเทศ” (Addressing large movements: domestic initiatives and international cooperation)

ช่วงที่ ๔ : การอภิปรายในหัวข้อ “ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคม และการผสานผู้โยกย้ายถิ่นฐานรวมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในประเทศปลายทาง” (Social cohesion and integration of migrants)

■ ช่วงที่ ๑ : การนำเสนอในหัวข้อ “ข้อเท็จจริงที่สำคัญ หลักการที่ได้ตกลงร่วมกัน และช่องโหว่ของปัญหา ในเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานในปัจจุบัน (Migration today: main facts, agreed principles, and gaps) - เวลา ๑๐.๑๕ - ๑๑.๑๕ นาฬิกา

ในวาระนี้ เริ่มต้นด้วยการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานผ่านระบบวีดิทัศน์ (Video presentation) ต่อที่ประชุม โดยเป็นการสรุปข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศ ซึ่งจะมุ่งเน้นในหลักการสำคัญและมาตรการในทางปฏิบัติ ซึ่งถือเป็นแกนหลักสำคัญของระบบการจัดการการโยกย้ายถิ่นฐานในปัจจุบัน ซึ่งเมื่อได้พิจารณาถึงความท้าทายในระบบปัจจุบันแล้ว จะชี้ให้เห็นถึงช่องว่างของระบบดังกล่าวที่ข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน (Global Compact for Migration - GCM) สามารถเข้ามาช่วยเติมเต็ม เพื่อเอื้ออำนวยให้เกิดการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย มีระเบียบและเป็นปกติ

ภายหลังจากการรับชมการนำเสนอดังกล่าว ที่ประชุมได้เปิดเวทีให้มีการอภิปราย โดยมีผู้ร่วมอภิปราย จำนวน ๓ คน คือ (๑) นางสาวลูอิส อาร์เบอร์ (Ms. Louise Arbour) ผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติ ด้านการโยกย้ายถิ่นฐาน (๒) นางสาวมิเชล ไคลน์-โซโลมอน (Ms. Michele Klein-Solomon) ผู้อำนวยการองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน และ (๓) นายเดวิด โดโนฮิว (Ambassador David Donoghue) นักวิจัยกิตติมศักดิ์ สถาบันความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ อดีตเอกอัครราชทูตไอร์แลนด์ประจำสหประชาชาติ และผู้ประสานงานการจัดทำปฏิญญานิวยอร์กว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นและผู้ลี้ภัย

การอภิปรายในวาระนี้ นางสาวลูอิส อาร์เบอร์ (Ms. Louise Arbour) ผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติด้านการโยกย้ายถิ่นฐาน หนึ่งในผู้ร่วมอภิปรายได้กล่าวเน้นต่อที่ประชุมว่า การโยกย้ายถิ่นฐานนั้น

เป็นสภาพความเป็นจริงทั่วโลก และการจัดการการโยกย้ายถิ่นฐานไม่ได้เป็นเพียงความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคนเท่านั้น แต่ในปัจจุบันได้กลายเป็นหนึ่งในบททดสอบที่สำคัญที่สุดของความร่วมมือระหว่างประเทศ

จากนั้นที่ประชุมได้ร่วมอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยระบุว่าแม้ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาประเด็นเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานได้กลายเป็นวาระที่สหประชาชาติให้ความสำคัญเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ความคืบหน้าในการดำเนินการต่อประเด็นดังกล่าวส่วนใหญ่เกิดขึ้นในระดับภูมิภาคไม่ใช่ระดับโลก ในขณะที่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไม่ได้กำหนดเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานเป็นเป้าหมายหลัก แต่ได้บรรจุเป็นเป้าหมายพิเศษซึ่งได้ยอมรับถึงบทบาทเชิงบวกของการโยกย้ายถิ่นฐานเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและการเติบโตทางเศรษฐกิจ การหลั่งไหลของผู้คนจำนวนมากเพื่อหลีกเลี่ยงจากความขัดแย้งและภัยธรรมชาติส่งผลกระทบต่อหลายประเทศ ผู้คนจำนวนมากที่ถูกบังคับให้โยกย้ายถิ่นฐานจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

ในขณะที่ “ผู้ลี้ภัย” (refugee) มีคำจำกัดความเฉพาะ มีกรอบและวิธีปฏิบัติเฉพาะภายในของสหประชาชาติ แต่สำหรับ “ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน” (migrant) กลับไม่มีการคุ้มครองดังกล่าว ทำให้เกิดปัญหาการเลือกปฏิบัติ การถูกแสวงหาผลประโยชน์ และการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนในรูปแบบอื่น ๆ ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ เมื่อเชื่อมโยงกับระบบการบริหารจัดการการโยกย้ายถิ่นฐานทั่วโลกที่ไม่เข้มแข็ง รวมไปถึงการแก้ไข้ปัญหา “แบบปะผุ” ชั่วคราวในระดับชาตินั้น ได้นำไปสู่การจัดทำข้อตกลง GCM โดยข้อตกลงใหม่นี้จะได้พัฒนาขึ้นจากหลักการสำคัญและข้อเสนอแนะของปฏิญญานิวยอร์กว่าด้วยผู้ลี้ภัยและผู้โยกย้ายถิ่นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๙ (2016 New York Declaration for Refugees and Migrants)

ที่ประชุมยังได้เน้นความสำคัญในประเด็นการให้คำจำกัดความที่ชัดเจนของคำว่า “ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน” หรือ Migrants กับคำว่า “ผู้ลี้ภัย” หรือ Refugees โดยในการอภิปรายนั้นที่ประชุมได้เห็นพ้องกันว่าปัจจุบันนี้ยังไม่มี การให้คำจำกัดความที่ชัดเจนของคำว่า “ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน” ดังนั้นในการจัดทำข้อตกลง GCM จึงควรมีการนิยามความหมายของคำว่า “ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน” ลงไปอย่างชัดเจน เพราะถึงแม้ว่าจะมีการนำมาตรฐานต่าง ๆ มาใช้เป็นแนวปฏิบัติเกี่ยวกับผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ยกตัวอย่างเช่น กฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชน กฎหมายแรงงาน และกฎหมายว่าด้วยการปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ แต่ก็ยังคงไม่ครอบคลุมในทุกประเด็นที่เกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐาน ทั้งยังมีการนำแนวปฏิบัติต่าง ๆ ข้างต้นมาใช้อย่างไม่คงเส้นคงวาคด้วย

ในทางกลับกัน การนิยามความหมายของคำว่า “ผู้ลี้ภัย” หรือ Refugees ซึ่งเป็นอีกหนึ่งข้อตกลงระหว่างประเทศที่อยู่ระหว่างการจัดทำและให้การรับรองในปีนี้นั้น มีความชัดเจนและกำกับดูแลโดยอนุสัญญาว่าด้วยสถานภาพของผู้ลี้ภัย พ.ศ. ๒๔๙๔ (1951 Convention Relating to the Status of Refugees) และพิธีสารว่าด้วยสถานภาพผู้ลี้ภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ (1967 Protocol Relating to the Status of Refugees) โดยคำว่า “ผู้ลี้ภัย” มีความหมายว่า บุคคลที่จำเป็นต้องลี้ภัยประเทศบ้านเกิดของตนเอง เนื่องจากความหวาดกลัวการถูกประหัตประหาร (persecution) หรือได้รับการคุกคามต่อชีวิตเนื่องจากสาเหตุข้อหนึ่งข้อใด เช่น เชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ ความคิดเห็นทางการเมือง การเป็นสมาชิกในกลุ่มทางสังคมกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ดังนั้นในกรอบกฎหมายระหว่างประเทศดังกล่าว “ผู้ลี้ภัย” จึงมีสิทธิได้รับการคุ้มครองจากนานาชาติโดยมีระบบเฉพาะของสหประชาชาติรองรับ

เช่นนี้แล้ว ข้อตกลง GCM จึงควรได้รับการนิยามอย่างชัดเจนว่า ความคุ้มครองที่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานพึงจะได้รับประกอบด้วยอะไรบ้าง และควรมีกรอบระยะเวลาอันเท่าไร ผู้ร่วมอภิปรายหลายคนได้แนะนำว่าควรให้คำนิยาม “ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน” โดยคำนึงถึงเหตุผลในการโยกย้ายถิ่นฐาน รวมไปถึงความจำเป็นทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเสื่อมโทรมของคุณภาพสิ่งแวดล้อม ความไม่มั่นคงด้านอาหาร ความจำเป็นทางมนุษยธรรม สงครามและความขัดแย้ง รัฐล้มเหลว การกลับไปหาครอบครัว การหาสมาชิกเข้าร่วมแก๊งอาชญากรรม (gang recruitment) การแต่งงานในเด็ก และการถูกบังคับให้แต่งงาน การจัดทำข้อตกลง GCM อาจต้องครอบคลุมถึงผู้พลัดถิ่นภายในประเทศ (Internally Displaced Persons - IDP) ด้วย

ดังนั้น นานาประเทศจึงควรร่วมกันวางกรอบการจัดทำข้อตกลง GCM อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งนั่นทำให้มีความปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ และควรทำให้มั่นใจว่าการโยกย้ายถิ่นฐานจะส่งประโยชน์ต่อทุกคน และประเทศต่าง ๆ อย่างยุติธรรม ทั้งนี้ ยกตัวอย่างเช่น การขจัดการค้ามนุษย์ และเครือข่ายการลักลอบเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย ก็ต้องการความร่วมมือในการขจัดปัญหา โดยจากแนวโน้มด้านประชากรศาสตร์และตลาดแรงงาน เช่น สังคมผู้สูงอายุ สังคมที่กำลังหดตัวลง จะยังคงผลักดันให้ผู้คนข้ามพรมแดนเพื่อแสวงหางานทำต่อไป นอกจากนี้ นานาประเทศพึงร่วมมือกันเพื่อจัดการกับปัญหาการสูญหายของผู้โยกย้ายถิ่นฐานและเด็กที่เดินทางโดยลำพัง

จากการศึกษาพบว่าการโยกย้ายถิ่นฐานโดยทั่วไปจะเป็นประโยชน์ต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐานและประเทศปลายทาง แต่กับประเทศต้นทางอาจเผชิญปัญหาความท้าทายมากมาย อาทิ สมองไหล หรือการอพยพออกจากประเทศขนาดใหญ่ของบุคคลซึ่งมีทักษะหรือความรู้เฉพาะด้าน ดังนั้น ข้อตกลง GCM จึงต้องมีการปรับปรุงข้อปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการโยกย้ายถิ่นฐานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การส่งเงินกลับประเทศซึ่งเพิ่มขึ้นเกือบ ๔๕๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปีต้องมีการควบคุมที่ดีขึ้น มีค่าใช้จ่ายน้อยลงและโปร่งใสมากขึ้น แนวปฏิบัติในการจ้างงานที่เป็นไปอย่างมีจรรยาบรรณและโปร่งใสเป็นสิ่งจำเป็นในการคุ้มครองสิทธิของผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ป้องกันการกระทำที่ผิดกฎหมาย และยกเลิกภาระค่าใช้จ่ายที่ตัวผู้รับสมัครงานต้องจ่ายในการสมัครงาน

กล่าวโดยสรุปคือ ที่ประชุมเห็นพ้องกันว่าในกระบวนการจัดทำข้อตกลง GCM ควรมีการกล่าวถึงทุกแง่มุมของการโยกย้ายถิ่นฐานซึ่งรวมไปถึงการไหลออกและการกลับเข้าประเทศ และที่ประชุมยังได้เน้นย้ำเรื่องความจำเป็นในการติดตามผลและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นเกี่ยวกับประเด็นการย้ายถิ่นฐานซึ่งจะช่วยให้การดำเนินการทำได้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น

■ ช่วงที่ ๒ : การอภิปรายในหัวข้อ “แนวการปฏิบัติที่เป็นเลิศ และความจำเป็นในการสอดประสานกันของนโยบายแห่งระดับชาติ และการสนองตอบโดยส่วนท้องถิ่น” (National policies and local responses: best practices and the need for coordination) - เวลา ๑๑.๑๕ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา

ในวาระนี้ ที่ประชุมได้อภิปรายเกี่ยวกับนโยบายระดับชาติว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานของประเทศต่าง ๆ ในบริบทของระดับการพัฒนาประเทศ และรูปแบบการโยกย้ายถิ่นฐานที่แตกต่างกัน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการทำงานที่สอดประสานกันมากยิ่งขึ้น ทั้งในระดับทวิภาคี ระดับภูมิภาค และระดับโลก การนำเสนอข้อมูลจะเน้นย้ำให้เห็นถึงหลักการสำคัญ โครงสร้าง และการนำนโยบายเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานที่สะท้อนมุมมองจากล่างขึ้นบนในการจัดการเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานภายในประเทศต่าง ๆ ไปปฏิบัติจริง

จากแนวคิด “การโยกย้ายถิ่นฐานทุกรูปแบบเป็นเรื่องระดับท้องถิ่น” (All migration is local) การอภิปรายจึงมุ่งเน้นพิจารณาว่า นโยบายระดับชาติว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานต้องส่งเสริมให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยในระดับท้องถิ่น ซึ่งรวมไปถึงการส่งเสริมให้เกิดการกระจายขีดความสามารถด้านกฎหมายและการเงินให้แก่รัฐบาลระดับภูมิภาคและหน่วยปกครองระดับท้องถิ่นด้วยเช่นเดียวกัน

ในวาระนี้ มีผู้ร่วมอภิปราย จำนวน ๔ คน คือ (๑) นางสาวคารินา โซซา (Ms. Karina Sosa) สมาชิกรัฐสภาเอลซัลวาดอร์ (๒) นายอาเหม็ด สคิม (Mr. Ahmed Skim) ผู้อำนวยการกองกิจการการโยกย้ายถิ่นฐานกระทรวงการต่างประเทศ ราชอาณาจักรโมร็อกโก และรองประธานที่ประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานและการพัฒนา (๓) นางสาวซาร่า อาร์ริโอลา (Ms. Sarah Arriola) รองปลัดกระทรวงการต่างประเทศ กำกับดูแลกิจการแรงงานข้ามชาติ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ และ (๔) นางสาววิตตอเรีย ซานุโซ (Ms. Vittoria Zanuso) ผู้ก่อตั้งบริษัท Rockefeller 100 resilient cities นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

โดยที่ประชุมได้อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องการแบ่งปันความรับผิดชอบร่วมกัน โดยในขณะที่ผู้เข้าร่วมประชุมสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกันและแบ่งปันภาระในการเป็นประเทศผู้รับผู้โยกย้ายถิ่นฐานและผู้ลี้ภัย เป็นที่ยอมรับว่าบางประเทศต้องแบกรับภาระหนักในการเป็นประเทศปลายทางของการโยกย้ายถิ่นฐานและการลี้ภัย ในกรณีวิกฤตการณ์ของซีเรีย เช่น กรีซ เลบานอน จอร์แดน และตุรกี ทั้งนี้ สมาชิกรัฐสภาบางประเทศได้แสดงท่าทีกังวลต่อกรณีนี้ที่ข้อตกลง GCM นั้นไม่มีข้อผูกมัดใด ๆ ในขณะที่ผู้แทนจากบางประเทศได้กล่าวว่า หากไม่คำนึงถึงการบังคับใช้ตามกฎหมายแล้วนั้น ข้อตกลง GCM จะสามารถเพิ่มแรงกดดันให้ประเทศต่าง ๆ รวมถึงเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการโยกย้ายถิ่นฐานให้มากยิ่งขึ้นด้วยเช่นกัน

ที่ประชุมยังได้ตั้งข้อสังเกตถึงความตึงเครียดระหว่างประเทศที่มีนโยบายเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานที่มุ่งเน้นจะเลือกรับเฉพาะแรงงานที่มีทักษะสูงและค่อนข้างมีฐานะ ในขณะที่บางประเทศไม่มีทางเลือกและจำอมจะต้องรับแรงงานที่มีทักษะต่ำหรือแรงงานที่ผสมรวมเป็นส่วนหนึ่งของสังคมประเทศปลายทางได้ยากเนื่องจากความแตกต่างทางวัฒนธรรมหรือความแตกต่างในด้านอื่น ๆ

ในขณะที่ผู้เข้าร่วมประชุมบางท่านก็ได้ตั้งข้อสังเกตว่าบางประเทศสร้างปัจจัยผลักดันการโยกย้ายถิ่นฐานโดยการแทรกแซงกิจการภายในของเพื่อนบ้าน สนับสนุนสงครามกลางเมือง มีนโยบายรัดเข็มขัดและการผ่อนปรนกฎระเบียบด้านเศรษฐกิจ หรือนโยบายเสรีนิยมใหม่ (neo-liberalism) หรือสนับสนุนกลุ่มผู้ก่อการร้ายและแบ่งแยกดินแดน โดยที่ประชุมยังได้มีข้อกังวลในประเด็นที่ว่าพลเมืองในประเทศตนเองอาจไม่ได้รับสิทธิสวัสดิการในต่างประเทศเช่นเดียวกับที่ชาวต่างชาติได้รับสิทธิประโยชน์ในประเทศตน และเสนอแนะว่าประเทศที่ร่วมเป็นภาคีของข้อตกลง GCM ควรยึดถือกฎระเบียบเดียวกัน

■ ช่วงที่ ๓ : การอภิปรายในหัวข้อ “การจัดการการโยกย้ายถิ่นฐานขนาดใหญ่ : มาตรการภายในประเทศและความร่วมมือระหว่างประเทศ” (Addressing large movements: domestic initiatives and international cooperation) - เวลา ๑๔.๓๐ - ๑๖.๐๐ นาฬิกา

การโยกย้ายถิ่นฐานขนาดใหญ่ส่วนมากเป็นผลมาจากความขัดแย้ง ความอดอยาก การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือความยากจนเรื้อรัง สันติฐานสำคัญของการอภิปรายเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานในปัจจุบัน คือ การโยกย้ายถิ่นฐานควรเป็นเรื่องของทางเลือกมากกว่าเรื่องของความจำเป็น

ในวาระนี้ ที่ประชุมมีการอภิปรายเพื่อหามาตรการในทางปฏิบัติที่ประเทศต่าง ๆ สามารถสนับสนุนซึ่งกันและกันในการจัดการปัญหาเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานขนาดใหญ่ของประชากร ซึ่งในเวลาเดียวกัน การโยกย้ายถิ่นฐานขนาดใหญ่ของประชากรอาจส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและโครงสร้างทางสังคมของทั้งประเทศต้นทางประเทศทางผ่าน และประเทศปลายทาง รวมถึงในช่วงนี้ที่ประชุมยังได้พิจารณาว่า ความร่วมมือด้านการพัฒนาและเครื่องมืออื่น ๆ จะมีบทบาทสำคัญอย่างไรในการจัดการรากเหง้าของปัญหาการอพยพขนาดใหญ่

มีผู้ร่วมอภิปราย จำนวน ๕ คน คือ (๑) นายอิสซาคา เซเดเบ (Mr. Issaka Sidibé) ประธานรัฐสภาสาธารณรัฐมาลี (๒) นางสาวกัวดา บูโรคีน (Ms. Guoda Burokiene) สมาชิกรัฐสภา ประธานคณะกรรมการการโยกย้ายถิ่นฐาน สาธารณรัฐลิทัวเนีย (๓) นายวอลตัน อัลฟอนโซ เว็บสัน (Ambassador Walton Alfonso Webson) เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรแอนติกัวและบาร์บูดา ประจำสหประชาชาติ (๔) นายฟิลิป มาร์ติน (Mr. Phillip Martin) อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย เดวิส และ (๕) นายฟาเบียน ดูบูเอท (Mr. Fabien Dubuet) ผู้แทนองค์การแพทย์ไร้พรมแดนประจำสหประชาชาติ

ในวาระนี้ ที่ประชุมได้อภิปรายโดยมุ่งเน้นประเด็นไปที่รากเหง้าของปัญหาที่แท้จริงและความท้าทายต่าง ๆ เกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐาน โดยมีได้อภิปรายเพียงแค่ว่าในประเด็นปรากฏการณ์ของการโยกย้ายถิ่นฐานเท่านั้นซึ่งอาจเป็นเพียงการแสดงอาการของปัญหาทางเศรษฐกิจหรือการเมือง เพราะในที่สุดแล้วการโยกย้ายถิ่นฐานควรเป็นเรื่องของทางเลือกมิใช่สิ่งที่เกิดขึ้นจากความจำเป็น

ดังนั้นเพื่อแก้ไขปัญหาการไหลออกนอกประเทศของผู้คนจำนวนมาก ผู้เข้าร่วมประชุมต่างเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการลงทุนในประเทศกำลังพัฒนา ป้องกันสงครามและความขัดแย้งผ่านช่องทางทางการทูต ปรับปรุงสภาพเศรษฐกิจที่จะผลักดันให้ผู้คนออกนอกประเทศ รวมถึงการดำเนินการเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งนี้ ที่ประชุมยังมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการตัดสินใจเรื่องผู้อพยพของชาติต่าง ๆ จากการเปิดรับผู้โยกย้ายถิ่นฐานได้มากน้อยเท่าใด ในขณะที่บางประเทศกลับให้ความสำคัญเรื่องการจัดการกับรากเหง้าของปัญหาด้วยการลงทุนในประเทศกำลังพัฒนา ดังนั้น ประเทศสมาชิกสหประชาชาติทั้งหลายจึงควรสนับสนุนเงื่อนไขที่ส่งเสริมให้พลเมืองของประเทศตนที่อาศัยอยู่ ณ ต่างประเทศเดินทางกลับมาตุภูมิ ซึ่งรวมไปถึงการพัฒนา ระบบเศรษฐกิจ สุขภาพ และการศึกษา และการสร้างแรงจูงใจในการกลับบ้าน

➤ **ข้อสรุปสำคัญจากการอภิปรายในวาระนี้ คือ**

- มีความจำเป็นที่ต้องนิยามความหมายของคำว่า “การโยกย้ายถิ่นฐาน” หรือ migration และ “ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน” หรือ migrants ลงในข้อตกลง GCM อย่างชัดเจน เพื่อหลีกเลี่ยงความสับสนกับคำว่า “ผู้ลี้ภัย” หรือ refugees
- มีความจำเป็นต้องจัดเตรียมแนวทางปฏิบัติในการจัดทำข้อตกลง GCM เพื่อรับมือกับการโยกย้ายถิ่นฐานทุกรูปแบบ ทั้งแบบปกติและไม่ปกติ โดยพร้อมกันนี้ก็ต้องมีการจัดการปัญหาที่รากเหง้า ข้อกังวลเกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัย รวมถึงความในการส่งผู้โยกย้ายถิ่นฐานกลับที่อยู่เดิมอย่างเหมาะสม
- ประเทศที่ให้การรับรองข้อตกลง GCM ต้องยึดหลักความรับผิดชอบร่วมกันในทุกมิติ เช่น ระหว่างประเทศต้นทาง และประเทศปลายทาง หรือระหว่างระดับชาติและระหว่างประเทศ
- ในการจัดทำข้อตกลง GCM มีความจำเป็นต้องอ้างอิงและอ้างอิงในข้อตกลงที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนและอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการโยกย้ายถิ่นฐาน ซึ่งรวมไปถึงอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานและสมาชิกในครอบครัว (International Convention on the Protection of the Rights of Migrants Workers and Member of their Families - CMW) และอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ (International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination - CERD)

คณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ในระหว่างการประชุมรับฟังความคิดเห็นภาครัฐสภา ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ
ประจำปี ๒๕๖๑ (2018 Parliamentary Hearing at the United Nations Headquarters)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เวลา ๐๙.๔๕ - ๑๗.๓๐ นาฬิกา
ณ ห้อง Trusteeship Council Chamber สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

■ ช่วงที่ ๔ : การอภิปรายในหัวข้อ “ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคม และการผสานผู้โยกย้ายถิ่นฐานรวมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในประเทศปลายทาง” (Social cohesion and integration of migrants) - เวลา ๑๖.๐๐ - ๑๗.๓๐ นาฬิกา

ในแต่ละปี ประชากรทั่วโลกจำนวนมากขึ้นทุกปีแสวงหาที่พักพิงชั่วคราวและถาวร บางคนเห็นว่าการหลากหลายที่เพิ่มขึ้นนี้ เป็นภัยคุกคามต่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคมและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ซึ่งบางครั้งอาจนำไปสู่การเหยียดเชื้อชาติ ความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ การเลือกปฏิบัติและความรุนแรง ในสังคมที่มีความหลากหลายหากมีการบริหารจัดการที่เหมาะสม จะสามารถได้รับประโยชน์จากนวัตกรรม ความมีพลวัตทางวัฒนธรรม และการเติบโตของผู้ประกอบการ

ในวาระนี้ ที่ประชุมได้มีการอภิปรายเพื่อพิจารณาแสวงหาแนวทางในเชิงปฏิบัติเพื่อสนับสนุนการเปิดรับให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานสามารถเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในประเทศปลายทาง ทั้งในด้านสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ

ผู้ร่วมอภิปรายมีจำนวน ๔ คน คือ (๑) นายเซ็ดดิก ชีเฮบ (Mr. Seddik Chiheb) สมาชิกรัฐสภาสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนแอลจีเรีย (๒) นางสาวลูอิส เบลส (Ambassador Louise Blais) เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรแคนาดา ประจำสหประชาชาติ (๓) นางสาวเทนเดย์ อะคีอุม (Ms. Tendayi Achiume) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ด้านกฎหมายแห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย และผู้อำนวยการพิเศษเรื่องการเหยียดเชื้อชาติ ความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ และการไม่ยอมรับความแตกต่าง และ (๔) นางสาวบิตตา มอสโตฟี (Ms. Bitta Mostofi) รักษาการเทศมนตรี สำนักงานนายกเทศมนตรีด้านกิจการผู้โยกย้ายถิ่นฐาน นครนิวยอร์ก

ที่ประชุมได้อภิปรายอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับนโยบายการโยกย้ายถิ่นฐานเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคม และการผสานผู้โยกย้ายถิ่นฐานรวมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในประเทศปลายทาง

การอภิปรายในวาระนี้ นางสาวมิเชล ไคลน์-โซโลมอน (Ms. Michele Klein-Solomon) ผู้อำนวยการระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน หนึ่งในผู้ร่วมอภิปรายได้กล่าวเน้นต่อที่ประชุมว่า การผสานผู้โยกย้ายถิ่นฐานเข้าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนประเทศปลายทางมิได้เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ แต่ต้องมีการลงทุนโดยรัฐบาล นายจ้าง โรงเรียน ศูนย์กลางของชุมชน หรือชุมชนทางศาสนา

ที่ประชุมต่างเห็นพ้องว่า ประเทศต่าง ๆ โดยทั่วไปอาจเป็นประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน หรือประเทศปลายทางการโยกย้ายถิ่นฐาน และประเทศส่วนใหญ่จะมีลักษณะทั้ง ๓ แบบผสมผสานกัน ผู้เข้าร่วมประชุมต่างกล่าวเน้นย้ำถึงความสำคัญของข้อตกลงทวิภาคีและพหุภาคี รวมถึงความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อให้มั่นใจว่าสิทธิของผู้โยกย้ายถิ่นฐานจะได้รับการคุ้มครองในทุกขั้นตอนของการโยกย้ายถิ่นฐาน ทั้งนี้ ผู้โยกย้ายถิ่นฐานต้องได้รับการปฏิบัติด้วยความเคารพศักดิ์ศรีและสอดคล้องกับหลักกฎหมายสิทธิมนุษยชนโดยไม่คำนึงถึงสถานะการโยกย้ายถิ่นของพวกเขา

การที่จะประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการด้านการโยกย้ายถิ่นฐานนั้น ต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคม และการผสานผู้โยกย้ายถิ่นฐานรวมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในประเทศปลายทาง ทั้งนี้ความยากลำบากในการผสานผู้โยกย้ายถิ่นฐานเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมประเทศปลายทางเป็นหนึ่งในอุปสรรคที่สำคัญในการเปิดรับผู้โยกย้ายถิ่นฐานจำนวนมาก วิธีการแบบองค์รวมเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานสามารถได้รับข้อมูลที่เป็นและเข้าถึงการบริการต่าง ๆ เช่น การเข้าถึงการบริการสาธารณสุข ที่อยู่อาศัย การศึกษา การเรียนภาษา การปรับตัวด้านวัฒนธรรม และการให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมาย การผสานผู้โยกย้ายถิ่นฐานเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมประเทศปลายทางดังกล่าวไม่สามารถกระทำได้โดยไม่ได้ตั้งใจหรือด้วยงบประมาณเหลือจ่าย แต่ต้องอาศัยระยะเวลา ทรัพยากร และการจัดลำดับความสำคัญในระดับของรัฐบาลและภาคประชาสังคม

ที่ประชุมเห็นว่าควรต้องมีการปรึกษาหารือกับผู้เล่นระดับท้องถิ่นเนื่องจากองค์กรเหล่านี้มักเป็นผู้จัดทำโครงการการผสานผู้โยกย้ายถิ่นฐานเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมประเทศปลายทางในระดับท้องถิ่นและสามารถให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่หน่วยงานระดับประเทศได้ และเนื่องจากผู้โยกย้ายถิ่นฐานส่วนใหญ่มักย้ายเข้ามาอยู่ในชุมชนเมือง จึงควรที่จะให้นายกเทศมนตรีและผู้นำเทศบาลหรือส่วนปกครองท้องถิ่นเข้าไปมีส่วนร่วมในการพูดคุยหารือในการกำหนดนโยบาย และจัดทำงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการโยกย้ายถิ่นฐาน

ที่ประชุมยังได้อภิปรายอย่างกว้างขวางถึงประเด็นเรื่องการต่อสู้กับการเหยียดเชื้อชาติและความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ (Racism and Xenophobia)

โดยนางสาวเทนเดอี อะคีอุม (Ms. Tendayi Achiume) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ด้านกฎหมายแห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย และผู้นำเสนอรายงานพิเศษเรื่องการเหยียดเชื้อชาติ ความเกลียดกลัวต่างชาติ และการไม่ยอมรับความแตกต่าง หนึ่งในผู้ร่วมอภิปราย ได้กล่าวเน้นต่อที่ประชุมว่า ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและสังคมทั่วโลก รวมถึงการพึ่งพาอาศัยกันในด้านสังคมทำให้การต่อต้านและการเหยียดเชื้อชาติของผู้โยกย้ายถิ่นฐาน และการเกลียดกลัวชาวต่างชาติเป็นความคิดที่เป็นพิษภัยที่ทำให้ความแตกแยกขยายตัวกลายเป็นมรสุมร้ายต่อสังคมและการเมืองไปทั่วโลก

ความท้าทายในการต่อสู้กับการเหยียดเชื้อชาติและความเกลียดกลัวชาวต่างชาติเป็นสองเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกัน ทั้งนี้ ผู้เข้าร่วมประชุมต่างแสดงข้อกังวลเกี่ยวกับการใช้วาทกรรมสร้างความเกลียดชัง (hate speech) การเหยียดเชื้อชาติและความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ ขบวนการชาตินิยม การสร้างความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับผู้โยกย้ายถิ่นฐานและการโยนบาปให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

ที่ประชุมยังได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการพึ่งพาข้อมูลและข้อเท็จจริงเพื่อต่อสู้กับวาทกรรมที่ไม่เป็นความจริงนี้ ในขณะที่การโยกย้ายถิ่นฐานอาจนำไปสู่การเคลื่อนย้ายระยะสั้นของแรงงานท้องถิ่น ที่ประชุมได้ตั้งข้อสังเกตว่า หากมีการบริหารจัดการการโยกย้ายถิ่นฐานได้อย่างเหมาะสมแล้วจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ดีขึ้นสำหรับทั้งผู้โยกย้ายถิ่นฐานและพลเมืองในประเทศปลายทาง

ในฐานะแบบอย่างที่ดีของประชาชน สมาชิกวุฒิสภาจึงมีความรับผิดชอบเป็นพิเศษที่จะหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาที่รุนแรงเกี่ยวกับผู้โยกย้ายถิ่นฐาน และต้องกำหนดท่วงท่าในการใช้วาทกรรมสาธารณะเกี่ยวกับผู้โยกย้ายถิ่นฐานเพื่อหลีกเลี่ยงการสร้างภาพจำแบบเหมารวม (stereotype) เกี่ยวกับผู้โยกย้ายถิ่นฐาน โดยที่ประชุมได้เสนอมาตรการต่าง ๆ ที่สมาชิกวุฒิสภาสามารถนำมาใช้เพื่อต่อสู้กับการเหยียดเชื้อชาติและความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ ดังนี้

- การประณามการกระทำอันก่อให้เกิดการเกลียดกลัวชาวต่างชาติ การเหยียดเชื้อชาติ และการใช้วาทกรรมสร้างความเกลียดชัง ซึ่งรวมไปถึงการใช้วาทกรรมที่แฝงด้วยข้ออ้างด้านความมั่นคงแห่งชาติ และความกังวลเรื่องเศรษฐกิจและอัตลักษณ์แห่งชาติ

- การประณามการใช้วาทกรรมสร้างความเกลียดชัง และพิจารณาว่าจำเป็นต้องมีการวางกรอบแนวทางในการดำเนินการแบบใหม่เพื่อใช้รับมือกับการเหยียดเชื้อชาติและความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ

- พูดคุยกับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในท้องถิ่นเป็นประจำเพื่อช่วยในการเปลี่ยนเรื่องเล่าเชิงลบ ที่มีความคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงหรือชวนให้เข้าใจผิดเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานและผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

- ในการช่วยแก้ไขปัญหาระบบการมองแบบเหมารวมและข้อมูลเชิงลบที่มีต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐาน สมาชิกวุฒิสภาควรมุ่งเน้นการดำเนินการส่งเสริมในประเด็นเรื่องความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคม และการผสานผู้โยกย้ายถิ่นฐานให้รวมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในประเทศปลายทาง

- วางตนเป็นต้นแบบด้วยใจอันเปิดกว้าง เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และให้คุณค่ากับความหลากหลาย
- ลงพื้นที่ในชุมชนพบปะกับผู้โยกย้ายถิ่นฐานและผู้ลี้ภัย และกระชับความสัมพันธ์กับสมาชิกวุฒิสภาในประเทศเพื่อนบ้าน

- ชักชวนนายกเทศมนตรี บรรดาผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกลุ่มทางสังคมต่าง ๆ รวมถึงองค์กรต่าง ๆ โรงเรียน ศาสนสถาน และองค์กรชุมชน ให้เข้ามาร่วมกันผลักดันให้เกิดการผสานผู้โยกย้ายถิ่นฐานให้หลอมรวมเข้ากันได้กับชุมชนประเทศปลายทาง

- ช่วยเหลือในการจัดตั้งหน่วยต่อต้านความเกลียดชังในระดับท้องถิ่นที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับการฝึกอบรมมาเพื่อสืบหาและจัดการกับอาชญากรรมความเกลียดชัง (hate crime) ต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐาน
- ให้หลักประกันว่าในการปฏิบัติต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐานพึงยึดถือหลักพันธกรณีระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคและการไม่เลือกปฏิบัติ

ตัวอย่าง นโยบายที่เกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐาน ตัวอย่างความสำเร็จในการส่งเสริมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคม และการผสานผู้โยกย้ายถิ่นฐานรวมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในประเทศปลายทาง และข้อกฎหมายล่าสุดที่เกี่ยวกับผู้โยกย้ายถิ่นฐาน (migrants) ผู้พลัดถิ่น (diaspora) และผู้ที่เดินทางกลับประเทศต้นทาง (returnees) มีดังนี้

ผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่เดินทางเข้ามายังประเทศปลายทาง (Incoming Migrants)

• การผสานเป็นส่วนหนึ่งกับสังคม (Community Integration)

ในประเทศแคนาดา ผู้สนับสนุนภาคเอกชน สโมสรโรตารี และโบสถ์ต่าง ๆ ได้ให้ความช่วยเหลือผู้ลี้ภัยชาวซีเรียในการผสานรวมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนโดยผ่านทางวิธีการแบบองค์รวมที่ทำให้เด็กที่เป็นลูกหลานของผู้โยกย้ายถิ่นฐาน สามารถเข้าเรียนในโรงเรียนและผู้ปกครองสามารถเข้าถึงชั้นเรียนภาษาอังกฤษหรือฝรั่งเศสและบริการอื่น ๆ ซึ่งนี้ได้สร้างการเชื่อมโยงส่วนบุคคลและมิตรภาพที่ช่วยผู้โยกย้ายถิ่นฐานในการผสานรวมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนประเทศปลายทาง

• ข้อมูลข่าวสาร และการเข้าถึงการบริการ (Information and Access to Services)

ในสาธารณรัฐฟินแลนด์ ผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่เข้าประเทศมาใหม่สามารถพบกับบุคคลที่สามารถตอบข้อกังวลใด ๆ และหารือเกี่ยวกับแผนการในอนาคตได้ โดยจากการศึกษาวิจัยพบว่าผู้ที่ดำเนินการดังกล่าวจะได้รับค่าจ้างเป็นสองเท่าของผู้ที่ไม่เคยทำ และในสาธารณรัฐโกตดิวัวร์ มีการจัดตั้งศูนย์ให้บริการแก่ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน เช่นบริการให้ความช่วยเหลือด้านข้อกฎหมาย ในขณะที่สาธารณรัฐเกาหลีได้มีการแปลข้อมูลสำหรับผู้โยกย้ายถิ่นฐานเป็น ๑๖ ภาษา ผ่านช่องทางออนไลน์ และแอปพลิเคชันทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ และเปิดสายฮอตไลน์ บริการตลอด ๒๔ ชั่วโมงเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่เป็นสตรี

• การมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political participation)

แนวทางการผสานผู้โยกย้ายถิ่นฐานรวมเป็นส่วนหนึ่งกับชุมชนในสาธารณรัฐฟินแลนด์ เป็นการสร้างหลักประกันว่าผู้โยกย้ายถิ่นฐานสามารถร่วมมีบทบาทในสังคมได้อย่างแข็งขัน และผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่อาศัยอยู่ในฟินแลนด์อย่างน้อยเป็นระยะเวลา ๒ ปี จะสามารถลงคะแนนเสียงและมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งต่าง ๆ ได้ ทั้งนี้ฟินแลนด์และประเทศอื่น ๆ ยังได้กล่าวสนับสนุนในที่ประชุมถึงความสำคัญของการถือ ๒ สัญชาติ ที่จะช่วยส่งเสริมความเชื่อมโยงกับประเทศภูมิลำเนาเดิมของผู้โยกย้ายถิ่นฐานได้ ในขณะที่สหราชอาณาจักรได้กล่าวต่อที่ประชุมในเรื่องนี้ว่า ข้อตกลง GCM น่าจะช่วยสนับสนุนให้พรรคการเมืองต่าง ๆ เปิดรับการมีส่วนร่วมของผู้โยกย้ายถิ่นฐานซึ่งจะช่วยให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานเหล่านั้นเข้าไปมีส่วนร่วมในทางการเมืองได้ ทั้งนี้ที่ประชุมยังได้พูดถึงความท้าทายในการพิจารณาว่าเมื่อใดที่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานควรได้รับสิทธิการเป็นพลเมืองและสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง ซึ่งควรมีการวางแผนคุณสมบัติเรื่องการคุ้นเคยกับภาษาท้องถิ่น วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ด้วย

• สุขภาพอนามัย (Health)

สาธารณรัฐเกาหลีได้ออกร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับ เพื่อยกระดับการปฏิบัติต่อชาวต่างชาติ และจัดระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ของผู้โยกย้ายถิ่นฐาน เช่น การประกันสุขภาพ เป็นต้น โดยขณะนี้แรงงานต่างด้าวมีสัดส่วนร้อยละ ๙๐ ในการใช้สิทธิประกันสุขภาพเพื่อการรักษาพยาบาลและศัลยกรรม และสาธารณรัฐโกตดิวัวร์เป็นหนึ่งในประเทศที่มีนโยบายให้สวัสดิการการรักษาพยาบาลแก่พลเมืองของตนและชาวต่างชาติอย่างเท่าเทียมกัน

• การศึกษา (Education)

ที่ประชุมได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการเปิดโอกาสให้เด็กทุกคนได้เข้ารับการศึกษารองเรียนโดยไม่ต้องคำนึงถึงสถานะของการเป็นผู้โยกย้ายถิ่นฐานของทั้งตัวเอง ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล ในปี ๒๕๔๘ กระทรวงศึกษาธิการของราชอาณาจักรไทยได้ออกนโยบายให้โรงเรียนต่าง ๆ รับเด็กเข้าศึกษาโดยไม่คำนึงถึงเอกสารประจำตัวใด ๆ ซึ่งมีผลให้มีเด็กกว่า ๗๖,๐๐๐ คน จากราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ได้เข้าสู่ระบบการศึกษาในโรงเรียนไทย ในขณะที่สาธารณรัฐตุรกีซึ่งรับผู้ลี้ภัยชาวซีเรียเข้ามาในประเทศกว่า ๓ ล้านคน และมีเด็กกว่า ๕๐๘,๐๐๐ คนได้เข้าสู่ระบบการศึกษาในโรงเรียนของตุรกี แต่อย่างไรก็ตามยังต้องเผชิญกับปัญหาการขาดแคลนครูผู้สอนที่เพียงพอและในราชอาณาจักรโมร็อกโกได้ให้ทุนการศึกษาแก่ผู้ที่ถือสัญชาติต่างประเทศกว่า ๒๐,๐๐๐ ทุน

• การจ้างงาน (Employment)

การส่งเสริมการโยกย้ายถิ่นฐานที่เป็นปกติเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานสามารถทำงานได้อย่างถูกกฎหมายและป้องกันไม่ให้อาศัยอยู่ในสภาวะเศรษฐกิจโลกและการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรหมายถึงหลายประเทศต้องพึ่งพาแรงงานจากผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ดังนั้นแล้วนโยบายด้านการโยกย้ายถิ่นฐานจึงควรสะท้อนถึงความจำเป็นเหล่านี้ด้วย ทั้งนี้ ผู้เข้าร่วมประชุมบางคนได้ชี้ให้เห็นถึงปัญหาของการล้นไหลเข้ามาของสินค้าและบริการอย่างไม่มีข้อกำหนดปิดกั้นแต่ไม่รวมถึงการโยกย้ายถิ่นฐานของประชาชน ในขณะที่บางส่วนของผู้เข้าร่วมประชุมได้กล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงระบบเอกสารรับรองทักษะวิชาชีพให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพื่อที่ทักษะและการศึกษาที่ได้รับการรับรองในประเทศหนึ่งจะได้รับการยอมรับในอีกประเทศหนึ่ง ตัวอย่างของลูกเรือประมงได้ถูกนำมาอ้างถึงเนื่องจากองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization - ILO) ได้กำหนดมาตรฐานสากลนี้ไว้

พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์ หัวหน้าคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ (ซ้าย) และนายอนุศาสตร์ สุวรรณมงคล ผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ (ขวา) ถ่ายรูปร่วมกับนายมาร์ติน จุนกอง (Mr. Martin Chungong) เลขาธิการสหภาพรัฐสภา ในระหว่างช่วงพักการประชุม ในการประชุมรับฟังความคิดเห็นภาครัฐสภา ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ประจำปี ๒๕๖๑ (2018 Parliamentary Hearing at the United Nations Headquarters) วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เวลา ๐๙.๔๕ - ๑๗.๓๐ นาฬิกา ณ ห้อง Trusteeship Council Chamber สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

ผู้พลัดถิ่น (Diaspora)

• ข้อมูลและการช่วยปรับตัว (Information and Orientation)

มีประชากรชาวฟิลิปปินส์ที่อาศัยอยู่ต่างประเทศมากกว่า ๑๐ ล้านคน โดยรัฐบาลฟิลิปปินส์มีระบบที่ครอบคลุมการบริการต่าง ๆ อย่างเบ็ดเสร็จครบวงจร เช่น การปฐมมิเทศก่อนเดินทางซึ่งจะแจ้งให้ผู้ที่จะวางแผนจะโยกย้ายถิ่นฐานทราบถึงสิทธิของพวกเขาลดจนวัฒนธรรมและกฎหมายของประเทศปลายทาง โดยในประเทศปลายทางนั้น ประชากรชาวฟิลิปปินส์จะสามารถเข้าถึงการบริการ เช่น การเข้าร่วมการสัมมนาความรู้ทางการเงินซึ่งจะช่วยให้พวกเขาเก็บออมรายได้ในขณะที่อาศัยอยู่ในต่างประเทศ รวมถึงช่วยสอนให้รู้จักถึงวิธีการลงทุนเมื่อเดินทางกลับประเทศบ้านเกิด

• การมีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation)

ชาวเซเนกัลกว่า ๓ ล้านคน จากพลเมืองทั้งหมด ๑๕ ล้านคน อาศัยอยู่ในต่างประเทศ และคิดเป็นสัดส่วน GDP หนึ่งในสามของประเทศ ตั้งแต่ช่วงปี ๒๕๓๓ ชาวเซเนกัลที่อาศัยอยู่ต่างแดนจะสามารถมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งประธานาธิบดีและสมาชิกรัฐสภา และเนื่องด้วยกฎหมายในปี ๒๕๕๙ จึงทำให้กลุ่มชุมชนผู้ตั้งถิ่นฐานในต่างประเทศสามารถเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาได้

• การคุ้มครองแรงงานข้ามชาติชั่วคราว (Protection of Temporary Migrant Workers)

ในแต่ละปีประชากรชาวเคนยาประมาณ ๖๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ คน ได้เดินทางออกนอกประเทศเพื่อไปทำงานที่ใช้ทักษะต่ำและงานบริการในกลุ่มประเทศความร่วมมืออ่าวอาหรับ (Gulf Cooperation Council - GCC) ประกอบด้วย บาห์เรน คูเวต โอมาน กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ กลุ่มแรงงานข้ามชาติเหล่านี้หลายคนต้องถูกทารุณกรรม ถูกทรมาน ถูกนำไปเป็นทาส หรือแม้กระทั่งถูกกระทำให้ถึงแก่ชีวิต จนในที่สุดเมื่อปี ๒๕๕๕ รัฐบาลรัฐเคนยาได้ห้ามไม่ให้พลเมืองของตนเดินทางไปทำงาน ณ กลุ่มประเทศดังกล่าวเป็นการชั่วคราว ซึ่งจากกรณีดังกล่าวทำให้รัฐบาลเคนยาต้องมีการทำข้อตกลงทวิภาคีต่าง ๆ เพื่อระบุข้อกำหนด เช่น ค่าจ้างขั้นต่ำ รูปแบบการชำระเงินและการจดทะเบียนแรงงาน และในปี ๒๕๖๐ รัฐบาลเคนยาได้ยกเลิกคำสั่งห้ามแรงงานเดินทางไปทำงานต่างประเทศชั่วคราว ระบบตลาดแรงงานแห่งชาติในปัจจุบันได้เฝ้าติดตามชาวเคนยาที่ทำงานในต่างประเทศ รัฐบาลเคนยาได้ส่งผู้ช่วยทูตฝ่ายแรงงาน (Labour Attaché) ไปประจำยังกาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์เพื่อช่วยเหลือแรงงานในการตั้งถิ่นฐานในต่างแดนและดำเนินการแก้ไขปัญหาแรงงานชาวเคนยาที่ถูกกระทำทารุณ มีการจัดการฝึกอบรมให้แก่แรงงานเหล่านั้น รวมถึงการให้ข้อมูลเรื่องที่อยู่อาศัย และให้ความรู้เกี่ยวกับประเด็นด้านวัฒนธรรม เช่น สตรีต้องสวมผ้าคลุมศีรษะหรือฮิญาบในพื้นที่ที่กำหนด เป็นต้น

ผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่เดินทางกลับมาตุภูมิ (Returning Migrants)

• การช่วยเหลือในการเดินทางกลับมาตุภูมิ (Assisting with Returns)

ที่ประชุมได้กล่าวถึงความพยายามในการอำนวยความสะดวกให้แก่พลเมืองที่ต้องการกลับสู่มาตุภูมิ ยกตัวอย่างเช่น สาธารณรัฐมาลีได้ทำงานร่วมกับองค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (International Organization for Migration – IOM) เพื่อสนับสนุนให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานชาวมาลีเดินทางกลับมาตุภูมิโดยสมัครใจ ซึ่งจะนำไปสู่การส่งตัวชาวมาลีกลับประเทศกว่า ๘,๐๐๐ คน ในปี ๒๕๕๖ ในขณะที่สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ได้ให้เงินช่วยเหลือในการเดินทางแก่ผู้ที่ประสงค์กลับมาตุภูมิ โดยกระทรวงแรงงานและจัดหางานจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายสำหรับผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่มีเอกสารแสดงตน ในขณะที่กระทรวงการต่างประเทศจะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ไม่มีเอกสารรับรองสถานะ ทั้งนี้รัฐบาลจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าปรับสำหรับชาวฟิลิปปินส์ที่พำนักอยู่ในต่างประเทศเกินระยะเวลาที่กำหนดในวีซ่า และในราชอาณาจักรโมร็อกโกก็ได้ส่งพลเมืองโมร็อกโกหลายพันคนที่อาศัยอยู่ต่างแดนกลับประเทศและรับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการนี้ด้วยเช่นเดียวกัน

• การช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจแก่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่เดินทางกลับมาตุภูมิ (Economic Integration of Returnees)

ในบางประเทศได้มีการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ประสงค์จะเดินทางกลับมาตุภูมิ หรือให้การสนับสนุนในการเริ่มต้นทำธุรกิจ สาธารณรัฐเอลซัลวาดอร์ได้ให้เงินช่วยเหลือผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ประสงค์กลับมาตุภูมิเป็นเงิน ๑,๕๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ ในขณะที่สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ประสงค์จะเดินทางกลับมาตุภูมิจะได้รับเงินสงเคราะห์และได้สิทธิรับประโยชน์จากข้อกำหนดที่อนุญาตให้พวกเขาเหล่านั้นสามารถประกอบธุรกิจของตนเองได้ และเพื่อให้สามารถจัดการกับปัญหาทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการโยกย้ายถิ่นฐานและสร้างโอกาสให้กับกลุ่มคนเปราะบาง เคนยาได้ปรับปรุงกฎหมายเพื่อจัดสรรงบประมาณจัดหาของรัฐบาลในสัดส่วนร้อยละ ๓๓ เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการที่เป็นสตรี เยาวชน และคนพิการ

นอกจากนี้แล้ว ในช่วงท้ายของการอภิปรายในวาระนี้ ที่ประชุมได้มีการกล่าวถึงประเด็นชุมชนเมืองและการโยกย้ายถิ่นฐาน (Cities and Migration) ซึ่งเป็นที่ทราบโดยทั่วไปว่าผู้โยกย้ายถิ่นฐานมักจะไปตั้งรกรากในย่านเขตเมือง ซึ่งสร้างความยุ่งยากให้กับการวางแผนที่อยู่อาศัยในเขตเมือง การจัดการขยะและพลังงาน รวมถึงระบบโครงสร้างพื้นฐาน ความสามารถของเมืองในการฟื้นคืนกลับสู่สภาวะปกติ (Urban resilience) รวมถึงความสามารถในการปรับตัวอยู่รอดและเติบโตเมื่อต้องเผชิญกับปัญหาการก่อการร้ายและแผ่นดินไหวไปจนถึงการรับมือกับการไหลบ่าเข้ามาของผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

การโยกย้ายถิ่นฐานอาจเป็นโอกาสในการสร้างความสามารถในการฟื้นตัวกลับสู่สภาวะปกติเมื่อผู้นำท้องถิ่นและนายกเทศมนตรีนำเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานเข้าร่วมพิจารณาในการวางแผนแม่บทด้วย ซึ่งประเด็นดังกล่าวได้กระตุ้นให้นายกเทศมนตรีของหลายเมืองในกลุ่มประเทศยุโรปเหนือทบทวนเรื่องการเคหะ โดยหลายพื้นที่กำลังทำการทดลองออกแบบต้นแบบเพื่อรองรับไม่เพียงแต่ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน แต่หมายรวมถึงผู้สูงอายุ นักเรียน และคนไร้ที่พึ่งพิงในกรุงเอเธนส์ เจ้าหน้าที่ได้ทำงานร่วมกับสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (United Nations High Commissioner for Refugees - UNHCR) เพื่อที่จะเปลี่ยนบรรดาอาคารที่ว่างอยู่ให้เป็นแหล่งพักพิงสำหรับผู้ลี้ภัยและกลุ่มบุคคลเปราะบางอื่น ๆ เขตเมืองอย่างกรุงปารีสก็กำลังทดลองใช้ยุทธวิธีการเปลี่ยนพื้นที่รกร้าง พื้นที่ลานถนน ทางเท้า ลานจอดรถ หรือพื้นที่เสื่อมโทรมให้เป็นพื้นที่สร้างสรรค์ (tactical urbanism) ซึ่งมีการสร้างสภาพแวดล้อมชั่วคราวแบบต้นทุนต่ำเพื่อสนับสนุนการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างกลุ่มต่าง ๆ

เพื่อให้เมืองต่าง ๆ เจริญเติบโต จำต้องอาศัยเงินทุน ทรัพยากร และการมอบอภินิหารในการวางแผนและตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นความสามารถในการขึ้นภาษี การออกตราสารหนี้ การแบ่งเขตพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว หรือผสมผสานกลุ่มผู้โยกย้ายถิ่นฐานรวมเข้ากับกำลังแรงงานหรือประชากรที่อยู่ในวัยที่สามารถทำงานได้ ทั้งนี้ หากรัฐบาลไม่สามารถให้การสนับสนุนหรือเข้าถึงแหล่งเงินทุนระหว่างประเทศได้ เมืองต่าง ๆ ควรจะสามารถทำได้ด้วยตัวเอง

ชุมชนเมืองเองสามารถเป็นตัวหลักในการรวมกลุ่มได้ เช่น ในนครนิวยอร์ก ผู้อยู่อาศัยทั้งหมดซึ่งรวมไปถึงผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ไม่มีเอกสารรับรองสถานะ สามารถรับบัตรประจำตัวที่ออกโดยรัฐบาลเพื่อให้สามารถเข้าถึงอาคารในตัวเองได้ รวมถึงสามารถใช้บัตรประจำตัวเมื่อต้องมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายบังคับใช้กฎหมายและใช้สมัครเป็นสมาชิกในสถาบันทางวัฒนธรรมได้เช่นเดียวกัน ซึ่งโปรแกรมดังกล่าวข้างต้นได้ถูกนำไปทดลองใช้ในหลาย ๆ เมืองซึ่งรวมไปถึงกรุงเอเธนส์ด้วยเช่นกัน โดยที่ประชุมได้แสดงท่าทีเห็นด้วยกับโปรแกรมดังกล่าวเพราะสามารถช่วยให้ต่อสู้กับความเกลียดกลัวชาวต่างชาติได้ ทั้งนี้เพราะไม่ได้เลือกปฏิบัติเฉพาะกับผู้โยกย้ายถิ่นฐานเท่านั้นแต่ครอบคลุมถึงประชากรทุกคนด้วยเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ เมืองต่าง ๆ สามารถออกแนวปฏิบัติเพื่อแจ้งให้ผู้มาใหม่ได้ทราบว่าเข้าถึงทรัพยากร และสวัสดิการต่าง ๆ ได้อย่างไร เช่นการตั้งโต๊ะบริการข้อมูลพิเศษในห้องสมุดต่าง ๆ ในเมือง องค์กรสังคมสงเคราะห์และโรงพยาบาลที่มีผู้เชี่ยวชาญด้านการอพยพย้ายถิ่นที่ถูกฝึกฝนอบรมมาเพื่อให้การช่วยเหลือสนับสนุนผู้โยกย้ายถิ่นฐานเป็นรายบุคคลรวมถึงการจัดหางานให้แก่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานด้วย

➤ **ข้อสรุปสำคัญจากการอภิปรายในวาระนี้ คือ**

- ควรตรวจสอบให้แน่ใจว่ากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการโยกย้ายถิ่นฐานและนโยบายต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลนั้นถือเป็นศูนย์กลางของผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ตามหลักการเคารพหลักสิทธิมนุษยชน และยึดหลักการคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้อง และการทำงานบนความร่วมมือ
- ทำให้มั่นใจว่าวาทกรรมสาธารณะเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานและผู้โยกย้ายถิ่นฐานมีข้อมูลประกอบที่เชื่อถือได้โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงและสถิติ
- สร้างความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายระดับชาติกับการตอบสนองในท้องถิ่นต่อการโยกย้ายถิ่นฐาน โดยการจัดหาทรัพยากรที่เพียงพอสำหรับผสานผู้โยกย้ายถิ่นฐานเข้าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนและการสร้างงาน
- ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการให้บริการสาธารณะแก่ผู้อพยพย้ายถิ่นทั้งหมดรวมไปถึงผู้โยกย้ายถิ่นฐานโดยไม่คำนึงถึงสถานะ
- ควรร่วมมือกับภาคเอกชน ภาคธุรกิจ สื่อมวลชน และภาคประชาสังคม เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับผู้โยกย้ายถิ่นฐานและการโยกย้ายถิ่นฐาน และเพื่อให้มั่นใจว่าผู้โยกย้ายถิ่นฐานจะมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจและนโยบายตลาดแรงงานอย่างเหมาะสม
- ใช้อำนาจการเรียกประชุมของภาคีรัฐสภาเพื่อเชิญผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งรวมไปถึงผู้โยกย้ายถิ่นฐาน สหภาพแรงงาน และกลุ่มชุมชนต่าง ๆ มาร่วมประชุมกันเพื่อให้มีส่วนร่วมในกันจัดทำนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการโยกย้ายถิ่นฐาน และส่งเสริมการบูรณาการทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- ผลักดันให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานได้มีสิทธิมีเสียงในกระบวนการพิจารณา นโยบาย และส่งเสริมให้มีส่วนร่วมทางการเมือง
- ประเมินประสิทธิภาพของนโยบายการโยกย้ายถิ่นฐานแห่งชาติตามหลักการของข้อตกลง GCM และทำงานร่วมกับสหภาพรัฐสภาและสหประชาชาติในการทบทวนนโยบายต่าง ๆ เหล่านั้น รวมถึงเสริมสร้างขีดความสามารถในการปฏิบัติงานของสถาบันผ่านระบบคณะกรรมการ

กล่าวโดยสรุปแล้ว การประชุมรับฟังความคิดเห็นภาคีรัฐสภาในวันนี้ ที่ประชุมได้รับฟังการนำเสนอโดยผู้ร่วมอภิปราย (panelists) และผู้เข้าร่วมการประชุมซึ่งเป็นสมาชิกรัฐสภาจากประเทศสมาชิกสหภาพรัฐสภา ร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตั้งคำถาม และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ในประเด็นต่าง ๆ ที่สำคัญ อาทิ ภูมิหลังความเป็นมา และความจำเป็นที่นานาชาติต้องร่วมกันจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ (Global Compact on Safe, Orderly and Regular Migration - GCM) ซึ่งแม้จะมีใช้ตราสารระหว่างประเทศที่มีผลผูกมัดทางกฎหมาย แต่จะเป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติที่สำคัญที่นานาประเทศจะยึดถือร่วมกันในการจัดระเบียบด้านการโยกย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศซึ่งเป็นวาระสำคัญของโลกในปัจจุบัน โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความสมดุลระหว่างการเคารพอธิปไตยของรัฐ และการเคารพสิทธิมนุษยชนพื้นฐานของผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

นอกจากนี้ที่ประชุมยังได้อภิปรายถึงบทบาทของรัฐสภา ในการสนับสนุนการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศ GCM โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของรัฐสภาในการออกกฎหมายหรือปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบ และวิธีปฏิบัติ ให้สอดคล้องกับพันธกรณีของรัฐที่มีต่อข้อตกลง GCM การตรวจสอบการดำเนินนโยบายของรัฐบาล ในด้านการบริหารจัดการการโยกย้ายถิ่นฐาน รวมถึง บทบาทในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน สร้างความตระหนักรู้ต่อสาธารณชน กำหนดบรรยากาศของสังคมที่มีต่อผู้โยกย้ายถิ่น และการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ตลอดจนการต่อต้านวาทกรรมการเหยียดเชื้อชาติ ความเกลียดกลัวคนต่างชาติ และการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบ

ในช่วงบ่ายที่ประชุมยังได้อภิปรายอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีในการรับผู้โยกย้ายถิ่นฐานเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมประเทศปลายทาง (social integration) เพื่อรักษาความเป็นปึกแผ่นของสังคม (social cohesion) ของประเทศผู้รับ รวมถึงที่ประชุมยังได้เห็นพ้องว่า ข้อตกลง GCM อาจจะเป็นเพียงการแก้ไขปัญหตามอาการที่ปลายเหตุ หากแต่การแก้ไขปัญหการโยกย้ายถิ่นฐานที่ยั่งยืนจะต้องแก้ไขที่ต้นตอของปัจจัยที่ผลักดันให้เกิดการโยกย้ายถิ่นฐาน เช่น ความอดอยาก ความยากจนเรื้อรัง ภาวะการว่างงาน การเสื่อมโทรมของคุณภาพสิ่งแวดล้อม อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ตลอดจน สงครามและความขัดแย้งต่าง ๆ โดยที่ประชุมยอมรับว่าการอนุวัติเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของสหประชาชาติ เป็นหนทางแก้ปัญหาที่รากเหง้าที่ดีที่สุด

คณะผู้แทนสถานติบัญญัติแห่งชาติถ่ายภาพร่วมกับนายวีรชัย พลาศรัย เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำสหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก ภายหลังเสร็จสิ้นจากการเป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารกลางวันเพื่อเป็นเกียรติแก่คณะผู้แทนฯ ณ ภัตตาคารจัสมีน (Jasmine Chinese Restaurant) นครนิวยอร์ก

คณะผู้แทนสถานติบัญญัติแห่งชาติถ่ายภาพร่วมกับนางสาวกาเบรียลา กูบาส บาร์รอน (Ms. Gabriela Cuevas Barron) ประธานสหภาพรัฐสภา ในระหว่างงานเลี้ยงรับรองเพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้เข้าร่วมการประชุม ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ

อนึ่ง เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้เข้าร่วมงานเลี้ยงอาหารกลางวัน โดยมีนายวีรชัย พลาศรัย เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำสหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก เป็นเจ้าภาพ ณ ภัตตาคารจัสมีน (Jasmine Chinese Restaurant) นครนิวยอร์ก และในช่วงค่ำ คณะผู้แทนฯ ยังได้เข้าร่วมงานเลี้ยงรับรองที่มีประธานสหภาพรัฐสภา และประธานการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ ครั้งที่ ๗๒ เป็นเจ้าภาพ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ บริเวณ GA Visitors Lobby โดยนายอันโตนิโอ กูเตอร์เรส (Mr. António Guterres) เลขาธิการสหประชาชาติได้เข้าร่วมเป็นเกียรติในงานเลี้ยงรับรองดังกล่าวด้วย

☉ **วันศุกร์ที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑** เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๗.๓๐ นาฬิกา ณ ห้อง Trusteeship Council Chamber สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นำโดย พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์ รองประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ คนที่สอง สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะหัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พร้อมด้วย ๑) นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล ๒) พลตำรวจเอก เอก อังสนานนท์ ๓) ศาสตราจารย์พิเศษภัทรศักดิ์ วรรณแสง และ ๔) นายฉัตรชัย ปิยะสมบัติกุล เข้าร่วมการประชุมรับฟังความคิดเห็นภาครัฐสภาประจำปี ๒๕๖๑ (2018 Annual Parliamentary Hearing at the United Nations Headquarters)

โดยในวันที่สองซึ่งเป็นวันสุดท้ายของการประชุมนั้น เป็นการอภิปรายตามระเบียบวาระการประชุม ช่วงที่ ๕ - ๘ ซึ่งเป็นประเด็นที่ต่อเนื่องจากวันแรก การอภิปรายทั้ง ๔ ช่วง ประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ช่วงที่ ๕ : การอภิปรายในหัวข้อ “การตระหนักถึงสิทธิมนุษยชนของผู้โยกย้ายถิ่นฐานทุกคน : การบูรณาการการทำงานของหน่วยงานภาครัฐให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน” (Realizing the human rights of all migrants: a whole-of-government approach)

ช่วงที่ ๖ : การอภิปรายในหัวข้อ “หลักการร่วมกัน และแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศเพื่อเปลี่ยนสถานะของการอพยพแบบไม่ปกติมาเป็นการอพยพแบบปกติ” (From irregular to regular status: common principles and best practices)

ช่วงที่ ๗ : การอภิปรายในหัวข้อ “การมีส่วนร่วมทางการเมืองและสังคมของผู้โยกย้ายถิ่นฐานในกระบวนการตัดสินใจ” (The political and social participation of migrants in decision-making)

ช่วงที่ ๘ : การอภิปรายในหัวข้อ “บทบาทของรัฐสภาในการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน และการติดตามผล” (The Global Compact for Migration (GCM) and follow-up : the role of parliaments)

■ **ช่วงที่ ๕ :** การอภิปรายในหัวข้อ “การตระหนักถึงสิทธิมนุษยชนของผู้โยกย้ายถิ่นฐานทุกคน : การบูรณาการการทำงานของหน่วยงานภาครัฐให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน” (Realizing the human rights of all migrants: a whole-of-government approach) - เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๑.๓๐ นาฬิกา

ในวาระนี้ ที่ประชุมได้อภิปรายในหัวข้อการเคารพสิทธิมนุษยชนของผู้โยกย้ายถิ่นฐานทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในสถานะใดก็ตาม โดยยึดแนวทางบูรณาการการทำงานของหน่วยงานภาครัฐให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน (a whole-of-government approach) ทั้งในประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน และประเทศปลายทาง โดยเฉพาะการคุ้มครองกลุ่มเด็กและสตรี ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการถูกละเมิดสิทธิมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ รวมไปถึงถึงปัญหาการเอารัดเอาเปรียบ การกดขี่ใช้แรงงานบังคับ และการค้ามนุษย์

นอกจากนี้ ที่ประชุมยังได้อภิปรายแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีสำหรับผู้โยกย้ายถิ่นฐานเพื่อให้ตระหนักถึงสิทธิในการมีชีวิตอยู่อย่างมีศักดิ์ศรี โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา บริการสุขภาพ กระบวนการยุติธรรมและโอกาสในการจ้างงาน รวมถึงโอกาสในการเป็นผู้ประกอบการ

โดยนายเจมส์ แคมป์เบลล์ (Mr. James Campbell) เจ้าหน้าที่โครงการ Save the Children ประจำสำนักงานสหประชาชาติ ได้กล่าวเน้นย้ำต่อที่ประชุมว่า ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน เด็กก็คือเด็ก และพวกเขาเหล่านั้นต้องได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม ทั้งนี้ เพราะการโยกย้ายถิ่นฐานนั้นอาจเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงอันตรายต่าง ๆ

มากมายรวมไปถึงภัยคุกคาม และเส้นทางที่อันตราย ในช่วง ๒ เดือนแรกของปี ๒๕๖๑ นั้น ผู้โยกย้ายถิ่นฐานกว่า ๖๓๐ คน ได้เสียชีวิตลงในขณะที่กำลังพยายามเดินทางไปยังประเทศปลายทาง ผู้เข้าร่วมประชุมจากสาธารณรัฐมาลี ได้กล่าวต่อที่ประชุมว่าชาวมาลีกว่า ๕๐๐ คน เสียชีวิตในทะเลทราย และกลางทะเลเมดิเตอร์เรเนียน การโยกย้ายถิ่นฐานที่ไม่ปกตินี้จะมีความเสี่ยงอันตรายและไม่ควรสนับสนุน ดังนั้นความร่วมมือระหว่างประเทศจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่าการโยกย้ายถิ่นฐานมีความปลอดภัย เป็นระเบียบเรียบร้อย และเป็นปกติ

เนื่องจากผู้โยกย้ายถิ่นฐานบางกลุ่มมีความเสี่ยงมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ต่อการถูกแสวงหาผลประโยชน์ ล่วงละเมิดทางร่างกายและทางเพศ ถูกขโมยอวัยวะ ถูกลักลอบขนคนเข้ามาในประเทศและค้ามนุษย์ ถูกบังคับใช้แรงงาน ถูกทรมาน และบังคับเป็นทาส จนไปถึงการเสียชีวิต ที่ประชุมจึงเห็นพ้องกันว่าในการจัดทำข้อตกลง GCM ควรให้ความสำคัญกับกลุ่มที่มีความเปราะบาง ซึ่งรวมถึงสตรี เด็ก ผู้เยาว์ที่เดินทางโดยลำพัง และคนพิการ รวมถึงที่ประชุมยังได้แสดงความกังวลต่อกรณีการการค้ามนุษย์ข้ามชาติที่มีแนวโน้มสูงขึ้น และเน้นความจำเป็นที่จะต้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนที่จะเลือกปฏิบัติมิได้ ดังนั้นประเทศทั้งหลายจึงควรเตรียมความพร้อมในการรับกลุ่มผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่มีความเปราะบางที่สุด มิใช่รับเพียงแค่กลุ่มที่มีความร่ำรวยมากที่สุด หรือมีทักษะฝีมือมากที่สุด

ทั้งนี้ ที่ประชุมได้มีการอภิปรายเพื่อขยายประเด็นหลัก ๆ ที่มีความสำคัญ ดังนี้

• **การลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานและเหยื่อจากการค้ามนุษย์ (Smuggling and Human Trafficking)**

โดยแต่ละปีจะมีเด็กกว่าล้านคน ผู้หญิงและผู้ชาย ที่ต้องตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ และอาชญากรรม รายได้ประมาณสามหมื่นสองพันล้านเหรียญสหรัฐ (US\$ 32 billion) ต่อปี จากการแสวงหาประโยชน์การค้ามนุษย์และการค้าประเวณี ปัจจุบันนี้หลายประเทศได้มีการปรับปรุงกฎหมายต่อต้านการค้ามนุษย์และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานให้สามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สมาชิกรัฐสภาได้สนับสนุนการใช้ข้อตกลงทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อที่จะเปิดโปงเครือข่ายอาชญากรรมที่อยู่เบื้องหลังการกระทำผิดกฎหมายนั้น ความช่วยเหลือด้านกงสุลและความร่วมมือระหว่างประเทศอาจเป็นประโยชน์ในด้านนี้เนื่องจากสามารถดำเนินการสืบสวน และการฟ้องร้องเชิงรุกได้ และการนำตัวผู้กระทำความผิดมารับโทษ บางประเทศจึงให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายโดยไม่มีค่าใช้จ่ายใด ๆ แก่ผู้ที่ต้องการดำเนินคดีกับผู้ค้ามนุษย์

• **ความมั่นคงแห่งชาติและการก่อการร้าย (National Security and Terrorism)**

จากการศึกษาพบว่าชาวต่างชาติที่ได้รับสถานะพลเมืองมีแนวโน้มที่จะก่ออาชญากรรมน้อยกว่าชาวพื้นเมืองที่มีสัญชาติโดยกำเนิด ผู้เข้าร่วมประชุมหลายคนยอมรับว่าผู้โยกย้ายถิ่นฐานและผู้ลี้ภัยมักจะถูกมองว่าเป็นภัยคุกคามอย่างไม่ได้รับความเป็นธรรม ในการนี้สมาชิกรัฐสภาจึงควรใช้ข้อเท็จจริงและข้อมูลต่าง ๆ เพื่อต่อสู้กับความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน และให้เน้นความสำคัญของความเป็นปีกแผ่นของสังคม และการผสมผสานผู้โยกย้ายถิ่นฐานรวมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในประเทศปลายทาง การโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และเป็นปกติยังสามารถช่วยปกป้องความมั่นคงระหว่างประเทศ

• **เด็กและผู้เยาว์ที่ไม่มีผู้ดูแล (Children and Unaccompanied Minors)**

ผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่เป็นเด็กกว่า ๕๐ ล้านคนได้ถูกบังคับให้อพยพย้ายถิ่นฐานด้วยเหตุผล เช่น ความรุนแรง การล่วงละเมิด และการถูกแสวงหาประโยชน์ ที่ประชุมเห็นควรว่าในการจัดทำข้อตกลง GCM ควรตระหนักว่าเด็กนั้นมีสถานะเป็นกลุ่มที่มีความเปราะบาง และควรให้ความสำคัญคุ้มครองเด็กที่เดินทางโดยลำพังหรือพลัดหลงกับครอบครัว ตัวอย่างของความพยายามดังกล่าวเกิดขึ้นในนครนิวยอร์ก โดยหลังจากที่ผู้เยาว์ที่เดินทางโดยลำพังเดินทางมาถึงสำนักงานศาล เจ้าหน้าที่ศาลว่าการนครนิวยอร์กซึ่งเป็นตัวแทนที่ได้รับการแต่งตั้งมาจากกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงศึกษาธิการจะเดินทางมาพบเด็กเหล่านั้นตามที่ได้กำหนดนัดหมายกันไว้แล้ว ผู้เข้าร่วมประชุมหลายท่านได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นที่เด็กทุกคนจะสามารถเข้าถึงบริการต่าง ๆ เช่น ความช่วยเหลือด้านกฎหมาย สุขภาพ และการศึกษา เพื่อมิให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่หลงทาง เด็กที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนราษฎร

มีความเสี่ยงเป็นพิเศษที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของเด็กไร้สัญชาติกว่า ๓ ล้านคน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่รัฐควรจะขึ้นทะเบียนราษฎรและจัดทำบัตรประจำตัวสำหรับเด็กเหล่านั้นตั้งแต่แรกเกิด การตัดสินใจเกี่ยวกับผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่เป็นเด็กนั้นจำเป็นต้องปกป้องผลประโยชน์สูงสุดของพวกเขา รวมถึงการยุติมาตรการกักกันเด็ก และยืนยันหลักการไม่ส่งผู้ลี้ภัยกลับไปยังดินแดนหรือถิ่นที่ชีวิตและเสรีภาพของพวกเขาจะถูกคุกคาม (non-refoulement) ที่ประชุมได้มีการเชิญชวนให้ประเทศสมาชิกสหภาพรัฐสภาดำเนินการตามแบบสาธารณรัฐคอสตาริกา สาธารณรัฐเอกวาดอร์ และสาธารณรัฐปานามา ซึ่งประเทศเหล่านี้ได้ยุติปัญหาเรื่องการกักขังเด็กในกระบวนการตรวจคนเข้าเมืองเรียบร้อยแล้ว

- **เด็กผู้หญิงและสตรี (Girls and Women)**

ในหลาย ๆ วาระการประชุมที่ผ่านมา ผู้เข้าร่วมประชุมได้ชี้ให้เห็นว่าเด็กผู้หญิงและสตรีอยู่ในกลุ่มที่มีความเปราะบางมากที่สุด และได้เรียกร้องให้ข้อตกลง GCM มีวิธีปฏิบัติที่คำนึงถึงมิติเพศภาวะ (Gender-sensitive) ผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่เป็นเด็กผู้หญิงและสตรีมีแนวโน้มที่จะตั้งครร์กแบบไม่พึงประสงค์ และต้องทนทุกข์ทรมานจากการถูกล่วงละเมิดทางร่างกายและทางเพศ พวกเขาต้องได้รับสิทธิในการเข้าถึงการบริการสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์โดยไม่คำนึงถึงสถานะการโยกย้ายถิ่นฐานของพวกเขา

- **ผู้พิการ (People with Disabilities)**

จากผลการศึกษาพบว่าผู้โยกย้ายถิ่นฐานมากกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นผู้พิการ พวกเขา มักจะเป็นกลุ่มที่บอบช้ำมากที่สุด โดยผู้พิการที่เป็นเด็กผู้หญิงและสตรีจะเป็นกลุ่มที่ถูกล่วงละเมิดมากที่สุดเช่นเดียวกัน ในจุดที่มีการตรวจสอบผู้โยกย้ายถิ่นฐาน แม้กระทั่งเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ตรวจสอบเองก็ไม่ได้รับการฝึกฝนมาเพื่อให้ทำงานร่วมกับผู้พิการ และหากไม่มีการบริการ เช่น ล่ามภาษามือ ผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่มีความพิการเหล่านี้ก็จะเผชิญความท้าทายยิ่งขึ้นทั้งในประเทศบ้านเกิด ประเทศทางผ่าน และประเทศปลายทาง

อีกหนึ่งประเด็นหลักที่มีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง คือ **การจัดระเบียบของผู้โยกย้ายถิ่นฐาน (Regularization of Migrants)**

ปัจจุบันมีผู้โยกย้ายถิ่นฐานกว่า ๒๕๕ ล้านคน ซึ่งถือเป็นร้อยละ ๓.๔ ของประชากรโลกทั้งหมด ได้โยกย้ายถิ่นฐานผ่านช่องทางที่ถูกกฎหมาย ในขณะที่เป้าหมายสำคัญคือการป้องกันการโยกย้ายถิ่นฐานที่ไม่ปกติ แต่นโยบายบางนโยบายที่มีเป้าหมายมุ่งยุติการโยกย้ายถิ่นฐานโดยไม่สมัครใจกลับทำให้ผู้คนได้รับความเดือดร้อนมากยิ่งขึ้น

ผู้โยกย้ายถิ่นที่ไม่มีเอกสารประจำตัวอาจไม่สามารถเข้าถึงโอกาสการจ้างงานหรือการบริการและสวัสดิการต่าง ๆ ดังนั้นการจัดระเบียบพวกเขาเหล่านั้นจะสามารถช่วยกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจและเพิ่มรายได้จากการเก็บภาษีและเงินสมทบประกันสังคม โดยในเรื่องนี้ที่ประชุมได้เน้นย้ำถึง ๒ วิธีปฏิบัติหลักในการจัดระเบียบดังกล่าว คือ

- ๑) โครงการหรือแผนงาน (Programmes) ซึ่งเป็นมาตรการเฉพาะที่ตั้งใจทำขึ้นเป็นพิเศษเพื่อสนองต่อสถานการณ์พิเศษและเปิดโอกาสให้กลุ่มคนเฉพาะได้รับเอกสารประจำตัว โดยประเทศที่ได้ดำเนินการนี้ คือ สาธารณรัฐอิตาลี สาธารณรัฐกรีซ สาธารณรัฐโปรตุเกส และราชอาณาจักรสเปน

- ๒) กลไก (Mechanisms) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่รองรับนโยบายการโยกย้ายถิ่นฐานในภาพกว้าง โดยครอบคลุมไปถึงผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่อาศัยอยู่เป็นเวลานานจนสามารถแสดงหลักฐานการจ้างงาน หรือพิสูจน์ให้เห็นถึงความจำเป็นด้านมนุษยธรรมหรืออื่น ๆ โดยประเทศที่ได้ดำเนินการนี้ คือ ราชอาณาจักรเบลเยียม สาธารณรัฐฝรั่งเศส และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

ทั้งนี้ ผู้เข้าร่วมประชุมบางท่านได้แสดงข้อกังวลว่าการจัดระเบียบผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ไม่มีเอกสารแสดงตนอาจทำให้กฎหมายที่มีอยู่ไม่ได้ถูกบังคับใช้อย่างเหมาะสมและยิ่งตึงตูดให้เกิดการโยกย้ายถิ่นฐานที่ไม่ปกติเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย ดังนั้นสมาชิกรัฐสภาจึงพึงคำนึงถึงการปรับปรุงข้อกฎหมายที่มีอยู่ให้ดียิ่งขึ้นซึ่งจะทำให้

สอดคล้องกับความจำเป็นในปัจจุบัน คำถามก็คือจะอย่างไรที่จะออกแบบหรือพัฒนานโยบายที่จะสร้างช่องทางสำหรับการโยกย้ายถิ่นฐานที่เป็นปกติในระยะยาว

อนึ่ง ในวาระนี้ นายอันติ อาฟซัน (Mr. Anti Avsan) สมาชิกรัฐสภาสวีเดน ในฐานะผู้ร่วมอภิปราย (panelist) ได้ยกตัวอย่างการจัดการกับผู้โยกย้ายถิ่นฐานในประเทศไทย โดยกล่าวว่าในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้มีการจัดทำบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understandings - MOUs) กับประเทศเพื่อนบ้านซึ่งทำให้ผู้ใช้แรงงานชาวต่างชาติกว่า ๑ ล้านคน มีเอกสารแสดงตนที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นความสำเร็จของประเทศไทยในการส่งเสริมให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานจากประเทศเพื่อนบ้านได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมถึงการเข้าถึงบริการสาธารณสุขของไทย ในขณะที่สาธารณรัฐโบลีเวียก็ได้สร้างมาตรฐานที่ช่วยจัดระเบียบผู้โยกย้ายถิ่นฐานกว่า ๘ หมื่นคน และราชอาณาจักรโมร็อกโกปัจจุบันก็ได้ระดมกำลังเจ้าหน้าที่กว่า ๓ พันคน เพื่อดำเนินการจัดระเบียบดังกล่าว

➤ **ข้อสรุปสำคัญจากการอภิปรายในวาระนี้ คือ**

- ทางออกที่ดีที่สุดสำหรับการโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ คือ การขยายช่องทางการโยกย้ายถิ่นฐานแบบปกติ เช่น การออกหนังสือตรวจลงตราหรือวีซ่าสำหรับทำงาน (work visa) การจัดทำสิทธิประกันสังคมที่สามารถโอนข้ามประเทศได้ หรือมาตรการอื่น ๆ ที่อนุญาตให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานสามารถเดินทางกลับถิ่นฐานบ้านเกิดของตนได้ตามความต้องการ

- ควรมีนโยบายหรือกฎหมายพิเศษที่ให้สิทธิในการคุ้มครอง และต่อต้านการถูกแสวงหาประโยชน์ และการถูกล่วงละเมิดให้แก่กลุ่มคนเปราะบาง เช่น สตรี เด็ก และผู้พิการ

- ต้องมีการบังคับให้มีการจดทะเบียนเกิดสำหรับเด็กซึ่งรวมไปถึงผู้โยกย้ายถิ่นฐานทุกคนด้วย เพื่อให้แน่ใจว่าทุกคนจะได้รับการคุ้มครองสิทธิอย่างเหมาะสม

- ควรหลีกเลี่ยงการกักขังผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ไม่ปกติโดยเฉพาะ การกักขังเด็กเนื่องจากจะเป็นผลร้ายมากกว่าผลดีและขัดต่อมาตรฐานด้านสิทธิมนุษยชน

- การจัดการค้ามนุษย์ต้องใช้ความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งทวีภาคีและพหุภาคีที่เข้มแข็งมากขึ้น รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ

- นโยบายด้านความมั่นคงของชาติไม่ควรเจาะจงเฉพาะกลุ่มผู้โยกย้ายถิ่นฐานเนื่องจากผู้โยกย้ายถิ่นฐานเหล่านั้นมีแนวโน้มที่จะก่อภัยคุกคามต่อชุมชนได้น้อยกว่าพลเมืองโดยกำเนิด

■ ช่วงที่ ๖ : การอภิปรายในหัวข้อ “หลักการร่วมกัน และแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศเพื่อเปลี่ยนแปลงสถานะของการอพยพแบบไม่ปกติมาเป็นการอพยพแบบปกติ” (From irregular to regular status: common principles and best practices) - เวลา ๑๑.๓๐ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา

ในวาระนี้มีผู้ร่วมอภิปราย จำนวน ๓ คน คือ (๑) นางสาวอีฟ อคินยี โอบารา (Ms. Eve Akinyi Obara) สมาชิกรัฐสภา สาธารณรัฐเคนยา (๒) นายฟรานเชสโซ มาเรีย อมูรูโซ (Senator Francesco Maria Amuruso) สมาชิกวุฒิสภาอิตาลี และ (๓) นายวินนิซิอุส คาร์วาโย ปินเฮโร (Mr. Vinicius Carvalho Pinheiro) ผู้แทนองค์การแรงงานระหว่างประเทศประจำสหประชาชาติ

โดยที่ประชุมต่างเห็นพ้องว่าการขยายช่องทางโยกย้ายถิ่นฐานแบบปกติให้มีความหลากหลายและยืดหยุ่นมากขึ้นจะสามารถช่วยป้องกันปัญหาการโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ และอำนวยความสะดวกให้การโยกย้ายถิ่นฐานเป็นไปอย่างมีเป็นระเบียบ และถูกกฎหมายยิ่งขึ้น

ปัญหาการโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติสร้างความท้าทายให้กับรัฐบาลและตัวผู้โยกย้ายถิ่นฐานเอง ผู้โยกย้ายถิ่นฐานในสถานการณ์ที่ไม่ปกติจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเปราะบาง สตรีและเด็กจะมีความเสี่ยงที่

สูงขึ้นจากการถูกล่วงละเมิดและการกระทำที่ผิดกฎหมาย ผู้โยกย้ายถิ่นฐานในสถานการณ์ไม่ปกติยังก่อให้เกิดความท้าทายมากมายต่อรัฐ

ดังนั้นจึงขึ้นอยู่กับแต่ละประเทศที่จะกำหนดนโยบายของตนในการจัดการกับการย้ายถิ่นที่ไม่ปกติ วาระนี้จึงพิจารณาถึงหลักการและแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการส่งเสริมให้วิธีการโยกย้ายถิ่นฐานแบบปกติมีความหลากหลายมากขึ้นเพื่อป้องกันปัญหาการโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติและเพื่ออำนวยความสะดวกในการโยกย้ายถิ่นฐานให้เป็นไปอย่างมีระเบียบ และถูกกฎหมาย

พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์ หัวหน้าคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ในระหว่างการกล่าวอภิปรายต่อที่ประชุม โดยนำเสนอให้ที่ประชุมได้รับทราบถึงนโยบายการบริหารจัดการผู้โยกย้ายถิ่นฐานของประเทศไทย ณ ห้อง Trusteeship Council Chamber สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

ในช่วงนี้ พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์ หัวหน้าคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ร่วมอภิปรายต่อที่ประชุม โดยได้นำเสนอให้ที่ประชุมได้รับทราบถึงนโยบายการบริหารจัดการผู้โยกย้ายถิ่นฐานของประเทศไทยในช่วง ๒-๓ ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะมาตรการต่าง ๆ ในการนำแรงงานย้ายถิ่นจากประเทศเพื่อนบ้านเข้าสู่ระบบตามช่องทางปกติ รวมถึงได้เน้นย้ำต่อที่ประชุมว่า ประเทศไทยสนับสนุนการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปกติตามเจตนารมณ์ของนานาชาติที่ปรากฏอยู่ในปฏิญญานิวยอร์ก (New York Declaration for Refugees and Migrants) และร่างข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ (Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration) โดยได้ยกตัวอย่างความก้าวหน้าชัดเจนของการดำเนินการของประเทศไทยต่อประเด็นดังกล่าว อาทิ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ เป็นต้นมาประเทศไทยได้ทำความตกลงทวิภาคีผ่าน MOUs กับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อส่งเสริมการโยกย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศให้เป็นไปอย่างปกติและปลอดภัย รวมถึงประสบความสำเร็จในการออกเอกสารประจำตัวให้แก่แรงงานต่างด้าวจำนวนล้านกว่าคน จากทั้งหมดกว่า ๔ ล้านคนที่เข้ามาทำงานและอาศัยอยู่ในประเทศไทยในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา เพื่อคุ้มครองจากการถูกเอารัดเอาเปรียบในรูปแบบต่าง ๆ การตกเป็นเหยื่อของขบวนการลักลอบขนคนข้ามแดน และขบวนการค้ามนุษย์ รวมถึงการส่งเสริมให้แรงงานย้ายถิ่นและผู้ติดตามสามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน

■ ช่วงที่ ๗ : การอภิปรายในหัวข้อ “การมีส่วนร่วมทางการเมืองและสังคมของผู้โยกย้ายถิ่นฐานในกระบวนการตัดสินใจ” (The political and social participation of migrants in decision-making) - เวลา ๑๔.๓๐ - ๑๖.๐๐ นาฬิกา

ในวาระนี้มีผู้ร่วมอภิปราย จำนวน ๓ คน คือ (๑) นางสาวมาเรีย โลเฮลา (Ms. Maria Lohela) ประธานรัฐสภาฟินแลนด์ (๒) นายเอลฮาจี อามาตู เอ็นดาโย (Mr. Elhadji Amadou Ndao) กงสุลใหญ่ประเทศเซเนกัล และ (๓) นายมาสซิโม ตูมาซอลี (Mr. Massimo Tommasoli) ผู้แทนจากสถาบันระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง (International Institute for Democracy and Electoral Assistance - IDEA)

ในช่วงบ่ายนี้เป็นการอภิปรายในประเด็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองและสังคมของผู้โยกย้ายถิ่นฐานในกระบวนการตัดสินใจ ที่ประชุมได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง ภายใต้คำถามที่ว่า การเปิดโอกาสให้กลุ่มผู้โยกย้ายถิ่นฐานหรือแรงงานต่างด้าวได้มีส่วนร่วมทางการเมือง อาทิ การให้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในประเทศปลายทาง จะส่งผลดีอย่างไรต่อประเทศปลายทาง โดยจากประสบการณ์ของบางประเทศ การมีส่วนร่วมทางการเมืองดังกล่าวของผู้โยกย้ายถิ่นฐานจะมีส่วนช่วยให้การรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมประเทศปลายทางมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมถึงช่วยเสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นของสังคมอีกด้วย

การมีส่วนร่วมของผู้โยกย้ายถิ่นฐานส่งเสริมการรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในประเทศปลายทาง ซึ่งมีแนวทางมากมายที่จะเปิดทางให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานเข้าไปมีส่วนร่วมได้

ผู้โยกย้ายถิ่นฐานอาจไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในประเทศที่ตนอาศัยอยู่จนกว่าพวกเขาจะมีสถานภาพเป็นพลเมือง ในขณะที่เดียวกัน สิทธิในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งหรือสิทธิทางการเมืองในประเทศต้นทางของผู้โยกย้ายถิ่นฐานก็อาจถูกจำกัดด้วยกฎระเบียบว่าด้วยถิ่นที่อยู่

เมื่อใดก็ตามที่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการปรึกษาหารือสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการโยกย้ายถิ่นฐาน หรือนโยบายอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของพวกเขา การรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนประเทศปลายทางจะมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคมก็จะมีมากขึ้น

จากแนวทางปฏิบัติและหลักฐานจากทั่วโลก การอภิปรายนี้จะพิจารณาวิธีการหรือมาตรการต่าง ๆ ที่จะยินยอมให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการในทุกระดับ

■ ช่วงที่ ๘ : การอภิปรายในหัวข้อ “บทบาทของรัฐสภาในการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน และการติดตามผล” (The Global Compact for Migration (GCM) and follow-up : the role of parliaments) - เวลา ๑๖.๐๐ - ๑๗.๑๕ นาฬิกา

ในวาระนี้มีผู้ร่วมอภิปราย จำนวน ๓ คน คือ (๑) นางสาวเคท กรีน (Ms. Kate Green) สมาชิกรัฐสภาและประธานกลุ่มสมาชิกรัฐสภาว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน สหราชอาณาจักร (๒) นายอิสราฟิล อลาม (Mr. Israfil Alam) สมาชิกรัฐสภาบังกลาเทศ ประธานกลุ่มสมาชิกรัฐสภาว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานและการพัฒนา และ (๓) นายชาร์ล ชูเวล (Mr. Charles Chauvel) ผู้แทนจากโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ

ในช่วงที่ ๘ ซึ่งเป็นช่วงสุดท้ายของการประชุมที่ประชุมต่างเห็นพ้องว่า รัฐสภาจำเป็นต้องผลักดันกฎหมาย และสนับสนุนนโยบายรวมถึงงบประมาณในด้านการโยกย้ายถิ่นฐานของรัฐบาลของตนในทุกระดับให้อนุวัติตามกรอบหรือแนวทางที่พึงปฏิบัติที่ปรากฏอยู่ในข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน (GCM) รวมถึงร่วมมือกับภาคประชาสังคมและภาคเอกชน ตลอดจนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ ในการปฏิบัติตามพันธกรณีดังกล่าว

สมาชิกรัฐสภาจำเป็นต้องสนับสนุนการอนุมัติข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน เข้ากับนโยบายและกฎหมายเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานของประเทศตน โดยสมาชิกรัฐสภาสามารถผลักดันให้นโยบายของรัฐบาลในทุกระดับมีความเป็นสถาบัน โดยความร่วมมือกับภาคประชาสังคมและภาคเอกชนรวมถึงหน่วยงานอื่น ๆ ในขณะที่เดียวกันสมาชิกรัฐสภาจะต้องติดตามความคืบหน้าในระดับโลก และช่วยตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อตกลงดังกล่าว ตามพันธกรณีของประเทศตน

ที่ประชุมมีการพิจารณาการปฏิบัติตามแนวทางและวิธีการกำกับตรวจสอบการการบริหารของรัฐบาลโดยรัฐสภาในเรื่องการอนุมัติข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานให้เป็นไปตามพันธกรณีต่าง ๆ ผ่านกลไกทั้งในระดับชาติและระดับโลก

นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล ผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในระหว่างการกล่าวอภิปรายต่อที่ประชุม โดยนำเสนอการดำเนินการของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในการออกกฎหมายเพื่อบริหารจัดการการโยกย้ายถิ่นฐาน โดยเฉพาะการจัดระเบียบแรงงานย้ายถิ่นเข้าสู่ระบบและการจัดปัญหาคนไร้รัฐ ณ ห้อง Trusteeship Council Chamber สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

ในวาระนี้ นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติในฐานะผู้แทนรัฐสภาไทย ได้ร่วมกล่าวอภิปรายต่อที่ประชุม โดยได้นำเสนอการดำเนินการของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในการออกกฎหมายต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการการโยกย้ายถิ่นฐานของไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยเฉพาะการจัดระเบียบแรงงานย้ายถิ่นเข้าสู่ระบบ และการจัดปัญหาคนไร้รัฐ ซึ่งการดำเนินการของไทยดังกล่าวได้รับการชื่นชมยกย่องจากองค์การระหว่างประเทศด้านการโยกย้ายถิ่นฐาน ไม่ว่าจะเป็น IOM และ UNHCR โดยได้รายงานให้ที่ประชุมรับทราบ ว่า ในส่วนของสภานิติบัญญัติ สภานิติบัญญัติแห่งชาติสนับสนุนการปฏิรูปด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการโยกย้ายถิ่นฐานที่เน้นแนวทางแก้ปัญหาระยะยาวและครอบคลุมรอบด้านมากกว่าการแก้ไขเฉพาะหน้าระยะสั้น โดยได้ผ่านและปรับปรุงกฎหมายต่าง ๆ ที่สำคัญ ดังนี้

๑. พระราชกำหนดการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานกับนายจ้างภายในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งช่วยยกระดับการบริหารจัดการบริษัทจัดหางานของไทยที่นำคนต่างด้าวมาทำงาน เพื่อป้องกันไม่ให้แรงงานต่างด้าวถูกเอารัดเอาเปรียบ

๒. พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งส่งเสริมสิทธิทางสังคมและสิทธิอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของแรงงานต่างด้าว และแรงงานในภาคการประมงให้ได้รับการปกป้องตามหลักสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

๓. นอกจากนี้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติยังได้แก้ไขพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยได้กำหนดนิยามเพิ่มเติมของคำว่า การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ (exploitation) และคำว่า

การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ (forced labour or services) ให้สอดคล้องกับ อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร (United Nations Convention against Transnational Organized Crime – UNTOC) ซึ่งถือเป็นการยืนยันว่าเหยื่อการค้ามนุษย์จะได้รับการปกป้องคุ้มครองภายใต้กฎหมายไทย

๔. รัฐสภาไทยได้รับรองพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเน้นย้ำถึงสิทธิที่จะได้รับการจดทะเบียนคนเกิดสำหรับเด็กทุกคนที่เกิดในประเทศไทย และมุ่งขจัดปัญหาคนไร้รัฐเป็นสำคัญ

กล่าวโดยสรุปคือ การประชุมรับฟังความคิดเห็นภาครัฐสภาตลอด ๒ วันที่ผ่านมา สมาชิกรัฐสภาได้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการช่วยสนับสนุนกระบวนการจัดทำข้อตกลง GCM

โดยที่ประชุมส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าในการกำหนดและตรวจสอบนโยบายการโยกย้ายถิ่นฐานแห่งชาตินั้น สมาชิกรัฐสภาควรพิจารณาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก โดยการหาจุดกึ่งกลางที่สมดุลระหว่างปัญหาเฉพาะหน้าระยะสั้นกับวิสัยทัศน์ในระยะยาวและพันธกรณีตามข้อตกลง GCM

และในระดับชาตินั้น สมาชิกรัฐสภาควรมีแนวนโยบายหรือกลไกเพื่อใช้ในการหารือหรือรับฟังความคิดเห็นในประเด็นเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐาน ยกตัวอย่างเช่น กลไกการประชุม National Parliamentary Caucus on Migration and Development ของรัฐสภาบังกลาเทศ หรือ กลไกการประชุม House of Commons All-Party Parliamentary Group on Migration ของสภาผู้แทนราษฎรสหราชอาณาจักร สมาชิกรัฐสภาประเทศต่าง ๆ ยังสามารถพบปะกันในระดับภูมิภาค ซึ่งกระแสนโยบายโยกย้ายถิ่นฐานเกิดขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญทั้งนี้เพื่อร่วมกันพัฒนาแนวทางแก้ไขปัญหาซึ่งเป็นปัญหาข้ามชาติ

นอกจากนี้ ควรมีการกำหนดให้มีการเจรจาหารือในประเด็นการโยกย้ายถิ่นฐานอย่างสม่ำเสมอทั้งในระดับชาติ ภูมิภาค และระดับโลก ทั้งนี้ สหภาพรัฐสภา ร่วมกับองค์กรพันธมิตร เช่น สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Programme - UNDP) สามารถช่วยส่งเสริมการจัดประชุมดังกล่าวให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการติดตามการดำเนินการตามข้อตกลง GCM ทั้งนี้ รัฐสภาต่าง ๆ ยังมีคณะกรรมการสามัญของรัฐสภาและสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาที่สามารถนำนโยบายด้านการโยกย้ายถิ่นฐานไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนอกเหนือจากการพึ่งพาคณะกรรมการต่าง ๆ แล้ว สมาชิกรัฐสภายังสามารถรวมตัวกันเพื่อผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับสถาบันในการตรวจสอบดำเนินการเกี่ยวกับนโยบายการโยกย้ายถิ่นฐานของรัฐบาลได้อีกด้วย

การประชุมได้สิ้นสุดลงในเวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา หลังจากประธานสหภาพรัฐสภากล่าวปิดการประชุม โดยนางสาวกาเบรียลา กูเอบาส บาร์รอน (Ms. Gabriela Cuevas Barron) ประธานสหภาพรัฐสภาได้กล่าวว่า หนทางเดียวที่จะเปลี่ยนแปลงโลกใบนี้ได้คือการเริ่มต้นด้วยการเปลี่ยนแปลงชุมชนของเราเอง ทั้งนี้ การประชุมรับฟังความคิดเห็นภาครัฐสภาในครั้งนี้ได้นำเสนอหลักฐานเพิ่มเติมว่าข้อตกลง GCM นั้นจำเป็นที่จะต้องขจัดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานพร้อมกับสร้างกรอบการทำงานในการจัดการเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับโลก รวมถึงยังมีข้อเสนอแนะแนวความคิดที่ว่าข้อตกลง GCM นั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงผู้โยกย้ายถิ่นฐานในฐานะเป็นศูนย์กลางและยึดถือการปกป้องคุ้มครองสิทธิต่าง ๆ ของผู้โยกย้ายถิ่นฐาน โดยเคารพในสิทธิของผู้โยกย้ายถิ่นฐานทุกที่โดยไม่คำนึงถึงสถานะใด ๆ ในแต่ละระยะของการโยกย้ายถิ่นฐาน ตั้งแต่การเดินทางออกนอกประเทศ การตั้งถิ่นฐาน จนกระทั่งการเดินทางกลับมาตุภูมิ นโยบายและแนวปฏิบัติต่าง ๆ ของรัฐจะวางอยู่บนหลักการเคารพในศักดิ์ศรีของผู้โยกย้ายถิ่นฐาน รวมถึงเอื้ออำนวยให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานสามารถเข้าถึงการบริการขั้นพื้นฐาน เช่น การบริการด้านสาธารณสุข การเคหะ การศึกษา และการบริการด้านกฎหมาย ตลอดจนโอกาสในการจ้างงานและการเปิดรับผู้โยกย้ายถิ่นฐานให้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของสังคมประเทศปลายทาง ทั้งนี้ ข้อตกลง GCM ควรส่งเสริมความร่วมมือระดับโลกและสอดคล้องกับวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๗๓ เพื่อช่วยให้การโยกย้ายถิ่นฐานเป็นประโยชน์สำหรับทุกคน

เมื่อข้อตกลง GCM ได้รับการรับรองเรียบร้อยแล้วนั้น รัฐสภาจะมีบทบาทสำคัญในการอนุวัติการข้อตกลงดังกล่าว ดังนั้นรัฐสภาจะต้องเตรียมการในการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลในการดำเนินการตามข้อตกลงดังกล่าว รัฐสภานานาชาติจำเป็นต้องเพิ่มศักยภาพในการทำงานในเชิงสถาบันเพื่อช่วยให้การกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องโยกย้ายถิ่นฐานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และตรวจสอบการอนุวัติการรวมถึงการจัดสรรงบประมาณที่เกี่ยวข้อง

ที่สำคัญที่สุดคือ การประชุมรับฟังความคิดเห็นในครั้งนี้ได้ให้ความสำคัญกับมิติของมนุษย์ โดยส่งเสริมให้มีผู้ตัดสินใจ และผู้แสดงความคิดเห็น เพื่อเป็นตัวแทนในการกล่าวถึงผู้โยกย้ายถิ่นฐานในทางที่ดีขึ้น โดยฉายภาพผู้โยกย้ายถิ่นฐานไม่ใช่เพียงแคในเรื่องตัวเลข แต่เป็นเรื่องของความเป็นมนุษย์ ไม่ใช่แค่เรื่องวัตถุ แต่เป็นเรื่องของผู้มีส่วนร่วม ไม่ใช่แค่เป็นผู้รับสวัสดิการ แต่เป็นผู้ขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ซึ่งเพิ่มโอกาสทางสังคมและวัฒนธรรมเพื่อเพิ่มคุณค่าให้สังคมในทุกขั้นตอนของการพัฒนา

พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์ รองประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ คนที่สอง หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นำคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เข้าพบปะหารือทวิภาคีกับนางสาวกาเบรียลา กูเอบาส บาร์รอน (Ms. Gabriela Cuevas Barron) ประธานสหภาพรัฐสภา ณ Delegates Lounge ชั้น ๒ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ

ทั้งนี้ ในเวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา ณ Delegates Lounge ชั้น ๒ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ คณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เข้าพบปะหารือทวิภาคีกับนางสาวกาเบรียลา กูเอบาส บาร์รอน (Ms. Gabriela Cuevas Barron) ประธานสหภาพรัฐสภา โดยพลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์ หัวหน้าคณะผู้แทนไทย ได้ให้ข้อมูลการดำเนินการของประเทศไทยในการบริหารจัดการการโยกย้ายถิ่นฐาน โดยเฉพาะการจัดระเบียบและให้ความคุ้มครองแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านให้เข้าสู่ระบบ ซึ่งไทยได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องเรื่อยมา ก่อนที่กระบวนการจัดทำข้อตกลง GCM จะเริ่มต้นขึ้น นอกจากนี้ คณะผู้แทนฯ ยังได้ใช้โอกาสดังกล่าว ให้ข้อมูลแก่ประธานสหภาพรัฐสภาได้รับทราบพัฒนาการของประเทศไทยในการดำเนินการตามโรดแมปประชาธิปไตย จากนั้น คณะผู้แทนฯ ยังได้รับทราบข้อมูลจากประธานสหภาพรัฐสภา เกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ ข้อเสนอของประธานรัฐสภาในการผลักดันให้ประเทศสมาชิกมีบทบาทนำในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของสหภาพรัฐสภา อาทิ การประชุมภาคีรัฐสภาในระหว่างการประชุม G20 ที่กรุงบัวโนสไอเรส สาธารณรัฐอาร์เจนตินา ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑ รวมถึงข้อชี้แจงของประธานสหภาพรัฐสภาต่อประเด็นการเสนอแก้ไขธรรมนูญของสหภาพรัฐสภาที่ประธานสหภาพรัฐสภาเป็นหนึ่งในผู้ยื่นคำเสนอแก้ไข (amendments) และมีเสียงตอบรับที่หลากหลายจากประเทศต่าง ๆ โดยคณะผู้แทนฯ

จะได้นำข้อมูลที่ได้รับจากการหารือทวิภาคีในครั้งนี้กราบเรียนให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้รับทราบ รวมถึง รายงานให้หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งจะเดินทางไปเข้าร่วมการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๓๘ และการประชุมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ณ นครเจนีวา ในช่วงปลายเดือนมีนาคม ๒๕๖๑ ได้รับทราบต่อไปด้วย

พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์ รองประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ คนที่สอง หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มอบของที่ระลึกให้แก่ นางสาวกาเบรียลา กูอบาส บาร์รอน (Ms. Gabriela Cuevas Barron) ประธานสหภาพรัฐสภา หลังจากเสร็จสิ้นการประชุมหารือทวิภาคี ณ Delegates Lounge ชั้น ๒ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ

อนึ่ง ในช่วงค่ำภายหลังจากการประชุมเสร็จสิ้น พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์ รองประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ คนที่สอง หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้นำคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เข้าร่วมงานเลี้ยงรับรองเนื่องในโอกาสวันกองทัพไทย ณ Japan Society นครนิวยอร์ก ตามคำเชิญของพันเอก จุมภฏ นุรักษ์เขต ที่ปรึกษาทางทหารประจำคณะผู้แทนถาวรไทย ประจำสหประชาชาติในฐานะเจ้าภาพ โดยมีนายวีรชัย พลาศรัย เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำสหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก เป็นประธานเปิดงานฯ

พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์ รองประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ คนที่สอง หัวหน้าคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ นำคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เข้าร่วมงานฉลองวันกองทัพไทย ณ Japan Society นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ตามคำเชิญของพันเอก จุมภฏ นุรักษ์เขต ที่ปรึกษาทางทหารประจำคณะผู้แทนถาวรไทย ประจำสหประชาชาติ

สรุปรายงานการประชุม
(Summary reports)

Fourth informal interactive multi-stakeholder hearing
Preparatory process for the global compact for safe, orderly and regular migration and
the intergovernmental conference on international migration

21 February 2018
Trusteeship Council Chamber, UN Headquarters, New York

Facts instead of perceptions:
Promoting an evidence-based discussion on migration

The President of the General Assembly organized the fourth informal interactive multi-stakeholder hearing as part of the preparatory process for the Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration on 21 February 2018 in New York, in accordance with paragraph 30 of General Assembly resolution 71/280. Representatives of Member States, observers, civil society organizations, academic institutions, parliaments and the private sector participated in the hearing.

At the **opening segment** of the hearing, President of the General Assembly, H.E. Mr. Miroslav Lajčák, emphasized that migration facts and data are key to develop effective responses. He noted that when there is a lack of reliable information vacuums occur, which may be quickly filled with rhetoric or even hate speech. He further noted that partnerships with all actors and a whole-of-society approach are required to collect data as well as to combat negative narratives. He added that migration is complex issue and that people see it differently but through facts and data dialogue can be based on reality rather than misperceptions.

The Secretary-General of the intergovernmental Conference to adopt the Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration, Ms. Louise Arbour, began her remarks by saying that many member states called for improved data to support evidence-based policy-making. She noted at the same time, that data alone cannot fully capture everyone's concerns pointing out that different countries have different perspectives and priorities. She also stressed that sometimes even evidence was challenged to compete with culturally rooted ideas. She emphasized the need to create more open and balanced discourse on migration to address misperceptions and intolerant views.

The **first panel** looked at the case for quality data. The panel was moderated by Mr. Bela Hovy, Chief, Migration Section, UN DESA. The panellists were Mr. Phillip Connor, Senior Researcher, Pew Research Center; Ms. Fabienne Venet Rebiffé, Directora General, Instituto de Estudios y Divulgación sobre Migración A.C.; and Ms. Kadri Soova, Advocacy Officer (Migration), Platform for International Cooperation on Undocumented Migrants (PICUM).

The discussion began around the types of data (administrative, population estimates, survey data and big data) which all factor into decision making and policy development. Each has their

benefits and limitations. It was noted that data collected should address migrants as well as drivers and impacts. Furthermore, it was stressed that disaggregated data was critical and should include information on disabilities, gender, age, ethnic origin, sexual orientation, etc. It was only through this information that vulnerabilities could be identified and addressed.

It was noted that a wide range of actors is needed to collect data which is often dependent upon the circumstance. Civil society and grass roots organizations may be better placed to gather data on migrants in irregular situations as they may fear repercussions from government entities. In other cases, there was a call for businesses to collect data on where migrants are employed and on supply chains, to help prevent forced migrant labour.

Sharing data is important yet there are challenges. It was noted sharing between countries of origin and destination would be beneficial but even amongst government departments/agencies there are obstacles. Throughout the discussion it was stressed that ethical data-sharing must be adhered to and privacy and rights of individuals are respected. It is important that data protection laws are in place particularly with the increasing use of biometric data. Furthermore, firewalls would help encourage many migrants, particularly those with irregular status, to share information.

Increasingly new technology is being utilized to collect information. The positive and negative use of modern technology needs to be reviewed. While with new technology greater numbers may be reached faster, there are challenges regarding proper representation and inclusion.

Data requires analysis and confidence in the information is necessary for it to be relevant. Additionally, quality data has a financial cost to ensure that data is collected and analyzed well and that data sharing follows appropriate standards. It was recognized that capacity was uneven amongst Member States. Additionally, it is important that data allows governments to measure progress and to design policies that are relevant.

The **second panel** discussed the challenges of inaccurate narratives. The panel was moderated by Ms. Michele Klein Solomon, Director - Global Compact for Migration, IOM. The panellists were Mr. Bill Orme, Adviser, Ethical Journalism Network (EJN); Ms. Tendayi Achiume, Assistant Professor of Law at UCLA School of Law; and Ms. Monami Maulik, Coordinator, Global Coalition on Migration.

Globally, the current trend of political discourse portrays migrants as national security, economic and cultural threats. This narrative does not correspond with the evidence yet gets traction with the media as it enters the mainstream; some said the media contributes to positions becoming mainstream. In either case, it was highlighted that the narrative affects public opinion which then affects policies.

Given that the media plays an influential role in developing the migration narrative, the language used by the media is important. The media must be objective, grasp terminology, use facts and speak for all (not to take sides). For example, correctly using “irregular” or “undocumented”

rather than “illegal” portrays a factual and more balanced approach. Furthermore, it was stressed that the media must contextualize the situation when presenting a story. Leaving the impression that all migrants commit violent crimes when evidence shows that overwhelming the numbers are the opposite is unethical, for example.

Civil society, businesses, UN entities, religious leaders and parliamentarians all have a role in shaping the narrative by highlighting factual and positive accounts. Narratives and understanding often occur at the community level with direct engagement amongst individuals. It was recognized that to change perceptions a manageable and non-threatening approach is necessary.

The **third panel** looked at combatting xenophobia and stereotypes with evidence-based narratives. The moderator was Ms. Liling Tan, Feature Story News, China Global TV Network, UN Correspondents Association. The panellists were Ms. Catherine Tactaquin, Executive Director, National Network for Immigrant & Refugee Rights; Mr. Joshua Bennett, Executive Vice President, Show of Force; and Mr. Ahmed Toumi, Member of Parliament, Morocco.

As noted in the earlier panel there is a need for all segments of society to directly challenge racism and xenophobia. Public officials need to promote social inclusion and help change narratives. They also need to take a zero-tolerance approach for hate speech. This is particularly important at the city level where combatting the “us” versus “them” concept is more tangible and threatens the social constructs. There was agreement that there is no one blueprint to combat racism and xenophobia.

Data or statistics are not enough to tackle the negative narrative; the debate needs to be framed differently through compelling storytelling about people. Through building empathy and sharing stories, people whose voices may not otherwise be heard will have a platform. The media, civil society and politicians were encouraged to utilize narratives through human interest stories.

Social media is a valuable tool; it has the power to share good stories but also to spread false narratives. There is a need to examine how to harness social media. However, it was acknowledged that with the vast amount of information available this becomes difficult. Social media is dominated by value statements and there is a tendency for people to focus on social media networks for confirmation of their value. Despite this it was highlighted that social media is one platform to heighten awareness and share human stories. The challenge is to capture attention and messaging needs to be powerful and compelling.

Toward the end of the discussion it was noted that the best way of combatting xenophobia is through integration.

The **fourth panel** looked at the follow-up and review of the Global Compact for Migration. The moderator was David Donoghue, Distinguished Fellow, Overseas Development Institute (ODI). The panellists were William Gois, Regional Coordinator, Migrant Forum in Asia; Sergei Markov, Director of Prince Michael of Kent Charitable Foundation; and Austin Fragomen, Chairman, Business Mechanism of the Global Forum for Migration and Development.

It was recognized that the inter-governmental negotiations are on-going and that the follow-up and review of the global compact was a subject of these negotiations.

Participants noted that the Global Compact for Migration's follow up and review will influence its credibility. It was felt it would be important that any arrangement has a whole of society approach, but that the zero draft says very little on the role of civil society, including businesses. It was also stressed that consideration of how migrants themselves contribute to review and follow up is necessary.

The discussion stressed the need to consider how the commitments and progress of the Global Compact are to be reviewed. It was felt that the follow up and review must be regular, fit for purpose, coherent, within the UN system and inclusive. More specifically, participants felt that the follow-up and review should be more rather than less frequent, and it should utilize existing mechanisms that do not create additional burdens. There was also a widespread call for an organization anchored in the UN system to manage the process. Here participants noted the connections to the International Organization for Migration and the Global Forum for Migration and Development, questioning how these structures could be best utilized. There were calls for follow up at both the regional and international levels. Some called for defined steps and timelines.

There was also discussion how the Global Compact for Migration will link with existing processes. Most notable was the link between the Global Compact, the Sustainable Development Goals (SDGs), and the High Level Political Forum on Sustainable Development (HLPF). There was mixed reaction to this link; some felt this would support implementation where others cautioned it could silo migration into the development pillar. Additionally, follow up of both the Global Compact for Refugees and the Global Compact for Migration is necessary given the recognized complementarity of the two.

Some participants believed that there was too much focus on mechanisms but not enough attention given to what is to be measured and what are the criteria of success. It was recognized that some issues will be easily measurable but in other areas it will be difficult. The most difficult measurable will be around migrants in irregular situations. Furthermore, it was recognized that tools and capacity building will be necessary.

In the **closing segment**, the co-facilitators of the intergovernmental negotiations, H.E. Mr. Jürg Lauber, Ambassador and Permanent Representative of Switzerland to the United Nations, and H.E. Mr. Juan José Gómez Camacho, Permanent Representative of Mexico to the United Nations, highlighted that the Preparatory process for the Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration is a Member State-led process but is inclusive at the same time. They thanked the stakeholders for their inputs and expressed the hope that the zero-draft reflected them. They appealed to partners to engage with governments during the negotiations to keep them ambitious. Stakeholder feedback is important to ground the Global Compact in reality.

In his closing remarks, the President of the General Assembly noted the importance of a whole of society approach that was evident throughout the day's discussions. He highlighted the focus on the human dimension – that when dealing with migration we are talking about people. The power of words and data will impact the way the Global Compact for Migration is implemented. At the same time, we should harness technology and new media in support of making migration safe, orderly and regular. We must use data, evidence and a fact-based narrative to ensure sound migration policies. He thanked participants for their active engagement and contributions.

Inter-Parliamentary Union
For democracy. For everyone.

138th IPU ASSEMBLY AND RELATED MEETINGS

Geneva, 24 – 28.03.2018

Towards a global compact for safe, orderly and regular migration: A parliamentary perspective

Summary Report of the 2018 Parliamentary Hearing at the United Nations

Organized by the Inter-Parliamentary Union (IPU) and the Office of the President of the General Assembly, 22 and 23 February 2018

Opening Remarks

"We do not have a choice to accept or reject migration, because it's there. The only choice we have is what to do about it." – Miroslav Lajčák, President of the 72nd UN General Assembly

The hearing served as an opportunity for parliamentarians to discuss migration and contribute to the emerging Global Compact for Migration (GCM). At the time of the hearing, Member States were beginning negotiation of the agreement with a view to adopting it in early December at a conference in Morocco.

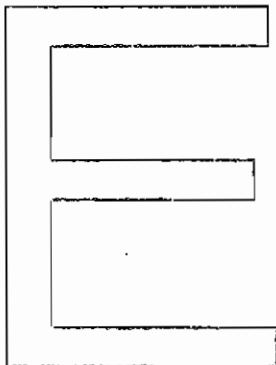
Miroslav Lajčák, president of the 72nd General Assembly, addressed the gathering, stressing that migration is a global phenomenon that requires global action. He said parliamentarians play a crucial role in bringing the perspectives of the people they represent to the United Nations and ensuring the GCM is pragmatic and effective. President Lajčák encouraged parliamentarians to use data and facts to combat misconceptions and drive evidence-based approaches. IPU and the UN's shared commitment to multilateralism is greatly needed when addressing migration, he said.

IPU President Gabriela Cuevas Barron painted a picture of international migration as a common element of human history: 258 million people live outside of their birth country, an estimated 50 million do not have regular status, and up to 10 million work abroad every year. Many migrants undertake dangerous and sometimes lethal routes in search of safety and opportunity. Even those who reach their destination often face stigmatization and human rights violations. She emphasized parliamentarians' responsibility to bolster change in their countries and promote legislation that treats migrants with dignity and respect regardless of their migration status or reason for leaving.

A Global Approach to Migration

"Migration is a global reality and managing migration is not only our collective responsibility, but one of today's most significant tests of international cooperation." – Louise Arbour, Special Representative of the Secretary General for International Migration

While migration has moved up steadily on the UN's agenda in recent years, most progress has taken place on the regional, not global level. The Sustainable Development Goals (SDGs), while sidestepping migration as a primary goal, included specific targets on migration that acknowledged the positive role of migration for sustainable development and economic growth. Meanwhile, massive outflows of people escaping conflict and natural disasters affect many countries. The number of people forced to migrate will likely increase due to climate change and the resulting environmental conditions and natural disasters.

#IPU138

While refugees have a specific definition, framework and resources within the UN, there is no such protection for the growing number of migrants, leaving many of them exposed to discrimination, exploitation and other forms of human rights violations. These factors, coupled with the generally weak regime of global migration governance, with its patchwork of ad hoc national solutions, have paved the way for a Global Compact for Migration. This new agreement will build on the key principles and general guidance of the landmark 2016 New York Declaration for Refugees and Migrants.

Migrants vs. Refugees: the need for clear definitions

The discussion highlighted the need for the GCM to better define migrants, as there is currently no clear definition of this large group as a distinct category. While many standards apply to the treatment of migrants – such as international human rights laws, labour laws, and transnational organized crime laws – they do not cover all migration issues and are not consistently applied.

In contrast, refugees, for which a separate compact is also being drawn up this year, are more clearly defined and governed by the 1951 Convention Relating to the Status of Refugees and the related 1967 Protocol Relating to the Status of Refugees. The term refers to people who are forced to flee their countries because of a well-founded fear of persecution on the basis of race, religion, nationality, political opinion, or membership in a particular social group. As a result of this legal framework, refugees qualify for international protection, and have dedicated resources within the UN system.

The GCM should clearly define which migrants get protection, what kind, and for how long. Speakers suggested defining migrants based on their reasons for migration, including economic need, climate change, environmental degradation, food insecurity, humanitarian need, war and conflict, failed States, family reunification, gang recruitment, and child or forced marriage. Internally displaced persons may also need to be included in the GCM.

The GCM should provide a strong framework for effective global cooperation on migration so that it becomes safe, orderly and regular, ensuring that migration benefits all people and countries fairly. For example, dismantling human trafficking and smuggling networks associated with migration demands a joint response. Demographic and labour market trends – such as aging and shrinking societies in some countries and growing populations in others – will continue to drive people across borders for work. Issues such as missing migrants and unaccompanied children also typically involve multiple nations and require collaboration.

While studies have shown migration generally benefits the migrant and the host country, sending countries can face challenges, such as brain drain. The GCM will need to streamline practices connected to migration, such as remittances and recruitment. Remittances – which add up to nearly \$450 billion a year – must be better regulated, less costly and more transparent. Ethical and transparent recruitment practices are needed to protect migrants' rights, prevent illegal activities and eliminate employee-paid fees.

In sum, participants stressed the need for the GCM to address comprehensively all aspects of migration, including outflow and return to the home country. Participants further highlighted the need for a strong follow-up process and for more effective communication about migration issues, which can help with proper implementation.

Shared Responsibility

While participants repeatedly advocated for shared responsibility and burden sharing when it comes to hosting migrants and refugees, there was acknowledgment that certain countries disproportionately bear the burden of hosting, such as Greece, Lebanon, Jordan and Turkey in the case of the Syrian crisis. Some parliamentarians expressed worry over the possibility that the GCM will be non-binding; others said that regardless of its legal force the GCM will put pressure on more countries to contribute, and increase international cooperation on migration.

Some participants noted the tension between countries whose migration policies are designed to cherry-pick the most highly skilled, relatively well-off migrants, versus countries left with no choice but to admit low-skilled migrants or migrants who are harder to integrate because of cultural or other differences.

Participants noted that some countries fuel migration by intervening in their neighbors' internal affairs, supporting civil wars, promoting harsh austerity and deregulation policies (neo-liberalism), or supporting terrorist and separatist groups. A representative voiced concern that citizens from his country may not enjoy the same benefits abroad as foreigners in his country, and suggested the same rules should be applicable to all parties in the GCM.

Tackling Root Causes and Challenges Related to Migration

One of the themes that emerged from the hearing was about the need to concentrate on the root causes of migration, not just the phenomenon itself, which may be merely symptomatic of larger economic or political problems. Ultimately, migration should be a choice, not something that takes place out of necessity.

In order to stop large outflows of people, participants underscored the need to invest in developing countries, prevent war and conflict through diplomacy, improve economic conditions that drive people to leave, and work on combating climate change. A concern was raised about judging nations' generosity towards migrants by how many they take in, as some focus on attacking root causes by investing in developing countries. Member States must also foster conditions that encourage their citizens abroad to return. This includes improving the economy and health and education systems, and providing incentives for returnees.

Key messages from this discussion:

- The GCM needs to clearly define migration and migrants to avoid confusion with refugees;
- The GCM needs to provide practical guidance to respond to regular and irregular migration of all kinds, while at the same time addressing root causes, security concerns, and the possibility of repatriation in a balanced manner;
- The GCM must uphold the principle of shared responsibility in all its dimensions, such as between countries of origin and destination, and between national and global levels.
- The GCM needs to reference and reaffirm all relevant human rights treaties and migration-related conventions, including the International Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families, and the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination.

Migration Policies for Economic Development, Social Cohesion and Integration

"Integration doesn't just happen automatically, it requires investment, and it requires investment not just by governments, but by employers, by schools, by community centers, by religious communities." - Michele Klein Solomon, IOM

Countries may be places of origin, transit or destination for migrants, and most are a combination of some or all of these designations. Parliamentarians spoke about the importance of bilateral and multilateral agreements and global cooperation to ensure migrants' rights are protected during every stage of migration. Migrants must be treated with dignity and respect and in accordance with human rights laws, regardless of their migration status.

For a migration programme to be successful, social cohesion and integration of migrants must be prioritized. In the end, the difficulty of integration is one of the main obstacles to the admission of large flows of migrants. A holistic approach is necessary so that migrants can be well informed and can access services such as health, housing, education, language classes, cultural orientation, and legal assistance. Integration cannot be done half-heartedly or with leftover funds, but requires time, resources and prioritization at all levels of government and civil society.

Sub-national actors should be consulted as they often carry out integration programmes locally, and can give valuable feedback to national authorities. Since most migrants move into cities, mayors and municipal leaders must be included in migration-related discussions, policymaking and budgeting.

Below are examples of migration policies, best practices for integration and social cohesion, and recent legislation pertaining to migrants, the diaspora, and returnees:

Incoming Migrants

Community Integration

In Canada, private sponsors, Rotary Clubs and churches helped integrate the recent Syrian refugees through a holistic approach that ensured children attended school and parents accessed English or French classes and other services. This created personal links and friendships that helped with cohesion and integration in their new communities.

Information and Access to Services

In Finland, new migrants can meet with someone who can address any concerns and discuss future plans; research shows those who have done this earn twice the wages of those who have not. Côte d'Ivoire has centers where migrants can benefit from services such as free legal assistance. The Republic of Korea offers information to migrants in 16 languages through online resources and a mobile app, as well as a 24-hour support hotline for migrant women.

Political participation

Integrating migrants in Finland includes ensuring they can actively engage in society. Those who have been living in a Finnish town for at least two years can vote and participate in municipal elections. Finland and other countries also spoke about the importance of recognizing dual citizenship, which encourages connections to home. A representative from the United Kingdom said the GCM should help ensure political parties are welcoming to migrants so they can engage in political life. Several participants mentioned the challenge of determining when migrants should be eligible for citizenship and voting rights, and whether this should include requirements such as familiarity with the local language, culture and history.

Health

The National Assembly of the Republic of Korea has enacted two bills to improve the treatment of foreigners and codify rules pertaining to benefits such as health insurance. Foreign workers now have 90 per cent of inpatient and surgical bills covered through insurance. Côte d'Ivoire is among the countries that said its health policy is the same for citizens and foreign nationals.

Education

Parliamentarians stressed the need to allow all children to attend school, regardless of their, their parents or their guardians' migration status. In 2005, the Ministry of Education of Thailand called on schools to enrol children regardless of documentation; by 2015, almost 76,000 children from Cambodia, Laos and Viet Nam were enrolled in Thai schools. In Turkey, which houses more than 3 million Syrian refugees, more than 508,000 Syrian children attend school, but more teachers are needed. Morocco has given scholarships to about 20,000 foreign nationals.

Employment

Promoting regular migration is essential in order to allow migrants to work legally and prevent black markets. The global economy and shifting demographics mean many countries rely on migrant labour, and migration policies should reflect these needs. One participant pointed out the problem of having a free flow of goods and services, but not people. Several spoke about the need to streamline people's credentials, so that skills and education gained in one country can be applicable elsewhere. An example of seafarers was used, as ILO sets universally recognized standards in the sector.

Diaspora

Information and Orientation

With more than 10 million Filipinos living outside their country, the Government has a comprehensive system that includes services such as pre-departure orientation, which informs future migrants about their rights, as well as the culture and laws of the destination country. In the host countries, Filipinos can access services such as financial literacy seminars, which help them save their earnings while abroad and teach them how to invest upon returning.

Political Participation

About 3 million of Senegal's 15 million citizens live abroad, and they account for a third of the country's GDP. Since the 1990s, Senegalese living abroad have been able to participate in presidential and legislative elections. Thanks to a 2016 law, members of the diaspora can now also elect their representative in Parliament.

Protection of Temporary Migrant Workers

From 60,000 to 100,000 Kenyans leave each year for low-skilled and service-based jobs in the Gulf Cooperation Council (Bahrain, Kuwait, Oman, Qatar, Saudi Arabia and the United Arab Emirates). Many of these migrant workers have been subjected to abuse, torture, slavery and even death, prompting Kenya to temporarily ban such work in 2012. This allowed the Kenyan Government to enter into bilateral agreements, which outlined requirements such as minimum wage, mode of payment and worker registration. Kenya lifted the ban on temporary workers in December 2017. A national labour market system now keeps track of Kenyans working abroad. The Kenyan Government has also sent labour attachés to Qatar, Saudi Arabia and the United Arab Emirates; they help workers settle abroad and handle any reports of mistreatment. Training is also provided, and includes information on housing as well as cultural issues, such as requirements to wear a headscarf or a hijab in certain places.

Returning Migrants

Assisting with Returns

Representatives spoke about efforts to facilitate citizens' return home. For example, Mali has worked with the IOM to encourage voluntary returns; this has led to the repatriation of more than 8,000 Malians since 2013. The Philippines provides a transportation allowance for those who want to return; the Department of Labor and Employment pays the fee for documented migrants, while the Department of Foreign Affairs handles the cost for undocumented migrants. The Government also covers immigration penalty fees for those overstaying their visas in order to help bring them home. Morocco has also repatriated thousands of citizens and paid for these costs when needed.

Economic Integration of Returnees

Some countries give returnees financial assistance upon returning home, or incentives that make it easier to start a business. Through a pilot programme, El Salvador has given 5,000 returning citizens US\$ 1,500. Filipinos who return home can get an allowance and benefit from a provision that allows them to start their own business. In order to address economic drivers of migration and create opportunities for vulnerable groups, Kenya revised its laws to reserve 33 per cent of government procurement funds for enterprises owned by women, youth and people with disabilities.

Cities and Migration

Most migrants move into cities and stay there. This can strain urban housing plans, the waste and energy sectors, and infrastructure. "Urban resilience" refers to the ability of cities and their systems to adapt, survive and thrive when faced with everything from terrorist attacks and earthquakes to a mass influx of migrants.

Migration can be an opportunity to build resilience when local leaders and mayors incorporate it into master planning. It has prompted mayors of several northern European cities to rethink public housing; some are experimenting with modular designs to accommodate not just migrants, but the elderly, students and the formerly homeless. In Athens, officials are working with UNHCR to turn vacant buildings into housing for refugees and other vulnerable groups. Cities like Paris are experimenting with "tactical urbanism," where low-cost temporary building environments are used to foster social interaction between different groups.

In order for cities to thrive, they need funding, resources and the mandate to plan and respond effectively, whether that means the ability to raise taxes, issue debt, zone effectively, build quickly, or integrate migrants into the labour force. If national governments cannot provide support or access international funds, cities should be able to do that on their own.

Cities can also take the lead on integration. In New York City, all residents, including undocumented migrants, can get government-issued identification that gives access to city buildings, can be used to interact with law enforcement, and provides membership in cultural institutions. The programme is being replicated in other cities, including Athens. One speaker said such programmes can help fight xenophobia because they do not single out migrants, but apply to entire populations. Cities can also issue guides to inform newcomers how to access resources and benefits. Special information desks can be set up in city libraries, social service organizations and hospitals, with "immigrant navigators," trained to offer individualized support and referrals to migrants.

Key messages from this discussion include:

- Ensure migration laws and policies comply with international standards, are migrant-centred, respect human rights, and are anchored in inclusivity and cooperation;
- Ensure public discourse about migration and migrants is informed, and based on facts and data;
- Strengthen coherence between national policies and local responses to migration, including by providing sufficient resources for community integration and employment creation;
- Ensure public services are available to all residents, including migrants, regardless of status;
- Partner with the private sector, business, media and civil society to share information about migrants and migration, and to ensure migrants are appropriately integrated into economic development and labour market policies;
- Use the convening power of parliament to bring together stakeholders, including migrants, trade unions and community groups, in order to have input into migration policies and more broadly promote economic and social integration;
- Introduce the voices of migrants into deliberations and encourage their political participation;
- Assess the effectiveness of national migration policies in light of the GCM and work with the IPU and the UN system to review those policies and strengthen the institutional capacities for their implementation, including through the committee system.

Migration Risks and Vulnerable Populations

"Children are children wherever they are, and they need to be treated that way," James Campbell, Save the Children

Migration can involve many risks, threats and dangerous routes. In just the first two months of this year, 630 migrants have died while trying to reach their destination. A speaker from Mali said more than 500 Malians have died in the desert and the "open skies cemetery of the Mediterranean." Irregular migration can be dangerous and should be discouraged; international cooperation is needed to ensure migration is safe, orderly and regular.

Some migrants are disproportionately at risk of exploitation, physical and sexual abuse, organ theft, smuggling and trafficking, forced labour, torture, slavery and death. Participants recommended that the GCM pay particular attention to vulnerable groups, including women and children, unaccompanied minors, and people with disabilities. They expressed concern over the growing criminalization of migrants and stressed the need to protect each person's inalienable human rights. Countries should be prepared to accept the most vulnerable migrants and not just the wealthiest and most skilled ones.

Smuggling and Human Trafficking

Each year, millions of children, women and men become victims of human trafficking, and criminals earn an estimated US\$ 32 billion annually from human and sexual exploitation. Several nations have recently strengthened anti-trafficking and smuggling laws, and parliamentarians have encouraged the use of bilateral and multilateral agreements to dismantle the criminal networks behind them. Consular assistance and cooperation can also be helpful in this area, as can aggressive investigations and prosecutions. In order to hold perpetrators accountable, some countries offer free legal assistance to those who want to prosecute their traffickers.

National Security and Terrorism

While studies have shown that foreign-born residents are less likely to commit crimes than native-born residents, participants acknowledged that migrants and refugees are disproportionately seen as threats. Parliamentarians were encouraged to use facts and data to fight these misconceptions, and to emphasize the importance of cohesion and integration as part of these efforts. Safe, orderly and regular migration can also help protect international security.

Children and Unaccompanied Minors

More than 50 million migrant children have been forcibly displaced for reasons such as violence, abuse and exploitation. Participants recommended that the GCM recognize children as a vulnerable group and commit to protecting those who are unaccompanied or separated. An example of such an effort took place in New York City; following a surge in unaccompanied minors, city officials placed

representatives from health and education departments at the courthouses, so they could meet with children as they came for their appointments. Speakers underlined the need for all children to access services such as legal assistance, health and education, so that the world does not end up with another lost generation.

Unregistered children are at particular risk of joining the estimated 3 million stateless children, so it is imperative that States register and provide identity for every child at birth. Decisions about child migrants need to safeguard their best interests, including by ending the practice of child detention and by reaffirming the principle of non-refoulement of children who might be at risk of persecution at home. Member States were invited to follow the lead of countries such as Costa Rica, Ecuador and Panama, which have ended child immigration detention.

Girls and Women

In many sessions, speakers pointed out that girls and women are among the most vulnerable migrants, and welcomed the GCM's gender-sensitive approach. Migrant girls and women are likely to have unwanted pregnancy and suffer from physical and sexual abuse. They must get access to full sexual and reproductive health services, regardless of their status or stage of migration.

People with Disabilities

Research shows that more than 30 per cent of migrants have disabilities. They are typically the most traumatized, and girls and women with disabilities are the most abused. At vetting points, people who examine them are often not trained to work with people with disabilities. Without services such as sign language interpretation, these migrants face even greater challenges in home, transit and destination countries.

Key messages from this discussion include:

Regularization of Migrants

Most of today's 258 million migrants, who represent 3.4 per cent of the world's population, have moved through legal channels. While preventing irregular migration is a key goal, some policies aiming to stop involuntary migration needlessly exacerbate human suffering.

Undocumented migrants may not be able to access employment opportunities or various services and benefits. Regularizing them can boost economic growth and increase tax revenues and social security contributions. The discussion highlighted two main approaches to regularization:

1. Programmes that offer one-off measures that respond to a particular situation and open a window for a specific group of people to become documented. Italy, Greece, Portugal and Spain have recently done this.
2. Mechanisms that are a part of broader migration policy. These are typically extended to long-time residents who can show proof of employment, or demonstrate humanitarian or other needs. Belgium, France and Germany are among the countries that have recently used this.

Some participants expressed concern that regularization of undocumented migrants may undermine existing laws while also attracting more irregular migrants. In response, parliamentarians were encouraged to think in terms not of undercutting laws, but of improving existing ones, so that they are updated to reflect current needs. The question is usually not whether to regularize, but how to design and implement migration policies that create regular pathways to migration.

Thailand offered an example of MOUs with neighbouring counties which have led to the documentation of more than 1 million workers over the last two years. Bolivia has created standards that have helped regularize more than 80,000 migrants. Morocco recently mobilized 3,000 officials to help with requests for regularization.

- The best solution to irregular migration, which in itself renders migrants more vulnerable, is to create more regular pathways to migration, such as work visas, portable social security benefits and a host of other measures that allow people to migrate or return to their home countries as needed;

- Vulnerable groups such as women, children and people with disabilities should be given special protection, in migration policies and in the law, against exploitation and abuse;
- Birth registration of all children, including migrants, needs to be enforced to ensure their rights are protected;
- Detention of irregular migrants, particularly children, should be avoided as it is counterproductive and runs against human rights norms;
- The elimination of human trafficking requires stronger bilateral and multilateral cooperation as well as stronger enforcement of existing laws;
- National security policies should not single out migrants, since they are actually less likely to pose a threat to society than native-born citizens.

Combating Racism and Xenophobia

"Global economic and social interconnection and interdependence mean that anti-migrant racism and xenophobia are toxic forces that amplify the sort of polarization that is proving to be a civic and political cancer all over the world." – Tendayi Achiume, UN Special Rapporteur on contemporary forms of racism, racial discrimination, xenophobia and related intolerance

The challenge of combating racism and xenophobia emerged as a common thread, with speakers frequently voicing concerns about the rise of hate speech, racism, xenophobia and nationalist movements, as well as lies and misinformation about migration and the scapegoating of migrants. They stressed the need to rely on data and facts to combat this narrative. While migration may lead to short-term displacement of native workers, it is important to note that most migration, when properly managed, leads to better outcomes for migrants and citizens alike.

As opinion leaders and role models, parliamentarians have a special responsibility to avoid inflammatory language about migrants and to set a tone in public discourse about migrants that avoids stereotypes. Other steps parliamentarians can take to help tackle racism and xenophobia include:

- Systematically call out and condemn xenophobia, racism and hate speech, including discourse cloaked in the language of national security, economic and national identity concerns;
- Condemn hate speech and consider whether a new legal framework to combat racism and xenophobia is needed;
- Regularly talk to constituents to help change the negative, false or misleading narrative about migration and migrants;
- Focus on social cohesion and integration of migrants, which can help tackle stereotypes and negative information;
- Set a leadership example by embracing openness, respect for human dignity, and appreciation for diversity;
- Go beyond policy debates by making field visits, meeting with migrants and refugees in their communities, and forging relationships with parliamentarians in neighboring countries;
- Engage mayors, municipal leaders and groups and organizations that may help with integration efforts, including schools, churches, and community organizations;
- Help establish local hate crime units, managed by municipal governments, that are trained to detect hate crimes against migrants;
- Ensure existing international human rights obligations regarding equality and non-discrimination are upheld.

Parliamentary dialogue and follow up

As discussed throughout this report, parliamentarians can play a vital role in helping implement the GCM.

When devising and overseeing national migration policies, parliamentarians should consider the impact they could have regionally and globally, mediating immediate concerns with the long-term vision and commitments of the GCM.

On the national level, parliamentarians can create platforms for dialogue on migration, such as the National Parliamentary Caucus on Migration and Development in Bangladesh or the House of Commons All-Party Parliamentary Group on Migration in the United Kingdom. Parliamentarians can also meet regionally, where migration flows are often more impactful, to develop solutions across borders.

Regular dialogue on migration must be scheduled on national, regional, and global levels. The IPU, together with partners such as the United Nations Development Programme (UNDP), can help ensure such meetings are part of the GCM's follow-up process, and that parliaments have committees and secretariats that can effectively implement migration policies. In addition to relying on committees, legislators can band together to force institutional changes that hold governments accountable for their migration policies.

Conclusion

"The only way to change the world is if we start within our communities," Gabriela Cuevas Barron, IPU

The hearing provided further evidence that a Global Compact for Migration (GCM) is needed to put to rest a number of misconceptions about migration while creating a practical framework to manage migration more effectively at national, regional and global levels. There was strong support for the idea that the GCM needs to be migrant-centered and rights-based, upholding the rights of migrants everywhere regardless of their status. At each stage of the migration process, from departure to settlement and eventual return, policies and practices must respect the dignity of migrants and provide access to essential services, such as health, housing, education, and legal services, as well as opportunities for employment and integration. The GCM should enhance global cooperation and align with the 2030 Agenda for Sustainable Development to help realize the benefits of migration for all.

Parliaments will have a key role to play in the implementation of the GCM once adopted. To this effect, they need to be prepared to hold governments accountable for their commitments. Many parliaments will need stronger institutional capacities to help design effective migration policies and oversee their implementation and budgeting.

Most importantly, the hearing underscored the human element of this debate, urging decision-makers and opinion-makers alike to speak of migrants in more positive tones: not as mere numbers, but as human beings; not as objects, but as actors; not as welfare recipients, but as purveyors of economic, social and cultural opportunity to enrich societies at any stage of development.

Appendix

List of Speakers

Moderator: Ms. Nermeen Shaikh

Day One

Opening session

Mr. Miroslav Lajčák, President of the 72nd General Assembly

Senator Gabriela Cuevas Barron, President of the IPU

Migration today: main facts, agreed principles, and gaps

Ms. Louise Arbour, Special Representative of the Secretary General for International Migration

Ms. Michele Klein Solomon, Director, Global Compact for Migration, IOM

Ambassador David Donoghue, Distinguished Fellow, Overseas Development Institute (ODI), former Irish Ambassador to the UN and Co-Facilitator for the NY Declaration for Refugees and Migrants

National policies and local responses: best practices and the need for coordination

Ms. Karina Sosa, MP, El Salvador, Foreign Relations Committee, Central American Integration and Expatriate Salvadorans

Mr. Ahmed Skim, Director of Migration Affairs, Ministry of Foreign Affairs, Morocco Co-Chair, Global Forum on Migration and Development (GFMD)

Ms. Sarah Arriola, Undersecretary for Migrant Workers Affairs, Department of Foreign Affairs, Philippines

Ms. Vittoria Zanuso, Rockefeller 100 Resilient Cities initiative

Addressing large movements: domestic initiatives and international cooperation

Mr. Issaka Sidibé, MP, President of the National Assembly of Mali

Ms. Guoda Burokiene, MP, Chair of the Migration Commission, Lithuania

Ambassador Walton Alfonso Webson, PR of Antigua and Barbuda

Mr. Phillip Martin, University of California (Davis)

Mr. Fabien Dubuet, Representative to United Nations, Médecins Sans Frontières (MSF)

Social cohesion and integration of migrants

Mr. Seddik Chiheb, MP, Algeria

Ambassador Louise Blais, Deputy Permanent Representative of Canada

Ms. Tendayi Achiume, UN Special Rapporteur on Contemporary Forms of Racism, Racial Discrimination, Xenophobia and Related Intolerance

Ms. Bitta Mostofi, Acting Commissioner, Mayor's Office of Immigrant Affairs, City of New York

Day Two

Realizing the human rights of all migrants: a whole-of-government approach

Mr. Anti Avsan, MP, Sweden

Ms. Denise Pascal, MP, Chile

Ms. Jill Goldenziel, Professor of International Law, Academic Council on the UN System

Mr. James Campbell, UN Programme Officer, Save the Children

Irregular and regular status: common principles and best practices

Ms. Eve Akinyi Obara, MP, Kenya

Senator Franceso Maria Amuruso, Italy

Mr. Vinicius Carvalho Pinheiro, ILO Representative at the UN

The political and social participation of migrants in decision-making

Ms. Maria Lohela, MP, Speaker, Parliament of Finland

Mr. Elhadji Amadou Ndao, Senegal Consul General

Mr. Massimo Tommasoli, IDEA

The Global Compact for Migration (GCM) and follow-up: the role of parliamentarians

Ms. Kate Green, MP, UK, Chair, All-Party Parliamentary Group on Migration

Mr. Israfil Alam, MP, Bangladesh, Chair, Parliamentary Caucus on Migration and Development

Mr. Charles Chauvel, UNDP

Closing Session

Senator Gabriela Cuevas Barron, President of the IPU

ถ้อยแถลงของบุคคลสำคัญ
(Speeches)

๑. คำกล่าวเปิดการประชุมโดยนายมิโรสลาฟ ไลซัค

(Mr. Miroslav Lajčák)

ประธานการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ
ครั้งที่ ๗๒

FOCUSING ON PEOPLE
STRIVING FOR PEACE AND A DECENT LIFE FOR ALL ON A
SUSTAINABLE PLANET

ANNUAL PARLIAMENTARY HEARING

22 February 2018

- AS DELIVERED -

**STATEMENT BY H.E. MR. MIROSLAV LAJČÁK, PRESIDENT
OF THE 72ND SESSION OF THE UN GENERAL ASSEMBLY,
AT ANNUAL PARLIAMENTARY HEARING: TOWARDS A
GLOBAL COMPACT FOR SAFE, ORDERLY AND REGULAR
MIGRATION: A PARLIAMENTARY PERSPECTIVE**

Thank you very much. Good morning, excellencies, distinguished parliamentarians, ladies and gentlemen,

Welcome to New York; welcome to the United Nations.

It is a pleasure to address the 2018 Annual Parliamentary Hearing.

I want to thank the President of the Interparliamentary Union, Gabriela Cuevas Barron, as well as Secretary-General Martin Chungong, for their work in bringing us all here.

The United Nations General Assembly and IPU have many things in common. They both work to promote peace, through dialogue and mediation. They both speak up for human rights. They both advocate for sustainable, inclusive development. And, they will both play a crucial role in forging the first global response to migration.

That is why I am delighted that we are dedicating this year's hearing to the global compact for safe, orderly and regular migration.

And I want to make three main points, to frame your discussions.

First, I want to stress that we need a Global Compact to come from this process.

I am sure that many of you agree. And, I am sure that there are some of you with reservations, or concerns.

But, either way, there is one thing we are can *all* agree on: which is that migration is a reality and it's here to stay. It is not going anywhere. It is not a feature of this generation, or this era. Rather, it is a fact of life.

We do not have the choice to accept or reject migration. Because it is there.

The only choice we have is what to do about it – to deny this fact, or to take action, to plan ahead, to put a system in place and to respond to a global phenomenon with global action.

Because we have already tried to do it alone. Up until today, our response to migration has been limited to national, *ad hoc* approaches.

If this had been working, all UN Member States would not have gathered here, in September 2016, to call for another way. If this had been working, we would not be in a process of intergovernmental negotiations on a new, global framework. And if this had been working, we would be not discussing this topic, today.

But Member States did meet, in September 2016. They did call for another way. They did, this week, begin negotiations. And we are here, today, to talk about how parliamentarians can play a role in the process to adopt a Global Compact.

Which brings me to my second point, on the crucial role for parliamentarians

Because, they can bring the perspectives and views of the people they represent to our work in New York.

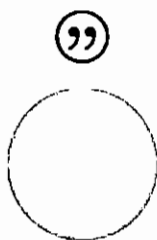
considering realities. We cannot talk about the theories, and ignore the practices. We cannot lose touch with what matters to those who are not sitting in these halls.

And so, we need to keep a strong focus on people. We need to bring experiences, and perspectives, from around the world to our discussions, here. And we need to ensure that what we do, inside these walls, can have an impact outside them.

And this is particularly true for migration. I have said from the beginning: the process to adopt the Global Compact cannot be an academic exercise. It cannot turn into a talking shop. It cannot lead to a framework that works only on paper. Instead, we must strive for a Compact that is pragmatic. One that is effective. And one that can be realised, on the ground.

And that is why you – the parliamentarians – will play such an important role.

Because, you are on the ground, every day, talking to people. You are seeing the opportunities that migration has to offer, as well as the risks that come when it is poorly managed. You are observing the best practices and success stories. And you are hearing the ideas, and calls from those experiencing it first-hand. Maybe some of you even have first-hand experience yourselves.

At a time when multilateralism is under threat, our engagement, and partnership, is needed more than ever. This applies, in particular, to migration. [...] Try to find even more ways in which IPU and the General Assembly can support each other as global champions of multilateralism.

MIROSLAV LAJČÁK

President of the UN General Assembly

We need to ensure that these perspectives are heard in our conference rooms, here, in New York. They will enrich our discussions. And they will be crucial once the Compact has been agreed, and our attention turns to implementation.

But this works from the top down, too. And that is my third point today. Because parliamentarians can take our discussions on the Global Compact home with them, when they leave New York.

You can update your constituents on the process. You can bring data and facts from the international level into your everyday work. You can combat misperceptions and mistruths with realities. You can drive an evidence-based approach in your parliaments, and among your constituents.

I heard many of you voicing your commitment to doing so during our multistakeholder meeting yesterday. And I want you to know that the United Nations is here, to support you along the way.

world work to implement it.

Because, global frameworks cannot be transferred, wholesale, onto regions or countries. They must first be adapted. They must be aligned. They must be tweaked, and adjusted, to fit into different contexts.

But this cannot happen without parliamentarians like you.

You know how things work on the ground. You know how to best communicate with the people you represent. And so, you can help to translate, and transpose this Compact – to make it understood, and to make it work. In doing so, you will play a part in turning a global commitment on migration into a national – and even local – reality.

Excellencies, distinguished parliamentarians, colleagues and friends,

I talked briefly, at the opening of my statement, about the commonalities between the Interparliamentary Union and the United Nations General Assembly.

But I have saved the most important one for last. And that is our shared commitment to multilateralism. The creation of IPU, in 1889, was, I believe, the most important multilateral initiative of its time. And I have no doubt that its work and advocacy contributed to the establishment of the United Nations in 1945.

Yes, IPU and the UN General Assembly are distinct. One convenes parliamentarians; the other diplomats. One connects parliaments of the world; the other has been called the “world parliament”.

But both are working towards the same end: a world in which no problem – big or small – cannot be solved through dialogue, and cooperation.

At a time when multilateralism is under threat, our engagement, and partnership, is needed more than ever. This applies, in particular, to migration. Because the process to adopt the Global Compact will impact the credibility of our multilateral system. But it also applies to everything we do, both here at the United Nations, and in parliaments around the world.

Please use this Hearing to voice your ideas, solutions and analyses. Please work to identify opportunities for closer cooperation between the Interparliamentary Union and the UN General Assembly, around the Global Compact. And please try to find even more ways in which IPU and the General Assembly can support each other as global champions of multilateralism.

Thank you all again.

๒. คำกล่าวเปิดการประชุมโดยนางสาวกาเบรียลา กูเอบาส บาร์รอน
(Ms. Gabriela Cuevas Barron) ประธานสหภาพรัฐสภา

Inter-Parliamentary Union
For democracy. For everyone.

Chemin du Pommier 5
Case postale 330
1218 Le Grand-Saconnex
Geneva – Switzerland
www.ipu.org

IPU President's opening remarks 2018 Parliamentary Hearing at the United Nations

Senator Gabriela Cuevas Barron

New York, 22 February 2018

Your Excellency Miroslav Lajčák, President of the 72nd General Assembly,
Honourable Members of Parliament,
Dear guests,
Ladies and gentlemen,

It is an honour for me to participate in this hearing, for the first time as President of the Inter-Parliamentary Union, on an issue that is so close to my heart and on which I have devoted many efforts over the years.

International migration has been a common element of humankind history, but it is a distinctive and essential component of contemporary societies. We know the current facts. 258 million people today are living outside their countries of birth. An estimated 50 million are "irregular", meaning they lack proper status to be where they currently are. Each year, up to 10 million persons leave their country of birth to work abroad.

The problem today is that, on numerous occasions, migrants are forced to look for alternative - often dangerous - routes, as too many countries have set up obstacles for their entry, which in turn have aggravated the perils they have to overcome on their journey. We also know that more than 630 migrants have died while trying to reach their destination worldwide during the first two months of 2018, according to the Missing Migrants Project.

Even when they reach their destination, migrants often face stigmatization and stereotypes fueled by discriminatory policies and narratives that increase their vulnerability and expose them to human rights violations, in spite that their economic and cultural contributions to both origin and destination countries are self-evident.

It is rather clear that no State can address by itself this phenomenon, and so I am glad that this year's hearing is dedicated to a process, developed under the auspices of the United Nations, that was long overdue. In spite of previous efforts, the world still lacks a fundamental framework to bring all countries on the same page when it comes to the practical arrangements needed to make migration safe, orderly and regular.

A couple of weeks ago, the co-facilitators of the preparatory process for the Global Compact on this matter presented the "zero draft" which builds upon the diverse inputs received during the first two phases of this process. On this regard, I would like to acknowledge the efforts of Ambassadors Juan José Gómez Camacho from Mexico and Jürg Lauber from Switzerland in bringing the international community one step further into addressing international migration in all its dimensions under a comprehensive approach. I sincerely wish them the utmost success on the last stage of this process.

As it is noted on this draft, the Global Compact will be - and I quote - "a milestone, but not the end of our efforts". By proposing actionable commitments around the objectives stated on the New York Declaration, as well as a mechanism for follow-up and review, it calls for collective ownership and joint implementation of its provisions.

On this regard, the Inter-Parliamentary Union can count on the vision developed throughout the IPU Strategy 2017-2021 and its core values as a guidance tool. Advancing gender equality and respect for women's rights, and enhancing youth participation, as well as protecting and promoting human rights, as well as contributing to peace building, conflict prevention and security, not only are key objectives of this strategy but also fundamental goals contemplated in the new IPU Presidency's working plan.

My fellow parliamentarians,

Legislative action, approval of treaties, oversight and allocation of resources, these are all crucial tasks for the enforcement of international commitments at the domestic level.

By representing more than 6.5 billion persons, we hold a great deal of responsibility, but we also are in a unique position to bolster real change in each of our countries and every corner of the world. Even more so, just as the "zero draft" is subject of intergovernmental negotiations which are taking place next door as we speak, we have the unique responsibility of bringing the voices of those who we represent into the table.

As parliamentarians, we are responsible of using accurate and reliable data when developing and discussing new laws, and operationalizing international frameworks. We are also key players when it comes to harmonizing national legislation and the provisions agreed on international treaties. Providing migrants with identity documentation, regardless of their migratory status, has been identified as a best practice, and it sure contributes to foster access to public services and their inclusion. We have an important role to play on that field especially at the local level.

Let's not forget that every step towards the goal of changing the world, should always start from our community.

The possibilities are many, and these are just a few examples of the areas on which we can exercise the functions attributed to our mandates. But in the end, we must hold on to the most essential premise, as the 133rd IPU Assembly clearly stated in 2015 after its General Debate: "(...) migrants are not numbers, but human beings. As rights-bearers, they are to be treated with dignity and with respect for their human rights, regardless of their motive for leaving their homes or their status as regular or irregular migrants."

Ladies and gentlemen, esteemed guests,

There is no doubt around States' prerogatives to determine their immigration policies which, let's not forget, need to be designed and enforced in accordance to international human rights law. However, multiple voices have recently called into question the benefits of multilateralism. Also, xenophobic and discriminatory rhetoric has received an impulse in different parts of the world.

But make no mistake. Migrants, in spite of what some irresponsible world leaders believe, are not criminals. Far from that, they are always part of the strength of all receiving countries and the international community should act accordingly. Further, migration is currently less the result of an option and much more the outcome of a true necessity.

Josefa is a grandmother of four who last year left her homeland, a country located in Central America, and tried to travel to the United States with her family. "We went because we had to go", she explained after being sent back by the authorities of one of the countries in the route. It did not matter that her aim was to escape the outrageous violence in her home country, where her daughter was kidnapped and raped, it did not matter that she managed to cross the border several times in extremely difficult and dangerous conditions, it did not matter that they were only looking for a peaceful place to live and work. They were sent back after being labeled as undocumented and because the policy of prioritizing deportations over protecting migrants is a harsh and painful global reality that we must contribute to change.

I wish you all a highly productive hearing not only focused on the traditional perspective of protecting migrants, eliminating discrimination and creating conditions for them to access social services but also taking decisive steps towards a new and much needed approach endorsed by the draft zero: their empowerment and their full inclusion in welcoming societies, as ways of promoting both a new perception and a new global reality.

Thank you very much.

๓. คำกล่าวปิดการประชุมโดยนางสาวกาเบรียลา กูเอบาส บาร์รอน
(Ms. Gabriela Cuevas Barron) ประธานสหภาพรัฐสภา

Inter-Parliamentary Union

For democracy. For everyone.

Chemin du Pommier 5
Case postale 330
1218 Le Grand-Saconnex
Geneva – Switzerland
www.ipu.org

2018 Parliamentary Hearing at the United Nations

Concluding remarks by the IPU President
23 February 2018

We have had two days of very rich discussions.

We will be issuing a Report on this Hearing within the next two weeks, which will be circulated among all parliaments and in the UN General Assembly – as a formal parliamentary contribution to the UN negotiations on the Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration (GCM).

I would like however, to make a few concluding remarks that capture some of the main messages from our deliberations here.

The overarching objective of this meeting was to create a common understanding of the possible objectives of the Global Compact, to demonstrate the need for it in the context of the current global migration trends. I can confidently say that there was overwhelming consensus in the room that the GCM *is* needed. Too much of migration governance today remains largely *ad hoc*, with countries devising their own solutions to a host of common problems. In terms of sharing the global responsibility toward migrants, we also need to address the current asymmetry between countries based in terms of each country's actual strengths and weaknesses.

We all agree that migration is a reality – a fact of life. The issue is not how to stop migration but how to manage it in a way that benefits all. This must start by making migration safe, orderly and regular, as the GCM proposes to do. Creating more regular pathways to migrate will help reduce irregular migration which, in turn, would pose less of a challenge to those countries that are currently experiencing difficulties in integrating migrants in their societies and labour markets.

At the same time, and as we heard, it is also clear that too much of today's migration is *involuntary*, in the sense that people move because they do not have at home what they need for a fulfilling, peaceful life, or because they are forced out of their countries altogether due to war, climate change, famine, natural disasters or terrorism. Many of you have rightly called attention to the need to address the root causes of migration so that the overall migratory flow can be managed more effectively.

Root causes are not always attributable to bad national policies but also to international developments that do not affect everyone and every country in the same way. Some of you urged a re-think of globalization so that it is less likely to cause poor living standards, low wages and the elimination of workers' rights, and to undermine the role of governments in strengthening safety nets and in providing public goods like education and health care. Many of you also noted how many of today's national conflicts are fomented by foreign actors who then shrug off their own responsibility to assist people fleeing those conflicts.

We all understand that migrants are not numbers, but human beings, who need to be treated with dignity and respect, and so, inevitably, our approach needs to be a people-centered one. One point that emerged very clearly is that all migrants, regular or irregular, permanent or temporary, are entitled to their human rights. The GCM must draw from the international human rights framework while seeking to create new protection and coordination mechanisms.

With regard to the zero draft of the Global Compact, which many of you commented on, I think we can say it provides a good foundation for discussion in that it looks at all the key phases of the migration cycle, from exit to integration and return, as well as all key aspects that can contribute to making migration safe, orderly and regular, such as the security-related aspects. Many of you noted the need for the GCM to clearly spell out a definition of migration and migrants, to avoid the confusion with the definition of refugees, and to address more clearly the needs and circumstances of specific types of migrants.

Let me now highlight some more specific messages from our discussion that will be further elaborated in the final report:

- Communication is key to success – in many cases, the narrative about migrants needs to be changed so as to promote an approach based on facts and accurate information. We need to communicate more and better on the good practices and success stories that can be seen everywhere. Migrants are often portrayed as victims and burdens and not as resources and added values. Ensuring that the positive roles and contributions of migrants are highlighted and made visible in the general discourse is key.
- Integration takes time, and it can be expensive. This is one of the stumbling blocks to countries wanting to admit more migrants. Partnerships with relevant stakeholders – including local government and the private sector – can help facilitate the process. However, integration cannot be ruled from the top down: integration must involve the people from the bottom up, beginning at the local level, engaging local government, communities, schools, workplaces and families. Every single citizen has a role to play. Cities are at the heart of the action and a key stakeholder, as more often than not, migrants remain in urban areas. A good coordination between national and local policies and initiatives is of essence.
- Return policies are also important, particularly when it comes to the re-integration of irregular migrants in home countries. The GCM should give greater attention to the need for sound policies for the return and reintegration of former migrants.
- The links between migration and development are not automatic. In three key areas of labour migration - recruitment, remittances and return – there can be both positive and negative elements. We should be prepared to develop policies that are informed by evidence from each specific national context.
- Very often, racist and xenophobic reactions toward migrants are the result of self-defeating divisive politics that use migrants as scapegoats for a country's own problems. We need to fight these destructive tendencies in every way we can, beginning by outlawing hate speech. More important, we as MPs must set the example by avoiding inappropriate language. If a government indicates its hostility towards migrants, that sends a message to communities, and makes public hostility more acceptable.
- We need to be attentive to the most vulnerable migrants, including unaccompanied minors, women, and people with disabilities. We must combat human trafficking and all forms of migrant exploitation, including the sexual exploitation of women. The criminalization of irregular migrants is inherently wrong. Children born of irregular migrants should be given proper identification papers to begin their lives on a solid foundation in the countries where they live. In short, our first responsibility as legislators is to avoid human suffering of all people, of our own and of those arriving from abroad.
- Finally, on the key question of voice, and how migrants should be able to contribute to decision-making in the countries where they live, we can draw inspiration from the numerous provisions made by countries and cities to provide migrants with the opportunity to participate in politics, and therefore contribute to public life. Policy-makers grapple with issues such as access to dual citizenship so that migrants can participate where they live without cutting ties to where they come from, and with the appropriate length of residence before migrants can receive the right to vote.

As parliamentarians – and in light of our representative, legislative, budgetary and oversight functions - we have a particular role and responsibility to assist the GCM process. At the same time, we should all work to make sure that the implementation role of parliamentarians is clearly acknowledged in the GCM itself.

To this effect, I encourage you to remain engaged in this process and to ask for regular briefings on the negotiations from your ambassadors or from the foreign ministers.

As we heard from the President of the UN General Assembly, the international community needs a Global Compact that is pragmatic, effective and achievable on the ground – and the UN is counting on us to provide the essential connection to the people and the realities on the ground.

As I noted yesterday, we will have another opportunity to discuss this issue, as well as that of refugees, at the upcoming 138th Assembly in Geneva. In the lead up to that, I invite all of you and your colleagues attending the Assembly to participate in the survey that has been launched today on our website and that is available in the room. The results of the survey will feed into our overall contribution to the UN process.

Thank you.

ภาคผนวก

รายการเอกสารภาคผนวก

๑. รายนามคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๒. กำหนดการเดินทางของคณะผู้แทนฯ
๓. กำหนดการของคณะผู้แทนฯ
๔. หนังสือเชิญเข้าร่วมการประชุมฯ
๕. หนังสือตอบตกลงเข้าร่วมประชุมฯ
๖. Suggested Talking Points สำหรับคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๗. กระบวนการจัดทำร่างข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ
๘. ZERO DRAFT (Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration)
๙. สรุปรายงานการประชุมเจรจาระหว่างรัฐบาลเพื่อจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ วันที่ ๒๐ ๒๒ และ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา จัดทำโดยกระทรวงการต่างประเทศ

รายนามคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
ในการประชุมรับฟังความคิดเห็นภาครัฐสภาประจำปี ๒๕๖๑
ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑
ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

๑. พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์
 - สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - รองประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ คนที่สอง
 - หัวหน้าคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
๒. นายวีรชัย พลาศรัย
 - เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำสหประชาชาติ
ณ นครนิวยอร์ก
 - ที่ปรึกษาคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
๓. นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล
 - สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - เลขานุการคณะกรรมการการต่างประเทศ
 - ผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
๔. พลตำรวจเอก เอก อังสนานนท์
 - สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - กรรมการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ
คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส
 - ผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
๕. ศาสตราจารย์พิเศษภัทรศักดิ์ วรรณแสง
 - สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - กรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและ
กิจการตำรวจ
 - ผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
๖. นายฉัตรชัย ปิยะสมบัติกุล
 - สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
 - กรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและ
กิจการตำรวจ
 - ผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ
๗. นายธนูคม บำรุงผล
 - ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานสหภาพรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
 - สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 - เลขานุการคณะผู้แทนสถานิติบัญญัติแห่งชาติ

๘. นางสาวศุภิสรา แก่นแก้ว

- นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ
กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๙. นางสาวตติยา รัตนวิโรจน์

- นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ
กลุ่มงานความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
สำนักการต่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
- ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา

สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทรศัพท์ ๐ ๒๓๕๗ ๓๑๐๐ ต่อ ๓๑๗๘

โทรสาร ๐ ๒๓๕๗ ๓๑๕๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : thaiipu@gmail.com

สถานะเอกสาร : ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ : นางสาวศุภิสรา แก่นแก้ว ผู้ช่วยเลขานุการคณะฯ

Namelist of the Thai National Legislative Assembly Delegation
to attend the 2018 Parliamentary Hearing at the United Nations
from 19th to 26th February 2018
at the Trusteeship Council Chamber, United Nations Headquarters
New York, United States of America

1. Hon. Gen. Surapong SUWANA-ADTH
 - Member of the National Legislative Assembly
 - Second Vice-Chairperson, Standing Committee on Foreign Affairs
 - Leader of the Delegation
2. H.E. Mr. Virachai PLASAI
 - Ambassador and Permanent Representative of Thailand to the United Nations
 - Advisor to the Delegation
3. Hon. Mr. Anusart SUWANMONGKOL
 - Member of the National Legislative Assembly
 - Secretary to the Standing Committee on Foreign Affairs
 - Delegate
4. Hon. Pol.Gen. Aek ANGSANANONT
 - Member of the National Legislative Assembly
 - Member, Standing Committee on Social, Children, Youth, Women, the Elderly, the Disabled and the Underprivileged Affairs
 - Delegate
5. Hon. Prof. Phattarasak VANNASAENG
 - Member of the National Legislative Assembly
 - Member, Committee on Laws, Justice Procedure and Police Affairs
 - Delegate
6. Hon. Mr. Chatchai PIYASOMBATKUL
 - Member of the National Legislative Assembly
 - Member, Committee on Laws, Justice Procedure and Police Affairs
 - Delegate

/7. Mr. Tanukom ...

7. Mr. Tanukom BAMRUNGPON
- Director of the Inter-Parliamentary Union Division
Bureau of Inter-Parliamentary Organizations
Secretariat of the House of Representatives
 - Secretary to the Delegation
8. Miss Supisra KANKAEW
- Foreign Affairs Officer (Professional Level)
Inter - Parliamentary Union Division
Bureau of Inter-Parliamentary Organizations
Secretariat of the House of Representatives
 - Assistant Secretary to the Delegation
9. Miss Tatiya RATANAWIROJ
- Foreign Affairs Officer (Practitioner Level)
International Relations Division
Bureau of Foreign Affairs
 - Secretariat of the Senate
 - Assistant Secretary to the Delegation

Inter-Parliamentary Union Division
Bureau of Inter-Parliamentary Organizations
Secretariat of the House of Representatives

Tel. +66 2357 3100 Ext. 3178

Fax. +66 2357 3154

Email: thaiipu@gmail.com

As of : 8 February 2018

Responsible Officer : Miss Supisra Kankaew

Assistant Secretary to the Delegation

กำหนดการเดินทางของคณะผู้แทนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ในการประชุมรับฟังความคิดเห็นภาครัฐสภาประจำปี ๒๕๖๑
ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑
ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

เส้นทางการเดินทาง : กรุงเทพ - โตเกียว (ฮานะดะ) - นิวยอร์ก (เจเอฟเค) - โตเกียว (ฮานะดะ) - กรุงเทพ

เที่ยวไป : กรุงเทพ - โตเกียว (ฮานะดะ) - นิวยอร์ก (เจเอฟเค)

๑. พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์
๒. นายอนุศาสตร์ สุวรรณมงคล
๓. พลตำรวจเอก เอก อังสนานนท์
๔. ศาสตราจารย์พิเศษภัทรศักดิ์ วรรณแสง
๕. นายฉัตรชัย ปิยะสมบัติกุล
๖. นายธนูคม บำรุงผล
๗. นางสาวศุภิสรา แก่นแก้ว
๘. นางสาวตติยา รัตนวิโรจน์

วันจันทร์ที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

ออกจาก กรุงเทพ เวลา ๒๒.๕๕ นาฬิกา โดย เอ็นเอช ๘๕๐ (NH850)
(สายการบินฮอล นีปอน แอร์เวย์)
(โบอิ้ง ๗๘๗-๙)

วันอังคารที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

ถึง โตเกียว (ฮานะดะ) เวลา ๐๖.๓๐ นาฬิกา (ระยะเวลาบิน ๕ ชั่วโมง ๓๕ นาที)

(แวะพักต่อเครื่อง ๓ ชั่วโมง ๕๐ นาที)

ออกจาก โตเกียว (ฮานะดะ) เวลา ๑๐.๒๐ นาฬิกา โดย เอ็นเอช ๑๑๐ (NH110)
(สายการบินฮอล นีปอน แอร์เวย์)
(โบอิ้ง ๗๗๗-๓๐๐ อีอาร์)

ถึง นิวยอร์ก (เจเอฟเค) เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา (ระยะเวลาบิน ๑๒ ชั่วโมง ๔๐ นาที)

(รวมระยะเวลาเดินทาง ๒๒ ชั่วโมง ๕ นาที)

เที่ยวกลับ : นิวยอร์ก (เจเอฟเค) - โตเกียว (ฮาเนดะ) - กรุงเทพฯ

๑. พลเอก สุรพงษ์ สุวรรณอัตถ์
๒. นายอนุศาสตร์ สุวรรณมงคล
๓. พลตำรวจเอก เอก อังสนานนท์
๔. ศาสตราจารย์พิเศษภัทรศักดิ์ วรรณแสง
๕. นายฉัตรชัย ปิยะสมบัติกุล
๖. นายธนูคม บำรุงผล
๗. นางสาวศุภิสรา แก่นแก้ว
๘. นางสาวตติยา รัตนวิโรจน์

วันเสาร์ที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

ออกจาก นิวยอร์ก (เจเอฟเค) เวลา ๑๖.๕๕ นาฬิกา โดย เอ็นเอช ๑๐๙ (NH109)
(สายการบินฮอล นีปปอน แอร์เวย์)
(โบอิ้ง ๗๗๗-๓๐๐ อีอาร์)

วันอาทิตย์ที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

ถึง โตเกียว (ฮาเนดะ) เวลา ๒๑.๑๐ นาฬิกา (ระยะเวลาบิน ๑๕ ชั่วโมง ๑๕ นาที)
(แวะพักต่อเครื่อง ๓ ชั่วโมง ๒๐ นาที)

วันจันทร์ที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

ออกจาก โตเกียว (ฮาเนดะ) เวลา ๐๐.๓๐ นาฬิกา โดย เอ็นเอช ๘๔๙ (NH 849)
(สายการบินฮอล นีปปอน แอร์เวย์)
(โบอิ้ง ๗๘๗-๙)
ถึง กรุงเทพฯ เวลา ๐๕.๓๕ นาฬิกา (ระยะเวลาบิน ๗ ชั่วโมง ๕ นาที)
(รวมระยะเวลาเดินทาง ๒๔ ชั่วโมง ๔๐ นาที)

กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา

สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๓๕๗ ๓๑๐๐ ต่อ ๓๑๗๘

โทรสาร ๐ ๒๓๕๗ ๓๑๕๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : thaiipu@gmail.com

สถานะเอกสาร ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ : ศุภิสรา แก่นแก้ว ผู้ช่วยเลขานุการคณะฯ

Itinerary of the Thai National Legislative Assembly Delegation
to attend the 2018 Parliamentary Hearing at the United Nations
from 19th to 26th February 2018
at the Trusteeship Council Chamber, United Nations Headquarters
New York, United States of America

○ Route : Bangkok – Tokyo (Haneda) – New York (JFK) – Tokyo (Haneda) – Bangkok

Departing Flights : Bangkok – Tokyo (Haneda) – New York (JFK)

1. Hon. Gen. Surapong SUWANA-ADTH
2. Hon. Mr. Anusart SUWANMONGKOL
3. Hon. Pol.Gen. Aek ANGSANANONT
4. Hon. Prof. Phattarasak VANNASAENG
5. Hon. Mr. Chatchai PIYASOMBATKUL
6. Mr. Tanukom BAMRUNGPON
7. Miss Supisra KANKAEW
8. Miss Tatiya RATANAWIROJ

○ Monday 19th February 2018

Depart	Bangkok	22.55 hrs.	By All Nippon Airways (NH 850) (Boeing 787-9)
--------	---------	------------	--

Tuesday 20th February 2018

Arrive	Tokyo (Haneda)	06.30 hrs.	(Duration: 05.35 hrs.) (Layover: 03.50 hrs.)
--------	----------------	------------	---

Depart	Tokyo (Haneda)	10.20 hrs.	By All Nippon Airways (NH 110) (Boeing 777-300ER)
--------	----------------	------------	--

Arrive	New York (JFK)	09.00 hrs.	(Duration: 12.40 hrs.) (Total time : 22.05 hrs.)
--------	----------------	------------	---

Returning Flights : New Yok (JFK) – Tokyo (Haneda) – Bangkok

1. Hon. Gen. Surapong SUWANA-ADTH
2. Hon. Mr. Anusart SUWANMONGKOL
3. Hon. Pol.Gen. Aek ANGSANANONT
4. Hon. Prof. Phattarasak VANNASAENG
5. Hon. Mr. Chatchai PIYASOMBATKUL
6. Mr. Tanukom BAMRUNGPON
7. Miss Supisra KANKAEW
8. Miss Tatiya RATANAUIROJ

Saturday 24th February 2018

Depart New Yok (JFK) 16.55 hrs. By All Nippon Airways (NH 109)
(Boeing 777-300ER)

Sunday 25th February 2018

Arrive Tokyo (Haneda) 21.10 hrs. (Duration: 14.15 hrs.)
(Layover: 03.20 hrs.)

Monday 26th February 2018

Depart Tokyo (Haneda) 00.30 hrs. By All Nippon Airways (NH 849)
(Boeing 787-9)
Arrive Bangkok 05.35 hrs. (Duration: 7.05 hrs.)
(Total time : 24.40 hrs.)

Inter-Parliamentary Union Division
Bureau of Inter-Parliamentary Organizations
Secretariat of the House of Representatives
Tel. : 66 2357 3100 ext. 3156, 3178, 3263
Fax : 66 2357 3154

E-mail : thaiipu@gmail.com

As of 8 February 2018

Responsible Officer : Miss Supisra Kankaew
Assistant Secretary to the Delegation

- กำหนดการ -

การประชุมรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียหลายฝ่าย ครั้งที่ ๔

(4th Informal interactive multi-stakeholder hearing)

วันพุธที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๘.๐๐ นาฬิกา

ณ ห้อง Trusteeship Council Chamber สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก

หัวข้อหลักการประชุม : “ข้อเท็จจริงก่อนเจตคติ : การส่งเสริมการสนทนาหรือในเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานโดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์” (Facts instead of perceptions: Promoting an evidence-based discussion on migration)

- เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๐.๒๐ นาฬิกา พิธีเปิดการประชุม โดยบุคคลสำคัญ ดังนี้
- นายมิโรสลาว ลายช์ก (Mr. Miroslav Lajčák)
ประธานการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ ครั้งที่ ๗๒
 - นางสาวลูอีส อาร์เบอร์ (Ms. Louise Arbour)
เลขาธิการที่ประชุมระหว่างรัฐบาลเพื่อยกร่างการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ
- เวลา ๑๐.๒๐ - ๑๑.๔๕ นาฬิกา ช่วงที่ ๑ : การอภิปรายในหัวข้อ “จากเรื่องเล่าสู่ข้อเท็จจริง : การสนับสนุนการใช้ข้อมูลที่มีคุณภาพ” (*From fiction to fact: the case for quality data*)
- ในวาระนี้ จะอภิปรายโดยมุ่งเน้นประเด็นเรื่องความสำคัญของข้อมูลที่มีคุณภาพและข้อมูลแบบจำแนกประเภท รวมไปถึงการพิจารณาเจตคติที่คลาดเคลื่อนจากความจริงที่พบบ่อยในเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐาน ตลอดจนวิธีการใช้ประโยชน์จากข้อเท็จจริงและนำเสนอภาพของการโยกย้ายถิ่นฐาน
- แนวทางคำถามสำหรับการอภิปราย :
- บทบาทของข้อมูลในการอภิปรายเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานมีอะไรบ้าง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถทำอะไรเพื่อปรับปรุงข้อมูลการย้ายถิ่นฐานได้บ้าง
 - มีวิธีการจัดการกับปัญหาการจัดเก็บข้อมูลในข้อตกลงระหว่างประเทศฯ อย่างไร
- ผู้ร่วมอภิปราย
- นายฟิลลิป คอนเนอร์ (Mr. Phillip Connor) นักวิจัยอาวุโสของศูนย์การวิจัย Pew
 - นางสาวฟาเบียนเน เบเนต เรบิฟเฟ (Ms. Fabienne Venet Rebiffé)
ผู้อำนวยการสถาบันการศึกษาด้านการอพยพย้ายถิ่น
 - นางสาวคาดรี ซูวา (Ms. Kadri Soova) ผู้เชี่ยวชาญด้านการอพยพย้ายถิ่นฐานองค์กรเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศว่าด้วยผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ไม่มีเอกสารรับรองที่ถูกกฎหมาย (PICUM)
- ผู้ดำเนินการอภิปราย
- นายเบลลา โฮวี (Mr. Bela Hovy) หัวหน้าส่วนการอพยพย้ายถิ่นของแผนกการเศรษฐกิจและสังคม องค์การสหประชาชาติ
- เวลา ๑๑.๔๕ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา ช่วงที่ ๒ : การอภิปรายในหัวข้อ “ความท้าทายเกี่ยวกับข้อมูลด้านการโยกย้ายถิ่นฐานที่ไม่เที่ยงตรง” (*The challenge of inaccurate narratives about migration*)

ในวาระนี้ จะมุ่งเน้นเรื่องบทบาทของสื่อมวลชนและความจำเป็นในการทำงานร่วมกันเพื่อสนับสนุนการอภิปรายโดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐาน โดยจะพิจารณาว่าในทางปฏิบัติสื่อมวลชนสามารถมีบทบาทในการร่วมกำหนดรูปแบบการอภิปรายในประเด็นเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานได้อย่างไร ในการอภิปรายวาระนี้จะพิจารณาแนวทางที่ผู้มีส่วนได้เสียสามารถร่วมมือกันเพื่อหลีกเลี่ยงข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง

แนวทางคำถามสำหรับการอภิปราย :

- สื่อมวลชนมีบทบาทอะไรบ้างในการกำหนดการนำเสนอข้อมูลสาธารณะเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐาน
 - ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถหลีกเลี่ยงการเผยแพร่ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องได้อย่างไรบ้าง
- ผู้ร่วมอภิปราย
- นายบิล โอม (Mr. Bill Orme) ที่ปรึกษาเครือข่ายจริยธรรมนักสื่อสารมวลชน
 - นางสาวเทนเดอี อะคีอุม (Ms. Tendayi Achiume) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ด้านกฎหมายแห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย และผู้นำเสนอรายงานพิเศษเรื่องการเหยียดเชื้อชาติ ความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ และการไม่ยอมรับความแตกต่าง
 - นางสาวโมนามิ มัวลิก (Ms. Monami Maulik) ผู้ประสานงาน องค์กรความร่วมมือนานาชาติว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน

ผู้ดำเนินการอภิปราย

- นางสาวมิเชล ไคลน์-โซโลมอน (Ms. Michele Klein-Solomon) ผู้อำนวยการองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน

เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๕.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๕.๐๐ – ๑๖.๑๕ นาฬิกา

พักรับประทานอาหารมื้อกลางวัน

ช่วงที่ ๓ : การอภิปรายในหัวข้อ “การต่อสู้กับความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ และการมองแบบเหมารวมด้วยข้อมูลที่มีหลักฐานเชิงประจักษ์”

(Combating xenophobia and stereotypes with evidence-based narratives)

การอภิปรายในวาระนี้จะมุ่งเน้นเรื่องบทบาทของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และภาคประชาสังคมในการต่อต้านการเหยียดเชื้อชาติ ความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ และการมองแบบเหมารวม โดยจะอภิปรายถึงความจำเป็นของข้อมูลเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานที่ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ และความสำคัญของการทำให้แน่ใจว่าการกำหนดนโยบายจะต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้โยกย้ายถิ่นฐานด้วย

แนวทางคำถามสำหรับการอภิปราย :

- แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศที่มีต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐานในการต่อต้านการเหยียดเชื้อชาติ และความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ ประกอบด้วยอะไรบ้าง
 - ข้อมูลที่มีคุณภาพสูงขึ้น จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายข้างต้นได้อย่างไร
- ผู้ร่วมอภิปราย
- นางสาวแคทเธอริน แทคทาควิน (Ms. Catherine Tactaquin) กรรมการบริหาร เครือข่ายเพื่อสิทธิของผู้อพยพและผู้ลี้ภัยแห่งชาติ
 - นายโจชัว เบนเนต (Mr. Joshua Bennett) รองประธานกรรมการบริหาร บริษัท Show of Force นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา
 - นายอาเหม็ด ตูมี (Mr. Ahmed Toumi) สมาชิกรัฐสภาราชอาณาจักรโมร็อกโก

เวลา ๑๖.๑๕ - ๑๗.๔๕ นาฬิกา

ผู้ดำเนินการอภิปราย

- นางสาวหลี่หลิง ตัน (Ms. Liling Tan) เครือข่าย Feature Story News สถานีโทรทัศน์ China Global TV Network สมาคมผู้สื่อข่าวแห่งสหประชาชาติ
- ช่วงที่ ๔ : การอภิปรายในหัวข้อ “การติดตามผล และการทบทวนเรื่อง ข้อตกลงระหว่างประเทศฯ” (Follow-up and review of the Global Compact)**

วาระนี้จะเปิดโอกาสให้ที่ประชุมอภิปรายแลกเปลี่ยนแนวคิดเพื่อการติดตามผล และการปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ

ผู้ร่วมอภิปราย

- นายวิลเลียม กัวส์ (Mr. William Gois) ผู้ประสานงานประจำภูมิภาค องค์กร เครือข่ายผู้อพยพในภูมิภาคเอเชีย
- นายเซอร์เก มาร์คอฟ (Mr. Sergei Markov) ผู้อำนวยการมูลนิธิ Prince Michael of Kent Charitable Foundation
- นายออสติน ฟรากอเมน (Mr. Austin Fragomen) ประธานการประชุมกลไกทางธุรกิจของที่ประชุมนานาชาติว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานและการพัฒนา

ผู้ดำเนินการอภิปราย

- นายเดวิด โดโนฮิว (Mr. David Donoghue) เครือข่ายองค์กรความร่วมมือ เพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ

เวลา ๑๗.๔๕ - ๑๘.๐๐ นาฬิกา

พิธีปิดการประชุม โดยบุคคลสำคัญ ดังนี้

- นายเยิร์ก เลาเบอร์ (Mr. Jürg Lauber) เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวร สหพันธ์รัฐสวิสประจำสหประชาชาติ
- นายฮวน โฮเซ โกเมส คามาโช (Mr. Juan José Gómez Camacho) เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรเม็กซิโกประจำสหประชาชาติ และผู้ประสานงาน การเจรจาระหว่างรัฐบาลเกี่ยวกับข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้าย ถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ
- นายมีโรสลอฟ ไลซัค (Mr. Miroslav Lajčák) ประธานการประชุมสมัชชา-สหประชาชาติ สมัยสามัญ ครั้งที่ ๗๒

กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา

สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทรศัพท์ ๐ ๒๓๕๗ ๓๑๐๐ ต่อ ๓๑๗๘

โทรสาร ๐ ๒๓๕๗ ๓๑๕๔

21 February Multi-stakeholder hearing

Trusteeship Chamber, UN Headquarters, New York, 21 February 2018.

Programme

Time	Session
10:00 - 10:20	<p data-bbox="555 555 1171 591">Opening of the multi-stakeholder hearing</p> <p data-bbox="555 627 1340 698">Opening remarks by the President of the General Assembly, H.E. Mr. Miroslav Lajčák</p> <p data-bbox="555 734 1372 842">Remarks by Ms. Louise Arbour, Secretary-General of the intergovernmental conference to adopt the global compact for safe, orderly and regular migration</p>
10:20 – 11:45	<p data-bbox="555 913 1353 949">Panel 1: From fiction to fact: the case for quality data</p> <p data-bbox="555 985 1388 1128">The panel will focus on the importance of quality and disaggregated data. This includes looking at the common misperceptions around migration including the use of facts and how migration is being portrayed.</p> <p data-bbox="555 1164 836 1200">Guiding questions:</p> <ul data-bbox="555 1200 1353 1344" style="list-style-type: none">• What is the role of data in the migration debate? What can stakeholders do to improve the availability of data on migration?• How to address data collection in the Global Compact? <p data-bbox="555 1379 715 1415">Panellists:</p> <ul data-bbox="555 1415 1388 1594" style="list-style-type: none">• Mr. Phillip Connor, Senior Researcher, Pew Research Center• Ms Fabienne Venet Rebiffé, Directora General, Instituto de Estudios y Divulgación sobre Migración A.C.• Ms Kadri Soova, Advocacy Officer (Migration), Platform for International Cooperation on Undocumented Migrants (PICUM) <p data-bbox="555 1630 1385 1666">Moderator: Mr. Bela Hovy, Chief, Migration Section, UN DESA</p>
11.45 - 13.00	<p data-bbox="555 1666 1353 1738">Panel 2: The challenge of inaccurate narratives about migration</p> <p data-bbox="555 1774 1398 1989">The panel will focus on the role of media and the need to work in partnership to encourage an evidence-based debate about migration. The discussion will consider practical ways the media can contribute to shaping the debate around migration. Discussion will include ideas on how stakeholders can cooperate to avoid misinformation.</p>

	<p>Guiding questions:</p> <ul style="list-style-type: none"> • What is the role of media in shaping public narratives around migration? • What can stakeholders do to avoid the circulation of misinformation? <p>Panellists:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Mr. Bill Orme, Adviser, Ethical Journalism Network (EJN) • Ms Tendayi Achiume, Assistant Professor of Law at UCLA School of Law and Special Rapporteur on racism, xenophobia and related intolerance • Ms Monami Maulik, Coordinator, Global Coalition on Migration <p>Moderator: Ms. Michele Klein-Solomon, Director – Global Compact for Migration, IOM</p>
13:00 - 15:00	<p>Lunch break</p>
15:00 - 16:15	<p>Panel III: Combatting xenophobia and stereotypes with evidence-based narratives</p> <p>The panel will focus on the role of public officials and civil society in combatting racism, xenophobia and stereotypes. It will discuss the need for evidence-based narratives around migration and the importance of ensuring that migrants’ voices are included in policymaking.</p> <p>Guiding questions:</p> <ul style="list-style-type: none"> • What are some of the best practices to combat racism and xenophobia against migrants? • How can better data support this goal? <p>Panellists :</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ms Catherine Tactaquin, Executive Director, National Network for Immigrant & Refugee Rights • Mr. Joshua Bennett, Executive Vice President, Show of Force • Mr. Ahmed Toumi, Member of Parliament, Morocco <p>Moderator: Ms. Liling Tan, Feature Story News, China Global TV Network, UN Correspondents Association</p>
16:15 - 17:45	<p>Panel IV: Follow-up and review of the Global Compact</p> <p>This session will provide an opportunity to discuss ideas for the follow-up and implementation of the Global Compact</p> <p>Panellists:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Mr. William Gois, Regional Coordinator, Migrant Forum in Asia

	<ul style="list-style-type: none">• Mr. Sergei Markov, Director of Prince Michael of Kent Charitable Foundation• Mr. Austin Fragomeni, Chairman, Business Mechanism of the GFMD <p>Moderator: Mr. David Donoghue, Distinguished Fellow, Overseas Development Institute (ODI)</p>
17:45 - 18:00	<p>Closing of the the multi-stakeholder hearing</p> <p>Concluding remarks by H.E. Mr. Jürg Lauber, Permanent Representative of Switzerland to the United Nations, and H.E. Mr. Juan José Gómez Camacho, Permanent Representative of Mexico to the United Nations, co-facilitators of the intergovernmental consultations and negotiations on the Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration</p> <p>Closing of the multi-stakeholder hearing by the President of the General Assembly, H.E. Mr. Miroslav Lajčák</p>

- กำหนดการ -

การประชุมรับฟังความคิดเห็นภาครัฐสภาประจำปี ๒๕๖๑
(2018 Parliamentary Hearing at the United Nations Headquarters)
ระหว่างวันที่ ๒๒ - ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ณ ห้อง Trusteeship Council Chamber
สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก

หัวข้อหลักการประชุม : “มุมมองของภาครัฐสภาที่มีต่อข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ” (Towards a global compact for safe, orderly and regular migration: A parliamentary perspective)

วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เวลา ๐๙.๔๕ - ๑๐.๑๕ นาฬิกา พิธีเปิดการประชุม โดยบุคคลสำคัญ ดังนี้

- นายมีโรสลาฟ ไลซัค (Mr. Miroslav Lajčák)
ประธานการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ ครั้งที่ ๗๒
- นางสาวกาเบรียลา กูเอบาส บาร์รอน (Ms. Gabriela Cuevas Barron)
ประธานสหภาพรัฐสภา

เวลา ๑๐.๑๕ - ๑๑.๑๕ นาฬิกา การนำเสนอผ่านระบบวีดิทัศน์ Video presentation

ช่วงที่ ๑ : การนำเสนอในหัวข้อ “ข้อเท็จจริงที่สำคัญ หลักการที่ได้ตกลงร่วมกัน และช่องโหว่ของปัญหา ในเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานในปัจจุบัน
(Migration today: main facts, agreed principles, and gaps)

ในช่วงแรก เป็นการสรุปข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศ โดยจะมุ่งเน้นในหลักการสำคัญและมาตรการในทางปฏิบัติ ซึ่งถือเป็นแกนหลักสำคัญของระบบการจัดการการโยกย้ายถิ่นฐานในปัจจุบัน

เมื่อได้พิจารณาถึงความท้าทายในระบบปัจจุบันแล้ว จะชี้ให้เห็นถึงช่องว่างของระบบดังกล่าวที่ข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน (Global Compact for Migration - GCM) สามารถเข้ามาช่วยเติมเต็ม เพื่อเอื้ออำนวยให้เกิดการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย มีระเบียบและเป็นปกติ

ผู้ร่วมอภิปราย

- นางสาวลูอีส อาร์เบอร์ (Ms. Louise Arbour) ผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติด้านการโยกย้ายถิ่นฐาน
- นางสาวมิเชล ไคลน์-โซโลมอน (Ms. Michele Klein-Solomon) ผู้อำนวยการองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน
- นายเดวิด โดโนฮิว (Ambassador David Donoghue) นักวิจัยกิตติมศักดิ์ สถาบันความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ อดีตเอกอัครราชทูตไอร์แลนด์ประจำสหประชาชาติ และผู้ประสานงานการจัดทำปฏิญญานิวยอร์กว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นและผู้ลี้ภัย

เวลา ๑๑.๑๕ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา ช่วงที่ ๒ : การอภิปรายในหัวข้อ “แนวการปฏิบัติที่เป็นเลิศ และความจำเป็นในการสอดประสานกันของนโยบายแห่งระดับชาติ และการสนองตอบ

โดยส่วนท้องถิ่น” (*National policies and local responses: best practices and the need for coordination*)

ในวาระนี้ ที่ประชุมจะได้อภิปรายเกี่ยวกับนโยบายระดับชาติว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานของประเทศต่าง ๆ ในบริบทของระดับการพัฒนาประเทศ ที่แตกต่างกัน และมีรูปแบบการโยกย้ายถิ่นฐานที่แตกต่างกัน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการทำงานที่สอดประสานกันมากยิ่งขึ้น ทั้งในระดับทวิภาคี ระดับภูมิภาค และระดับโลก

การนำเสนอข้อมูลจะเน้นย้ำให้เห็นถึงหลักการสำคัญ โครงสร้าง และ การนำนโยบายไปปฏิบัติจริงในทางปฏิบัติ ในเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานซึ่งสะท้อนมุมมองจากล่างขึ้นบนในการจัดการเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานภายในประเทศต่าง ๆ

จากแนวคิด “การโยกย้ายถิ่นฐานทุกรูปแบบต้องเป็นเรื่องระดับท้องถิ่น” (*All migration is local*) การอภิปรายจึงมุ่งเน้นพิจารณาว่า นโยบายระดับชาติว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานส่งเสริมให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยในระดับท้องถิ่น ซึ่งรวมไปถึงการส่งเสริมให้เกิดการกระจายขีดความสามารถด้านกฎหมายและการเงินให้แก่รัฐบาลระดับภูมิภาคและหน่วยปกครองระดับท้องถิ่น

ผู้ร่วมอภิปราย

- นางสาวคารินา โซซา (Ms. Karina Sosa) สมาชิกรัฐสภาเอลซัลวาดอร์
- นายอาเหม็ด สคิม (Mr. Ahmed Skim) ผู้อำนวยการกองกิจการการโยกย้ายถิ่นฐาน กระทรวงการต่างประเทศ ราชอาณาจักรโมร็อกโก และรองประธานที่ประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานและการพัฒนา
- นางสาวซาราห์ อาร์ริโอลา (Ms. Sarah Ariola) รองปลัดกระทรวงการต่างประเทศ กำกับดูแลด้านแรงงานข้ามชาติ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
- นางสาววิตตอเรีย ซานุโซ (Ms. Vittoria Zanuso) ผู้ก่อตั้งบริษัท Rockefeller 100 resilient cities นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๔.๓๐ นาฬิกา

พักรับประทานอาหารกลางวัน

เวลา ๑๔.๓๐ – ๑๖.๐๐ นาฬิกา

ช่วงที่ ๓ : การอภิปรายในหัวข้อ “การจัดการการโยกย้ายถิ่นฐานขนาดใหญ่ : มาตรการภายในประเทศ และความร่วมมือระหว่างประเทศ” (*Addressing large movements: domestic initiatives and international cooperation*)

การโยกย้ายถิ่นฐานขนาดใหญ่ส่วนมากเป็นผลมาจากความขัดแย้ง ความอดอยาก การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หรือความยากจนเรื้อรัง สมมติฐานสำคัญของการอภิปรายตกเถียงเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานในปัจจุบัน คือ *การโยกย้ายถิ่นฐานควรเป็นเรื่องของทางเลือกมากกว่าเรื่องของความจำเป็น*

ในวาระนี้ จะมีการอภิปรายเพื่อหามาตรการในทางปฏิบัติที่ประเทศต่าง ๆ สามารถสนับสนุนซึ่งกันและกันในการจัดการปัญหาเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานขนาดใหญ่ของประชากร ซึ่งในเวลาเดียวกัน การโยกย้ายถิ่นฐานขนาดใหญ่ของประชากรอาจส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและโครงสร้างทางสังคมของทั้งประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน และประเทศปลายทาง รวมถึงในช่วงนี้จะได้พิจารณาว่า ความร่วมมือด้านการพัฒนาและเครื่องมืออื่น ๆ จะมีบทบาทสำคัญอย่างไรในการจัดการรากเหง้าของปัญหาการอพยพขนาดใหญ่

ผู้ร่วมอภิปราย

- นายอิสซากา เซเดเบ (Mr. Issaka Sidibé) ประธานรัฐสภา สาธารณรัฐมาลี
- นางสาวกัวดา บูโรคีน (Ms. Guoda Burokiene) สมาชิกรัฐสภา ประธานคณะกรรมการการโยกย้ายถิ่นฐาน สาธารณรัฐลิทัวเนีย
- นายวอลตัน อัลฟอนโซ เว็บสัน (Ambassador Walton Alfonso Webson) เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรแอนติกัวและบาร์บูดาประจำสหประชาชาติ
- นายฟิลลิป มาร์ติน (Mr. Phillip Martin) อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย เดวิส
- นายฟาเบียน ดูบูเอท (Mr. Fabien Dubuet) ผู้แทนองค์การแพทย์ไร้พรมแดนประจำสหประชาชาติ

เวลา ๑๖.๐๐ - ๑๗.๓๐ นาฬิกา

ช่วงที่ ๔ : การอภิปรายในหัวข้อ “ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคมและการผสมผสานผู้โยกย้ายถิ่นฐานรวมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในประเทศปลายทาง” (*Social cohesion and integration of migrants*)

ในแต่ละปี ประชากรทั่วโลกจำนวนมากขึ้นทุกปีแสวงหาที่พักพิงชั่วคราวและถาวร บางคนเห็นว่าความหลากหลายที่เพิ่มขึ้นนี้ เป็นภัยคุกคามต่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคมและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ซึ่งบางครั้งอาจนำไปสู่การเหยียดเชื้อชาติ ความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ การเลือกปฏิบัติและความรุนแรง ในสังคมที่มีความหลากหลายหากมีการบริหารจัดการที่เหมาะสมจะสามารถได้รับประโยชน์จากนวัตกรรม ความมีพลวัตทางวัฒนธรรม และการเติบโตของผู้ประกอบการ

ในวาระนี้ จะมีการอภิปรายเพื่อพิจารณาแสวงหาแนวทางในเชิงปฏิบัติเพื่อสนับสนุนการผสมผสานให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานสามารถรวมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในประเทศปลายทาง ทั้งในด้านสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ

คำถามประกอบการอภิปรายในวาระนี้ คือ จะมีวิธีการอย่างไรในการเปลี่ยนแปลงการนำเสนอข้อมูลที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมและอยู่บนหลักฐานเชิงประจักษ์เกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐาน

ผู้ร่วมอภิปราย

- นายเซ็ดดิก ชิเฮบ (Mr. Seddik Chiheb) สมาชิกรัฐสภาสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนแอลจีเรีย
- นางสาวลูอัส เบลส (Ambassador Louise Blais) เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรแคนาดาประจำสหประชาชาติ
- นางสาวเทนเดอ อะคิอุม (Ms. Tendayi Achiume) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ด้านกฎหมายแห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย และผู้นำเสนอรายงานพิเศษเรื่องการเหยียดเชื้อชาติ ความเกลียดกลัวต่างชาติ และการไม่ยอมรับความแตกต่าง
- นางสาวบิตตา มอสโตฟี (Ms. Bitta Mostofi) รักษาการเทศมนตรีสำนักงานนายกเทศมนตรีด้านกิจการผู้โยกย้ายถิ่นฐาน นครนิวยอร์ก

เวลา ๑๘.๐๐ - ๑๙.๓๐ นาฬิกา

นางสาวกาเบรียลา กูเอบาส บาร์รอน (Ms. Gabriela Cuevas Barron) ประธานสหภาพรัฐสภา และนายมาร์ติน จุนกอง (Mr. Martin Chungong) เลขาธิการ

สหภาพรัฐสภา ร่วมกันเป็นเจ้าภาพงานเลี้ยงรับรองเพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้เข้าร่วมการประชุม

สถานที่ : สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ บริเวณ GA Visitors Lobby (North East Corner), 1st Avenue and 46th Street

วันศุกร์ที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

เวลา ๑๐.๐๐ – ๑๑.๓๐ นาฬิกา

ช่วงที่ ๕ : การอภิปรายในหัวข้อ “การตระหนักถึงสิทธิมนุษยชนของผู้โยกย้ายถิ่นฐานทุกคน : การบูรณาการการทำงานของหน่วยงานภาครัฐให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน” (*Realizing the human rights of all migrants: a whole-of-government approach*)

ผู้โยกย้ายถิ่นฐานไม่ว่าจะอยู่ในสถานะใดก็ตาม พึงมีสิทธิมนุษยชนเท่าเทียมกับมนุษย์ทุกคน อย่างไรก็ตาม สิทธิดังกล่าวก็มักจะถูกละเมิดในกรณีของผู้ย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นอย่างไม่ปกติ ในสถานการณ์ที่มีความเปราะบาง สตรี เด็ก และชนกลุ่มน้อย เป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการถูกละเมิดสิทธิมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในสังคม

ในวาระนี้จะพิจารณาแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศสำหรับผู้โยกย้ายถิ่นฐานเพื่อให้ตระหนักถึงสิทธิในการมีชีวิตอยู่อย่างมีศักดิ์ศรี โดยจะมุ่งเน้นอภิปรายในประเด็นของการเข้าถึงการศึกษา บริการสุขภาพ ความยุติธรรมและโอกาสในการจ้างงาน รวมถึงโอกาสในการเป็นผู้ประกอบการ

และนอกจากนี้จะให้ความสำคัญเป็นพิเศษในเรื่องนโยบายที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างหญิงชาย เพื่อป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์ แรงงานบังคับ และการค้ามนุษย์ เพื่อให้สิทธิของผู้โยกย้ายถิ่นฐานได้รับการคุ้มครอง การดำเนินการนี้จะต้องให้หน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วม ทั้งในประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน และประเทศปลายทาง

ผู้ร่วมอภิปราย

- นายอันติ อาฟซัน (Mr. Anti Avsan) สมาชิกรัฐสภาสวีเดน
- นางสาวเดนิส ปาสคาล (Ms. Denise Pascal) สมาชิกรัฐสภาชิลี
- นางสาวจิลล์ โกลเดนซีล (Ms. Jill Goldenziel) ศาสตราจารย์ด้านกฎหมายระหว่างประเทศ สภาวิชาการว่าด้วยระบบสหประชาชาติ
- นายเจมส์ แคมป์เบลล์ (Mr. James Campbell) เจ้าหน้าที่ประสานงานโครงการสหประชาชาติ องค์การช่วยเหลือเด็ก (Save the Children)

เวลา ๑๑.๓๐ – ๑๓.๐๐ นาฬิกา

ช่วงที่ ๖ : การอภิปรายในหัวข้อ “หลักการร่วมกัน และแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศเพื่อเปลี่ยนสถานะของการอพยพแบบไม่ปกติมาเป็นการอพยพแบบปกติ” (*From irregular to regular status: common principles and best practices*)

ปัญหาการโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติสร้างความท้าทายให้กับรัฐบาลและตัวผู้โยกย้ายถิ่นฐานเอง ผู้โยกย้ายถิ่นฐานในสถานการณ์ที่ไม่ปกติจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเปราะบาง สตรีและเด็กจะมีความเสี่ยงที่สูงขึ้นจากการถูกล่วงละเมิดและการกระทำที่ผิดกฎหมาย ผู้โยกย้ายถิ่นฐานในสถานการณ์ไม่ปกติยังก่อให้เกิดความท้าทายมากมายต่อรัฐ

ดังนั้น จึงขึ้นอยู่กับแต่ละประเทศที่จะกำหนดนโยบายของตนในการจัดการกับการย้ายถิ่นที่ไม่ปกติ วาระนี้จึงพิจารณาถึงหลักการและแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการส่งเสริมให้วิธีการโยกย้ายถิ่นฐานแบบปกติมีความหลากหลายมากขึ้นเพื่อป้องกันปัญหาการโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติและเพื่ออำนวยความสะดวกในการโยกย้ายถิ่นฐานให้เป็นไปอย่างมีระเบียบ และถูกกฎหมาย

ผู้ร่วมอภิปราย

- นางสาวอีฟ อคินยี โอบารา (Ms. Eve Akinyi Obara) สมาชิกวุฒิสภา สาธารณรัฐเคนยา
- นายฟรานเชสโซ มาเรีย อมูรูโซ (Senator Francesco Maria Amuruso) สมาชิกวุฒิสภาอิตาลี
- นายวินนิซุส คาร์วาโย ปินเยโร (Mr. Vinicius Carvalho Pinheiro) ผู้แทนองค์การแรงงานระหว่างประเทศประจำสหประชาชาติ

เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๔.๓๐ นาฬิกา

พักรับประทานอาหารกลางวัน

เวลา ๑๔.๓๐ – ๑๖.๐๐ นาฬิกา

ช่วงที่ ๗: การอภิปรายในหัวข้อ “การมีส่วนร่วมทางการเมืองและสังคมของผู้โยกย้ายถิ่นฐานในกระบวนการตัดสินใจ” (*The political and social participation of migrants in decision-making*)

การมีส่วนร่วมของผู้โยกย้ายถิ่นฐานสนับสนุนการรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในประเทศปลายทาง ซึ่งมีแนวทางมากมายที่จะเปิดทางให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานเข้าไปมีส่วนร่วมได้

ผู้โยกย้ายถิ่นฐานอาจไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในประเทศที่ตนอาศัยอยู่ จนกว่าพวกเขาจะมีสถานภาพเป็นพลเมือง ในขณะที่เดียวกัน สิทธิในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งหรือสิทธิทางการเมืองในประเทศต้นทางของผู้โยกย้ายถิ่นฐานก็อาจถูกจำกัดด้วยกฎระเบียบว่าด้วยถิ่นที่อยู่

เมื่อใดก็ตามที่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการปรึกษาหารือหรือสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการโยกย้ายถิ่นฐาน หรือนโยบายอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของพวกเขา การรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนประเทศปลายทางจะมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคมก็จะมีความเข้มแข็งขึ้น

จากแนวทางปฏิบัติและหลักฐานจากทั่วโลก การอภิปรายนี้จะพิจารณาวิธีการหรือมาตรการต่าง ๆ ที่จะยินยอมให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการในทุกระดับ

ผู้ร่วมอภิปราย

- นางสาวมาเรีย โลเฮลา (Ms. Maria Lohela) ประธานรัฐสภาฟินแลนด์
- นายเอลฮาจี อามาตู เอ็นดาโย (Mr. Elhadji Amadou Ndao) กงสุลใหญ่ประเทศเซเนกัล
- นายมาสซิโม ตูมาซอลี (Mr. Massimo Tommasoli) ผู้แทนจากสถาบันระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง (International Institute for Democracy and Electoral Assistance - IDEA)

เวลา ๑๖.๐๐ – ๑๗.๑๕ นาฬิกา ช่วงที่ ๔ : การอภิปรายในหัวข้อ “บทบาทของรัฐสภาในการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน และการติดตามผล” (*The Global Compact for Migration (GCM) and follow-up : the role of parliaments*)

สมาชิกรัฐสภาจำเป็นต้องสนับสนุนการอนุวัติข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานเข้ากับนโยบายและกฎหมายเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานของประเทศตน โดยสมาชิกรัฐสภาสามารถผลักดันให้นโยบายของรัฐบาลในทุกระดับมีความเป็นสถาบัน โดยความร่วมมือกับภาคประชาสังคมและภาคเอกชนรวมถึงหน่วยงานอื่น ๆ ในขณะเดียวกันสมาชิกรัฐสภาจะต้องติดตามความคืบหน้าในระดับโลก และช่วยตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อตกลงดังกล่าว ตามพันธกรณีของประเทศตน

ในวาระนี้จะมีการพิจารณาแนวทางปฏิบัติและวิธีการกำกับตรวจสอบการบริหารของรัฐบาลโดยรัฐสภาในเรื่องการอนุวัติข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานให้เป็นไปตามพันธกรณีต่าง ๆ ผ่านกลไกทั้งในระดับชาติและระดับโลก

ผู้ร่วมอภิปราย

- นางสาวเคท กรีน (Ms. Kate Green) สมาชิกวุฒิสภาสหราชอาณาจักร ประธานกลุ่มสมาชิกรัฐสภาว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน สหราชอาณาจักร
- นายอิสราฟิล อลาม (Mr. Israfil Alam) สมาชิกวุฒิสภาบังกลาเทศ ประธานกลุ่มสมาชิกรัฐสภาว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานและการพัฒนา
- นายชาร์ลส์ ชูเวล (Mr. Charles Chauvel) ผู้แทนจากโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP)

เวลา ๑๗.๑๕ – ๑๗.๓๐ นาฬิกา พิธีปิดการประชุม

- นางสาวกาเบรียลา กูเอบาส บาร์รอน (Ms. Gabriela Cuevas Barron) ประธานสหภาพรัฐสภา

กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา
สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทรศัพท์ ๐ ๒๓๕๗ ๓๑๐๐ ต่อ ๓๑๗๘
โทรสาร ๐ ๒๓๕๗ ๓๑๕๔

Inter-Parliamentary Union
For democracy. For everyone.

Towards a global compact for safe, orderly and regular migration: A parliamentary perspective

Annual Parliamentary Hearing
United Nations Headquarters
Trusteeship Council Chamber, Secretariat Building
22-23 February 2018

Programme

Moderated by Ms Nermeen Shaikh

Thursday, 22 February	
09.45 – 10.15 a.m.	Opening session
	Mr. Miroslav Lajčák , President of the 72 nd General Assembly Senator Gabriela Cuevas Barron , President of the IPU
	Video presentation
10.15 – 11.15 a.m.	Migration today: main facts, agreed principles, and gaps
1	<p>This first segment will recap the facts about international migration. It will highlight the main principles and practical arrangements that, taken together, constitute the backbone of the current migration system.</p> <p>By outlining some of the challenges within the current system, we will also seek to identify some of the gaps that the emerging Global Compact for Migration (GCM) could fill in order to facilitate <i>safe, orderly and regular</i> migration.</p> <p>Ms. Louise Arbour, Special Representative of the Secretary General on migration Ms. Michele Klein Solomon, Director, Global Compact for Migration, IOM Ambassador David Donoghue, Distinguished Fellow, Overseas Development Institute (ODI), former Irish Ambassador to the UN and co-facilitator for the NY Declaration on migration and refugees</p>
11.15 a.m.– 1 p.m.	National policies and local responses: best practices and the need for coordination
2	<p>This discussion will feature national migration policies from countries at different stages of development and with different patterns of migration. It will outline the need for greater bilateral, regional and global coordination.</p> <p>Presentations will highlight the main principles, structure and practical applications of migration policies as a way of providing a bottom-up view of migration management within countries.</p> <p>As "all migration is local", the discussion will also look at how national migration policies need to support an enabling environment at the local level, including by devolving legal and financial capacities to sub-national and municipal governments.</p> <p>Ms. Karina Sosa, MP, El Salvador, Comisión de Relaciones Exteriores, Integración Centroamericana y Salvadoreños en el Exterior Mr. Ahmed Skim, Director of Migration Affairs, Ministry of Foreign Affairs, Morocco Co-Chair, Global Forum on Migration and Development (GFMD)</p>

	<p>Ms. Sarah Arriola, Undersecretary for Migrant Workers Affairs, Dept. of Foreign Affairs, Philippines</p> <p>Ms. Vittoria Zanuso, Rockefeller 100 resilient cities initiative</p>
1 – 2.30 p.m.	Lunch break
2.30 – 4 p.m.	Addressing large movements: domestic initiatives and international cooperation
3	<p>Large scale migration most often results from conflict, famine, climate change or extreme poverty. A working assumption of the current debate on migration is that, as much as possible, migration should be a <i>choice</i>, as opposed to a necessity.</p> <p>This segment will look at practical ways in which countries can support each other in managing large movements of people. Sudden large movements of people at the same time may disrupt the social and economic fabric of countries of origin, transit and of destination. The segment will also look at how development cooperation and other tools can play a role in addressing the root causes of large movements.</p> <p>Mr. Issaka Sidibé , MP, Président de l'Assemblée Nationale du Mali</p> <p>Ms. Guoda Burokiene, MP, Chair of the Migration Commission, Lithuania</p> <p>Ambassador Walton Alfonso Webson, PR of Antigua and Barbuda (leaves at 3)</p> <p>Mr. Phillip Martin, University of California (Davis)</p> <p>Mr. Fabien Dubuet, Representative to United Nations, Médecins Sans Frontières (MSF)</p>
4 – 5.30 p.m.	Social cohesion and integration of migrants
4	<p>Each year, more people seek temporary or permanent residence around the world. Some see increased diversity as a threat to social cohesion and to cultural identities. This sometimes leads to racism, xenophobia, discrimination and violence. Diverse societies when managed properly benefit from innovation, cultural vibrancy and entrepreneurship.</p> <p>This segment will look at practical ways to support the social, cultural and economic integration of migrants, including through partnerships with the private sector and civil society.</p> <p>The question of how to change the narrative about migration to a more inclusive and evidence-based one will also be discussed.</p> <p>Mr. Seddik Chiheb, MP, Algeria</p> <p>Ambassador Louise Blais, Deputy Permanent Representative of Canada</p> <p>Ms. Tendayi Achiume, UN Special Rapporteur on Contemporary Forms of Racism, Racial Discrimination, Xenophobia and related intolerance</p> <p>Ms. Bitta Mostofi, Acting Commissioner, Mayor's Office of Immigrant Affairs, City of New York</p>
5.45 – 7.30 p.m.	<p>Reception</p> <p>General Assembly Lobby inside the Canada Doors</p>

Friday, 23 February	
10 – 11.30 a.m.	Realizing the human rights of all migrants: a whole-of-government approach
5	<p>Migrants, regardless of their status, are entitled to the same human rights as everybody else. However, these rights are often violated, especially when it comes to irregular migrants in vulnerable situations. Women, children and ethnic minorities are at a higher risk of abuse.</p> <p>This segment will consider best practices for migrants to realize their rights to live in dignity. The discussion will focus on issues around access to education, health care, justice and work opportunities, including through entrepreneurship.</p> <p>Special attention will be paid to gender-sensitive policies which protect against exploitation, forced labor, and trafficking. In order for migrants' rights to be upheld, this will require different parts of government to engage. This is true for places of origin, transit and destination.</p> <p>Mr. Anti Avsan, MP, Sweden</p> <p>Ms. Denise Pascal, MP, Chile</p> <p>Ms. Jill Goldenziel, Professor of International Law, Academic Council on the UN System</p> <p>Mr. James Campbell, UN Program Officer, Save the Children</p>
11.30 a.m. – 1 p.m.	Irregular and regular status: common principles and best practices
6	<p>Irregular migration poses a challenge for governments and migrants themselves. Migrants in an irregular situation live with a higher risk of vulnerability. Women and children are at a higher risk of being exposed to unethical or illegal practices. Migrants in an irregular situation also pose a series of challenges for the State.</p> <p>It is up to each country to determine its own policies to address irregular migration. This segment will look at principles and best practices for diversifying regular pathways in order to prevent irregular migration and for facilitating regularization. Effective return, readmission and reintegration policies, in full respect of international law and standards, will also be considered to ensure the integrity and credibility of migration systems.</p> <p>Ms. Eve Akinyi Obara, MP, Kenya</p> <p>Senator Francesco Maria Amuruso, Italy</p> <p>Mr. Vinicius Carvalho Pinheiro, ILO Representative at the UN</p>
1 – 2.30 p.m.	Lunch Break
2.30 – 4 p.m.	The political and social participation of migrants in decision-making
7	<p>The participation of migrants supports integration. In order to do so there are various ways that migrants can be engaged.</p> <p>Until they are citizens, migrants may not be entitled to vote in the countries in which they live. At the same time, their right to vote or otherwise participate in the political life of their countries of origin may be limited by residency rules.</p> <p>It has been shown that when migrants are included in public consultations regarding migration policies or other policies that may have direct impact on their lives, integration is faster and social cohesion is stronger. This includes engagement at the local level through community groups and engagement in policy discussions.</p>

	<p>Based on practical approaches and evidence from around the world, this discussion will consider ways and means to allow migrants to participate in formal and informal decision-making processes at all levels.</p> <p>Ms. Maria Lohela, MP, Speaker, Parliament of Finland</p> <p>Mr. Elhadji Amadou Ndao, Senegal Consul General</p> <p>Mr. Massimo Tommasoli, IDEA</p>
4 – 5.15 p.m.	The Global Compact for Migration (GCM) and follow-up : the role of parliaments
8	<p>Parliamentarians will need to support the integration of the GCM into national migration policies and legislation. They can help institutionalize those policies at all levels of government and in cooperation with civil society, the private sector and other actors. At the same time, parliamentarians will need to track global progress and help ensure accountability for the implementation of national commitments.</p> <p>This segment will look at the ways and means of parliamentary oversight in the national implementation of GCM commitments through national and global mechanisms.</p> <p>Ms. Kate Green, MP, UK, Chair, All-Party Parliamentary Group on Migration</p> <p>Mr. Israfil Alam, MP, Bangladesh, Chair, Parliamentary Caucus on Migration and Development</p> <p>Mr. Charles Chauvel, UNDP</p>
5.15 – 5.30 p.m.	Closing session
	<p>Senator Gabriela Cuevas Barron, President of the IPU</p> <p>Participants will be invited to complete a meeting evaluation form</p>

THE PRESIDENT
OF THE
GENERAL ASSEMBLY

26 January 2018

Excellency,

In accordance with paragraph 30 of General Assembly resolution A/RES/71/280 on the modalities for the intergovernmental negotiations of the Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration, I will convene the fourth informal interactive multi-stakeholder hearing as part of the preparatory process on 21 February 2018 at the United Nations Headquarters in New York. The hearing will take place in Trusteeship Council Chamber.

The interactive hearing will provide representatives of Member States, observers of the General Assembly, national human rights institutions compliant with the Paris Principles, non-governmental organizations in consultative status with the Economic and Social Council, accredited civil society organizations, academic institutions, parliaments and the private sector, with an opportunity to contribute constructively to the preparatory process for the intergovernmental conference to adopt the Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration.

I am pleased to enclose herewith the provisional agenda of the hearing. A more detailed programme for the hearing will be provided in due course.

I encourage representatives of Member States to participate in the hearing.

Please accept, Excellency, the assurances of my highest consideration.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'M. Lajčák', written over a printed name.

Miroslav Lajčák

To all Permanent Representatives and
Permanent Observers to the United Nations
New York

Inter-Parliamentary Union
For democracy for everyone.

Parliamentary Hearing at the United Nations

22-23 February 2018
United Nations Headquarters
New York

Towards a global compact for safe, orderly and regular migration: A parliamentary perspective

New York, 14 November 2017

Dear Madam President,
Dear Mr. President,

As agreed in the New York Declaration for Refugees and Migrants in 2016, Member States of the United Nations are working toward a global compact on safe, orderly and regular migration which will be adopted at an intergovernmental conference in 2018. Negotiations on this compact will start in February after a year-long preparatory process consisting of thematic sessions, multi-stakeholder hearings and other consultations at global and regional levels.

We are pleased to announce that the 2018 Parliamentary Hearing at the United Nations in New York will take place on the 22-23 February 2018. The focus of the 2018 Hearing is on migration.

The Parliamentary Hearing will provide an opportunity to discuss migration as a global phenomenon, and to build a comprehensive parliamentary perspective on key questions related to migration. This will help inform the intergovernmental negotiations by offering views of the parliamentarians as a distinct constituency that has an important role in the implementation of political agreements negotiated under the auspices of the United Nations.

The Parliamentary Hearing will take place following a multi-stakeholder hearing on the 21 February, which is part of the preparatory process leading to the global compact on safe, orderly and regular migration. This event brings together representatives from Member States, civil society, academia, the private sector, national human rights institutions and parliaments. We encourage Parliamentarians to participate in the multi-stakeholder hearing.

We are pleased to enclose a registration form and information note for the Hearing. A preliminary programme will be circulated in early January 2018. Information will be posted on the IPU website at www.ipu.org as it becomes available.

We look forward to welcoming a delegation from your Parliament.

Yours sincerely,

Ms. Gabriela Cuevas Barron
President of the IPU

Mr. Miroslav Lajcak
President of the 72nd General Assembly

No. 0010/483

Secretariat of the House of
Representatives
U-Thong Nai Road, Bangkok 10300
Thailand
Tel. : 66 2357 3100 ext. 3178
Fax : 66 2357 3154

6 February B.E. 2561 (2018)

Dear Mr. Secretary General,

Reference is made to the letter dated 14 November 2017, regarding the 2018 Parliamentary Hearing at the United Nations which will be held from 22 to 23 February 2018 at the United Nations Headquarters, New York, United States of America.

I am pleased to inform you that a delegation representing the National Legislative Assembly of Thailand led by Hon. Gen. Surapong Suwana-Adth, Second Vice-Chairperson of the Standing Committee on Foreign Affairs, will join the event. The Thai delegation will also participate in the multi-stakeholder hearing on 21 February. Enclosed herewith please find the delegation's namelist, itinerary and completed registration forms.

Yours sincerely,

Pornpith Phetchareon
Deputy Secretary General
for Secretary General

Mr. Martin Chungong
Secretary General
Inter - Parliamentary Union
5, Chemin du Pommier
Case postale 330
CH - 1218, Le Grand - Saconnex
Geneva
SWITZERLAND

Inter-Parliamentary Union
For democracy. For everyone.

Parliamentary Hearing at the United Nations

22-23 February 2018
United Nations Headquarters
New York

INFORMATION NOTE

The meeting will take place in the **Trusteeship Council Chamber** on the second floor of the main Secretariat Building. Doors will open at 9:10 am on Thursday, 22 February to allow delegates time to find their seats.

Registration

A separate registration form must be filled out for **each** participant and each staff member and submitted to the Office of the IPU Permanent Observer to the United Nations in New York.

A maximum of six members of parliament and three accompanying staff will be admitted for each delegation.

UN Entrance Badges

Security arrangements at the United Nations are very strict. Badge applications must be submitted ***in advance through your country's Permanent Mission to the United Nations***, and at the request of your parliamentary delegation.

Travel and Accommodation

Delegations are expected to make their own travel and accommodation arrangements. Hotels in New York can be expensive with better rates and more choice available when reserving early. Your country's Permanent Mission to the United Nations may be of assistance.

Languages

Simultaneous interpretation will be provided in the four languages (English, French, Spanish, and Arabic).

In addition, three interpretation booths are available on a first-come, first-served basis to national delegations wishing to bring their own interpreters. Requests for these booths should be submitted by email to ny-office@ipu.org

Seating & Speaking Arrangements

Country nameplates will designate the seats for each delegation. Delegates wishing to ask a question or comment on the discussion will indicate their desire to speak from their seats during each session.

Further Information

Please check the IPU website www.ipu.org (under future events) for the draft programme, registration form, background documents, and other updates.

Inter-Parliamentary Union
For democracy. For everyone.

Parliamentary Hearing at the United Nations

22-23 February 2018

United Nations Headquarters
New York

REGISTRATION FORM

PLEASE COMPLETE ONE FORM FOR EACH PARTICIPANT

Ms ☐ Mr. ☐	First name	
Last name		
Name of Parliament/ Chamber		
Country		
Member of parliament ☐	Senator ☐	Staff person ☐
Full Title		
Head of delegation to the meeting ☐		

I plan to participate in the UN multi-stakeholder hearing of Wednesday, 21 February Yes ☐ No ☐

Email addresses	
Personal email	
Office email	

[For parliamentarians only]

Parliamentary committees to which you belong	
1.	
2.	

Please submit all forms to the IPU New York office
by fax +1 212 557 3954 or email ny-office@ipu.org

➤ Thailand's national policy approach on migration and refugees:

Standing at the center of the dynamic Greater Mekong Sub-region, Thailand as a main destination for migrants from neighboring countries looking for better employment opportunities, faces diverse migration challenges and opportunities highlighted by the 2016 New York Declaration for Refugees and Migrants.

For decades, Thailand has been playing host to over 4-5 million migrants that estimated to be living and working in the Kingdom and shouldering hundreds of thousands of displaced persons and maritime irregular migrants from our neighboring countries, as well as around 7,000 Persons of Concern of UNHCR in urban settings today.

○ Despite the said heavy burden on our resources, Thailand continue to work closely with all partners based on human rights and humanitarian grounds including UN bodies and CSOs (Civil Society Organizations) on key issues, such as an effective screening system for trafficking victims, refugees and asylum seekers, alternative approaches to detention with particular emphasis on the best interest of the child and family, campaigns to end statelessness, expansion of regular migration channels, and so forth.

Seeking to strike a balance between international standard on migrant governance and strong economic necessity, Thailand recognizes the need for strengthening migration management, particularly labour migration regime and has adopted a comprehensive approach of welcoming legal labour migrants to make Thailand's labour management system more effective and sustainable.

○ This has helped ensure that the rights of all migrants are legally protected, irrespective of their migration status, provide access to services and care to those with genuine need for protection, as well as prevent migrants from falling prey to human trafficking syndicates. Our contribution is frequently acknowledged and commended by key international organizations, namely the IOM and the UNHCR.

The Thai government continues to adhere to the standards and sub-policies adopted by international organizations such as the ILO and UNHCR to uphold the human rights of migrant workers. Furthermore, Thailand is also hard at work towards ratifying within 2018 ILO Convention No. 188 concerning Work in Fishing and Protocol to Convention 29 concerning forced labour.

Placing migration high on our national agenda and putting high hope on the Global Compact on Migration (GCM), Thailand is confident that the three successful stakeholder workshops on the GCM will provide meaningful inputs to GCM negotiation process starting from February 2018.

■ Tailor-made sub-regional cooperation on migration

Realizing our responsibility in leading the development and implementation of improved regional systems of international migration management, Thailand introduced, in the early 2000s, its first national policy allowing legal entry of low-skilled migrants when it signed bilateral MOUs on employment cooperation with its immediate neighbouring countries to promote cross-border economic cooperation through establishing formal channels for legal and safe migration. To date, the said labour MoUs with Thailand's neighbours have expanded more pathways for legal labour migration as there are now more than 550,000 migrant workers who are working in Thailand under the MoU arrangements.

For 30 years of joining the IOM, Thailand has made notable strides in protecting the rights of migrants while acknowledging their contributions to the economic development of our country, as six percent of Thailand's GDP was attributed to migrant labour. In recent years, the Thai government has taken on a practical and innovative approach in developing its own migration management model. In this context, bilateral memoranda of understanding (MoUs) with neighboring countries have been signed in labour migration and counter-trafficking to control irregular movement in the sub-region. The National Legislative Assembly continues to work with the Royal Thai government to meet the growing challenges of implementing the MoUs and advancing migration management in Thailand.

■ Domestic Legal reform on migration and the Parliament's contribution

On the legislative front, enactment of the 2016 Royal Decree on Bringing Migrant Workers to Work with Employers in Thailand and the 2017 Royal Decree on Foreign Workers Management, endorsed by the National Legislative Assembly, are some key examples of the NLA's contribution to the Thai Government's efforts to improve and ensure that Thai labour standards are in conformity with international ones.

Thailand is committed to the principle that humane and orderly migration benefits migrants and society. To fulfill such commitment to comprehensive reforms on labour migration, the NLA has endorsed, in July 2017, the Royal Decree on Foreign Workers Management, initiated by the Thai government in response to international concerns about trafficking. Aiming to bring migrants into an affordable and accessible legal channels to prevent them from falling prey to the hands of trafficking networks, this important piece of legislation complements the MOUs in place with neighboring countries and has successfully facilitated the registration of more than 770,000 migrant workers. This newly improved processes of regularization will allow Thai authorities to monitor precarious employment practices, protect vulnerable sub-groups like women and youth across sectors and promote safe labour mobility including legal circular migration.

To ensure the right to decent work for all, and in particular that non-discriminatory labour standards and the rights enshrined in fundamental ILO Conventions, as well as effective labour inspections apply to sectors of the economy employing mainly migrant workers, such as fishing industry, the NLA enacted the 2015 Labour in Sea Fishery Act that explicitly prohibits discrimination against fishers and crew members on the basis of their national or ethnic origin, race, language and religion. The Thai parliament adopted such anti-discriminatory legislation in order to protect all migrant workers in fishing sector from discriminatory restrictions on employment as well as equality of opportunity and treatments in employment for all migrants in compliance with the newly promulgated Constitution of Thailand which prohibits unjust discrimination against a person on the grounds of such differences.

In 2008, the Parliament of Thailand has adopted the "Civil Registration Act", which affirmed the right to birth registration for all children born in Thailand, including those born to displaced persons, migrant workers, or migrant parents with no legal status in Thailand. The Act has been praised by UN agencies as making a major contribution towards preventing statelessness in accordance with fundamental human rights to a nationality and avoiding other vulnerabilities, and more broadly protecting the human rights of vulnerable children.

To address exploitation and abuse of migrant workers and ensure trafficking victims are adequately protected, the Parliament of Thailand strives to enact legislation to prohibit all forms of forced labour, giving due consideration to the various means and elements of the crime. Thailand's anti-trafficking law was amended in 2017 to include additional means by which people can be placed into forced labour, such as debt bondage resulting from high recruitment costs.

The NLA advocates legislative reform in the field of migration to respond to long-term policies rather than temporary solutions but instead pursue structural change for improved migration management across the board, with particular emphasis on progress tracking and impact evaluation that ensure decent work for national and migrant workers alike.

We truly believe that parliaments have the potential to maximize the benefits of migration by reviewing the laws, rules, regulations and practices – and burdens like visa fee – that limit migrants' contributions, as well as by strengthening and supporting policy framework that prioritizes the protection of migrant workers' rights and provides secure legal status in order to reduce the risk of trafficking and forced labour and enable migrants to fully develop their potential to contribute to human and economic development of both their destination countries and countries of origin.

Drafted by
Inter-Parliamentary Union (IPU) Group
Bureau of International Organizations
Secretariat of the House of Representatives
14 February 2018

**Suggested Talking Points for the National Legislative Assembly Delegation
Annual Parliamentary Hearing: Towards a global compact for safe, orderly, and
regular migration: A parliamentary perspective
22-23 February 2018 at UNHQ, New York.**

Overview/ Introduction (สามารถเลือกใช้เพื่อกล่าวนำก่อนเข้าประเด็นตามรายการได้ตามเห็นสมควร)

- Located at the center of Southeast Asian region, Thailand has been a country of origin, transit and destination of various groups of migrants like in many other countries.
- Migrants, both documented and undocumented, from neighboring countries have come to Thailand looking for better employment opportunities, many times with their families and children.
- Thailand has also hosted over 100,000 displaced persons for more than 3 decades in 9 temporary shelters along the Thai-Myanmar border in addition to receiving a large group of irregular maritime migrants from countries in the region and a high number of cases of Persons of Concern in urban settings from countries near and far.
- Thailand believes in a balanced and comprehensive approach towards international migration management. Addressing migration challenges is a shared responsibility. Multi stakeholder engagement and cooperation is key. Tackling migration problems will contribute to our efforts to achieve the Sustainable Development Goals (SDGs) and to truly leave no one behind.
- As parliamentarians, we are committed to continue to work in accordance with our mandates and through our possible roles to help promote safe, orderly and regular migration.

1. Migration today: main facts, agreed principles, and gaps

2. National policies and local responses: best practices and the need for coordination

3. Addressing large movements: domestic initiatives and international cooperation

- Large movements of migrants poses significant and complex challenges to host countries and communities. Addressing them require effective and efficient migration management system. But no country can do this alone.
- Recognizing the necessity for strengthening migration governance, Thailand has been cooperating closely with relevant international organizations, namely UNHCR, IOM and UNICEF. It is important to continue to improve our system in order to save lives, provide protection for those in need, and render necessary care and assistance.
- Despite remaining challenges in many areas, some of our contributions have been acknowledged and commended by these related international organizations. Thailand's efforts to end statelessness and to provide affordable basic health care to various groups of migrants in the country are some examples.

- At the regional level, there are many arrangements and avenues, which Thailand has shared and learnt from other countries while continuing to further strengthen cooperation in areas related to protection of migrant workers and combating smuggling and trafficking in persons. For example, Thailand was the third country in ASEAN to deposit the Instrument of Ratification for the ASEAN Convention against Trafficking in Persons, Especially Women and Children (ACTIP). Thailand believes that this first regional legally binding instrument to combat trafficking in persons will help strengthen regional cooperation among ASEAN Member States in tackling this regional problem. In the Bali Process framework, Thailand has been actively involved in the Working Group on Trafficking in Persons as well as the Working Group on the Disruption of People Smuggling and Trafficking in Persons. The Anti-Money Laundering Office of Thailand also took part in the drafting of the Bali Process Policy Guide on Following the Money in Trafficking in Persons cases.
- Our meeting today is also another occasion that provides best opportunities for us, as parliamentarians, to share and learn from our colleagues in other countries on how best we can improve migration management particularly for large movement. What are good and practical legislations? What roles can the parliament play to coordinate and support the Government in promoting effective migration related policies and implementation? We are open to hear about our friends' experiences, reflect on our own, and see what more that we can do.

4. Social cohesion and integration of migrants

5. Realizing the human rights of all migrants: a whole-of-government approach

6. From irregular to regular status: common principles and best practices

- Thailand supports the need to promote pathways for regular migration as underlined in New York Declaration as well as in the draft Global Compact for Safe, Orderly, and Regular Migration.
- Since early 2000, Thailand has signed bilateral Memorandum of Understandings (MoUs) on employment cooperation with its neighboring countries aiming to promote cross-border cooperation through the established channels for regular and safe migration. Until today, these MoUs have expanded avenues for migrant workers from our neighboring countries to come and work in Thailand legally. To date, there are more than 550,000 migrant workers in Thailand under such arrangements.
- However, there are a total of around 4 million migrants estimated to work in Thailand. Many are undocumented or entered the country through irregular channels. As a part of the efforts to better protect them from possible exploitations and to look after the welfare of these workers, Thailand has managed to regularize and document more than a million undocumented migrant workers during these past few years.
- The support for ethical recruitment practices and newly improved processes of regularization will enable these workers to be entitled to workers protection, to have access to basic healthcare and insurance, while their children can also have access to primary education.

- In addition, regularization also helps authorities monitor precarious employment practices and protect vulnerable sub-groups like women and youth across sectors as well as promote safe labour mobility, including legal circular migration.
- Thailand remains committed to further promote regular pathways for migration and deepen our cooperation with relevant countries and partners in this area.

7. The political and social participation of migrants in decision-making

8. The Global Compact for Migration (GCM) and follow-up: the role of parliaments

- So far, the National Legislative Assembly of Thailand has played a role to contribute to better understanding of migration related issues, promoting regularization of migrants, and addressing migration related problems, particularly on human trafficking.
- In terms of legislation, several laws have been passed or upgraded through the National Legislative Assembly including, (1) the Royal Ordinance Concerning Rules on Bringing Migrant Workers to work with Employers in the Kingdom B.E. 2559 (2016), which helps improve Thailand's management of recruitment agencies to prevent migrant workers from being exploited and becoming victims of forced labour or debt bondage, and (2) the Royal Ordinance on the Management of Migrant Worker's Employment B.E. 2560 (2017), which ensures that all related or social rights of migrant workers and laborers in the fisheries sector are protected in accordance with human rights and human dignity. These are some key examples that will improve Thai labour standards and bring in migrants into an accessible legal channel, which will help prevent them from falling prey to the hands of trafficking networks.
- At present, the Royal Thai Government is also working towards ratifying ILO Convention No. 188 concerning work in the fishing industry and the Protocol to ILO Convention No. 29 concerning forced labour, possibly by the end of this year.
- In addition, the amendment to the Prevention and Suppression of Human Trafficking Act B.E. 2560 (2017) clarifies the definition of exploitation to include practices similar to slavery, as well as forced labour or services, seizure of identification documents and debt bondage, which is in line with UNTOC. This ensures that all victims of trafficking are protected under that law.
- After the National Legislative Assembly of Thailand adopted the "Civil Registration Act" in 2008, which affirms the right to birth registration for all children born in Thailand, significant progress has been made in this area. The Thai Cabinet approved in 2016 two important resolutions to prevent children of foreign or stateless parentage from becoming a person without any legal status or an illegal migrant. One resolution grants foreign children born in Thailand the right to legally stay in Thailand following the rights of their parents, and preventing them from being criminalized as illegal immigrants. The second resolution prescribes legal pathway for foreign children born in Thailand to apply for Thai nationality. For that matter, we anticipate

กระบวนการจัดทำร่างข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ
(Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration - GCM)

ภูมิหลัง

- ในระหว่างการประชุมสุดยอดสหประชาชาติสำหรับผู้ลี้ภัยและผู้โยกย้ายถิ่นฐาน เมื่อวันที่ 19 ก.ย. 2559 ณ นครนิวยอร์ก ไทยและประเทศสมาชิก รวม 193 ประเทศ¹ ได้ร่วมรับรองข้อมติที่ 71/1 เรื่อง ปฏิญญานิวยอร์กสำหรับผู้ลี้ภัยและผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ซึ่งกำหนดให้มีกระบวนการเจรจาระหว่างประเทศเพื่อจัดทำร่างข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยผู้ลี้ภัย (Global Compact on Refugees – GCR) และร่างข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ (Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration – GCM) ภายในปี 2561 เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาผู้ลี้ภัยและการบริหารจัดการผู้โยกย้ายถิ่นฐานของโลก
- เมื่อวันที่ 24 ธ.ค. 2560 ที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติได้รับรองข้อมติ Modalities for the International Conference to Adopt the GCM โดยกำหนดจะเวียนร่างแรกของ GCM ภายในต้นเดือน ก.พ. 2561 เริ่มกระบวนการเจรจาร่าง GCM ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 20 – 23 ก.พ. 2561 ที่นครนิวยอร์ก (กำหนดจัดการเจรจาร่าง GCM ทุกเดือน ระหว่าง ก.พ. – ก.ค. 2561 รวม 6 ครั้ง) และจัดการประชุมระหว่างรัฐระดับสูงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เพื่อรับรองร่าง GCM ระหว่างวันที่ 10 – 11 ธ.ค. 2561 ณ ประเทศโมร็อกโก
- **กระบวนการจัดทำ GCM** แบ่งเป็น 3 ช่วงคือ (1) ช่วงที่ 1 การหารือ (Consultations) ระหว่างเดือน เม.ย. ถึง พ.ย. 2560 (2) ช่วงที่ 2 การรวบรวมผลการหารือ (Stocktaking) ระหว่างเดือน พ.ย. 2560 ถึง ม.ค. 2561 และ (3) ช่วงที่ 3 การเจรจาระหว่างรัฐบาล (Intergovernmental Negotiations) ระหว่าง ก.พ. ถึง ก.ค. 2561
- **กำหนดการสำคัญในอนาคต** กระบวนการเจรจาร่างแรก (zero draft) ของ GCM ซึ่งมีกำหนดการเจรจาครั้งแรกในวันที่ 20 – 23 ก.พ. 2561 ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก
- **การหารือรายประเด็นอย่างไม่เป็นทางการ (informal thematic discussions)** ที่ผ่านมาจัดแล้ว 6 ครั้ง ดังนี้
 - **ครั้งที่ 1** 8-9 พ.ค. 2560 ณ นครเจนีวา ในประเด็นการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของผู้โยกย้ายถิ่นฐาน การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน และการส่งเสริมให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานสามารถเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมได้อย่างแท้จริง โดยจัดการเลือกปฏิบัติและปลูกฝังการเคารพความแตกต่างทางวัฒนธรรม
 - **ครั้งที่ 2** 22-23 พ.ค. 2560 ณ นครนิวยอร์ก ในประเด็นการจัดการปัจจัยขับเคลื่อนที่ส่งผลกระทบต่อ การโยกย้ายถิ่นฐาน อาทิ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติ ความยากจน วิกฤติที่มนุษย์เป็นต้นเหตุ อันเป็น สาเหตุของการโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ ผ่านการให้การคุ้มครองและส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน
 - **ครั้งที่ 3** 19-20 มิ.ย. 2560 ณ นครเจนีวา ในประเด็นการพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศและการจัดการ การโยกย้ายถิ่นฐานในทุกรูปแบบ ที่รวมถึงการบริหารจัดการชายแดน การพัฒนาระบบจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อ ประโยชน์ในการประเมินผลกระทบและผลสัมฤทธิ์ของนโยบายด้านการโยกย้ายถิ่นฐาน การสนับสนุนการกลับสู่มาตุภูมิ (return) และการส่งเสริมให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานกลับเข้าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในประเทศมาตุภูมิ (re-integration)
 - **ครั้งที่ 4** 24-25 ก.ค. 2560 ณ นครนิวยอร์ก ในประเด็นความสำคัญของผู้โยกย้ายถิ่นฐานต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้แก่ บทบาทของผู้โยกย้ายถิ่นฐานในมิติการพัฒนา การลดค่าใช้จ่ายในการโยกย้ายถิ่นฐานและค่าโอนเงินกลับประเทศ ต้นทาง การพัฒนาหุ้นส่วนระหว่างประเทศผู้รับและประเทศผู้ส่ง และการอำนวยความสะดวกแก่แรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน ทั้งในด้านการตรวจลงตราระยะยาวและการรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงาน
 - **ครั้งที่ 5** 4-5 ก.ย. 2560 ณ กรุงเวียนนา ในประเด็นการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน การค้ามนุษย์ และการเอาคนมาเป็นทาสในรูปแบบใหม่ รวมถึงการคัดแยก คุ้มครองบุคคลในสภาวะเปราะบาง และช่วยเหลือผู้โยกย้ายถิ่นฐาน และเหยื่อจากการค้ามนุษย์อย่างเหมาะสม การปราบปรามขบวนการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานและค้ามนุษย์ รวมถึง การสร้างความตระหนักรู้ในหมู่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานและ การค้ามนุษย์

¹ เมื่อวันที่ 3 ธ.ค. 2560 รัฐบาลสหรัฐฯ ได้ประกาศถอนตัวออกจากกระบวนการจัดทำ GCM และเป็นเพียงประเทศเดียวที่ถอนตัวออกจากกระบวนการ ดังกล่าว อย่างไรก็ตาม หลายฝ่ายได้แสดงความหวังว่า รัฐบาลสหรัฐฯ ในอนาคตอาจพิจารณารับรองและปฏิบัติตาม GCM

4. งบประมาณ หลายประเทศแสดงความห่วงกังวลเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนสำหรับการดำเนินการ เพื่อให้เป็นไปตามเนื้อหาของ GCM โดยเกรงว่า หากไม่มีแหล่งงบประมาณที่ชัดเจนมารองรับ ประเทศส่วนใหญ่ซึ่งมีปัญหาเกี่ยวกับประเด็นการโยกย้ายถิ่นฐานจะไม่สามารถปฏิบัติตาม หรือดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายของ GCM ได้

สาระสำคัญจากการประชุมเตรียมการระดับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกสำหรับร่าง GCM ณ ESCAP ระหว่างวันที่ 6 - 8 พ.ย. 2560

➢ ที่ประชุมมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการโยกย้ายถิ่นฐานเกี่ยวเนื่องกับ SDGs 2030 และเป็นประเด็นท้าทายแห่งยุค ซึ่งทุกภาคส่วนต้องร่วมกันรับมือกับความท้าทายบนหลักการ common but differentiated responsibilities

➢ GCM ควรเป็นเอกสารที่มองไปข้างหน้า (forward looking) โดยเน้นการส่งเสริมนโยบาย / มาตรฐานที่สอดคล้องกัน (policy coherence) การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม ทุกภาคส่วนของรัฐบาล และทุกภาคส่วนของสหประชาชาติ (whole of society, whole of government, and whole of UN approach) และต้องมีกลไกประเมินและติดตามผล ซึ่ง IOM ซึ่งเป็นองค์กรระหว่างประเทศที่เชี่ยวชาญในประเด็นการโยกย้ายถิ่นฐาน น่าจะแสดงบทบาทดังกล่าวได้

➢ ความร่วมมือคือหัวใจของการบริหารจัดการการโยกย้ายถิ่นฐาน เพราะการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัยต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความร่วมมือระหว่างประเทศต้นทาง ทางผ่าน และปลายทาง โดยเฉพาะการเพิ่มช่องทางการโยกย้ายถิ่นฐานที่ถูกกฎหมาย (legal pathways for migration) การบริหารจัดการชายแดน การระบุดัชนี การเข้าถึงบริการทางสังคม โดยเฉพาะด้านสาธารณสุขและการศึกษา การให้ความช่วยเหลือและความคุ้มครองที่จำเป็น รวมถึงการลดโอกาสที่ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง เช่น สตรีและเด็ก ถูกเอารัดเอาเปรียบและถูกละเมิด เช่น การตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์หรือแรงงานบังคับ

➢ ควรรสนับสนุนกรอบความร่วมมือด้านการโยกย้ายถิ่นฐาน รพท. เช่น Colombo Process, Abu Dhabi Dialogue, Global Forum on Migration and Development (GFMD), Bali Process ฯลฯ ให้มีส่วนร่วมระหว่างและภายหลังการรับรอง GCM ด้วย

➢ ทุกประเทศต้องร่วมมือกันส่งเสริมสันติภาพ ต่อต้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และลดความยากจน ซึ่งจะช่วยให้มั่นใจว่าการโยกย้ายถิ่นฐานที่เกิดขึ้นเป็นการโยกย้ายถิ่นฐานโดยสมัครใจ (by choice) และทุกฝ่ายควรส่งเสริมการพัฒนาและการรับรองทักษะของแรงงาน เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของตลาด

➢ ในส่วนของไทย ได้กล่าวถ้อยแถลงใน ทพข.เต็มคณะ เน้นว่า GCM ต้อง (1) เป็นผลผลิตของความร่วมมือของทุกภาคส่วนซึ่งสังคม ทุกภาคส่วนของรัฐบาล และทุกภาคส่วนของสหประชาชาติ (2) เน้นผลสัมฤทธิ์ สามารถปฏิบัติได้จริง และตั้งอยู่บนความสมดุลระหว่างความต้องการของหน่วยงานภาครัฐและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดและ (3) เป็นเครื่องมือส่งเสริมความเชื่อมโยงการโยกย้ายถิ่นฐานและการพัฒนาที่ยั่งยืน นอกจากนี้ ผู้แทนหน่วยราชการไทย (สมช. และ พม.) ได้ร่วมแลกเปลี่ยนความเห็น พร้อมให้ข้อเสนอแนะต่อการหารือโต๊ะกลมรายหัวข้อ ซึ่งประเด็นที่ไทยให้ความสำคัญหลายประการได้รับการบรรจุไว้ในสรุปเนื้อหาการประชุมของประธานด้วย

สาระสำคัญจากการประชุมเตรียมการระดับโลกเพื่อรวบรวมและประมวลข้อคิดเห็น (Global Preparatory Meeting to take stock of inputs) ระหว่างวันที่ 4-6 ธ.ค. 2560 ณ เมืองเปอร์โตริโวลาร์ตา

● รูปแบบของ GCM

➢ GCM ไม่ควรเป็นเอกสารที่มีผลผูกพันทางกฎหมายระหว่างประเทศ (not legally binding) แต่รวบรวมเจตนารมณ์/ข้อเสนอแนะที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ซึ่งได้จากการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีของประเทศต่าง ๆ มีเพียงบังกลาเทศที่ยังต้องการให้ GCM มีผลผูกพันทางกฎหมาย

● เนื้อหาของ GCM

➢ รัฐสมาชิกได้เสนอให้บรรจุประเด็นสำคัญต่อไปนี้ในร่าง GCM

1. การเคารพสิทธิของผู้โยกย้ายถิ่นฐานตามพันธกรณีระหว่างประเทศ และการสนับสนุนให้ประเทศต่าง ๆ เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานและสมาชิกในครอบครัว

2. การจัดการปัญหาการโยกย้ายถิ่นฐานที่ต้นเหตุ อาทิ การแก้ไขปัญหาความยากจนและเพิ่มโอกาสในการทำงานในประเทศต้นทาง การเสริมสร้างสันติภาพและยุติความรุนแรงในประเทศต้นทาง การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ

3. การสร้างเครือข่ายเพื่อทำงานร่วมกันและการประสานงานที่มีประสิทธิภาพระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ และในระดับต่าง ๆ โดยเคารพอธิปไตยของแต่ละประเทศในเรื่องการเข้าเมือง

4. การส่งเสริมให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมได้อย่างแท้จริง โดยรัฐต้องสนับสนุนให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานเข้าถึงบริการทางสังคม อาทิ การศึกษา สาธารณสุข และกระบวนการยุติธรรม โดยคำนึงถึงความต้องการเฉพาะของเด็กและสตรี นอกจากนี้ ต้องเสริมสร้างทัศนคติที่ดีของสังคมต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐานเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติและอคติทางเชื้อชาติ

5. การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์และการคุ้มครองดูแลผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

6. มิติเกี่ยวกับแรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน เช่น การแสวงหาช่องทางที่ถูกกฎหมายสำหรับแรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน การจ้างงานแบบเป็นฤดูกาล (seasonal employment/circular migration) การปฐมนิเทศและฝึกอบรมแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานก่อนเดินทางไปทำงานต่างประเทศ การอำนวยความสะดวก และการลดต้นทุนของการส่งเงินกลับประเทศต้นทาง

● มุมมองต่อการโยกย้ายถิ่นฐานและข้อเสนอแนะอื่น ๆ รัฐสมาชิกต่างเห็นพ้องว่า

➢ การโยกย้ายถิ่นฐานมิใช่ปัญหาแต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง (a reality) ของสังคมมนุษย์ตั้งแต่อดีต และมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นในอนาคต ประชาคมระหว่างประเทศจึงต้องหาแนวทางบริหารจัดการการโยกย้ายถิ่นฐานเพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ร่วมกัน

➢ นโยบายเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานต้องอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงและสถิติมิใช่ความรู้สึกหรืออารมณ์ (perceptions/emotions) จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลการโยกย้ายถิ่นฐานให้ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการจัดเก็บข้อมูลแบบจำแนกประเภท (disaggregated data)

➢ การโยกย้ายถิ่นฐานมีความซับซ้อน จึงไม่ควรจำแนกประเภทแบบฐานสอง (binary categories) เช่น ผู้ลี้ภัยหรือผู้โยกย้ายถิ่นฐานเพื่อแสวงโอกาสทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงหรือสิทธิมนุษยชน การแสวงหาช่องทางที่ถูกกฎหมายหรือการส่งกลับ

➢ GCM ควรครอบคลุมประเด็นระดับโลกอย่างแท้จริง แต่ต้องคำนึงถึงลักษณะเฉพาะของแต่ละภูมิภาค/ประเทศด้วย (local specificities)

➢ การติดตามผลการปฏิบัติตาม GCM ควรใช้ประโยชน์จากกลไกที่มีอยู่แล้ว ไม่ควรสร้างกลไกใหม่ ๆ ซึ่งอาจเพิ่มภาระทางการเงิน นอกจากนี้ ควรติดตามการดำเนินงานทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลก โดยการรายงานและทบทวนการปฏิบัติตามข้อตกลงฯ ต้องเป็นไปโดยสมัครใจ (voluntary/reports/reviews) และควรสร้างความเชื่อมโยงระหว่างการปฏิบัติตามข้อตกลงฯ กับการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

การดำเนินการของไทยในช่วงการเตรียมการที่ผ่านมา และการเจรจาเพื่อจัดทำ GCM ในอนาคต

● รัฐบาลไทยได้จัดตั้งคณะทำงานขับเคลื่อนการดำเนินการตามคำมั่นของไทยในการประชุมสุดยอดระดับผู้นำด้านผู้ลี้ภัยของประธานาธิบดีสหรัฐฯ และในการประชุมคณะทำงานฯ ครั้งที่ 1/2560 (21 มิ.ย. 2560) ที่ประชุมฯ ได้เห็นชอบการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียของ GCM อาทิ ผู้แทนภาคประชาสังคม วิชาการ NGOs CSOs สามารถแสดงความเห็น เสนอข้อเสนอแนะและข้อกังวลอย่างเปิดกว้างอย่างน้อย 3 ครั้ง และเมื่อวันที่ 2 พ.ย.2560 ได้จัดการประชุมคณะทำงานฯ ครั้งที่ 2/2560 เพื่อเตรียมการหน่วยงานฝ่ายไทยสำหรับการประชุมเตรียมการระดับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกสำหรับร่าง GCM จัดโดย UNESCAP ที่ กทม. ระหว่างวันที่ 6 - 8 พ.ย. 2560

● กต. โดยการสนับสนุนของ IOM ได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ GCM ครั้งที่ 1/2560 ในหัวข้อ “การพัฒนาความร่วมมือและธรรมาภิบาลระหว่างประเทศด้านการโยกย้ายถิ่นฐานในทุกมิติเพื่อต่อต้านการลักลอบขนคนและค้ามนุษย์” เมื่อวันที่ 11 ส.ค. 2560 ที่ จ.ตาก ฯ โดยมีผู้เข้าร่วมจากภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมในพื้นที่ประมาณ 50 คน และได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ ครั้งที่ 2/2560 ในหัวข้อ “การส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของผู้โยกย้ายถิ่นฐานภายใต้การโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย รวมถึงการสาธารณสุขและการศึกษา” ที่ จ.สมุทรสาครแล้ว เมื่อวันที่ 17 ต.ค. 2560 ซึ่งมีผู้แทนภาคส่วนต่าง ๆ ของสังคม รวม 60 คน เข้าร่วมการประชุมหารือครั้งนี้ ทั้งนี้ มีแผนที่จะจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ ครั้งที่ 3/2560 ที่กรุงเทพฯ ช่วงกลางเดือน ธ.ค. 2560

● นอกจากนี้ เพื่อสร้างความเข้าใจและความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ใน GCM กต. โดยกรมองค์การระหว่างประเทศได้บรรยายสรุปต่อเครือข่ายผู้แทน NGOs และ CSOs ที่ทำงานเกี่ยวกับประเด็นการโยกย้ายถิ่นฐานในวันที่ 21 ก.ย. 2560 โดยมี IOM ให้การสนับสนุน

สาระสำคัญของข้อเสนอจากการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ ที่ จ. ตาก

- หน่วยงานภาครัฐควรทบทวนมาตรการการควบคุมพรมแดนและการเข้าเมืองให้มีความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมถึงการส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานต่างประเทศ โดยเฉพาะหน่วยงานความมั่นคง / บังคับใช้กฎหมาย รวมถึงควรมีปฏิสัมพันธ์กับภาคประชาสังคมอย่างสม่ำเสมอ โดยอาจพิจารณาจัดตั้งคณะทำงานเชิงนโยบายระดับท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานภาครัฐและผู้แทน CSO ที่เกี่ยวข้อง โดยยึดหลักการการทำงานแบบ “bottom up work on policy and consultations”
- ควรกำหนดมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกเรื่องการส่งรายได้กลับประเทศ ตลอดจนการส่งเสริมความร่วมมือทวิภาคีและพหุภาคีในประเด็นแรงงาน ตลอดจนร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ เช่น ภาคเอกชน และ NGOs ในการสร้างและจ้างงานที่ดี โดยเฉพาะในบริษัท Business and Human Rights
- ผู้แทน CSOs เห็นว่า การที่รัฐบาลไทยให้สิทธิแรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติเท่าเทียมกับแรงงานไทยเป็นเรื่องดีแต่ GCM ควรกำหนดหลักการให้ผู้ใช้โยกย้ายถิ่นฐานทุกกลุ่มได้รับการคุ้มครองจากรัฐในทุกขั้นตอนของการโยกย้ายถิ่นฐาน โดยไม่ต้องคำนึงถึงสถานะ เพื่อป้องกันการตกเป็นเหยื่อค้ำมนุษย์และอาชญากรรมข้ามชาติรูปแบบอื่น ๆ การถูกเอารัดเอาเปรียบและกดขี่ข่มเหง
- ในประเด็นการให้ความสำคัญกับการดูแลเด็กและสตรี ควรให้ความสำคัญกับการไม่เพิ่มความเปราะบางให้กับสตรีและเด็กในสถานการณ์ต่าง ๆ พร้อมทั้งควรบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานในหลักสูตรการเรียนการสอนในระบบการศึกษาไทย เพื่อส่งเสริมการตระหนักรู้ต่อคุณประโยชน์ของผู้โยกย้ายถิ่นฐานในมิติต่างๆ เช่น การพัฒนาประเทศและชุมชน และด้านอุปทานแรงงาน

สาระสำคัญของข้อเสนอจากการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ ที่ จ. สมุทรสาคร

- ที่ประชุมชื่นชมรูปแบบที่เปิดกว้างในการหารือประเด็นต่าง ๆ ของ GCM และยอมรับว่าการวางกฎระเบียบซึ่งให้สิทธิแรงงานต่างด้าวเท่ากับแรงงานไทยรวมถึงการวางระบบดูแลและให้ความช่วยเหลือแรงงานต่างด้าวในทุกจังหวัดเป็นจุดเด่นของไทย อย่างไรก็ตาม ผู้แทน CSO หลายคนแสดงความกังวลเรื่องมาตรฐานการนำนโยบายไปปฏิบัติของ จ.นท. ในระบบ เช่น การเข้าถึงสวัสดิการ / บริการด้านสาธารณสุขและการศึกษา ซึ่งควรมีความยืดหยุ่น เพื่อตอบสนองเงื่อนไขของผู้โยกย้ายถิ่นฐานกลุ่มต่าง ๆ รวมถึงความสำคัญของการประสานงานอย่างมีเอกภาพระหว่างหน่วยงานในระบบ
- ที่ประชุมเห็นด้วยกับการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศต้นทางและประเทศปลายทาง โดยเฉพาะการทบทวนกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างมาตรฐานที่สอดคล้องกันทั้งระบบ การกำหนดคุณสมบัติและการเตรียมความพร้อมในด้าน ต่าง ๆ ของแรงงานต่างด้าว และประสงค์ให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน โดยเฉพาะแรงงานได้รับการคุ้มครอง โดยไม่ต้องคำนึงถึงสถานะ เพื่อป้องกันการตกเป็นเหยื่อค้ำมนุษย์และการถูกเอารัดเอาเปรียบ (เช่น การไม่จ่ายค่าจ้างตามอัตราที่ กม. กำหนด เป็นต้น)
- ที่ประชุมได้เน้นความสำคัญของการให้ข้อมูลที่ถูกต้องและการสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับประเด็นการโยกย้ายถิ่นฐาน การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน เพื่อหาทางออกที่เป็นรูปธรรมและสามารถนำไปปฏิบัติได้ เช่น การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกระทรวงศึกษาธิการกับองค์กรภาคประชาสังคมในการให้การศึกษาแก่บุตรผู้โยกย้ายถิ่นฐานในบริษัทต่าง ๆ หรือความร่วมมือระหว่างกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กับองค์กรภาคประชาสังคมในการให้ความช่วยเหลือเหยื่อการค้ามนุษย์ ความจำเป็นของการมีระบบคัดกรองที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยกำหนดสิทธิ หน้าที่ และสวัสดิการที่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานแต่ละกลุ่มควรได้รับ
- ที่ประชุมได้ให้ความสำคัญกับการมีฐานข้อมูลอัตลักษณ์บุคคลที่มีประสิทธิภาพซึ่งบรรจุข้อมูลต่าง ๆ เช่น การเดินทางเข้า-ออกประเทศ ข้อมูลนายจ้าง ระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานในไทย สถานะการมีประกันสุขภาพ ฯลฯ ที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถเข้าถึงและนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ได้

สาระสำคัญของข้อเสนอจากการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ ที่ กรุงเทพฯ

- ที่ประชุมเห็นพ้องว่ามีความจำเป็นในการให้คำนิยาม “ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน” ที่ทุกฝ่ายยอมรับได้ ซึ่งจะระบุสิทธิที่ควรได้รับ รวมถึงความหมายของ “การเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม” ที่แต่ละภาคส่วนอาจมีข้อคิดเห็นที่ต่างกัน โดยผู้เข้าร่วมการประชุมส่วนใหญ่เห็นว่า สิทธิในการรับบริการทางสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นสิทธิที่ทุกคนพึงได้รับโดยไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงสถานะของบุคคล นอกจากนี้ “รัฐ” ในฐานะผู้ให้บริการแก่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานเป็นตัวแสดงหลักที่จะกำหนดและให้บริการที่เกี่ยวข้อง โดยควรดำเนินการควบคู่ไปกับการสนับสนุนจากภาคประชาสังคม เพื่อกำหนดรูปแบบการดำเนินการที่เหมาะสมกับเงื่อนไขของแต่ละกลุ่มผู้โยกย้ายถิ่นฐาน
- ที่ประชุมได้หารือว่า ปัจจุบันไทยมีนโยบายที่ดีและเป็นคุณต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐาน แต่ยังมีช่องว่างเรื่องการนำนโยบายเหล่านั้นมาปฏิบัติ เช่น เจ้าหน้าที่รัฐไม่ทราบหรือไม่มีศักยภาพที่จะปฏิบัติตามนโยบาย การขาดการประสานงานระหว่าง

หน่วยงานภาครัฐ รวมถึงการเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องของ ผู้โยกย้ายถิ่นฐานเพราะไม่มีทักษะทางภาษาที่เพียงพอ นอกจากนี้ อีกริมิตที่ควรได้รับความสำคัญคือการส่งเสริมความเข้าใจ/การปรับทัศนคติของสังคมไทยที่มีต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐาน โดยผ่านระบบการศึกษา ซึ่งจะเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับสังคมในระยะยาว ทั้งนี้ ที่ประชุมเน้นว่าอุปสรรคทั้งหมดเป็นสิ่งที่ร่วมกันแก้ไขได้

- ที่ประชุมเห็นพ้องว่าเพื่อให้มีความชัดเจนเชิงนโยบาย ควรกำหนดให้การบริหารจัดการการโยกย้ายถิ่นฐานเป็นวาระแห่งชาติ และเห็นว่า อาจใช้ GCM เป็นพื้นฐานสำหรับการหารือในประเด็นนี้ นอกจากนี้ ที่ประชุมเห็นว่า ทุกภาคส่วนของไทยควรร่วมกันหารือและร่วมกันพัฒนากฎหมายและกลไกต่าง ๆ ให้เพียงพอแก่การรองรับพันธกรณีที่อาจเกิดขึ้นจาก GCM โดยเฉพาะการทบทวนกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างบูรณาการ รวมถึงช่วยกำหนดเป้าหมาย แผนปฏิบัติการ รวมถึงแนวทางการปฏิบัติระหว่างหน่วยงาน/หุ้นส่วนที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นที่ไทยให้ความสำคัญในการจัดทำ GCM

- ส่งเสริม positive linkages ระหว่างการโยกย้ายถิ่นฐานและการพัฒนาอย่างยั่งยืน ส่งเสริม holistic approach ในการบริหารจัดการและส่งเสริมคุ้มครองสิทธิของผู้โยกย้ายถิ่นฐาน โดยเฉพาะการเข้าถึงบริการสังคมด้านต่าง ๆ เช่น สาธารณสุขและการศึกษา การจัดระเบียบแรงงานที่ครอบคลุมแรงงานต่างชาติ และการให้ความช่วยเหลือและความคุ้มครองที่จำเป็นแก่กลุ่มเปราะบาง โดยเฉพาะสตรีและเด็ก รวมทั้งเหยื่อค้ามนุษย์และอาชญากรรมข้ามชาติ ที่แสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบจากผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

- ส่งเสริมการบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศในรูปแบบ whole of government approach รวมถึงขับเคลื่อนความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในรูปแบบ whole of society approach ตลอดจนความร่วมมือระหว่างประเทศ เช่น กรอบอาเซียนและ UN ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบบูรณาการ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติตามแนวชายแดน (front line officers) การบังคับใช้กฎหมายที่คำนึงถึงหลักการมนุษยธรรมและสิทธิมนุษยชน ตลอดจนการส่งเสริมมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อความยั่งยืนของนโยบายและมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการโยกย้ายถิ่นฐาน

- ประเด็นที่ไทยได้ผลักดันและน่าจะได้รับการบรรจุในร่าง GCM ได้แก่

1. การสนับสนุนให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ทั้งที่มีและไม่มีเอกสารประจำตัว (both documented and non - documented migrants) สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน อาทิ สาธารณสุข การศึกษา
2. การคุ้มครองผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่เป็นเด็ก โดยเฉพาะการไม่กักเด็กในกระบวนการตรวจคนเข้าเมือง (no child immigration detention)
3. การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์
4. การพัฒนาทักษะและฝีมือของแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานและการส่งเสริมการจ้างงานที่เป็นธรรม (ethical recruitment)
5. การสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับบทบาทของผู้โยกย้ายถิ่นฐานต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
6. การเสริมสร้างความร่วมมือระดับภูมิภาคและระดับโลกในการบริหารจัดการการโยกย้ายถิ่นฐาน
7. การส่งเสริมการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัยและถูกกฎหมาย

* * * * *

กองการสังคม
กรมองค์การระหว่างประเทศ
มกราคม 2561

สรุปสาระสำคัญ

การหารือรายประเด็นอย่างไม่เป็นทางการเพื่อเตรียมจัดทำ GCM ครั้งที่ 1
ภายใต้หัวข้อ “Human Rights of All Migrants, Social Inclusion
and All Forms of Discrimination, Racism, Xenophobia and Intolerance”
ระหว่างวันที่ 8-9 พฤษภาคม 2560 ณ สำนักงานสหประชาชาติ นครเจนีวา

1. การหารือครั้งนี้มีผู้แทนรัฐบาลประเทศต่าง ๆ องค์กรระหว่างประเทศ และองค์กรภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมจำนวนมาก และในการอภิปรายรายการย่อย (panel discussions) ผู้เข้าร่วมทั้งจากประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน ประเทศปลายทาง และประเทศซึ่งให้ที่พักพิงแก่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง
2. **พิธีเปิด** นางลูอิส อาร์บอร์ (Ms. Louise Arbour) ผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศ (SRSG for International Migration) เรียกร้องให้รัฐบาลของประเทศต่างๆ ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนมุมมองของสังคมที่แบ่งแยกระหว่างคนชาติกับผู้โยกย้ายถิ่นฐาน (an “us v.s. them” mentality between nationals and migrants) รวมทั้งดำเนินนโยบายการโยกย้ายถิ่นฐานที่อยู่บนพื้นฐานของพันธกรณีและมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ เพื่อขจัดการเลือกปฏิบัติและอคติทางเชื้อชาติต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่มีบทบาทสร้างสรรค์และเอื้อประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคมในทุกประเทศ
3. ในการอภิปรายเรื่องสิทธิของผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ทุกฝ่ายเห็นพ้องว่า GCM ควรระบุมตรการที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของผู้โยกย้ายถิ่นฐานและให้ความสำคัญกับผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่อยู่ในสภาวะเปราะบาง อาทิ สตรีและเด็ก อย่างไรก็ตาม ยังคงมีความเห็นที่แตกต่างกันอยู่บ้างในเรื่องการปฏิบัติต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ ประเทศตะวันตกส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการกักตัวผู้โยกย้ายถิ่นฐาน โดยเฉพาะการกักตัวเด็กและเยาวชน และเห็นว่าควรเป็นทางเลือกสุดท้าย ในขณะที่ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่แบกรับภาระผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติจำนวนมากเห็นว่าการกักตัวยังคงจำเป็นเพื่อรักษาความมั่นคงของพรมแดน
4. ในการอภิปรายเรื่องการส่งเสริมให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ทุกฝ่ายเห็นพ้องว่า GCM ควรระบุมตรการในการสร้างความตระหนักรู้ของสังคมเกี่ยวกับบทบาทและคุณค่าของผู้โยกย้ายถิ่นฐานทั้งต่อประเทศต้นทางและประเทศปลายทาง และส่งเสริมให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานสามารถเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาธารณสุขและการศึกษา นอกจากนี้ ผู้แทนองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ให้ความเห็นว่า ภาคเอกชนไม่ควรเป็นเพียงผู้จ้างงาน (employer) ของแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานเท่านั้น แต่สามารถเป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) ให้แรงงานโยกย้ายถิ่นฐานสามารถเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้ รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ต้องจัดเก็บ และ/หรือเปิดเผยข้อมูลและสถิติแบบจำแนกประเภท (disaggregated data and statistics) เกี่ยวกับผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ซึ่งรวมถึงข้อมูลและสถิติในบริบทของสังคมหรือชุมชนที่มีวัฒนธรรมและค่านิยมที่แตกต่างกัน
5. ในการอภิปรายเรื่องการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ทุกฝ่ายเห็นว่าไม่จำเป็นต้องจัดทำตราสารระหว่างประเทศเพิ่มเติมเนื่องจากกติกาและอนุสัญญาระหว่างประเทศที่มีอยู่แล้ว อาทิ อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ (ICERD) และอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานและสมาชิกในครอบครัว (ICRMW) แต่ต้องส่งเสริมการเข้าเป็นภาคีและปฏิบัติตามพันธกรณีและมาตรฐานระหว่างประเทศดังกล่าว นอกจากนี้ รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ควรพิจารณาจัดตั้งกลไกสอดส่องและเฝ้าระวังความรู้สึก (sentiments) ของสังคมต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐานเพื่อป้องกันมิให้เกิดการเลือกปฏิบัติและการใช้ความรุนแรง ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงว่าการยอมรับและทัศนคติของสังคมต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐานแตกต่างกันไปตามบริบทของเศรษฐกิจและวัฒนธรรม
6. ในการอภิปรายทั้งสามรายการ ผู้แทนไทยได้นำเสนอท่าทีและการดำเนินการของไทยเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของผู้โยกย้ายถิ่นฐาน โดยเน้นเรื่องการหารือและพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน และ

ประเทศปลายทาง การสนับสนุนให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานสามารถเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน เช่น สาธารณสุขและการศึกษา และ
ความสำคัญของการปรับทัศนคติของสังคมต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

7. ข้อสังเกต การหารือครั้งนี้เป็นเพียงการระดมสมองเพื่อพยายามระบุประเด็นที่น่าจะได้รับความสนใจในการจัดทำ
GCM มีใช้การเจรจาหารือหรือถ้อยคำใน GCM โดยในแง่รูปแบบ มีความเป็นไปได้มากขึ้นว่า GCM จะไม่เป็นเอกสารที่มี
ผลผูกพันทางกฎหมาย แต่จะระบุเจตนารมณ์ทางการเมือง เป้าหมาย และกรอบเวลาที่ชัดเจน อย่างไรก็ตาม ในแง่สาระ โดยเฉพาะ
ในประเด็นสิทธิมนุษยชน น่าจะต้องมีการหารือเพิ่มเติมในรายละเอียดเพื่อระบุสิทธิของผู้โยกย้ายถิ่นฐาน (ซึ่งอาจแตกต่างกัน
ตามสถานะการเข้าเมือง) และสิทธิที่พึงสงวนไว้สำหรับคนชาติ

คณะผู้แทนถาวร ณ นครเจนีวา
กระทรวงการต่างประเทศ
ตุลาคม 2560

สรุปสาระสำคัญ

การหารือรายประเด็นอย่างไม่เป็นทางการเพื่อเตรียมจัดทำ GCM ครั้งที่ 2

ภายใต้หัวข้อ “Addressing drivers of migration, including adverse effects of climate change, natural disasters and human-made crisis, through protection and assistance, sustainable development, poverty eradication, conflict prevention and resolution”

ระหว่างวันที่ 22-23 พฤษภาคม 2560 ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก

1. การหารือครั้งนี้มีผู้แทนรัฐบาลประเทศต่าง ๆ องค์กรระหว่างประเทศ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของสหประชาชาติ และองค์กรภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องเข้าร่วม

2. พิธีเปิด นางลูอิส อาร์บอร์ (Ms. Louise Arbour) ผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศ (SRSG for International Migration) เน้นย้ำถึงหลักการการเดินทางเข้าออกของผู้โยกย้ายถิ่นฐานอย่างถูกกฎหมาย (legal pathway) และการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อเป็นมาตรการรองรับในกรณีภัยพิบัติ

3. ในการอภิปรายเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืนและการขจัดความยากจน (Sustainable development and poverty eradication) ผู้อภิปรายให้ความสำคัญกับการโยกย้ายถิ่นฐานเป็นทางเลือกมิใช่ความจำเป็น เน้นการดำเนินนโยบายที่ให้การโยกย้ายถิ่นฐานมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืนและเพื่อขจัดความยากจน ประเทศต้นทางและประเทศปลายทางมีนโยบายทางการเงินสนับสนุนการส่งรายได้มีค่าธรรมเนียมต่ำผ่านธนาคาร ส่งเสริมการศึกษา ค้ำครองสิทธิมนุษยชน และการพัฒนาแรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน ส่งเสริมการเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญา ILO ฉบับต่าง ๆ และส่งเสริมงานที่มีคุณค่ารวมถึงมีค่าตอบแทนที่ดีในประเทศเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและลดการเดินทางออกไปทำงานในต่างประเทศ โดยสถิติร้อยละ 70 ของการโยกย้ายถิ่นฐานเป็นไปเพื่อการหางาน (labour migration) ทั้งนี้ ผู้อภิปรายให้ความเห็นว่าการหารือครั้งนี้ไม่ควรซ้ำซ้อนกับการหารือในกรอบ The Global Forum on Migration and Development (GFMD) และให้ GCM มี value added กับการหารือเรื่องเดียวกันในกรอบอื่น

4. ในการอภิปรายเรื่องวิกฤติอันเกิดจากมนุษย์ซึ่งเป็นสาเหตุหลักของการโยกย้ายถิ่นฐาน (Human-made crises as drivers of migration) ผู้อภิปรายให้ความสำคัญกับการป้องกันวิกฤติอันเกิดจากมนุษย์ซึ่งเป็นสาเหตุหลักของการโยกย้ายถิ่นฐาน และเห็นว่า เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องป้องกันและแก้ไขความขัดแย้ง ค้ำครองสิทธิมนุษยชน รวมถึงให้ความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมโดยเฉพาะการคุ้มครองกลุ่มเปราะบาง เพื่อลดสาเหตุ (driver) ของการโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่สมัครใจ เช่น การขัดกันทางอาวุธ การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ เช่นในกรณี ซีเรีย เยเมน และเซาท์ซูดาน รวมทั้งเห็นว่า GCM ควรสร้าง (1) guiding principle ที่ช่วยรัฐบาลในการจัดการคุ้มครองผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบผสม (mixed flow) ที่เกิดจากความขัดแย้งและภัยธรรมชาติ (2) เสริมสร้างยุทธศาสตร์การใช้อนุสัญญาที่เกี่ยวข้องคุ้มครองผู้โยกย้ายถิ่นฐานโดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง และลดสาเหตุที่ทำให้คนเลือกที่จะโยกย้ายถิ่นฐาน แต่มีข้อห่วงกังวลที่ GCM ไม่มีอานัติเกี่ยวกับผู้โยกย้ายถิ่นฐานภายในประเทศ ประเทศสมาชิกต้องหามาตรการรองรับคนกลุ่มดังกล่าว ทั้งนี้ จากสถิติ ผู้โยกย้ายถิ่นฐานในประเทศมักจะโยกย้ายถิ่นฐานออกนอกประเทศ หากประเทศต้นทางยังไม่สามารถดูแลและช่วยเหลือด้านการพัฒนาที่เพียงพอเหมาะสม

5. ในการอภิปรายเรื่องผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางสภาพอากาศ และภัยพิบัติซึ่งเป็นสาเหตุหลักของการโยกย้ายถิ่นฐาน (Adverse effects of climate change and natural disasters as drivers of migration) ผู้อภิปรายให้ความสำคัญกับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก เนื่องจากเป็นภูมิภาคที่เปราะบางมากที่สุดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และประชากรผู้โยกย้ายถิ่นฐานครึ่งหนึ่งของโลกมาจากภูมิภาคดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ผู้ที่จำเป็นต้องย้ายถิ่นฐานเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางสภาพอากาศ ไม่ถือเป็นผู้ลี้ภัยตามอนุสัญญาว่าด้วยสถานะผู้ลี้ภัย ค.ศ. 1951 (1951 Refugee Convention) ผู้อภิปรายจึงเน้นให้รัฐให้ความคุ้มครองกลุ่มดังกล่าว สร้างมาตรการรองรับการโยกย้ายถิ่นฐานอันเกิดจาก

ภัยพิบัติ เช่น จัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศในภูมิภาค ให้ประชากรของประเทศในภูมิภาคที่ประสบภัยสามารถโยกย้ายเข้าไปทำงานในอีกประเทศได้ชั่วคราวกรณีเกิดภัยพิบัติ เช่น ECOWAS Free Movement Protocol และข้อตกลงระหว่างออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และประเทศหมู่เกาะเอเชียแปซิฟิก เป็นต้น นอกจากนี้ มีข้อเสนอให้พิจารณา humanitarian visa และการจัดทำสัญญาจ้างงานช่วงภัยพิบัติ รวมถึงการอำนวยความสะดวกในการส่งรายได้อีกด้วย เป็นต้น

6. ข้อสรุป การหารือเน้นมาตรการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อลดการโยกย้ายถิ่นฐานที่ไม่เป็นไปโดยความสมัครใจ ควบคู่ไปกับการอำนวยความสะดวกในการพัฒนาในประเทศต้นทางและปลายทางหลังจากที่เกิดการย้ายถิ่นฐานแล้ว โดยเน้นการมีความรับผิดชอบร่วมกันของทุกภาคส่วน ผู้อภิปรายต่างย้ำการใช้กลไกด้านการพัฒนาที่มีอยู่แล้ว เช่น วาระการพัฒนาอย่างยั่งยืนและ Sendai Framework for Disaster Reduction ในการวางแผนป้องกันภัยพิบัติ เพื่อบรรเทาผลในทางลบจากการโยกย้ายถิ่นฐาน

7. ข้อสังเกต การหารือเป็นไปในทางสร้างสรรค์ ถูกทำให้เป็นประเด็นทางการเมืองน้อยลงและแนวความคิดของความรับผิดชอบร่วมกับเป็นที่ยอมรับมากขึ้น แต่เนื่องจากเป็นเพียงการระดมสมองจึงยังไม่ได้ข้อสรุปในประเด็นสำคัญต่าง ๆ เช่น การจำแนกกลุ่มผู้ลี้ภัยและผู้โยกย้ายถิ่นฐานในกรณีภัยพิบัติ รวมถึงยังไม่สามารถแบ่งแยกผู้โยกย้ายถิ่นฐานเพราะความจำเป็นและผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่มีทางเลือก จึงน่าจะต้องติดตามพัฒนาการและการกำหนดแนวทางการคุ้มครองบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ดังกล่าวในกระบวนการเจรจา GCM ต่อไป

คณะผู้แทนถาวร ณ นครนิวยอร์ก
กระทรวงการต่างประเทศ
ตุลาคม 2560

สรุปสาระสำคัญ

การหารือรายประเด็นอย่างไม่เป็นทางการเพื่อเตรียมจัดทำ GCM ครั้งที่ 3

ภายใต้หัวข้อ “International Cooperation and Governance of Migration in All Its Dimensions Including at Borders, on Transit, Entry, Return, Readmission, Integration and Reintegration”

ระหว่างวันที่ 19-20 มิถุนายน 2560 ณ สำนักงานสหประชาชาติ นครเจนีวา

1. การหารือครั้งนี้มีผู้แทนรัฐบาลประเทศต่าง ๆ องค์กรระหว่างประเทศ และองค์กรภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมจำนวนมาก และได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง

2. ประเด็นที่ทุกฝ่ายเห็นพ้อง และ/หรือมีแนวคิดไปในทิศทางเดียวกัน (convergence) เกี่ยวกับ GCM ได้แก่ (1) จำเป็นต้องขยายและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อจัดการสถานการณ์การโยกย้ายถิ่นฐานในปัจจุบัน (2) GCM ต้องเคารพอธิปไตยแห่งรัฐ (sovereignty) (3) GCM ต้องมีมิติด้านสิทธิมนุษยชน (4) GCM ต้องเป็นสิ่งที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง (operational) ไม่เป็นเพียงแค่แนวคิด (conceptual) (5) การสร้างกลไกหรือกรอบความร่วมมือด้านการโยกย้ายถิ่นฐานขึ้นใหม่ต้องต่อยอดจากสิ่งที่มีอยู่แล้ว (6) การให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ และการเสริมสร้างศักยภาพด้านการจัดการการโยกย้ายถิ่นฐานเป็นสิ่งจำเป็น (7) ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องต้องร่วมกัน พัฒนาและเรียนรู้จากแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (best practices) (8) ประชาคมระหว่างประเทศต้องจัดตั้งระบบตรวจสอบ/ประเมินผลการปฏิบัติตาม GCM และจำเป็นต้องปรับปรุงการรวบรวมจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐาน (9) ความร่วมมือระหว่างประเทศที่ก่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรมต้องอยู่บนพื้นฐานของความร่วมมือภายในประเทศที่ประสบความสำเร็จ (10) องค์กรระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (IOM) ควรมีบทบาทสำคัญในการจัดทำ GCM

3. ประเด็นที่หลายฝ่ายเห็นต่าง และ/หรือมีแนวคิดไปในทิศทางต่างกัน (divergence) และทำให้ยังไม่สามารถหาข้อสรุปได้ ได้แก่ (1) วิสัยทัศน์ของ GCM หลายฝ่ายเห็นว่า GCM ควรมีความหมายระยะยาว แต่บางฝ่ายเห็นว่า ต้องแบ่งเป้าหมายระยะยาวเหล่านั้นเป็นแผนการดำเนินงานในระยะสั้นด้วย เนื่องจากรัฐบาลของประเทศส่วนใหญ่ไม่ได้อยู่ในตำแหน่งนานพอที่จะกำกับนโยบายการโยกย้ายถิ่นฐานได้ในระยะยาว (2) แหล่งเงินทุนและวิธีบริหารจัดการเงินทุนเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตาม GCM (3) ความเชื่อมโยงกับข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อผู้ลี้ภัย (Global Compact for Refugees - GCR) หลายฝ่ายเห็นว่าข้อตกลง ทั้งสองฉบับ ต้องสอดคล้องกันแต่บางฝ่ายเห็นว่าไม่ควรคาบเกี่ยวกัน เนื่องจากผู้โยกย้ายถิ่นฐานมีความแตกต่างจากผู้ลี้ภัย อย่างชัดเจน (4) การคุ้มครองผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ตกอยู่ในสภาวะเปราะบาง โดยยังไม่สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มนี้ควรประกอบด้วยบุคคลประเภทใดบ้าง และควรได้รับการคุ้มครองอย่างไร มากน้อยเพียงใด (5) การเจรจาเรื่องจำกัดความและศัพท์เฉพาะ โดยหลายฝ่ายเห็นว่าจำเป็นต้องสร้างความเข้าใจที่ตรงกันเสียก่อนที่จะพิจารณาเนื้อหาสาระของ GCM แต่บางฝ่ายเห็นว่าอาจเสียเวลาและเบี่ยงเบนความสนใจจากประเด็นที่ควรได้รับความสำคัญมากกว่า (6) GCM จะครอบคลุมการโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ (irregular migration) และผู้ลี้ภัยลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย (illegal migrants) ได้อย่างไร มากน้อยเพียงใด (7) GCM ควรเป็นเอกเทศหรือเชื่อมโยงกับพันธกรณี/มาตรฐาน/เป้าหมายระหว่างประเทศอื่น ๆ อาทิ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) อย่างไร (8) ความจำเป็นของการจัดตั้งกลไกด้านการโยกย้ายถิ่นฐานขึ้นใหม่เพื่อทดแทนหรือสนับสนุนกลไกเดิมที่มีอยู่แล้ว แต่อาจไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร (9) รูปแบบของ GCM ซึ่งแม้ว่าขณะนี้แนวโน้มค่อนข้างชัดเจนแล้วว่า จะไม่มีผลผูกพันทางกฎหมายระหว่างประเทศ แต่บางประเทศก็ยังคงต้องการให้บางส่วนของ GCM ก่อให้เกิดพันธกรณีระหว่างประเทศ (10) การจัดลำดับประเด็นสำคัญและเร่งด่วน (priority issues)

4. สหรัฐฯ ยืนยันว่านโยบายการโยกย้ายถิ่นฐานมิได้เปลี่ยนไปจากเดิมมากนัก แต่ยอมรับว่าการเจรจา GCM ในช่วงนี้ (สมัยการดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดีทรัมป์) มีบรรยากาศทางการเมืองที่ไม่เอื้ออำนวยนัก สหราชอาณาจักร ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาการโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติเป็นลำดับต้น และย้ำว่ารัฐมีอธิปไตยในการตัดสินใจว่าจะอนุญาตให้บุคคลใดเข้าประเทศ แอฟริกาใต้ต้องการให้ GCM ครอบคลุมผู้พลัดถิ่น (displaced persons) ด้วย

เนื่องจากเป็นเรื่องสำคัญ ในทวีปแอฟริกา ฟิลิปปินส์เน้นประเด็นแรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน เช่น การจ้างงานที่เป็นธรรม (ethical recruitment)และการส่งเงินกลับประเทศต้นทาง เม็กซิโกและโคลอมเบียต้องการให้ GCM ระบุบทบาทที่ชัดเจนของประเทศทางผ่าน เนื่องจากปัจจุบันมีผู้โยกย้ายถิ่นฐานจำนวนมากเดินทางระหว่างสหรัฐฯ กับประเทศในภูมิภาคลาตินอเมริกา (Central Latin America) ผ่านทั้งสองประเทศ อาร์เจนตินาหวังว่าจะเห็นร่าง GCM ฉบับแรก (zero-draft) โดยเร็วเพื่อที่จะได้พิจารณากำหนดสาระสำคัญและความเหมาะสมของถ้อยคำ

5. ข้อสังเกต ในขณะที่ทุกฝ่ายกำลังรอร่าง GCM ฉบับแรก หลายประเทศเริ่มตั้งข้อสงสัยว่า GCM จะช่วยแก้ไขสถานการณ์การโยกย้ายถิ่นฐานในปัจจุบันได้หรือไม่/อย่างไร เมื่อคำนึงถึงความซับซ้อนของปัญหาและรูปแบบของ GCM ที่มีแนวโน้มว่าจะไม่เป็นเอกสารที่มีผลผูกพันทางกฎหมายและอาจไม่มีกลไกติดตามการปฏิบัติ

คณะผู้แทนถาวร ณ นครเจนีวา
กระทรวงการต่างประเทศ
ตุลาคม 2560

สรุปสาระสำคัญ

การหารือรายประเด็นอย่างไม่เป็นทางการเพื่อเตรียมจัดทำ GCM ครั้งที่ 4
ภายใต้หัวข้อ “Contributions of migrants and diaspora to all dimensions of sustainable
development, including remittances and portability of earned benefits”
ระหว่างวันที่ 24-25 กรกฎาคม 2560 ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก

1. การหารือครั้งนี้มีผู้แทนรัฐบาล หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของสหประชาชาติ และภาคประชาสังคมเข้าร่วม
2. การอภิปรายเรื่อง Contribution of migrants to all dimensions of sustainable development: the linkages between migration and development ผู้อภิปรายให้ความสำคัญกับประเด็นต่าง ๆ ดังนี้
 - 2.1. การจัดทำนโยบายที่ใช้ประโยชน์จากการโยกย้ายถิ่นฐานเพื่อส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในประเทศต้นทางและปลายทาง โดยเฉพาะการสร้างการมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจ (financial inclusion) ผ่านการจัดระเบียบและการอำนวยความสะดวกในการการส่งเงินรายได้ของผู้โยกย้ายถิ่นฐานกลับประเทศ (remittances) ทั้งนี้ จากสถิติเงินรายได้ที่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานส่งกลับไปยังประเทศต้นทางนับเป็นร้อยละ 15 จากเงินรายได้ทั้งหมด (ร้อยละ 85 เป็นค่าใช้จ่ายในประเทศปลายทาง) อย่างไรก็ตาม เงินส่งกลับ มีความสม่ำเสมอ และผันผวนน้อยกว่าเงินช่วยเหลือเพื่อการพัฒนา และมีสัดส่วนมากกว่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (foreign direct investment)
 - 2.2. การส่งเสริมให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานนำทักษะ ค่านิยม/แนวคิด (social remittances) ที่เอื้อต่อการพัฒนา เช่น ความเท่าเทียมระหว่างเพศ จากสังคมต่างวัฒนธรรมกลับไปใช้ในประเทศต้นทางในการลดช่องว่างระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา
 - 2.3. การส่งเสริมให้การไหลเวียนของเงินรายได้ส่งกลับประเทศฯ ในระบบเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเอื้อให้เกิดการมีส่วนร่วมและเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจของผู้รับ
 - 2.4. การส่งเสริมการเข้าถึงระบบการส่ง-รับเงินรายได้ส่งกลับประเทศฯ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจของสตรี
3. การอภิปรายเรื่อง Remittances and portability of earned benefits ผู้อภิปรายต่างเห็นพ้องกันว่าเงินรายได้ส่งกลับประเทศเป็นเครื่องมือการพัฒนาที่สำคัญ และให้ความสำคัญกับประเด็นต่าง ๆ ดังนี้
 - 3.1. เป้าประสงค์ (Target) ที่ 10.c ของวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ในการที่รัฐจะต้องออกมาตรการส่งเสริมให้มีระบบส่งเงินรายได้กลับประเทศที่ปลอดภัย รวดเร็ว และลดค่าธรรมเนียมให้น้อยกว่าร้อยละ 3 (จากค่าเฉลี่ยทั่วโลกร้อยละ 7.3 ในปัจจุบัน) โดยต้องเปิดให้มีการแข่งขันทางการตลาดอย่างเสรีและเป็นธรรมระหว่างผู้ให้บริการ และจะต้องได้รับความร่วมมือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ เช่น บริษัทผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต/โทรศัพท์เคลื่อนที่และผู้ประกอบการบริษัทแอปพลิเคชันต่าง ๆ ในการบรรลุเป้าหมายดังกล่าว
 - 3.2. การพัฒนาข้อตกลงทวิภาคี และ/หรือพหุภาคีระหว่างประเทศต้นทางและปลายทางเพื่อโอนสวัสดิการและสิทธิต่าง ๆ ที่แรงงานผู้โยกย้ายถิ่นฐานพึงได้รับในประเทศปลายทางกลับไปยังประเทศต้นทาง
 - 3.3. การส่งเสริมงานศึกษาวิจัยที่จะใช้เทคโนโลยีช่วยลดค่าใช้จ่ายและลดความเสี่ยงในการส่งเงินรายได้กลับประเทศ เช่น การใช้วิธีส่งเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ และ/หรือทาง mobile money ระหว่างประเทศแทนการส่งเงินสด (ร้อยละ 95 ของการส่งเงินรายได้ฯ ในปัจจุบันเป็นเงินสด) ทั้งนี้ ค่าธรรมเนียมในการส่งเงินโดย mobile money โดยเฉลี่ยมีมูลค่าร้อยละ 2.7 ต่อ 200 ดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งถูกกว่าการส่งเงินผ่านธนาคารและผ่านผู้ให้บริการโอนเงินระหว่างประเทศ ปัจจุบัน 92 ประเทศอนุญาตให้ใช้ mobile money โอนเงินได้ แต่มีเพียง 51 ประเทศที่อนุญาตการโอนระหว่างประเทศ และเพียง 20 ประเทศที่อนุญาตให้โอนเงินออกไปยังนอกประเทศ
 - 3.4. การพัฒนากฎระเบียบ/มาตรการ ที่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ไม่มีเอกสารติดตามตัวสามารถโอนเงินได้ตามช่องทางในระบบการเงินระหว่างประเทศ

3.5. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องอำนวยความสะดวกในการโอนเงินรายได้ฯ ของผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ควบคู่ไปกับการจำกัด ควบคุมการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวของกลุ่มอาชญากรรมข้ามชาติ และการก่อการร้ายที่จะแสวง ประโยชน์จากช่องทางดังกล่าว

3.6. GCM ควรเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีระหว่างประเทศสมาชิกในเรื่องดังกล่าว

คณะผู้แทนถาวร ณ นครนิวยอร์ก
กระทรวงการต่างประเทศ
ตุลาคม 2560

สรุปสาระสำคัญ

การหารือรายประเด็นอย่างไม่เป็นทางการเพื่อเตรียมการจัดทำ GCM ครั้งที่ 5

ภายใต้หัวข้อ “Smuggling of migrants, trafficking in persons and contemporary forms of slavery, including appropriate identification, protection and assistance to migrants and trafficking victims”

ระหว่างวันที่ 4-5 กันยายน 2560 ณ ศูนย์การประชุมนานาชาติ กรุงเทพมหานคร ออสเตรเลีย

1. พิธีเปิด นางลูอีส อาร์เบอร์ (Ms. Louise Arbour) ผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศ (SRSG for International Migration) เน้นย้ำความสำคัญในการสร้างความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างการค้ามนุษย์และการลักลอบขนคน และระหว่างเหยื่อค้ามนุษย์และผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ถูกลักลอบขนคน เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายที่มีประสิทธิภาพ

2. การอภิปรายเรื่อง Smuggling of Migrants ผู้อภิปรายให้ความสำคัญกับประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

2.1 การพิจารณาต้นเหตุของการโยกย้ายถิ่นฐานในทุกมิติทั้งด้านการพัฒนา สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC) และองค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (IOM) สามารถมีบทบาทในส่วนนี้ได้

2.2 การใช้มาตรการควบคุมชายแดนควรมีความยืดหยุ่น เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้เส้นทางธรรมชาติที่อันตรายมากขึ้น และไม่ต้องหันไปพึ่งพาสหประชาชาติ นอกจากนี้ ควรเน้นการเสริมสร้างขีดความสามารถในการบริหารจัดการผู้โยกย้ายถิ่นฐาน โดยเฉพาะในการป้องกันของประเทศต้นทาง ทางผ่าน และปลายทาง ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาในระยะยาว

2.3 การพิจารณาให้มีช่องทางการโยกย้ายถิ่นฐานที่ผู้ประสงค์ที่จะโยกย้ายถิ่นฐานสามารถเข้าถึงได้ อย่างถูกกฎหมาย ปลอดภัย และขจัดการตีตราเหยื่อ (stigmatization) รวมถึงการให้ความสำคัญกับการติดตามเส้นทางการไหลเวียนทางการเงินของกระบวนการค้ามนุษย์และผู้ลักลอบขนคน รวมถึงการสร้างความเข้าใจสถานะทางกฎหมายและความต้องการที่แตกต่างกันของผู้ลี้ภัยและผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ตลอดจนการป้องกันการเกิดปัจจัยที่จะสร้างความเกี่ยวโยงกับกระบวนการก่อการร้าย

2.4 การสนับสนุนให้ใช้ประโยชน์จากอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร (UNTOC) และพิธีสารแนบท้าย รวมถึงกลไกระดับประเทศและภูมิภาคให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน Agenda 2030 and SDGs

3. การอภิปรายเรื่อง Trafficking in Persons and Contemporary Forms of Slavery ผู้อภิปรายให้ความสำคัญกับประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

3.1 สนับสนุนให้แต่ละประเทศใช้มาตรฐานที่สอดคล้องกัน โดยเฉพาะการนิยามการค้ามนุษย์ในกฎหมายภายในโดยอาศัยนิยามที่ปรากฏในอนุสัญญา UNTOC

3.2 การเร่งรัดการให้สัตยาบันอนุสัญญา UNTOC และพิธีสารป้องกัน ปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก (Protocol to Prevent, Suppress, and Punish Trafficking in Persons Especially Women and Children) รวมถึงสนับสนุนให้ประเทศที่ให้สัตยาบันแล้วปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ

3.3 การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศต้นทาง ทางผ่าน และปลายทางในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ รวมถึงการสนับสนุนความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาคธุรกิจในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในห่วงโซ่อุปทาน ผ่านการส่งเสริมแนวปฏิบัติที่ดีของภาคธุรกิจ การพัฒนากฎหมาย และการจ้างงานที่ถูกต้องตามกฎหมาย และมีคุณธรรม (ethical recruitment)

3.4 การส่งเสริมการวิจัยและเก็บข้อมูลเชิงประจักษ์ การแบ่งปันข้อมูลระหว่างทุกภาคส่วนและการสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ รวมทั้งการพัฒนาแบบคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และการดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่มีประสิทธิภาพ

3.5 การส่งเสริมแนวทางการคุ้มครองโดยให้ยึดประโยชน์และการเคารพสิทธิผู้เสียหายเป็นศูนย์กลาง (victim-centered approach) และตระหนักถึงความอ่อนไหวทางเพศและอายุของเหยื่อด้วย

4. การอภิปรายเรื่อง Appropriate Identification, Protection and Assistance to Migrants and Trafficking Victims ผู้อภิปรายให้ความสำคัญกับประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

4.1 ประเทศแรกที่มีความรับผิดชอบในการคุ้มครองและช่วยเหลือผู้เสียหายอย่างเร่งด่วนโดยไม่มีเงื่อนไขตามแนวทาง victim-centered approach รวมถึงต้องไม่ส่งเด็กเข้าสถานกักกัน รวมถึงควรจัดให้มีกลไกการคัดกรองและการลงทะเบียนในโอกาสแรก

4.2 การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศต้นทาง ทางผ่าน และปลายทาง ในการเพิ่มช่องทางการโยกย้ายถิ่นฐานที่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยเฉพาะสำหรับแรงงานย้ายถิ่น และการบริการจัดการชายแดนร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้หลักการการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบและขจัดทัศนคติเชิงลบที่มีต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

4.3 การสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับสิทธิที่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานพึงได้รับ ให้แก่เจ้าหน้าที่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของงานกงสุลและตรวจคนเข้าเมืองตามแนวชายแดน และเพื่อป้องกันมิให้มีการละเมิดสิทธิ รวมทั้งการส่งเสริมการคัดแยกเหยื่อตั้งแต่นั้น ๆ

4.4 การจัดให้มีกลไกการส่งต่อที่มีประสิทธิภาพ (effective referral mechanism) หลังผ่านกระบวนการคัดกรอง (screening mechanism) รวมทั้งควรให้ภาคประชาสังคมและบริษัทเอกชนมีส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือเหยื่อมากขึ้น

4.5 ในการอภิปรายทั้งสามรายการ ผู้แทนไทยได้นำเสนอท่าทีและการดำเนินการของไทยเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของผู้โยกย้ายถิ่นฐาน โดยเน้นเรื่อง การส่งเสริมการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัยโดยใช้ช่องทางที่ถูกต้องตามกฎหมายควบคู่กับการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และการลดความเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ รวมถึงความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับทุกภาคส่วนในรูปแบบ whole of government and security approach ตลอดจนการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศที่จะช่วยยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการการโยกย้ายถิ่นฐาน

5. ข้อสังเกต การหารือเป็นไปในทางสร้างสรรค์ สามารถชี้ให้เห็นถึงประเด็นสำคัญที่ควรบรรจุใน GCM ที่ทุกภาคส่วนเห็นพ้องต้องกัน ไม่ว่าจะเป็น ความแตกต่างของนิยามการค้ามนุษย์และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐานโดยมีอนุสัญญา UNTOC เป็นแม่บท อีกทั้งความสำคัญในการเก็บข้อมูลวิจัยและสถิติ รวมไปถึงแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อพัฒนานโยบายในการปราบปรามการค้ามนุษย์

กรมองค์การระหว่างประเทศ
กระทรวงการต่างประเทศ
ตุลาคม 2560

สรุปสาระสำคัญ

การหารือรายประเด็นอย่างไม่เป็นทางการเพื่อเตรียมจัดทำ GCM ครั้งที่ 6
ภายใต้หัวข้อ “Irregular migration and regular pathways, including decent work,
labor mobility, recognition of skills and qualifications, and other relevant measures”
ระหว่างวันที่ 12-13 ตุลาคม 2560 ณ สำนักงานสหประชาชาติ นครเจนีวา

1. การหารือครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้ายของกระบวนการรวบรวมความคิดเห็นรายประเด็นจากผู้แทนรัฐสมาชิกสหประชาชาติ องค์กรระหว่างประเทศ และภาคประชาสังคม ต่อการจัดทำ GCM โดยเน้นประเด็นเรื่องการเคลื่อนย้ายแรงงาน (labor mobility)
2. ผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่เป็นผู้แทนจากคณะผู้แทนถาวรของประเทศต่าง ๆ ณ นครเจนีวา ซึ่งรวมถึงเจ้าหน้าที่คณะผู้แทนถาวรฝ่ายแรงงาน (labor attachés) ผู้แทนกระทรวงแรงงานจากเมืองหลวงของหลายประเทศ และผู้แทนองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง อาทิ องค์กรแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) และองค์กรระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (IOM) และผู้แทนองค์กรนายจ้างและลูกจ้าง
3. ประเด็นสำคัญที่ได้รับการหยิบยกในการหารือฯ ได้แก่
 - 3.1 การโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ (irregular migration) และการพัฒนาช่องทางปกติ (regular pathways) ของการนำเข้า-ส่งออกแรงงาน
 - สาเหตุสำคัญของการโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติของแรงงานระหว่างประเทศ คือ ความไม่สมมาตรในตลาดแรงงาน (asymmetries in the labor markets) เช่น ความแตกต่างของค่าแรง (wage disparity) และสภาพการทำงาน (work condition)
 - ความท้าทายหลัก คือ ช่องว่างระหว่างประเทศซึ่งต้องการแรงงานที่มีทักษะ/ความชำนาญสูงกับประเทศซึ่งต้องการแรงงานไร้ฝีมือ/ต้อยฝีมือ ดังนั้น GCM ต้องระบุกลไกใหม่ๆ เพื่อลดช่องว่างนี้ และเพื่อขยายช่องทางเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างถูกกฎหมายและเพื่อปรับปรุงสภาพการทำงาน โดยกลไกดังกล่าวต้องมีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับบริบทของตลาดแรงงานในแต่ละประเทศ และสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศในการพัฒนาฝีมือแรงงาน
 - การพิจารณารับผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ซึ่งรวมถึงแรงงานระหว่างประเทศ เป็นอำนาจอธิปไตยของประเทศผู้รับ แต่ต้องไม่ขัดกับพันธกรณีระหว่างประเทศ และในส่วนของกรโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ ต้องไม่ขัดกับหลักการไม่ส่งกลับ (non-refoulement) และคำนึงถึงหลักการแบ่งปันภาระ และความรับผิดชอบ (burden/responsibility sharing) ด้วย
 - การแก้ไขปัญหาแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานอย่างยั่งยืน ควรเน้นเรื่องการพัฒนาทักษะและการฝึกอบรมแรงงาน การปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เป็นมาตรฐาน และการสร้างความสอดคล้องระหว่างนโยบาย (policy coherence) และความสอดคล้องระหว่างกฎหมาย (legal coherence) ของประเทศผู้ส่งกับประเทศผู้รับแรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน
 - 3.2 งานที่มีคุณค่า (decent work) กับการเคลื่อนย้ายแรงงาน (labor mobility)
 - GCM ต้องส่งเสริมการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (best practices) และประสบการณ์ของประเทศต่าง ๆ เพื่อ (1) พัฒนารูปแบบของการจ้างงานชั่วคราว(circular/temporary employment) เพื่อแก้ไขปัญหาแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ (2) สนับสนุนมาตรการปกป้อง (safeguards) แรงงานจากการถูกละเมิดสิทธิ โดยเป็นไปตามวาระงานที่มีคุณค่า (Decent Work Agenda) และอนุสัญญาต่างๆ ภายใต้กรอบองค์การแรงงานระหว่างประเทศ และ (3) ลดต้นทุนของการโยกย้ายถิ่นฐานเพื่อแสวงโอกาสในการทำงาน โดยสนับสนุนการหารือระหว่างทุกภาคส่วนของสังคมและการจ้างงานที่เป็นธรรม (ethical recruitment)

- มีความจำเป็นต้องจัดและป้องปรามการละเมิดสิทธิของแรงงานในรูปแบบต่างๆ อาทิ การใช้แรงงานเด็ก และแรงงานบังคับ ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศในการทำงาน พัฒนาการจับคู่ระหว่างอุปสงค์กับอุปทานของแรงงาน ในประเภทและสาขาต่างๆ และส่งเสริมเสรีภาพในการจัดตั้งสหภาพแรงงาน

- GCM ต้องสนับสนุนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในตลาดแรงงาน (ทั้งฝ่ายนายจ้างและลูกจ้าง) รวมทั้งความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยเฉพาะความร่วมมือได้-ได้และค้ำประกันว่าแต่ละประเทศมีความรับผิดชอบร่วมซึ่งอาจแตกต่างกันได้ (shared but differentiated responsibilities) และการอำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายแรงงาน ในทุกระดับทักษะ รวมถึงผ่านกระบวนการจัดทำความตกลงการค้าเสรี

3.3 การรับรองทักษะและฝีมือแรงงาน (recognition of skills and qualifications)

- การประเมินทักษะและฝีมือแรงงานอาจมีความซับซ้อน แต่เป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาแรงงาน เพื่อสร้างอุปทานที่สอดคล้องกับอุปสงค์ในตลาดแรงงานระหว่างประเทศ

- GCM อาจรวบรวมแนวทางความร่วมมือ ทั้งในลักษณะทวิภาคี ในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ เกี่ยวกับการรับรองทักษะและฝีมือแรงงานในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ บันทึกความเข้าใจ (MoU) แนวปฏิบัติ (guidelines) ข้อบังคับ (codes) มาตรการทางเลือก เช่น การฝึกงานภาคบังคับ (mandatory internship/apprenticeship) ของแรงงานก่อนการจ้างงานจริง หรือก่อนการเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ และการรับรองมาตรฐานแรงงาน ซึ่งมีความสำคัญต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก

4. ผู้เข้าร่วมการหารือส่วนใหญ่เห็นว่า GCM สามารถส่งเสริมการพัฒนาหุ้นส่วน (partnerships) ระหว่างทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศ และต้องครอบคลุมทั้งสิ่งที่เป็นหลักการ (principle) และสิ่งที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ (operational)

คณะผู้แทนถาวร ณ นครเจนีวา
กระทรวงการต่างประเทศ
ตุลาคม 2560

ผลการประชุมเชิงปฏิบัติการผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน
(Global Compact on Safe, Orderly and Regular Migration – GCM)

ครั้งที่ 1/2560 วันที่ 11 ส.ค. 2560 ณ จังหวัดตาก

1. ภาพรวม กระทรวงการต่างประเทศเป็นเจ้าภาพหลักในการจัดการประชุมครั้งนี้ โดยได้รับการสนับสนุนและร่วมมือจากองค์กร International Organization on Migration (IOM) การประชุมครั้งนี้เน้นมิติการโยกย้ายถิ่นฐานที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์และการลักลอบขนคนเป็นหลัก ผู้เข้าร่วมการประชุมมาจากหลายสาขาทั้งจากภาครัฐ เอกชน วิชาการ และประชาสังคมประมาณ 50 คน ในภาพรวม ที่ประชุมเห็นสอดคล้องกันว่า GCM เป็นโอกาสที่จะพัฒนาระบบการบริหารจัดการผู้โยกย้ายถิ่นฐานของไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและเป็นประโยชน์กับทั้งชาวต่างด้าวในไทยและชาวไทยในต่างประเทศ นอกจากนี้ ผู้แทนภาคประชาสังคม (CSO) เช่น Save the Children ฯลฯ ได้กล่าวขอบคุณกระทรวงการต่างประเทศและรัฐบาลไทย ที่เปิดโอกาสให้ภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการ GCM ที่มีความสำคัญ และให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ที่ผ่านมามีความพยายามในการพัฒนาการบริหารจัดการผู้โยกย้ายถิ่นฐานมักประสบอุปสรรคในเรื่องของความต่อเนื่องเชิงนโยบาย และการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

พร้อมกันนี้ เมื่อวันที่ 29 ส.ค. 2560 IOM ได้ส่งมอบรายงานสรุปประเด็นสำคัญของการประชุมฯ ตามมุมมองของ IOM ด้วย

2. การจัดระเบียบแรงงานและการลดภาวะความเสี่ยงของเหยื่อการค้ามนุษย์ของไทย

- ที่ประชุมเห็นว่า ช่วง 3 ปีที่ผ่านมา การจัดระเบียบแรงงานและการต่อต้านการค้ามนุษย์ของไทยมีพัฒนาการเชิงบวกและเป็นรูปธรรมมากขึ้น และในหลักการสนับสนุนมาตรการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวของไทย เช่น การเพิ่มแรงงานที่ถูกต้องกฎหมาย ผ่านกลไกการลงนามบันทึกความเข้าใจ (MoU) ควบคู่ไปกับการส่งเสริมสิทธิประโยชน์แรงงานต่างด้าวในไทย อย่างไรก็ตาม กลุ่มผู้แทน CSO ประสงค์มีส่วนร่วมมากขึ้นในกระบวนการหารือและกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในแง่ของการสนับสนุนการดำเนินงานของภาครัฐ เช่น การช่วยทำความเข้าใจกับแรงงานต่างด้าวต่อนโยบายและมาตรการต่าง ๆ โดยมีการยกตัวอย่างความสับสนที่เกิดขึ้นจากการประกาศใช้ พ.ร.ก. แรงงานต่างด้าว เมื่อวันที่ 23 มิ.ย. 2560 ซึ่งส่งผลให้มีแรงงานต่างด้าวเคลื่อนย้ายถิ่นฐานจำนวนมาก เป็นต้น นอกจากนี้ ยังเสนอให้พิจารณาการขยายขอบเขตการจัดระเบียบให้รวมถึงการแจ้งการทำงานของแรงงานต่างด้าวที่มีได้เป็นลูกจ้างในลักษณะถาวรกับผู้ว่าจ้างรายใดรายหนึ่งด้วย โดยเห็นว่าการไม่เปิดให้แรงงานต่างด้าวลักษณะนี้แจ้งการทำงาน เป็นการเพิ่มความเสี่ยงต่อการถูกเอารัดเอาเปรียบและการตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์

- ที่ประชุมรับทราบความห่วงกังวลของหน่วยงานความมั่นคงต่อ unchecked cross border activities และยังคงจำเป็นต้องมีระบบ monitor การข้ามแดนที่มีประสิทธิภาพและสามารถรับมือกับการข้ามแดนตามช่องทางธรรมชาติ ตลอดจนรับทราบพัฒนาการของกองทุนเพื่อบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวของไทย ภายใต้กระทรวงแรงงาน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองและช่วยเหลือแรงงานต่างด้าวที่ถูกละเมิดสิทธิตามกฎหมาย แรงงาน อย่างไรก็ตาม ผู้แทน CSO ยังมีข้อกังวลเกี่ยวกับการเข้าถึงกองทุนฯ ของแรงงานต่างชาติ

- ผู้แทนจากกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกระทรวงแรงงาน ยืนยันว่า ทางการไทยให้ความช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว โดยเฉพาะเหยื่อการค้ามนุษย์อย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งผู้แทน CSO เห็นว่า ในกระบวนการ GCM ควรกำหนดว่า ผู้โยกย้ายถิ่นฐานทุกคน ควรได้รับการคุ้มครองจากรัฐในทุกขั้นตอนของการโยกย้ายถิ่นฐาน โดยไม่คำนึงถึงสถานะ เพื่อป้องกันการตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์และอาชญากรรมข้ามชาติรูปแบบอื่นๆ

3. การพัฒนาความร่วมมือและธรรมาภิบาลระหว่างประเทศด้านการโยกย้ายถิ่นฐานเพื่อต่อต้านการลักลอบขนคนและค้ามนุษย์

- ที่ประชุมเห็นว่า ความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการโยกย้ายถิ่นฐานเป็นเรื่องสำคัญในทุกมิติและระดับ รวมทั้งในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคแม่น้ำโขง อาเซียน ฯลฯ สำหรับประเด็นที่จะช่วยในการบริหารจัดการการโยกย้ายถิ่นฐาน รวมถึงการต่อต้านการลักลอบขนคนและค้ามนุษย์มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คือการทบทวนมาตรการการควบคุมพรมแดนและการเข้าเมือง การอำนวยความสะดวกเรื่องการส่งรายได้กลับประเทศ ความร่วมมือทวิภาคีและพหุภาคีในประเด็นแรงงาน ตลอดจนความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ เช่น ภาคเอกชน และ NGOs โดยเฉพาะในบริษัท Business and Human Rights เป็นต้น

- ผู้แทนจากสำนักงานศาลยุติธรรม และสำนักงานอัยการสูงสุดเสนอว่า ความท้าทายของการปราบปรามการค้ามนุษย์คือการยกระดับมาตรฐานการดำเนินคดีค้ามนุษย์และการขยายผลไปสู่การดำเนินคดีกับเครือข่ายค้ามนุษย์ในต่างประเทศ และเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายดังกล่าว (1) หน่วยงานภายในประเทศควรยกระดับการบังคับใช้กฎหมาย เช่น การฟอกเงิน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (2) ประสานงานอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในเชิงข้อมูล การคัดกรองเหยื่อผู้เสียหาย การสืบสวนสอบสวน รวมถึงการคุ้มครองพยาน (3) ส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานต่างประเทศ โดยเฉพาะหน่วยงานความมั่นคง / บังคับใช้กฎหมาย ซึ่งจะเอื้อต่อการขยายผลทางคดี และ (4) ควรร่วมกันพิจารณาเกณฑ์การกำหนดขอวีซ่าสำหรับคนไทย ซึ่งในปัจจุบันอาจจะล้าสมัย นอกจากนี้ ผู้แทนจากสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เสนอว่า ควรทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ เพื่อให้มีมาตรฐานที่สอดคล้องกันและป้องกันไม่ให้เกิดความลักลั่นในการบังคับใช้และการหลีกเลี่ยงการดำเนินคดี

- ที่ประชุมรับทราบมุมมองเสริมของ IOM ที่ว่า แนวทางการพัฒนาความร่วมมือด้านการโยกย้ายถิ่นฐานควรเป็นความร่วมมือที่เน้น (1) การให้ความคุ้มครองกับผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ (2) ให้ความคุ้มครองผู้ที่ตกอยู่ในสภาวะฉุกเฉิน (3) การปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายคนเข้าเมือง เพื่อให้สามารถตอบสนองสภาวะการณ์ปัจจุบัน และเพื่อต่อต้านการลักลอบขนคนและค้ามนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การ mainstream ประเด็นผลประโยชน์ของเด็กและผู้หญิงเข้าไปในการกำหนดนโยบายการโยกย้ายถิ่นฐานระดับชาติ

- ที่ประชุมรับฟังการบรรยายสรุปของผู้แทนจากกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกระทรวงแรงงาน เรื่องการส่งเสริมผลประโยชน์ของเด็กและผู้หญิง เช่น การตรวจสอบสถานประกอบการของกระทรวงแรงงาน มีการตรวจด้วยว่ามีการใช้แรงงานเด็กหรือไม่ การให้ความสำคัญกับการดูแลเด็กและสตรีที่พบว่าเป็นเหยื่อค้ามนุษย์ ซึ่งที่ประชุมเห็นว่าเป็นตัวอย่างที่ดีและควรมีการขยายผลและแนวปฏิบัติไปยังหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

- เพื่อเตรียมการสำหรับการเจรจาเพื่อจัดทำ GCM ที่ประชุมเห็นว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งที่ประชุมรับทราบและยินดีต่อแผนการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องข้ามเขตแดนระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานของกระทรวงการต่างประเทศกับ IOM เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีเวทีแสดงความคิดเห็นได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ (กองการสังคม) แสดงความเห็นในประเด็นนี้ว่า นอกจากรัฐสมาชิกจะต้องดำเนินการในลักษณะดังกล่าวแล้ว หน่วยงานต่าง ๆ ในระบบ UN ก็ควรทบทวนบทบาทและหน้าที่ในมิติต่าง ๆ ของการโยกย้ายถิ่นฐาน เพื่อส่งเสริมการบูรณาการการดำเนินงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

- ประเด็นที่ CSO อยากรู้เห็นคือเอกภาพและความต่อเนื่องเชิงนโยบายของภาครัฐ การปฏิบัติตามพันธกรณีต่างๆ อย่างเคร่งครัด การให้ความสำคัญกับการดูแลเด็กและสตรี การไม่เพิ่มความเปราะบางให้กับคนกลุ่มต่าง ๆ และการมีปฏิสัมพันธ์กับภาคประชาสังคมอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งเสนอว่า เพื่อยกระดับการดำเนินการด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ อาจพิจารณาจัดตั้งคณะทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ในระดับท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานภาครัฐและผู้แทน CSO ที่เกี่ยวข้อง โดยยึดหลักการการทำงานแบบ “bottom up work on policy and consultations” รวมถึงการบรรจุเข้าไปในหลักสูตรการเรียนการสอนในระบบการศึกษาไทยด้วย

- IOM เสริมความเห็นเห็นว่า GCM ควรเป็นเอกสารที่เน้นการให้ความคุ้มครองที่มีมาตรฐานและให้ความสำคัญกับประเด็นการเดินทางกลับโดยสมัครใจ และการกลับเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของสังคมอีกครั้ง

5. ข้อมูลเพิ่มเติมและข้อคิดเห็น

5.1 เพื่อส่งเสริมให้การประชุมครั้งต่อไปที่จังหวัดระนองประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น เมื่อวันที่ 29 ส.ค. 2560 ผู้อำนวยการและเจ้าหน้าที่กองการสังคมได้พบหารือกับเจ้าหน้าที่ IOM ซึ่งได้ข้อสรุปว่า เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายภาคประชาสังคมเกี่ยวกับกระบวนการ GCM ตลอดจนประเด็นที่จะมีการหารือในการประชุมที่จังหวัดระนอง เจ้าหน้าที่ IOM และเจ้าหน้าที่กองการสังคมจะเดินทางไปพบกับเครือข่ายสิทธิแรงงานต่างด้าว ซึ่งเครือข่ายแรงงานต่างด้าวได้ตอบรับแล้ว โดยในขั้นตอนนี้มีกำหนดพบกันในวันที่ 21 ก.ย. 2560

5.2 การมีส่วนร่วมของผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ภายในกระทรวงฯ สำหรับการประชุมครั้งต่อไปมีความสำคัญจึงเห็นควรให้มีผู้แทนไปร่วมการประชุมครั้งต่อไปด้วย นอกจากนี้ เพื่อส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างการประชุม อาจพิจารณาจัดกิจกรรมแบ่งกลุ่มตามหัวข้อย่อย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เข้าร่วมพร้อมที่จะแสดงความคิดเห็นในประเด็นมากและลึกยิ่งขึ้น

6. อื่น ๆ

6.1 กระทรวงแรงงานขอให้กระทรวงการต่างประเทศช่วยผลักดันประเด็นการปรับปรุงระบบ border pass ซึ่งต้องเจรจาเงื่อนไขกับประเทศเพื่อนบ้านที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้แรงงานต่างด้าวสามารถเดินทางเข้ามาทำงานในพื้นที่ชั้นในที่ไม่ติดกับชายแดนได้

6.2 เพื่อรับมือกับผลกระทบของการตกเป็นเหยื่อค้ามนุษย์ของคนไทยในต่างประเทศ ผู้แทนจากสำนักงานอัยการสูงสุด ได้เสนอให้พิจารณาเปิดตำแหน่งอุปทูตด้านกฎหมาย ในสถานทูตที่มีภารกิจรับมือกับประเด็นค้ามนุษย์ด้วย

กองการสังคม
กรมองค์การระหว่างประเทศ
กระทรวงการต่างประเทศ

ผลการประชุมเชิงปฏิบัติการผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน
(Global Compact on Safe, Orderly and Regular Migration – GCM)
ครั้งที่ 2/2560 วันที่ 17 ต.ค. 2560 ณ จังหวัดสมุทรสาคร

1. ภาพรวม กรมองค์การฯ เป็นเจ้าภาพหลักจัดการประชุม โดยได้รับการสนับสนุนและร่วมมือจากองค์กร IOM การประชุมครั้งนี้เน้นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและการส่งเสริมการเข้าถึงบริการสังคม เช่น บริการสาธารณสุขและการศึกษาของผู้โยกย้ายถิ่นฐาน โดยมีผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐและภาคประชาสังคมรวม 60 คน เข้าร่วม

2. พิธีเปิด นายสุภาค โปรงฤทธิ์ รองอธิบดีกรมองค์การฯ อธิบายจุดประสงค์ของการประชุมว่าเป็นเวทีรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากทุกภาคส่วนของไทย เพื่อนำไปประมวลเป็นท่าทีไทยที่มีเอกภาพสำหรับเข้าร่วมการเจรจาเพื่อจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ (Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration: GCM) ซึ่งจะเริ่มเจรจาดังแต่ต้นปี 2561 ทั้งนี้ ข้อตกลง GCM มีความสำคัญเพราะจะเป็นครั้งแรกที่ทุกประเทศทั่วโลกจะร่วมมือกันแสวงหาแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการจัดระเบียบการโยกย้ายถิ่นฐาน โดยหลักการสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายของข้อตกลงฯ คือ การเคารพและปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชน หลักมนุษยธรรม และผลประโยชน์ร่วมของทุกฝ่ายควบคู่กัน

นาง Dana Graber Ladek ผู้แทน IOM ประจำประเทศไทย ขอขอบคุณบาทนาของ กต. ในการขับเคลื่อนกระบวนการจัดทำ GCM พร้อมชื่นชมไทยว่าเป็นผู้นำและเป็นตัวอย่างที่ดีของภูมิภาคในการบริหารจัดการการโยกย้ายถิ่นฐาน รวมทั้งการดูแลคุ้มครองผู้โยกย้ายถิ่นฐานทุกกลุ่มด้วยดีเสมอมา นอกจากนี้ ยังให้คำมั่นว่า IOM จะร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินงานของไทย โดยเฉพาะกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในกระบวนการ GCM เช่น การประชุมครั้งนี้ ต่อไปด้วย

3. การกำหนดนโยบายและการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่ชัดเจน ที่ประชุมยอมรับว่า ในภาพรวมไทยมีนโยบายด้านการโยกย้ายถิ่นฐานที่ดี โดยเฉพาะด้านแรงงาน ซึ่งแรงงานไทยกับแรงงานต่างด้าวซึ่งเป็นกลุ่มผู้โยกย้ายถิ่นฐานมากที่สุดในประเทศ มีสิทธิและสามารถเข้าถึงบริการสังคมต่าง ๆ ได้เท่าเทียมกัน เช่น บริการสาธารณสุขและการศึกษา อย่างไรก็ตาม ผู้แทน CSO ยังมองเห็นช่องว่างเชิงนโยบายและการปฏิบัติของ จนท. ภาครัฐ โดยเฉพาะความคลุมเครือของการนำนโยบายที่รัฐบาลกำหนดไปปฏิบัติและมาตรฐานที่แตกต่างกันระหว่างหน่วยงาน / บุคคล ซึ่งควรพิจารณาปรับปรุง ผู้แทน สนง. อัยการสูงสุด ผู้แทน กท. ผู้แทน สตม. ผู้แทน สธ. และผู้แทน พม. แสดงความเห็นสอดคล้องกันว่า การโยกย้ายถิ่นฐานเป็นเรื่อง cross cutting ที่เกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน ดังนั้น เพื่อสร้างมาตรฐานที่สอดคล้องกันทั้งระบบ ควรมีการทบทวน กม. ระเบียบ แนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง พร้อมกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติ (SOP) ร่วมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินการด้านผู้โยกย้ายถิ่นฐานในทุกมิติมีประสิทธิภาพ บูรณาการ ตามมาตรฐาน และสอดคล้องกับผลประโยชน์ของประเทศและพันธมิตรระหว่างประเทศ รวมทั้งหลักสิทธิมนุษยชน/มนุษยธรรม

4. การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ที่ประชุมเห็นพ้องว่า ประเด็นการโยกย้ายถิ่นฐานมีหลายมิติ หน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคเอกชนจำเป็นต้องทำงานร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางที่เป็นรูปธรรมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง เช่น ความร่วมมือระหว่างกระทรวงศึกษาธิการกับองค์กรภาคประชาสังคมด้านการศึกษาสำหรับบุตรผู้โยกย้ายถิ่นฐานในบริบทต่าง ๆ หรือความร่วมมือระหว่างกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กับองค์กรภาคประชาสังคมในการให้ความช่วยเหลือผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่เป็นเหยื่อค้ามนุษย์ เป็นต้น นอกจากนี้

ที่ประชุมเห็นพ้องกันว่า ควรส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศปลายทางกับประเทศต้นทาง ซึ่งจะเอื้อต่อการโยกย้ายถิ่นฐานในรูปแบบที่ถูกกฎหมาย และการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง การสร้างความตระหนักรู้ต่อสังคมเกี่ยวกับประเด็นการโยกย้ายถิ่นฐานก็เป็นเรื่องที่สำคัญ

5. มาตรการที่เป็นรูปธรรมที่ที่ประชุมเห็นควรเร่งรัด

5.1 การมีระบบคัดกรองที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยกำหนดสิทธิ ความคุ้มครองและสวัสดิการที่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานแต่ละกลุ่มควรได้รับอย่างเหมาะสม

5.2 ฐานข้อมูลอัตลักษณ์บุคคลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งบรรจุข้อมูลต่าง ๆ เช่น การเดินทาง เข้า-ออกประเทศ ข้อมูลนายจ้าง ระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานในไทย สถานะการมีประกันสุขภาพ ฯลฯ ที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงและนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ได้

5.3 SOP ร่วมระหว่างหน่วยงาน เพื่อให้การดำเนินการที่เกี่ยวกับผู้โยกย้ายถิ่นฐานทั้งหมดมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน และสอดคล้องกับผลประโยชน์ของประเทศ พันธกรณีระหว่างประเทศ และหลักสิทธิมนุษยชน / มนุษยธรรม.

5.4 รูปแบบการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการจำเพาะของบุตรหลานผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

5.5 โครงการการประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานในภาษาที่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานเข้าใจ และการปรับทัศนคติของชาวไทยที่ต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐาน รวมถึงการบรรจุเข้าไปในหลักสูตรการเรียนการสอนในระบบการศึกษา ซึ่ง IOM เห็นว่า ควรเป็นระดับประถม

5.6 การมีกลไกระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ สำหรับการประสานงานในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับมิติต่าง ๆ ของการโยกย้ายถิ่นฐาน เช่น แรงงาน สวัสดิการสังคม ทั้งในระดับท้องถิ่นและส่วนกลาง

6. ข้อมูลเพิ่มเติมและการดำเนินการต่อไป

6.1 ในการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ ทั้ง 2 ครั้ง ที่ประชุมตระหนักว่า มีพัฒนาการเชิงบวกและความพยายามอย่างต่อเนื่องของรัฐบาลไทยในการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว แต่ก็ยังมีความเห็นด้วยว่า ยังมีช่องว่างที่สามารถพัฒนาให้ดีขึ้นได้ เช่น การเข้าถึงบริการทางสังคม โดยเฉพาะด้านสาธารณสุขและการศึกษา รวมถึงการให้การช่วยเหลือและคุ้มครองเด็ก ซึ่งเป็นบุตรของแรงงานต่างด้าว รวมถึงการยกระดับการประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ทั้งระดับส่วนกลางและท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้การบริหารจัดการการโยกย้ายถิ่นฐานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6.2 กรมองค์การฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ใช้ประโยชน์จากผลการประชุมกับภาคส่วนต่างๆ ทั้งที่ จ. ตาก (11 ส.ค. 2560) และ จ. สมุทรสาคร (17 ต.ค. 2560) ในการประชุมเตรียมการ GCM ระดับภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ที่ ESCAP ระหว่างวันที่ 6-8 พ.ย. 2560 และจะมีการจัดการประชุมเตรียมการระดับโลกเพื่อรวบรวมและประมวลข้อคิดเห็นและข้อมูลจากประเทศและภูมิภาคต่าง ๆ สำหรับการจัดทำร่าง GCM ระหว่างวันที่ 4 - 6 ธ.ค. 2560 ที่เมือง Puerto Vallarta เม็กซิโก ซึ่งหลังจากการประชุมดังกล่าว กระทรวงฯ จะร่วมมือกับ IOM จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ ครั้งที่ 3 ที่ กทม. เพื่อเผยแพร่ผลการประชุมที่เม็กซิโก พร้อมรับความคิดเห็นจากผู้แทนภาคส่วนต่าง ๆ ของไทยเพิ่มเติม เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคมในกระบวนการจัดทำ GCM ของไทยต่อไป

กองการสังคม
กรมองค์การระหว่างประเทศ
กระทรวงการต่างประเทศ

ผลการประชุมเชิงปฏิบัติการผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน
(Global Compact on Safe, Orderly and Regular Migration – GCM) ครั้งที่ 3
วันที่ 18 ม.ค. 2560 ที่กรุงเทพฯ

1. ภาพรวม กระทรวงการต่างประเทศ โดยการสนับสนุนขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐาน (International Organization on Migration – IOM) จัด การประชุมเชิงปฏิบัติการ ครั้งที่ 3 ภายใต้หัวข้อ “แนวทางการส่งเสริมการนำข้อตกลง GCM ไปปฏิบัติใช้เพื่อการเสริมสร้างการรวมตัวทางสังคมและการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมของแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานในชุมชนประเทศปลายทาง” ณ ห้องนราธิป กระทรวงการต่างประเทศ โดยมีผู้เข้าร่วมการประชุมประกอบด้วยผู้แทนจากภาครัฐ องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน และภาควิชาการ รวมทั้งผู้แทนองค์การระหว่างประเทศ รวมประมาณ 110 คน

2. พิธีเปิด นางกาญจนา ภัทรโชค อธ. กรมองค์การฯ กล่าวเปิดโดยย้่าว่า การโยกย้ายถิ่นฐานเป็นประเด็นระดับโลกและปรากฏการณ์ปัจจุบัน ซึ่งทุกภาคส่วนและทุกระดับต้องร่วมมือกันบริหารจัดการการโยกย้ายถิ่นฐานให้มีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมความมั่นคงของรัฐ รวมถึงให้การคุ้มครองผู้โยกย้ายถิ่นฐานทุกคนตามมาตรฐานสากลและพันธกรณี รพท. และขอบคุณสำหรับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากตัวแทนทุกภาคส่วนที่มาร่วมงาน ซึ่ง กต. จะประมวลขึ้นเป็นท่าทีไทยที่มีเอกภาพสำหรับรายงานรัฐบาลและนำไปใช้ในการเจรจาร่างข้อตกลง GCM อย่างเป็นทางการ ซึ่งจะเริ่มต้นในเดือน ก.พ. 2561

นอกจากนี้ นายสุภาค โปรงธุระ รอท. กรมองค์การฯ ได้รายงานผลการประชุมเตรียมการระดับโลกเพื่อรวบรวมและประมวลข้อคิดเห็นสำหรับการจัดทำข้อตกลง GCM เมื่อวันที่ 4 - 6 ธ.ค. 2560 ณ เมืองเปอร์โตวัลลาร์ เม็กซิโก โดยแจ้งว่า ท่าทีของไทยได้ถูกประมวลขึ้นจากการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ ที่จัดในไทยทั้ง 2 ครั้ง และประเด็นที่ไทยให้ความสำคัญ อาทิ การส่งเสริมการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัยและถูกกฎหมาย การสนับสนุนให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานเข้าถึงบริการพื้นฐาน เช่น สาธารณสุขและการศึกษา การคุ้มครองผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่เป็นเด็ก โดยเฉพาะการไม่กักเด็กในกระบวนการตรวจคนเข้าเมือง และการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ได้รับการบรรจุในเอกสารสรุปผลการประชุมดังกล่าวและน่าจะถูกนำไปบรรจุในร่างข้อตกลง GCM ต่อไป

3. **สาระสำคัญของการประชุม มีดังนี้**

3.1. หัวข้อย่อยที่ 1 – **การส่งเสริมการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมในชุมชนประเทศปลายทาง** ทพข. เห็นพ้องว่ามีความจำเป็นในการให้คำนิยาม “ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน” ที่ทุกฝ่ายยอมรับได้ ซึ่งจะระบุสิทธิที่ควรได้รับ รวมถึงความหมายของ “การเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม” ที่แต่ละภาคส่วนอาจมีข้อคิดเห็นที่ต่างกัน โดยผู้เข้าร่วมการประชุมส่วนใหญ่เห็นว่า สิทธิในการรับบริการทางสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นสิทธิที่ทุกคนพึงได้รับโดยไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงสถานะของบุคคล นอกจากนี้ “รัฐ” ในฐานะผู้ให้บริการแก่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานเป็นตัวแสดงหลักที่จะกำหนดและให้บริการที่เกี่ยวข้อง โดยควรดำเนินการควบคู่ไปกับการสนับสนุนจากภาคประชาสังคมเพื่อกำหนดรูปแบบการดำเนินการให้เหมาะสมกับเงื่อนไขของแต่ละกลุ่มผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

พร้อมกันนี้ ที่ประชุมหารือว่า ปัจจุบันไทยมีนโยบายที่ดีและเป็นคุณต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐาน แต่ยังมีช่องว่างเรื่องการนำนโยบายเหล่านั้นมาปฏิบัติ เช่น เจ้าหน้าที่รัฐไม่ทราบหรือไม่มีศักยภาพที่จะปฏิบัติตามนโยบาย การขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐ รวมถึงการเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องของ ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน เพราะไม่มีทักษะทางภาษาที่เพียงพอ นอกจากนี้ อีกมิติที่ควรได้รับความสำคัญคือการส่งเสริมความเข้าใจ/การปรับทัศนคติของสังคมไทยที่มีต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐาน โดยผ่านระบบการศึกษา ซึ่งจะเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับสังคมในระยะยาว ทั้งนี้ ที่ประชุมเน้นว่าอุปสรรคทั้งหมดเป็นสิ่งที่ร่วมกันแก้ไขได้

3.2. หัวข้อย่อยที่ 2 - การพัฒนาแนวทางสำหรับการนำ GCM มาปฏิบัติใช้ในประเทศไทย ที่ประชุมเห็นพ้องว่าเพื่อให้มีความชัดเจนเชิงนโยบาย ควรกำหนดให้การบริหารจัดการการโยกย้ายถิ่นฐานเป็นวาระแห่งชาติ และเห็นว่า อาจใช้ GCM เป็นพื้นฐานสำหรับการหารือในประเด็นนี้ นอกจากนี้ ที่ประชุมเห็นว่า ทุกภาคส่วนของไทยควรร่วมกันหารือและร่วมกันพัฒนากฎหมายและกลไกต่าง ๆ ให้เพียงพอแก่การรองรับพันธกรณี ที่อาจเกิดขึ้นจาก GCM โดยเฉพาะการทบทวนกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างบูรณาการ รวมถึงช่วยกำหนดเป้าหมาย แผนปฏิบัติการ รวมถึงแนวทางการปฏิบัติระหว่างหน่วยงาน/หุ้นส่วนที่เกี่ยวข้อง

3.3. อนึ่ง การหารือภายใต้หัวข้อย่อยทั้ง 2 ได้เสนอแนวคิดเพื่อขับเคลื่อนนโยบายการโยกย้ายถิ่นฐานของไทยที่สอดคล้องกัน คือ (1) ควรพิจารณาจัดตั้งคณะทำงานระดับชาติเพื่อหารือเรื่องการจัดทำ GCM ประกอบด้วยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่าง ๆ ได้แก่ ภาครัฐ ภาคประชาสังคม ภาควิชาการ และภาคธุรกิจ นอกเหนือหรือเพิ่มเติมจากคณะทำงานหน่วยงานภาครัฐ ที่กระทรวงการต่างประเทศเป็นประธาน (2) การจัดทำฐานข้อมูลผู้โยกย้ายถิ่นฐานในประเทศไทย ซึ่งควรครอบคลุมทุกกลุ่ม (มีนายจ้างหรือ self-employed) (3) การบรรจุเรื่องผู้โยกย้ายถิ่นฐานต่างด้าวในระบบการศึกษาไทยเพื่อเสริมสร้างความตระหนักรู้ และ (4) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการผู้โยกย้ายถิ่นฐานอาจพิจารณาจัดทำข้อมูลประชาสัมพันธ์ในภาษาต่างประเทศด้วย

3.4. นาง Dana Graber Ladek ผู้แทน IOM ประจำประเทศไทย ได้กล่าวปิดการประชุมโดยขอบคุณบทบาทนำของกระทรวงการต่างประเทศในการขับเคลื่อนกระบวนการจัดทำ GCM ซึ่งในอาเซียนมีเพียงแค่ไทยและฟิลิปปินส์ที่ได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ ในประเทศถึง 3 ครั้ง พร้อมชื่นชมประเทศไทยว่าเป็นผู้นำและเป็นตัวอย่างที่ดีของภูมิภาคในการบริหารจัดการการโยกย้ายถิ่นฐาน ซึ่ง IOM พร้อมร่วมมือกับรัฐบาลไทยอย่างใกล้ชิด และสนับสนุนการทำงานในประเด็นการโยกย้ายถิ่นฐานอย่างใกล้ชิดเพื่อประโยชน์ของทุกฝ่ายต่อไป

4. ข้อมูลเพิ่มเติม

4.1. การประชุมครั้งนี้เป็นการประชุมครั้งสุดท้ายก่อนการเจรจา GCM อย่างเป็นทางการครั้งแรก ซึ่งกำหนดจัดขึ้นระหว่างวันที่ 20 - 23 ก.พ. 2561 ณ นครนิวยอร์ก และจากจำนวนผู้ที่มาร่วมการประชุมครั้งนี้ที่มีมากกว่า 110 คน ย่อมสะท้อนถึงความตื่นตัวของทุกภาคส่วนเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำ GCM นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมการหารือเห็นพ้องกันว่า ควรจัดการประชุมในลักษณะนี้อย่างต่อเนื่องและขอให้กระทรวงการต่างประเทศคงบทบาทนำในกระบวนการดังกล่าวต่อไปด้วย

4.2. อนึ่ง กระทรวงการต่างประเทศจะจัดการประชุมคณะทำงานขับเคลื่อนการดำเนินการตามคำมั่นของไทยในการประชุมสุดยอดระดับผู้นำด้านผู้ลี้ภัยของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา และการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยผู้ลี้ภัยและการโยกย้ายถิ่นฐาน ครั้งที่ 1/2561 ในวันที่ 9 ก.พ. 2561 ซึ่งจะนำผลของการประชุม ครั้งนี้แจ้ง คณะทำงานฯ ประกอบการกำหนดทำที่ไทยในการเจรจา GCM ต่อไป

กองการสังคม
กรมองค์การระหว่างประเทศ
กระทรวงการต่างประเทศ

สรุปผลการประชุม

การประชุมคณะทำงานขับเคลื่อนการดำเนินการตามคำมั่นของไทยในการประชุมสุดยอดระดับผู้นำด้านผู้ลี้ภัยของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา และการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยผู้ลี้ภัยและการโยกย้ายถิ่นฐาน ครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๐.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๓ กระทรวงการต่างประเทศ ถนนศรีอยุธยา

เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ กระทรวงการต่างประเทศได้จัดการประชุมคณะทำงานขับเคลื่อนการดำเนินการตามคำมั่นของไทยในการประชุมสุดยอดระดับผู้นำด้านผู้ลี้ภัยของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นผลจากการประชุมสุดยอดผู้นำด้านผู้ลี้ภัยของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา (๒๐ กันยายน ๒๕๕๙ ที่นายกรัฐมนตรีเข้าร่วม) และการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยผู้ลี้ภัยและการโยกย้ายถิ่นฐาน ซึ่งเป็นผลจากการประชุมสุดยอดสหประชาชาติสำหรับผู้ลี้ภัยและการโยกย้ายถิ่นฐาน (๑๙ กันยายน ๒๕๕๙) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ โดยมีอธิบดีกรมองค์การระหว่างประเทศเป็นประธาน และมีผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วม สรุปพัฒนาการการดำเนินการตามคำมั่นของนายกรัฐมนตรีที่สำคัญได้ ดังนี้ (ทั้งนี้ ตารางสรุปสถานะความคืบหน้าการดำเนินการตามคำมั่นของไทยในแต่ละคำมั่นฯ ปรากฏดังแนบ)

๑. การจัดทำระบบคัดกรองผู้ลี้ภัยก่อนเข้าเมืองผิดกฎหมายและผู้ลี้ภัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โดยสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้จัดตั้งคณะทำงานพิจารณาออกระเบียบว่าด้วยการคัดกรองคนเข้าเมืองผิดกฎหมาย โดยมีรองผู้บัญชาการฝ่ายกฎหมาย สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เป็นหัวหน้าคณะทำงาน เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารคนเข้าเมืองผิดกฎหมายและผู้ลี้ภัยเพื่อพิจารณาระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการคัดกรองสถานะผู้ลี้ภัยตามร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารจัดการคนเข้าเมืองผิดกฎหมายและผู้ลี้ภัย พ.ศ. ... และคณะทำงานฯ ได้เยี่ยมชมและสังเกตการณ์การทำงานเกี่ยวกับการพิจารณารับรองสถานะผู้ลี้ภัยของสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (United Nations High Commissioner for Refugees – UNHCR) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องของ UNHCR ตลอดจนได้ใช้โอกาสเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติจัดประชุมพิจารณาความเหมาะสมของการเข้าเป็นภาคีสัญญาว่าด้วยสถานะภาพผู้ลี้ภัย ค.ศ.๑๙๕๑ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งกลไกระบบคัดกรองของไทย ซึ่งในขั้นต่อไป สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติจะพิจารณาร่วมกันในภาพรวม และจัดการประชุมคณะทำงานในโอกาสแรก

อนึ่ง ที่ประชุมฯ ได้แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับทางเลือกที่อาจพิจารณาใช้ประโยชน์ เช่น การตรวจลงตราทางมนุษยธรรม เพื่ออนุญาตให้พำนักในประเทศไทยเป็นการชั่วคราว หรือการออกระเบียบเพื่อรองรับมาตรา ๑๗ พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้สถานะทางกฎหมายแก่คนเหล่านี้ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาการจับกุมเข้าห้องกักและความแออัดของห้องกักในระยะยาวต่อไป ในกรณีนี้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ รับที่จะนำทางเลือกดังกล่าวไปพิจารณาในรายละเอียดต่อไป

๒. การปรับปรุงและขยายห้องกักตรวจคนเข้าเมืองและศูนย์พักพิงในปัจจุบันและการสร้างแห่งใหม่ สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้เริ่มกระบวนการก่อสร้างห้องกักแห่งใหม่ที่คลอง ๕ จังหวัดปทุมธานี โดยคาดว่าจะใช้การได้ภายใน ๒ – ๓ ปี โดยปัจจุบันอยู่ระหว่างการปรับแบบก่อสร้างให้เข้ากับสภาพพื้นที่ พร้อมกับของบประมาณเพิ่มเติมสำหรับการก่อสร้างอาคารที่พักของเจ้าหน้าที่ประจำห้องกัก นอกจากนี้ ยังมีศูนย์ฟื้นฟูและบำบัดเพื่อมนุษยธรรมสำหรับกลุ่มชาวโรฮิงญาและกลุ่มชาติอื่น ๆ (Humanitarian Rehabilitation Centre for Rohingya and Other Nationalities) ที่อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา ซึ่งได้รับการสนับสนุนจาก UNHCR ในการก่อสร้าง โดยอาศัยเงินทุนของกองทุนเพื่อการพัฒนาแห่งชาติอู่อาระเบีย (Saudi Fund for Development – SFD) อย่างไรก็ดี ปัจจุบันกำลังแก้ไขจุดบกพร่องของการก่อสร้าง ก่อนที่จะทำการรับมอบจาก UNHCR ต่อไป

๓. การไม่กักตัวเด็กในห้องกักตรวจคนเข้าเมือง ปัจจุบันมีเด็กในห้องกักรวมทั้งสิ้น ๔๒ คน (สถิติ ณ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐) และมีแนวโน้มอาจจะเพิ่มขึ้นจากการจับกุมผู้พำนักอยู่ในราชอาณาจักรไทยเกินกำหนดระยะเวลาอนุญาต (overstay) ทั้งนี้ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติได้จัดประชุมส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อหามาตรการที่เหมาะสม สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศและกฎหมายภายในของไทย กรณี

ผู้ลี้ภัยเข้าเมืองผิดกฎหมายที่เป็นเด็ก และมีข้อสรุปให้จัดทำบันทึกข้อตกลงระหว่างสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรพัฒนาเอกชนนอกรัฐบาล (NGOs) เกี่ยวกับการนำเด็กเล็กพร้อมมารดาออกจากห้องกักและให้อยู่ในความดูแลของ NGOs โดยให้ UNHCR และองค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (International Organization for Migration – IOM) เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อเร่งรัดให้ส่งเด็กและมารดาที่ได้รับอนุญาตให้ออกจากห้องกักไปตั้งถิ่นฐานใหม่ในประเทศ ที่สามกรณีเป็นผู้ลี้ภัยจริง หรือส่งกลับประเทศต้นทางหากพิสูจน์ทราบแล้วว่ามิได้เป็นผู้ลี้ภัย ซึ่งเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๐ พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ได้รับทราบและเห็นชอบกับแนวทางดังกล่าวด้วยแล้ว ส่วนขั้นตอนต่อไปนั้น สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจะตั้งคณะทำงานร่วมกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือถึงขั้นตอนรายละเอียดต่างๆ ในการดำเนินงานตลอดจนจัดทำบัญชีรายชื่อ NGOs ที่มีศักยภาพ โดยให้กระทรวงการต่างประเทศประสานงานกับ UNHCR IOM และ NGOs ทั้งนี้ ที่ประชุมฯ รับทราบว่าที่ผ่านมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้แสวงหาความร่วมมือกับ NGOs ภายใต้แผนปฏิบัติการต่อต้านการค้ามนุษย์ และได้ร่วมกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เริ่มสำรวจรายชื่อ NGOs ที่มีศักยภาพในจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของห้องกักไปบ้างแล้ว

กองการสังคม กรมองค์การระหว่างประเทศ
กระทรวงการต่างประเทศ
๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

ความคืบหน้าการดำเนินการตามคำมั่นของไทยในการประชุมสุดยอดระดับผู้นำด้านผู้ลี้ภัยของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา

คำมั่นของไทย	หน่วยงานหลัก/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ความคืบหน้าสำคัญ
<p>๑. การออกพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหาย เพื่อเสริมสร้างการปฏิบัติตามหลักการไม่ส่งบุคคลกลับไปสู่อันตราย (Non-refoulement) มาบังคับใช้</p>	<p>ยธ. / อส. / สมช. / สดช. / สดม. / สนง. ศาลยุติธรรม / มท. / กต.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - อยู่ระหว่างการพิจารณา ร่าง พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ... ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบจาก ครม. ในหลักการแล้ว แต่ สนช. ได้ส่งคืนให้ ยธ. พิจารณาทบทวน ร่าง พ.ร.บ. ควบคู่กับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่กำหนดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและการจัดทำการประเมินผลกระทบของกฎหมาย - นรม. มีคำสั่งแต่งตั้ง กกก. จัดการเรื่องราวร้องทุกข์กรณีถูกระทำทรมานและถูกบังคับให้หายสาบสูญ รวม.ยธ.เป็นประธาน ซึ่ง ยธ. ได้จัด กปช. ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๖ มิ.ย. ๒๕๖๐ โดยที่ประชุมฯ ได้ร่วมกำหนด TOR ของ กกก. ที่จัดตั้งขึ้นตามข้อสั่งการของ นรม. โดยมีหน้าที่รับเรื่องร้องทุกข์ ตรวจสอบพิจารณาข้อเท็จจริง ติดตามผล และให้การช่วยเหลือเยียวยาและคุ้มครองสิทธิให้กับ ปชช.ในกรณีถูกระทำทรมานและถูกบังคับให้หายสาบสูญ ซึ่งการดำเนินการ จะได้รับการสนับสนุนจากคณะอนุกรรมการอีก ๓ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการติดตามและตรวจสอบ (๒) คณะอนุกรรมการเยียวยา และ (๓) คณะอนุกรรมการป้องกันและให้ความรู้ ตลอดจนเพิ่มช่องทางการยื่นเรื่องร้องทุกข์ของประชาชนที่ครอบคลุมหน่วยงานรัฐ (ยธ. สดช. ศูนย์ดำรงธรรมทั่วประเทศ) และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ - เมื่อวันที่ ๑ พ.ย. ๒๕๖๐ ยธ. ได้จัดประชุมเพื่อปรับปรุงแก้ไขร่าง พ.ร.บ.ฯ ซึ่งได้มีการปรับแก้ด้วยคำเพิ่มเติม และจะจัดทำเป็นร่างฉบับสุดท้าย ก่อนนำไปหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป
<p>๒. การจัดทำระบบคัดกรองที่มีประสิทธิภาพเพื่อคัดแยกผู้ที่หนีภัยจากประเทศต้นทางจากผู้แสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจ</p>	<p>สดช. / สดม. / สมช. / สดก. / อส. / สชช. / ยธ. / กต. / รง. / มท. / พม.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เมื่อวันที่ ๑๐ ม.ค. ๒๕๖๐ ครม.มีมติเห็นชอบในหลักการให้มีระบบคัดกรองผู้ลี้ภัยเข้าเมืองผิดกฎหมายและผู้ลี้ภัย และมอบให้ สดช. เป็นหน่วยงานหลักในการนำเอาร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารจัดการคนเข้าเมืองผิดกฎหมายและผู้ลี้ภัย พ.ศ. ไปพิจารณาร่วมกับ กต. มท. รง. สมช. อส. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้วส่งให้ สนง.กกก.กฤษฎีกาตรวจพิจารณาก่อนเสนอ ครม. ต่อไป - ในการประชุมคณะทำงานเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินการตามคำมั่นของไทยในการประชุมสุดยอดระดับผู้นำด้านผู้ลี้ภัยของ ปธน.สหรัฐฯ และการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยผู้ลี้ภัยและการโยกย้ายถิ่นฐาน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๑ มิ.ย. ๒๕๖๐ และการประชุมเพื่อพิจารณาความเหมาะสมของการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสถานภาพผู้ลี้ภัย ค.ศ.๑๙๕๑ เมื่อวันที่ ๑๒ ก.ค. ๒๕๖๐ ผู้แทน สดช. แสสะ สดม. ได้แสดงความกังวลเกี่ยวกับการจัดทำระบบคัดกรองฯ เนื่องจากจะเป็นการบ่งชี้ถึงจุดให้ผู้ที่ไม่พึงประสงค์ รวมถึงผู้ที่อาจเกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายเดินทางมาไทย ซึ่งในทั้งสองโอกาส ผู้แทน กต. ชี้แจงว่า การที่ไทยไม่มีระบบคัดกรองฯ ทำให้ไม่ทราบว่า ปัจจุบันมีใครบ้างที่หลบซ่อนอยู่ในไทย ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าว เป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงของไทยเช่นกัน นอกจากนี้ ระบบคัดกรองฯ ที่มีประสิทธิภาพ สามารถคัดกรองคนที่ควรได้รับการช่วยเหลือที่แท้จริง

คำมั่นของไทย	หน่วยงานหลัก/ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ความคืบหน้าสำคัญ
		<p>และส่งบุคคลที่มีโชผู้ที่ควรได้รับการคุ้มครองออกนอกประเทศได้อย่างรวดเร็ว น่าจะเป็นมาตรการที่ช่วยยับยั้งมิให้ผู้ที่ไม่ต้องแสวงหาที่พักพิงเดินทางมาไทยด้วย อนึ่ง สดช. ในฐานะผู้ที่ ครม. มอบหมายให้พิจารณาเรื่องการจัดหาระบบคัดกรองฯ ของไทย อาจต้องพิจารณาว่าไทยสามารถสร้างระบบคัดกรองฯ ได้ด้วยเงื่อนไขในปัจจุบันหรือไม่ หรืออาจพิจารณาความเป็นไปได้ของการอนุญาตให้ UNHCR ดำเนินการคัดกรองฯ ต่อไป โดยเพิ่มบทบาทให้หน่วยงานไทยสามารถมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ใครควรได้รับสถานะผู้ลี้ภัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สดช. และ สตม. ได้พิจารณาร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ และได้จัดตั้งคณะทำงานพิจารณาออกระเบียบว่าด้วยการคัดกรองคนเข้าเมือง ผิดกฎหมาย โดยมีรอง ผบ.ฝ่ายกฎหมาย สตม. เป็นหัวหน้าคณะทำงานที่ผ่านมาคณะทำงานได้เยี่ยมชมและสังเกตการณ์การทำงานเกี่ยวกับการพิจารณารับรองสถานะผู้ลี้ภัยของ UNHCR ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องของ UNHCR และหารือเรื่องนี้กับข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยฯ ในโอกาสเยือนไทย เมื่อเดือน ก.ค. ๒๕๖๐ - สมช. จัดการประชุมพิจารณาความเหมาะสมของการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสถานภาพผู้ลี้ภัย ค.ศ.๑๙๕๑ เมื่อวันที่ ๑๒ ก.ค. ๒๕๖๐ เพื่อกำหนดนโยบายหลักของไทยในเรื่องผู้ลี้ภัย - สดช. และ สมช. จะพิจารณาร่วมกันในภาพรวม และกำหนดวันประชุมคณะทำงานที่เกี่ยวข้องในอนาคตต่อไป
<p>๓. การปรับปรุงและขยายห้องกักตรวจคนเข้าเมืองและศูนย์พักพิงในปัจจุบันและสร้างแห่งใหม่ เพื่อปรับปรุงสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของผู้โยกย้ายถิ่นฐานในระหว่างรอการไปตั้งถิ่นฐานใหม่ในประเทศที่สาม</p>	<p>สตม. / สดช. / สมช. / ยธ. / พม. / กต.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สตม. อยู่ระหว่างปรับปรุงห้องกักที่ ด.วิภาวดี และอยู่ระหว่างการก่อสร้างห้องกักที่คลอง ๕ จ.ปทุมธานี (พื้นที่ ๕๐ ไร่) ซึ่งได้รับอนุมัติงบประมาณก่อสร้าง ๔๘๘ ล้านบาท ปัจจุบันอยู่ระหว่างการปรับแบบก่อสร้างให้เข้ากับพื้นที่ โดยคาดว่าจะเริ่มใช้การได้ภายใน ๒ – ๓ ปี - สตม. ได้อนุมัติให้ UNHCR ดำเนินการก่อสร้างศูนย์ฟื้นฟูและบำบัดเพื่อมนุษยธรรมสำหรับกลุ่มชาวโรฮิงจาและกลุ่มชาติอื่น ๆ (Humanitarian Rehabilitation Centre for Rohingya and other nationalities) ที่ อ.สะเดา จ.สงขลา โดยใช้เงินทุนของกองทุนเพื่อการพัฒนาแห่งซาอุดีอาระเบีย (Saudi Fund for Development – SFD) ซึ่งการก่อสร้างแล้วเสร็จเมื่อเดือน ม.ค. ๒๕๖๐ ปัจจุบันอยู่ระหว่างระหว่างการตรวจสอบทางเทคนิคและแก้ไขจุดบกพร่อง ก่อนที่จะทำการรับมอบจาก UNHCR ต่อไป
<p>๔. การไม่กักตัวเด็กในห้องพักตรวจคนเข้าเมือง โดยคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก</p>	<p>สตม. / สดช. / สมช. / พม. / ยธ. / กต.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ปัจจุบันมีเด็กในห้องพักทั้งสิ้น ๔๒ คน และมีแนวโน้มอาจเพิ่มขึ้นจากการจับกุมผู้พำนักอยู่ในราชอาณาจักรไทยเกินกำหนดระยะเวลาอนุญาต (overstay) - ตามหลักปฏิบัติของไทย จะไม่มีการกักตัวเด็กในห้องพัก ยกเว้นกรณีที่ยึดตามารดาประสงค์ให้บุตรอยู่กับตนในห้องพัก โดยจะให้อยู่ภายใต้การดูแลของบ้านพัก พม. หรืออนุญาตให้ NGOs รับไปดูแลนอกห้องพัก ตามที่บิดามารดาของเด็กยินยอม สำหรับเด็กที่อยู่กับบิดามารดาในห้องกักตรวจคนเข้าเมืองกรุงเทพฯ (สวนพลู) ระหว่าง ๙.๐๐ – ๑๕.๐๐ น. ทุกวัน เด็กจะอยู่ในสถานรับเลี้ยงเด็ก (daycare) ซึ่งดำเนินการโดย IOM โดยมีเจ้าหน้าที่ IOM ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงดูแล สอนหนังสือ และจัดกิจกรรมสันทนาการต่าง ๆ สำหรับนอกห้วงเวลานั้น เด็กจึงจะกลับไปอยู่ในห้องพักกับบิดามารดา

คำมั่นของไทย	หน่วยงานหลัก/ หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	ความคืบหน้าสำคัญ
		<ul style="list-style-type: none"> - เมื่อ ๑๘ ส.ค. ๒๕๖๐ รองเลขาธิการ สมช. ได้เป็นประธานการประชุมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กต. มท. สดช. สดม. พม. สธ. เกี่ยวกับการหาทางออกประเด็นการกักขังเด็กในหอนกัก ซึ่งได้ข้อสรุปว่า (๑) ควรพิจารณาจัดทำรายชื่อ NGOs ที่ UNHCR และองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ รับรองว่าไว้ใจได้ มีชื่อเสียงดี มีความมั่นคงทางฐานะ และมีศักยภาพในการดูแลเด็ก (๒) พิจารณาจัดทำ MoU ความร่วมมือระหว่าง NGOs เหล่านี้ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องและองค์การระหว่างประเทศ เช่น UNHCR เพื่อให้หน่วยงานไทยอนุญาตให้ NGOs ที่อยู่รายชื่อตามบัญชี (๑) สามารถรับเด็กหรือเด็กและมารดาออกไปอยู่ภายนอกภายใต้ความรับผิดชอบของ NGOs นั้น ๆ ได้ โดยให้ สดม. หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดเงื่อนไข เช่น แม่และเด็กต้องเดินทางมารายงานตัวกับเจ้าหน้าที่เป็นประจำ หรือให้ไปอยู่ในการดูแลของ พม. (๓) สำหรับกรณีเด็กที่ได้รับอนุญาตให้ออกมาอาศัยนอกหอนกักภายใต้การดูแลของ พม. และ NGOs ให้มีการประสานกับ UNHCR ในการเร่งรัดการส่งตัวไปตั้งถิ่นฐานในประเทศที่สามสำหรับคนกลุ่มนี้ และ IOM กรณีส่งตัวกลับประเทศต้นทาง ซึ่งจะเป็นการลดภาระและแรงกดดันให้กับหน่วยปฏิบัติของไทยด้วย ทั้งนี้ เมื่อวันที่ ๒๓ ก.ย. ๒๕๖๐ รอง นรม./รมว.กท. ได้ให้ความเห็นชอบต่อมาตรการและแนวทางการดำเนินการข้างต้นแล้ว - สดม. จะตั้งคณะทำงานร่วมกับ พม. จัดทำบัญชีรายชื่อ NGOs ที่มีศักยภาพ โดย กต. ประสานงานกับ UNHCR, IOM และ NGOs และที่ผ่านมา สดช.ได้แสวงหาความร่วมมือกับ NGOs ภายใต้แผนปฏิบัติการต่อต้านการค้ามนุษย์ และเริ่มสำรวจรายชื่อ NGOs ที่มีศักยภาพในจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของหอนกักแล้ว
<p>๕. การให้ความคุ้มครอง ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม บริการขั้นพื้นฐาน ซึ่งรวมถึงการศึกษาและบริการด้านสาธารณสุข แก่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ โดยให้สอดคล้องกับกฎหมายและกฎระเบียบภายในประเทศ</p>	<p>สมช. / สธ. / ศธ. / พม. / ยธ. / มท./ สดม./ กต.</p>	<p>ด้านการศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มชาติพันธุ์ สามารถเข้าถึงระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทย - กลุ่มผู้หนีภัยการสู้รบจากเมียนมาในพื้นที่พักพิงชั่วคราวฯ ศึกษาที่ รร. ภายในพื้นที่พักพิงชั่วคราวฯ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากองค์กรภายนอกภาครัฐภายใต้กำกับของกระทรวงมหาดไทย คณะกรรมการพื้นที่พักพิงชั่วคราวฯ และ Karenni Education Department (KnED) - กลุ่มผู้โยกย้ายถิ่นฐาน เช่น แรงงานต่างด้าว ปัจจุบันบุตรของผู้โยกย้ายถิ่นฐานในไทยมีประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ คน โดย ๑๐๐,๐๐๐ คนเข้าเรียนในสถาบันการศึกษาของรัฐบาล ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ คน เข้ารับการศึกษาของ กศน. ที่เหลือซึ่งเป็นส่วนใหญ่ศึกษาตามศูนย์การเรียนพื้นฐานของเอกชน ปัญหาของสถาบันการศึกษาของรัฐบาลในการรับเด็กผู้โยกย้ายถิ่นฐานเข้าเรียน ได้แก่ ทัศนคติของสถานศึกษา การรับรองวุฒิการศึกษา และความไม่แน่นอนในอนาคตของครอบครัว
<p>๖. การส่งเสริมให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับการจัดให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติและผู้ติดตามสามารถเข้าถึงบริการด้านสาธารณสุข และร่วมกันจัดการกับความท้าทายด้านสาธารณสุขตลอดทั้งวงจรการโยกย้ายถิ่นฐาน</p>	<p>สมช. / มท. / สธ. / กต.</p>	<p>ด้านสาธารณสุข</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มแรงงานต่างด้าว ๓ สัญชาติ สามารถซื้อประกันสุขภาพแรงงานต่างด้าวได้ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องการตรวจสุขภาพและประกันสุขภาพแรงงานต่างด้าว ลงวันที่ ๒๖ มิ.ย. ๒๕๕๗ และ ๒๗ มิ.ย. ๒๕๕๗ - กลุ่มผู้หนีภัยการสู้รบจากเมียนมาในพื้นที่พักพิงชั่วคราวฯ ได้รับการรักษาพยาบาลขั้นพื้นฐานภายในพื้นที่พักพิงชั่วคราวฯ และในกรณีเจ็บป่วยร้ายแรงจะส่งตัวไปยังโรงพยาบาลของรัฐ และรับการรักษาโดย NGOs เป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

คำมั่นของไทย	หน่วยงานหลัก/ หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	ความคืบหน้าสำคัญ
		<ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มบุคคลในความห่วงใย (Persons of Concerns) ของ UNHCR สธ. ได้ให้การดูแลตามหลักมนุษยธรรมขั้นพื้นฐาน เช่น การเข้าถึง บริการสุขภาพภายในท้องถิ่น การนำส่งโรงพยาบาลในกรณีเจ็บป่วย ร้ายแรง การช่วยชีวิตกรณีฉุกเฉิน การดูแลกลุ่มโรค HIV การดูแลสุขภาพ กลุ่มเด็กและสตรี เป็นต้น
<p>๗. การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายและเงินทดแทนแก่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติทุกกลุ่มที่ได้รับผลกระทบในคดีอาญา โดยไม่เลือกปฏิบัติ</p>	<p>ยธ. / สมช. / มท. / สตม. / กต.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ไทยให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายและเงินเยียวยาแก่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติที่ได้รับการผ่อนผัน เช่น ผู้ที่เป็นเหยื่อค้ำมนุษย์ซึ่งเดินทางไปตามหลักเกณฑ์ในการเยียวยาผู้เสียหายจากกระบวนการค้ำมนุษย์ของ พม.
<p>๘. การให้การศึกษแก่เด็กผู้หนีภัยการสู้รบจากเมียนมา (ผกร.) ทุกคนในพื้นที่พักพิงชั่วคราวฯ และร่วมมือกับรัฐบาลเมียนมาในการรับรองวุฒิการศึกษาของเด็กเหล่านั้นเพื่อให้สามารถศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้เมื่อเดินทางกลับเมียนมาแล้ว</p>	<p>มท. / สมช. / สธ. / กต.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ปัจจุบัน มีนักเรียนที่เป็น ผกร. ศึกษาอยู่ในพื้นที่พักพิงชั่วคราวฯ ในระดับเด็กเล็ก-ก่อนวัยเรียน/ม.ต้น-ม.ปลาย/การศึกษานอกโรงเรียน ประมาณ ๕๒,๕๐๐ คน แบ่งเป็น จ.ตาก ๒๑,๐๐๐ คน จ.แม่ฮ่องสอน ๑๗,๐๐๐ คน จ.กาญจนบุรี ๑,๘๐๐ คน และ จ.ราชบุรี ๒,๗๐๐ คน ซึ่งนักเรียนทุกคนจะได้รับประกาศนียบัตรเมื่อจบการศึกษา - สำนักงาน กศน. เคยส่งครูสอนภาษาไทยไปพื้นที่ที่พักพิงชั่วคราว โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก UNHCR แต่ได้ยุติไป และเปลี่ยนเป็นการฝึกอบรมทักษะอาชีพ โดยมีสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) เข้าไปดูแลแทน - ประเด็นการรับรองวุฒิการศึกษาจะเป็นประเด็นที่คณะทำงานร่วม ไทย-เมียนมา เพื่อเตรียมการส่งกลับผู้หนีภัยฯ จะหารือกัน ในขั้นนี้ สองฝ่ายกำลังหาเวลาที่จะสะดวกเพื่อจัดการประชุม
<p>๙. การจัดการฝึกอบรมด้านทักษะอาชีพแก่ ผกร. รวมทั้งเปิดโอกาสให้ ผกร. สามารถหารายได้ในระหว่างที่อยู่ในพื้นที่พักพิงฯ เพื่อส่งเสริมให้ ผกร. สามารถใช้ชีวิตอย่างยั่งยืนได้เมื่อเดินทางกลับเมียนมา</p>	<p>มท. / กต. / สมช. / สธ.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดการฝึกอบรมด้านทักษะอาชีพแก่ ผกร. โดยองค์กรนอกภาครัฐ ภายใต้กำกับของกระทรวงมหาดไทย - ปัจจุบัน มีผู้เข้ารับการอบรม ประมาณ ๑๔,๐๐๐ คน ในสาขาต่าง ๆ ได้แก่ การตัดเย็บเสื้อผ้า ทอผ้า เกษตรกรรม เสริมความงาม และช่างเทคนิค (เครื่องยนต์ขนาดเล็กและคอมพิวเตอร์) การฝึกอบรมได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และวิทยาลัยในวัง โดยผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมจะได้รับใบรับรองด้วย
<p>๑๐. การออกสูติบัตรรับรองการเกิดแก่เด็ก ผกร. ทุกคนในพื้นที่พักพิงชั่วคราวฯ ตามแนวชายแดนไทย-เมียนมา เพื่อขจัดปัญหาบุคคลไร้รัฐในพื้นที่พักพิงฯ ให้เหลือศูนย์</p>	<p>มท. / สมช. / สธ. / กต.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - มท.ได้เริ่มดำเนินการรับแจ้งเกิดและออกเอกสารสูติบัตรแก่เด็กผู้หนีภัยฯ ทุกคนที่เกิดในพื้นที่พักพิงชั่วคราวฯ ตั้งแต่วันที่ ๕ เม.ย. ๒๕๕๓ ถึง ๓๑ ก.ค. ๒๕๖๐ รวม ๑๒,๘๗๘ ราย (๘๕๕ ราย ตั้งแต่ไทยได้ให้คำมั่นต่อที่ประชุมสุดยอดผู้นำด้านผู้ลี้ภัยของ ปธน.สหรัฐฯ) - ปัจจุบัน มีเจ้าหน้าที่ มท. รับแจ้งเกิดให้กับเด็กผู้หนีภัยฯ ที่เกิดใหม่ และออกสูติบัตรให้ทันทีภายในพื้นที่พักพิงชั่วคราวฯ และอยู่ระหว่างดำเนินการพิจารณาออกสูติบัตรให้แก่กรณีเด็กผู้หนีภัยฯ ที่เกิดก่อนปี ๒๕๕๓ ด้วย ทั้งนี้ การให้สูติบัตรมิใช่การให้สัญชาติ แต่เป็นเอกสารยืนยันการเกิด ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการส่งกลับผู้หนีภัยฯ ไปยังเมียนมา - ปัจจุบัน เด็กผู้หนีภัยฯ ทุกคนได้รับสูติบัตร (ไม่ใช่การให้สัญชาติ)

สรุปสาระสำคัญ

การประชุมเตรียมการระดับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกสำหรับ
ร่างข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ
ระหว่างวันที่ ๖ - ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ณ ศูนย์ประชุมสหประชาชาติ

๑. **วัตถุประสงค์** การประชุมเตรียมการระดับภูมิภาคฯ จัดขึ้นเพื่อรับฟังมุมมองต่อประเด็นการโยกย้ายถิ่นฐานของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก โดยเปิดโอกาสให้ประเทศสมาชิกและองค์กรความร่วมมือระดับภูมิภาคแลกเปลี่ยนประสบการณ์ โอกาส ความท้าทายจำเพาะ แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ รวมทั้งแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น ความคาดหวัง และข้อห่วงกังวลต่อ GCM เพื่อรวบรวมประมวลไปผนวกพร้อมกับข้อคิดเห็นจากภูมิภาคอื่น ๆ และเสนอต่อที่ประชุม Global Preparatory Meeting ที่มีขึ้นระหว่างวันที่ ๔ - ๖ ธ.ค. ๒๕๖๐ ที่เม็กซิโก

๒. **ผู้เข้าร่วมการประชุม** ส่วนใหญ่เป็นผู้แทนจากเมืองหลวงและจาก สอท. ในไทย โดยมีบางประเทศส่งผู้แทนจากคณะผู้แทนถาวรฯ ทั้งจากนครนิวยอร์กและนครเจนีวา รวมทั้งผู้แทนองค์การระหว่างประเทศและผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องรวมประมาณ ๒๐๐ คน โดย Ms. Sarah Lou Arriola, Undersecretary, Department of Foreign Affairs, Office of the Undersecretary for Migrant Workers Affairs ฟิลิปปินส์ ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งประธานของการประชุมครั้งนี้

๓. สาระสำคัญของการประชุม

๓.๑ **พื้เปิด (๑) ออท. Williams Swing ผอ.ใหญ่ IOM** ย้ำความสำคัญของ GCM ที่จะเป็นเอกสารที่ช่วยอุดช่องว่างการบริหารจัดการผู้โยกย้ายถิ่นฐานฉบับแรกในประวัติศาสตร์ จึงจำเป็นต้องจัดให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ มีส่วนร่วมและต้องสะท้อนความท้าทายของแต่ละภูมิภาคได้อย่างครอบคลุม โดยภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกมีลักษณะพิเศษ เนื่องจากร้อยละ ๖๐ ของการโยกย้ายถิ่นฐานเกิดขึ้นในภูมิภาคนี้ มีประเทศที่รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และมี ครม. ระดับภูมิภาคที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (๒) **SRSQ** ชี้ให้เห็นถึงแนวโน้มการโยกย้ายถิ่นฐานแบบใต้-ใต้ที่เพิ่มมากขึ้น ผลประโยชน์ทาง ศก. ที่แต่ละปท. ได้รับ การมีทัศนคติเชิงลบต่อผู้โยกย้ายถิ่นฐานในสังคมผู้รับ และความจำเป็นในการเคารพสิทธิ การให้การคุ้มครองที่เหมาะสม และการจัดให้มีช่องทางกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาคารโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ

๓.๒ ประเทศต่าง ๆ ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความคาดหวัง และข้อห่วงกังวลที่มีต่อ GCM โดยเฉพาะ ฟป. และ บกท. ซึ่งเป็นประเทศที่ส่งออกแรงงานสำคัญในภูมิภาค และประเทศหมู่เกาะ เช่น ตูวาลู เป็นประเทศที่ active ในการแสดงความคิดเห็นและท่าทีระหว่างการประชุม

๓.๓ ที่ประชุมมีความเห็นสอดคล้องกันหลายประการ เช่น (๑) การโยกย้ายถิ่นฐานเกี่ยวเนื่องกับ SDGs ๒๐๓๐ และเป็นประเด็นท้าทายแห่งยุค ซึ่งทุกภาคส่วนต้องร่วมมือและรับมือกับความท้าทายบนหลักการ common but differentiated responsibilities (๒) GCM ควรเป็นเอกสารที่มองไปข้างหน้า (forward looking) โดยเน้นการส่งเสริมนโยบาย / มาตรฐานที่สอดคล้องกัน (policy coherence) การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม ทุกภาคส่วนของรัฐบาล และทุกภาคส่วนของสหประชาชาติ (whole of society, whole of government, and whole of UN approach) และต้องมีกลไกประเมินและติดตามผล ซึ่ง IOM ถูกกล่าวถึงว่า เป็นองค์การระหว่างประเทศที่มีความเชี่ยวชาญในประเด็นการโยกย้ายถิ่นฐานน่าจะสามารกดำเนินบทบาทดังกล่าวได้ (๓) ความร่วมมือคือหัวใจของการบริหารจัดการการโยกย้ายถิ่นฐาน เพราะการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัยจะเกิดขึ้นได้ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความร่วมมือระหว่างประเทศต้นทาง ทางผ่าน และปลายทาง โดยเฉพาะการเพิ่มช่องทางการโยกย้ายถิ่นฐานที่ถูกต้องตามกฎหมาย (legal pathways for migration) การบริหารจัดการชายแดน การระบุอัตลักษณ์ การเข้าถึงบริการทางสังคม โดยเฉพาะด้านสาธารณสุขและการศึกษา การให้ความช่วยเหลือและความคุ้มครองที่จำเป็น รวมถึงการลดโอกาสที่ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง เช่น สตรีและเด็ก ถูกเอารัดเอาเปรียบและถูกละเมิด เช่น การตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์หรือแรงงานบังคับ (๔) ควรสนับสนุนกรอบความร่วมมือด้านการโยกย้ายถิ่นฐาน รมท. เช่น Colombo Process, Abu Dhabi Dialogue, Global Forum on Migration and Development (GFMD), Bali Process ฯลฯ ให้มีส่วนร่วมระหว่างกรเจรจาและการบริหารจัดการการโยกย้ายถิ่นฐานภายหลังเสร็จสิ้นการเจรจา GCM ด้วย (๕) ต้องร่วมมือกันส่งเสริมสันติภาพ ต่อต้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และลดความยากจน ซึ่งจะช่วยให้มั่นใจว่าการโยกย้ายถิ่นฐานที่เกิดขึ้นเป็นการโยกย้ายถิ่นฐานโดยสมัครใจ (by choice) และ (๖) ทุกฝ่ายควรส่งเสริมการพัฒนาและการรับรองทักษะของแรงงาน เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของตลาด

๔. **บทบาทของคณะผู้แทนไทย** (นำโดย อธ. กรมองค์การฯ และผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ กท. พม. มท. ยธ. ศธ. รง. อส. สชช. สตช. สมช. สตม. กองบัญชาการกองทัพไทย กองบัญชาการกองทัพก และ สนง.คกก.กฤษฎีกา)

๔.๑ การกล่าวถ้อยแถลงในที่ประชุม อธ. กรมองค์การฯ ได้กล่าวถ้อยแถลงใน ทปช.เต็มคณะ เน้นว่า GCM ต้อง (๑) เป็นผลผลิตของความร่วมมือของทุกภาคส่วนของสังคม ทุกภาคส่วนของรัฐบาล และทุกภาคส่วนของสหประชาชาติ (๒) เน้นผลสัมฤทธิ์ โดยสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และตั้งอยู่บนความสมดุลระหว่างความต้องการของหน่วยงานภาครัฐและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดและ (๓) เป็นเครื่องมือส่งเสริมความเชื่อมโยงการโยกย้ายถิ่นฐานและการพัฒนาที่ยั่งยืน นอกจากนี้ ผู้แทนหน่วยราชการไทย (สมช. และ พม.) ได้ร่วมแลกเปลี่ยนความเห็น พร้อมให้ข้อเสนอแนะต่อการหารือโต๊ะกลมรายหัวข้อ ซึ่งประเด็นที่ไทยให้ความสำคัญหลายประการได้รับการบรรจุไว้ในสรุปเนื้อหาการประชุมของประธานด้วย

๔.๒ การหารือทวิภาคี (๑) อธ. กรมองค์การฯ พร้อมด้วยผู้แทน รง. และ สธ. ได้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับ SRSG ซึ่ง SRSG สนใจและชื่นชมมาตรการการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวของไทยเป็นอย่างมาก และถือว่าเป็นตัวอย่างที่ดีที่ควรนำไปแบ่งปันกับประเทศต่าง ๆ และ (๒) อธ. กรมองค์การฯ ได้พบหารือกับ ออท. John Quinn ปร. คกก. IOM และ ออท. คผถ. ออสเตรเลีย/เจนีวา ซึ่งทั้งสองฝ่ายได้แลกเปลี่ยนความเห็นเรื่องบทบาทของ IOM ในการติดตามผลและการปฏิบัติตาม GCM โดย ออท. Quinn เห็นว่า ประเด็นดังกล่าวจะมีการหารือในช่วงการประชุม IOM Council สมัยที่ ๑๐๘ ระหว่างวันที่ ๒๘ พ.ย. - ๑ ธ.ค. ๒๕๖๐ ด้วย

๔.๓ การเข้าร่วมกิจกรรมคู่ขนาน อธ. กรมองค์การฯ ได้ร่วมเป็นผู้อภิปรายในกิจกรรมคู่ขนาน “Global Compact on Migration: Civil Society Voice” จัดโดย สอท.บังกลาเทศ/ปทท. โดยย้ำความสำคัญของการสนับสนุนให้ภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการ GCM เนื่องจากเป็นผู้เล่นที่อยู่ใกล้ชิดและได้รับความไว้วางใจจากผู้โยกย้ายถิ่นฐานอย่างแท้จริง และได้ยกตัวอย่างการดำเนินการของ รบ.ไทย เช่น นโยบายการไม่กักตัวเด็ก การจัดเวทีหารือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กระทรวงการต่างประเทศ
มกราคม ๒๕๖๑

สรุปสาระสำคัญ

การประชุมเตรียมการระดับโลกเพื่อรวบรวมข้อคิดเห็นสำหรับการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ (Global Preparatory Meeting to take stock of inputs on the Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration (GCM)) ระหว่างวันที่ ๔ - ๖ ธันวาคม ๒๕๖๐ ณ เมืองเปอร์โตวัลลาร์ตา ประเทศเม็กซิโก

๑. **วัตถุประสงค์** การประชุมเตรียมการระดับโลกครั้งนี้จัดขึ้นต่อจากการประชุมเตรียมการระดับภูมิภาค (ในส่วนของภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก จัดขึ้นเมื่อวันที่ ๒ - ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ณ ศูนย์การประชุมสหประชาชาติ กรุงเทพฯ) เพื่อรวบรวมและประมวลข้อคิดเห็น ที่จะเป็ประโยชน์ต่อการยกร่าง GCM โดยมีเม็กซิโกและสวีเดนในฐานะผู้ประสานงานร่วม (co-facilitators) ของการจัดทำ GCM คาดว่าจะเสนอร่างฉบับแรก (zero draft) ได้ในช่วงปลายเดือนมกราคม ๒๕๖๑ ก่อนที่จะจัดการเจรจา GCM รอบแรก ในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

๒. **ผู้เข้าร่วมการประชุม** ประกอบด้วยผู้แทนจากเมืองหลวงและคณะผู้แทนถาวรฯ ทั้งจากนครนิวยอร์กและนครเจนีวา รวมทั้งผู้แทนองค์การระหว่างประเทศและผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง รวมประมาณ ๔๐๐ คน โดยประเทศสมาชิกอาเซียนทุกประเทศ ยกเว้นเมียนมาและบรูไนฯ ส่งผู้แทนเข้าร่วมการประชุม

๓. **บทบาทของคณะผู้แทนไทย** (นายสุภาค โปรงฤทธิ์ รองอธิบดีกรมองค์การระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ เจ้าหน้าที่จากคณะผู้แทนถาวรฯ ณ นครเจนีวา และเจ้าหน้าที่กองการสังคม กรมองค์การฯ)

๓.๑ **การหารือกับภาคประชาสังคม** ซึ่งจัดขึ้น ๑ วันก่อนหน้าการประชุมเตรียมการระดับโลก (ไทยเป็นหนึ่งใน ๑๙ ประเทศที่ได้รับเชิญและเป็นประเทศเดียวจากภูมิภาคเอเชีย) โดยคณะผู้แทนไทยได้กล่าวสนับสนุนข้อเสนอของภาคประชาสังคมที่สอดคล้องกับท่าทีและการดำเนินงานของไทย โดยสิ่งที่ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญเป็นลำดับต้น ได้แก่ การคุ้มครองสิทธิของผู้โยกย้ายถิ่นฐาน โดยเฉพาะเด็กและสตรี และการจัดระเบียบ (regularization) ของการโยกย้ายถิ่นฐาน เพื่อสนับสนุนโอกาสในการทำงานของแรงงานโยกย้ายถิ่นฐาน

๓.๒ **การกล่าวถ้อยแถลงเพื่อผลักดันประเด็นที่ไทยให้ความสำคัญและน่าจะได้รับการบรรจุในร่าง GCM** ต่อที่ประชุมเตรียมการระดับโลก ได้แก่ (๑) การสนับสนุนให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน ทั้งที่มีและไม่มีเอกสารประจำตัว (both documented and non-documented migrants) สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน อาทิ สาธารณสุข การศึกษา (๒) การคุ้มครองผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่เป็นเด็ก โดยเฉพาะการไม่กักเด็กในกระบวนการตรวจคนเข้าเมือง (no child immigration detention) (๓) การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (๔) การพัฒนาทักษะและฝีมือของแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานและการส่งเสริมการจ้างงานที่เป็นธรรม (ethical recruitment) (๕) การสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับบทบาทของผู้โยกย้ายถิ่นฐานต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (๖) การส่งเสริมการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัยและถูกกฎหมาย

๓.๓ **การหารือทวิภาคีกับนายเท็ด ชัยบัน (Ted Chaiban) ผู้อำนวยการโครงการ (Director of Programme) กองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF)** โดยนายชัยบันได้แสดงความชื่นชมนโยบายการจดทะเบียนเกิดให้แก่บุตรของผู้โยกย้ายถิ่นฐานและบุคคลไร้รัฐในประเทศไทย ซึ่งได้รับไว้ในเอกสาร "Beyond Borders: How to make the global compacts on migration and refugees work for uprooted children" ที่ UNICEF รวบรวมเป็นข้อเสนอเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิและการให้การดูแลเด็กผู้ลี้ภัยและเด็กผู้โยกย้ายถิ่นฐาน นอกจากนี้ นายชัยบันยังได้แสดงความพร้อมที่จะร่วมมือกับไทยในการดูแลผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่เป็นเด็กนอกห้องกัก ในโอกาสนี้ รองอธิบดีกรมองค์การฯ ได้ย้ำเรื่องความเชื่อมโยงระหว่างการโยกย้ายถิ่นฐานกับการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔. **สาระสำคัญของการหารือในการประชุม มีดังนี้**

๔.๑ **รูปแบบของ GCM** ผู้เข้าร่วมการประชุมส่วนใหญ่เห็นว่า GCM ไม่ควรเป็นเอกสารที่มีผลผูกพันทางกฎหมายระหว่างประเทศ (not legally binding) แต่รวบรวมเจตนารมณ์/ข้อแนะนำที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ซึ่งได้จากการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีของประเทศต่าง ๆ มีเพียงบังกลาเทศที่ยังต้องการให้ GCM มีผลผูกพันทางกฎหมาย

๔.๒ **เนื้อหาของ GCM** ผู้เข้าร่วมการประชุมได้เสนอให้บรรจุประเด็นสำคัญต่อไปนี้ในร่าง GCM (๑) การเคารพสิทธิของผู้โยกย้ายถิ่นฐานตามพันธกรณีระหว่างประเทศ และการสนับสนุนให้ประเทศต่าง ๆ เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานและสมาชิกในครอบครัว (๒) การจัดการปัญหาการโยกย้ายถิ่นฐานที่ต้นเหตุ อาทิ การแก้ไขปัญหาความยากจนและเพิ่มโอกาสในการทำงานในประเทศต้นทาง การเสริมสร้างสันติภาพและยุติความรุนแรงในประเทศต้นทาง การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ (๓) การสร้างเครือข่ายเพื่อทำงานร่วมกันและการประสานงาน

Global Compact
FOR **Migration**

GLOBAL COMPACT FOR SAFE, ORDERLY AND REGULAR MIGRATION

ZERO DRAFT

5 February 2018

We, the Heads of State and Government and High Representatives, meeting in Morocco on 10-11 December 2018, recalling the New York Declaration for Refugees and Migrants and determined to make an important contribution to enhanced cooperation on international migration in all its dimensions, have adopted this Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration:

PREAMBLE

1. This Global Compact rests on the principles espoused in the Charter of the United Nations, the Universal Declaration of Human Rights and core international human rights treaties, the United Nations Convention against Transnational Organized Crime including the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons Especially Women and Children and the Protocol against the Smuggling of Migrants by Land, Sea and Air, the United Nations Framework Convention on Climate Change, the International Labour Organization conventions on promoting decent work and labour mobility, the 2030 Agenda for Sustainable Development, the Addis Ababa Action Agenda, the Sendai Framework for Disaster Risk Reduction, and the New Urban Agenda.
2. Discussions about international migration at global level are not new. We recall the advances made through the United Nations High-level Dialogues on International Migration and Development in 2006 and 2013. We also recognize the Global Forum on Migration and Development launched in 2007. These platforms paved the way for the New York Declaration for Refugees and Migrants, through which we committed to elaborate a Global Compact for Refugees and to adopt this Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration, in two separate processes.
3. As an input to the preparatory process for this Global Compact, we recognize the report of the Secretary-General, "Making Migration Work for All".
4. This Global Compact is a milestone in the history of the global migration dialogue. It is guided by the 2030 Agenda for Sustainable Development and the Addis Ababa Action Agenda, and informed by the Declaration of the High-level Dialogue on International Migration and Development adopted in October 2013.
5. This Global Compact presents a non-legally binding, cooperative framework that builds on the commitments agreed upon by Member States in the New York Declaration for Refugees and Migrants. It upholds the sovereignty of States and fosters international cooperation among all actors on migration, acknowledging that no State can address migration alone.

predictability and certainty for States, communities and migrants alike. To achieve this, we commit to facilitate and ensure safe, orderly and regular migration for the benefit of all.

12. Our success rests on the mutual trust and determination of States to implement the actionable commitments contained in this Global Compact. We unite to address the challenges and opportunities of migration in all its dimensions through shared responsibility and innovative solutions. It is with this sense of common purpose that we take this historic step, fully aware that the Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration is a milestone, but not the end to our efforts. We commit to continue the multilateral dialogue at the United Nations through a robust follow-up and review mechanism, ensuring that the words in this document translate into actions for the benefit of millions of people in every region of the world.

13. In this context, we agree that this Global Compact rests on a set of guiding principles:

People-centred: The Global Compact carries a strong human dimension to it, inherent to the migration experience itself. As a result, the Global Compact places individuals at its core.

International cooperation: The Global Compact is a non-legally binding document. Its authority rests on its consensual nature, credibility, collective ownership, and joint implementation. This cooperative framework recognizes that no State can effectively address migration on its own due to the inherently transnational nature of the phenomenon.

National sovereignty: The Global Compact reaffirms the right of States to exert sovereign jurisdiction with regard to national migration policy. It strengthens the capacity of States to exercise their prerogatives responsibly as they determine the conditions under which non-nationals may enter, reside and work on their territory.

Rule of law and due process: The Global Compact recognizes that respect for the rule of law and due process is fundamental to all aspects of migration governance. This means that public and private institutions and entities, the State, and persons themselves are accountable to laws that are publicly promulgated, equally enforced and independently adjudicated, and which are consistent with international law and standards.

Sustainable development: The Global Compact is guided by the 2030 Agenda for Sustainable Development, in line with its recognition that migration is a multidimensional reality of major relevance for the sustainable development of countries of origin, transit and destination.

Human rights: The Global Compact is guided by international human rights law and standards. By implementing the actionable commitments herein, we ensure effective respect, protection and fulfilment of the human rights of all migrants, regardless of their status, across all stages of the migration cycle.

Gender-responsive: The Global Compact ensures that the human rights of women, men, girls and boys are respected at all stages of migration and that they are empowered as agents of change. It places a particular focus on the empowerment of women and girls and recognizes their leadership in order to move away from addressing female migrants primarily through a lens of victimhood.

Child-sensitive: The Global Compact upholds the best interests of the child, at all times, as the primary consideration in situations concerning girls and boys in the context of international migration.

Whole-of-government approach: The Global Compact considers that migration is a multidimensional reality that cannot be addressed by one government policy sector alone. To develop and implement effective migration policies and practices, a whole-of-government approach is needed to ensure horizontal and vertical policy coherence across all sectors of government.

Whole-of-society approach: The Global Compact promotes broad multi-stakeholder partnerships to address migration in all its dimensions by including migrants, diasporas, local communities, civil society organizations, academia, the private sector, parliamentarians, trade unions, National Human Rights Institutions, the media and other relevant actors in migration governance.

OUR COOPERATIVE FRAMEWORK AND OBJECTIVES

14. With the New York Declaration for Refugees and Migrants we adopted a political declaration and a set of commitments. Recalling these commitments in their entirety, we build on them by laying out the following cooperative framework comprising of actionable commitments, implementation, and follow-up and review. Our actionable commitments will fulfil 22 broader objectives for the achievement of safe, orderly and regular migration along the migration cycle.

Objectives for Safe, Orderly and Regular Migration

- (1) Collect and utilize accurate and disaggregated data as a basis for evidence-based policies
- (2) Minimize the adverse drivers and structural factors that compel people to leave their country of origin
- (3) Provide adequate and timely information at all stages of migration
- (4) Provide all migrants with proof of legal identity, proper identification and documentation
- (5) Enhance availability and flexibility of pathways for regular migration
- (6) Facilitate fair and ethical recruitment and safeguard conditions that ensure decent work
- (7) Address and reduce vulnerabilities in migration
- (8) Save lives and establish coordinated international efforts on missing migrants
- (9) Strengthen the transnational response to smuggling of migrants
- (10) Prevent and combat trafficking in persons in the context of international migration
- (11) Manage borders in an integrated, secure and coordinated manner
- (12) Strengthen procedures and mechanisms for status determination
- (13) Use migration detention only as a last resort and work towards alternatives
- (14) Enhance consular protection, assistance and cooperation throughout the migration cycle
- (15) Provide access to basic social services for migrants
- (16) Empower migrants and societies to realize full inclusion and social cohesion

(17)	Eliminate all forms of discrimination and promote fact-based public discourse to shape perceptions of migration
(18)	Invest in skills development and facilitate recognition of skills, qualifications and competences
(19)	Create conditions for migrants and diasporas to fully contribute to sustainable development in all countries
(20)	Promote faster, safer and cheaper transfer of remittances and foster financial inclusion of migrants
(21)	Cooperate in facilitating dignified and sustainable return, readmission and reintegration
(22)	Establish mechanisms for the portability of social security entitlements and earned benefits

ACTIONABLE COMMITMENTS

OBJECTIVE 1: Collect and utilize accurate and disaggregated data as a basis for evidence-based policies

15. We commit to build a robust global evidence base on international migration by improving and investing in the collection, analysis and dissemination of accurate, reliable, comparable data, disaggregated by sex, age and migration status. We further commit to ensure this evidence fosters research, guides well-informed and coherent policy-making and public discourse, and allows for effective monitoring of the implementation of commitments over time.

In this regard, the following actions are instrumental:

- a) Harmonize methodologies on collection, analysis and dissemination of migration-related data and indicators to achieve international compatibility between national data systems, including by agreeing on a baseline statistical definition of an international migrant, by developing a set of standards to measure migrant flows and stocks, as well as to document essential characteristics of migrants, migration status, drivers, patterns and trends, and by including all major stakeholders and sources of data in the elaboration of a comprehensive data strategy on migration
- b) Develop a global programme on national capacities in data collection, analysis and dissemination to share data, address data gaps and assess key migration trends, that encourages collaboration between relevant actors at all levels, provides dedicated training for government officials, financial support and technical assistance, leverages new data sources, including big data, and is reviewed by the United Nations Statistical Commission on a regular basis
- c) Provide support, evidence and updated inputs to the Global Migration Data Portal, with a view to systematically consolidate all relevant data in a transparent, comparable and standardized manner
- d) Establish and strengthen regional migration observatories to collect and analyse data in line with United Nations data standards, including on best practices, the contributions of migrants, the overall economic, social and political benefits and challenges of migration in countries of origin, transit and destination, as well as drivers of migration, with a view to establishing shared strategies and maximizing the value of migration data

- e) Improve national data collection, analysis and dissemination by integrating migration-relevant questions in national censuses, starting in the census of the 2020 round, including on country of birth, country of citizenship, country of residence five years prior to the census, most recent arrival date and reason for migrating, to ensure timely analysis and dissemination of results with internationally recommended disaggregation and cross-tabulation
- f) Conduct household, labour force and other post-census surveys to collect information on the social and economic integration of migrants or add standard migration modules to existing household surveys to improve national, regional and international comparability, and disseminate collected data through public-use of microdata files
- g) Use administrative records, such as border records, visa, resident permits and other sources, to produce migration-related statistics, while upholding the right to privacy and the protection of personal data
- h) Develop country-specific migration profiles to foster evidence-based policy development through collecting and sharing data on all migration-relevant aspects, including on labour market needs, demand and availability of skills, the economic and social impacts of migration, remittance transfer costs, health, education, living and working conditions, wages, as well as the needs of migrants and receiving communities

OBJECTIVE 2: Minimize the adverse drivers and structural factors that compel people to leave their country of origin

16. We commit to create conducive political, economic, social and environmental conditions for people to lead peaceful, productive and sustainable lives in their own country and ensure that desperation and deteriorating environments do not compel them to seek a livelihood elsewhere.

In this regard, the following actions are instrumental:

- a) Promote the operationalization of the 2030 Agenda for Sustainable Development, including the Sustainable Development Goals, as well as the Addis Ababa Action Agenda, and its commitment to reach first those who are furthest behind
- b) Promote the operationalization of the Agenda for the Protection of Cross-Border Displaced Persons in the Context of Disasters and Climate Change, including by supporting the Platform on Disaster Displacement
- c) Promote the operationalization of the Guidelines to Protect Migrants in Countries Experiencing Conflict or Natural Disaster (MICIC Guidelines)
- d) Invest in programmes that accelerate fulfilment of the Sustainable Development Goals to minimize the adverse drivers and structural factors that compel people to leave their country of origin, including poverty alleviation, disaster risk reduction, climate change adaptation and mitigation, conflict prevention and resolution, as well as creating and maintaining peaceful and inclusive societies with effective, incorrupt and accountable institutions that provide access to justice and human rights protection for all
- e) Establish or strengthen crisis centres to monitor and anticipate the development of risks and threats that might trigger or affect internal and onward cross-border movements, strengthen early warning systems, develop emergency procedures and toolkits, launch emergency operations, and support post-crisis recovery, in close cooperation with other States, relevant national and local authorities, National Human Rights Institutions and civil society

- f) Strengthen joint analysis and sharing of information to better map, understand, predict and address migration movements and trajectories of persons affected by sudden-onset natural hazards, slow-onset environmental degradation, including the adverse effects of climate change, and life-endangering situations
- g) Invest in sustainable development in all regions allowing people to improve their lives and meet their aspirations, by combining development efforts with economic links, such as private and foreign direct investment and trade preferences, to boost economic activity in ways that support inclusive growth, opportunities, prosperity, decent work, and job creation for local populations
- h) Promote entrepreneurship, vocational training and skills development programmes, in line with labour market needs and in cooperation with the private sector, with a view to reducing youth unemployment and compensating brain drain in countries of origin
- i) Strengthen collaboration between humanitarian and development actors, including by promoting joint analysis, multi-donor approaches and multi-year funding cycles, in order to develop long-term responses that increase protection, resilience and coping capacities of populations, as well as economic and social self-reliance, and by ensuring these efforts include migration considerations
- j) Develop tailored migration schemes of various duration, including planned temporary and permanent relocation, to facilitate migration as an adaptation strategy to slow-onset environmental degradation related to the adverse effects of climate change, such as desertification and sea level rise
- k) Integrate displacement considerations into disaster preparedness strategies and establish protocols with neighbouring countries to prepare for early warning, contingency planning, stockpiling, coordination mechanisms, evacuation planning, reception and assistance arrangements, and public information
- l) Enhance humanitarian protection measures for cross-border disaster displaced persons, including on admission, stay and situations where return is not possible, and expand mechanisms for resilience and lasting solutions by harmonizing approaches at subregional and regional levels

OBJECTIVE 3: Provide adequate and timely information at all stages of migration

17. We commit to strengthen our efforts to provide, make available and disseminate adequate, timely, accessible, and transparent information on migration-related aspects for and between States, communities and migrants by taking into account all stages of migration. We further commit to use this information to develop migration policies that provide a high degree of predictability and certainty for all actors involved.

In this regard, the following actions are instrumental:

- a) Launch a centralized and publicly available website to share information on regular migration options and employment opportunities for prospective and returning migrants, including on country-specific immigration laws and policies, visa requirements and application formalities, professional qualification requirements, training and study opportunities, job vacancies, and living costs and conditions, in order to inform the decisions of migrants
- b) Enhance systematic bilateral, regional and international cooperation between States to exchange information and intelligence on migration-related trends, including irregular

migration, mixed movements, smuggling of migrants and trafficking in persons, through joint databases, online platforms, international training centres and liaison networks

- c) Establish information centres along migration routes that provide child-sensitive and gender-responsive support and counselling, offer opportunities to communicate with consular representatives of the country of origin, and make available relevant information, including on fundamental human rights, international protection, asylum procedures, options and pathways for regular migration, and possibilities for voluntary return, in a language the person concerned understands
- d) Provide newly arrived migrants and returnees, respectively, with targeted, accessible and comprehensive information on their rights and obligations, including on compliance with national and local laws, obtaining of work and resident permits, status adjustments, registration with authorities, access to justice to file complaints about rights violations and access to basic services, by establishing in-person and online counselling centres
- e) Consolidate a digital database, in compliance with the right to privacy and the protection of personal data, to register migrants abroad, in close cooperation with migrant organizations, consulates and local authorities, to provide information, services and assistance to migrants in emergency situations on an equal footing with nationals and ensure migrants' accessibility to relevant and timely information, including by establishing helplines
- f) Promote multi-lingual information campaigns and organize awareness-raising events and pre-departure orientation trainings in countries of origin, in cooperation with local authorities, consular representations, the private sector, academia, migrant and diaspora organizations and civil society, to inform potential migrants about the challenges and opportunities of migration, including on the risks and dangers involved in irregular migration carried out through traffickers and smugglers

OBJECTIVE 4: Provide all migrants with proof of legal identity, proper identification and documentation

18. We commit to equip migrants with proof of legal identity and other relevant documentation, including birth, marriage and death certificates, at all stages of migration in order to end statelessness and avoid other vulnerabilities. We further commit to ensure this documentation allows all migrants to have access to services and exercise their human rights, and States can identify a person's nationality upon entry and for return.

In this regard, the following actions are instrumental:

- a) Provide identity documents to all migrants, by registering migrant births and reaching undocumented populations, improving registration of citizens and sharing biometric registration, including as a measure to avoid statelessness in accordance with the fundamental human right to a nationality
- b) Strengthen measures to facilitate citizenship to children born in another State's territory in situations where a child would otherwise be stateless, including by allowing women to confer their nationality to their children
- c) Harmonize travel documents in line with the International Civil Aviation Organization standards, through mechanisms for sharing biometric data, and by aligning visa requirements

- d) Ensure adequate, timely, reliable and accessible consular documentation to all migrants, including identification and travel documents, and make use of innovative technology, as well as community outreach, particularly in remote areas
- e) Determine status autonomously, independently and individually, and provide access to individual documentation for female migrants and children, including by ensuring that citizenship or access to a passport or visa is not tied to the spouse or parent
- f) Abolish requirements to prove citizenship or nationality at service delivery centres to ensure that stateless migrants are not precluded from accessing basic services nor denied other basic human rights
- g) Institute an identification card for all persons residing in a particular country or city, regardless of their nationality, ethnicity, immigration status or any other characteristic, to access services, conduct business and participate in community life

OBJECTIVE 5: Enhance availability and flexibility of pathways for regular migration

19. We commit to adapt options and pathways for regular migration in a manner that reflects demographic and global labour market realities, optimizes education opportunities, reunites families, and facilitates access to protection in emergency situations.

In this regard, the following actions are instrumental:

- a) Develop a human rights-based and gender-responsive labour mobility model agreement with sector-specific standard terms of employment in cooperation with relevant stakeholders on the basis of global guidelines and principles and in compliance with international law
- b) Harmonize mechanisms that facilitate regional and cross-regional labour mobility through free movement regimes, visa liberalization or multiple-country visas, and labour mobility cooperation frameworks
- c) Review and revise existing options and pathways for regular migration, with a view to address labour market imbalances, demographic realities and development challenges and opportunities, in accordance with local labour market demands and skills supply
- d) Develop flexible rights-based and gender-responsive labour mobility schemes for migrants at all skills levels, including temporary, seasonal, circular, and fast-track programmes in areas of labour shortages, in accordance with local labour market needs and skills supply, by establishing flexible and non-discriminatory visa regimes, such as permanent and temporary work visa, multiple-entry visa, student visa, business visitors' visa and visas for investors and entrepreneurs, and by allowing flexible visa status conversions
- e) Foster efficient and effective skills-matching programmes by reducing visa processing timeframes for standard employment authorizations, and by offering accelerated and facilitated visa processing for employers with a track record of compliance
- f) Provide temporary or permanent protection and reception schemes for migrants compelled to leave their countries of origin temporarily or permanently in cases when return is not possible, due to sudden-onset natural disasters, slow-onset environmental degradation, emergency situations, and other life-endangering circumstances, including by providing humanitarian visas, private sponsorships, access to education for children, and temporary work permits

- g) Facilitate family reunification for migrants at all skills levels by integrating provisions in migration laws and policies that remove barriers to the realization of the right to family unity and family life, including income requirements, language pre-tests, length of stay, and type of status, as well as provide work authorization and access to social security and services
- h) Involve local authorities and other relevant stakeholders, particularly the private sector and trade unions, in effective skills-matching in the national economy, monitoring the local labour market, identifying skills gaps, and defining required skills profiles

OBJECTIVE 6: Facilitate fair and ethical recruitment and safeguard conditions that ensure decent work

20. We commit to review existing recruitment mechanisms to guarantee that they are fair and ethical, and to protect all migrant workers against all forms of exploitation and abuse in order to guarantee decent work and maximize the socioeconomic impact of migrants in both their countries of origin and destination.

In this regard, the following actions are instrumental:

- a) Sign, ratify or accede to, and implement all relevant international instruments related to international labour mobility
- b) Promote the operationalization of the ILO General Principles and Operational Guidelines for Fair Recruitment, the United Nations Guiding Principles on Business and Human Rights, and the IOM International Recruitment Integrity System (IRIS)
- c) Build upon the work of existing regional platforms that have overcome obstacles and identified best practices in labour mobility, by facilitating cross-regional dialogue to share this knowledge, and to promote the full respect for the human and labour rights of migrant workers at all skills levels, including migrant domestic workers
- d) Review and revise regulations on public and private recruitment agencies, in order to align them with international guidelines and best practices, and prohibit recruiters from charging fees or related costs to the migrant worker in order to avoid debt bondage, exploitation and forced labour, including by establishing mandatory, enforceable mechanisms for effective regulation and monitoring of the recruitment industry
- e) Establish partnerships with all relevant stakeholders, including employers and trade unions, to ensure that prospective migrants are provided written contracts in a language they understand and are aware of the regulations relating to international labour recruitment, their rights and obligations in this regard, as well as the access to complaint and redress mechanisms
- f) Hold employers, recruiters, their subcontractors and suppliers accountable when they are involved in human and labour rights violations, by ensuring that the roles and responsibilities of all, both within the recruitment and employment processes, are clearly outlined, thereby enhancing supply chain transparency with regard to decent work conditions for migrants
- g) Strengthen the enforcement of ethical recruitment and decent work norms and policies by enhancing the abilities of labour inspectors and other authorities to better monitor recruiters, employers and service providers in order to ensure that fair and ethical recruitment, as well as decent work conditions apply in all sectors, in conformity with international standards

- h) End the practice of tying work visas to a single employer or sponsor in order to prevent violations of human rights and promote greater opportunities for decent work
- i) Prohibit, through national legislation, non-State entities from confiscating or retaining travel or identity documents, as well as work contracts from a migrant in order to prevent abuse and exploitation, and allow migrants to fully exercise their human rights
- j) Provide all migrant workers engaged in remunerated labour with the same rights and protections extended to all workers, particularly by ensuring that migrants can exercise their rights to just and favourable conditions of work, to be free from slavery, servitude, or forced or compulsory labour, to freedom of peaceful assembly and association and to have the highest attainable standard of physical and mental health, including by allowing membership in trade unions, wage protection mechanisms, and establishing firewalls with labour inspections in cases of exploitation
- k) Review national labour laws, employment policies and programmes to ensure that they include considerations of the specific needs and contributions of female migrant workers, including in domestic work, and adopt specific measures to prevent and address female and male exploitation as a basis to promote gender-responsive labour mobility policies

OBJECTIVE 7: Address and reduce vulnerabilities in migration

21. We commit to provide specialized protection and assistance to migrants, who often face particular, multiple and intersecting forms of vulnerability, by ensuring that human rights are at the centre of our efforts. We further commit to uphold the principle of the best interests of the child as the primary consideration in issues where children are concerned, and to apply a gender-responsive approach in addressing vulnerabilities, including in responses to mixed movements.

In this regard, the following actions are instrumental:

- a) Promote the operationalization of the Global Migration Group Principles and Guidelines, Supported by Practical Guidance, on the Human Rights Protection of Migrants in Vulnerable Situations
- b) Undertake a human rights-based review of policies and practices that may create, exacerbate or unintentionally increase vulnerabilities of migrants
- c) Establish comprehensive protocols on migrants in vulnerable situations, including to identify individual, group-based or prima facie vulnerabilities, deliver timely and effective referral, provide protection and specialized assistance, as well as to determine status, ensuring all migrants are able to access appropriate protection of their human rights and that the situation of each person is individually assessed
- d) Establish robust procedures in all legislative, administrative and judicial proceedings and decisions, as well as in all migration policies and programmes that are relevant to and have an impact on children, including consular protection policies and services, to ensure that the principle of the best interests of the child is appropriately integrated, consistently interpreted and applied
- e) Protect unaccompanied and separated children at all stages of migration through the establishment of specialized procedures for their identification, referral, care and family reunification, and provide access to their rights to health, education, legal assistance and to be heard in administrative and judicial proceedings, including by appointing a guardian, as essential means to address their particular vulnerability

- f) Ensure migrant's access to independent legal assistance and representation in legal proceedings that affect them, including during any related judicial or administrative hearing, in order to safeguard that all migrants, everywhere, are recognized as persons before the law and that the delivery of justice is impartial and non-discriminatory
- g) Develop predictable migration policies that prevent migrants from falling into an irregular status due to legal and practical impediments in the country of destination, in order to reduce precariousness of status and related vulnerabilities, including by establishing firewalls between immigration enforcement and public services
- h) Involve local authorities and stakeholders in the identification, referral and assistance of migrants in a situation of vulnerability, including through agreements with national protection bodies, legal aid and service providers, as well as the engagement of mobile response teams

OBJECTIVE 8: Save lives and establish coordinated international efforts on missing migrants

22. We commit to save lives and prevent migrant deaths through joint search and rescue operations, standardized collection and exchange of information. We further commit to identify those who have died or gone missing, and to facilitate communication with affected families.

In this regard, the following actions are instrumental:

- a) Develop procedures and agreements on search and rescue with the primary objective to protect migrants' right to life that refrain from pushbacks at land and sea borders and enhance reception and assistance capacities, while ensuring that the provision of humanitarian assistance for migrants is never criminalized
- b) Review the impacts of migration-related policies and laws to ensure that these do not raise or create the risk of migrants going missing, including in the context of large movements of persons who may use unsafe or irregular pathways, by working with relevant international organizations and between States to identify contextual risks, gaps and actionable solutions for preventing and responding to such situations
- c) Enable migrants to inform their families without delay that they are alive by facilitating access to means of communication along routes and at their destination, including in places of detention, as well as access to consular missions, local authorities and organizations that can provide assistance with family contacts, especially in cases of unaccompanied migrant children
- d) Establish transnational coordination channels and designate contact points for families looking for missing migrants, through which families can be kept informed on the status of the search, while respecting international data protection standards
- e) Collect, centralize and systematize data regarding corpses and ensure traceability after burial, in accordance with internationally accepted forensic standards, and establish coordination channels at transnational level to facilitate immediate or future identification and the provision of information to families

OBJECTIVE 9: Strengthen the transnational response to smuggling of migrants

23. We commit to intensify joint efforts to prevent and counter smuggling of migrants, ensure that smuggled migrants are not criminalized, and that they have access to protection and assistance, with particular concern for victims of smuggling under aggravated circumstances. We further commit to end the impunity of smuggling networks.

In this regard, the following actions are instrumental:

- a) Sign, ratify or accede to, and implement the Protocol against the Smuggling of Migrants by Land, Sea and Air, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organised Crime (UNTOC)
- b) Institutionalise transnational mechanisms to share information and intelligence on smuggling routes, modus operandi and financial transactions of smuggling networks, vulnerabilities faced by smuggled migrants, and other relevant data to dismantle the smuggling networks and enhance joint responses
- c) Develop protocols along migration routes, consistent with international law, that outline step-by-step measures to identify smuggled migrants and victims of aggravated smuggling, provide access to protection and assistance for those in situations of vulnerability, as well as facilitate cross-border law enforcement and intelligence cooperation to prevent smuggling of migrants, increase conviction rates and end impunity for smugglers
- d) Ensure that national legislation reflects irregular entry as an administrative, not a criminal offence, penalizes smugglers where they have a financial or material benefit, and enhances penalties for smuggling of migrants under aggravated circumstances, in accordance with international law
- e) Amend migration policies and procedures to distinguish between the crimes of smuggling of migrants and trafficking in persons by using the correct definitions and applying distinct responses to these separate crimes

OBJECTIVE 10: Prevent and combat trafficking in persons in the context of international migration

24. We commit to reduce legal and practical barriers to preventing and combating trafficking in persons in the context of international migration by strengthening international cooperation and ending impunity of trafficking networks. We further commit to enhance the identification and protection of, and assistance to migrants who have become victims of trafficking.

In this regard, the following actions are instrumental:

- a) Sign, ratify or accede to, and implement the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons Especially Women and Children, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime (UNTOC)
- b) Promote the operationalization of the Global Plan of Action to Combat Trafficking in Persons and incorporate the Toolkit to Combat Trafficking in Persons when developing and implementing national measures relating to trafficking in persons
- c) Monitor irregular migration routes which may be exploited by human trafficking networks to victimize smuggled or irregular migrants, and harmonize protocols at the regional and

cross-regional levels on prosecution of perpetrators, as well as on identification of, and protection and assistance to victims

- d) Share information and intelligence, including on the modus operandi, economic models and conditions driving trafficking networks, and enhance judicial cooperation and enforcement in order to increase conviction rates and end impunity
- e) Apply measures that specifically address the particular vulnerabilities of women, men, girls and boys, regardless of their migration status, that have become or are at risk of becoming victims of trafficking in persons and contemporary forms of slavery by focusing on prevention, identification, protection and assistance
- f) Ensure that definitions of trafficking in persons used in legislation, migration policy planning and in judicial prosecutions are harmonized with relevant standards of international law, in order to distinguish between the crimes of trafficking in persons and smuggling of migrants
- g) Strengthen legislation and procedures to enhance prosecution of traffickers, avoid criminalization of migrants that are victims of trafficking in persons, and ensure that protection and assistance to victims are not made conditional upon cooperation with the authorities against suspected criminals
- h) Provide migrants that have become victims of trafficking in persons with protection and assistance in the context of relevant judicial proceedings, such as temporary or permanent residency and work permits, to allow the person access to justice, including redress and compensation

OBJECTIVE 11: Manage borders in an integrated, secure and coordinated manner

25. We commit to manage our borders in a coordinated manner that ensures security and facilitates regular cross-border movements of people, based on the rule of law and in full respect of the human rights of all migrants, regardless of their migration status.

In this regard, the following actions are instrumental:

- a) Promote the operationalization of the OHCHR Recommended Principles and Guidelines on Human Rights at International Borders, including through cross-border collaboration between neighbouring States
- b) Enhance regional and cross-regional border management cooperation on proper identification, timely and efficient referral, protection and assistance for migrants in situations of vulnerability at or near international borders, in compliance with international human rights law, by adopting whole-of-government approaches and implementing joint cross-border training
- c) Establish appropriate structures and mechanisms for effective integrated border management ensuring well-functioning border crossing procedures, including pre-screening of arriving persons, pre-reporting by carriers of passengers who will be arriving, and use of modern technology
- d) Promote full compliance with international standards related to the issuance, information contained in, and security control of travel documents, incorporating safeguards against forgery
- e) Strengthen oversight of procedures and due process at international borders, including individualized assessments, to safeguard that authorities comply with international human rights law, including through National Human Rights Institutions

- f) Develop technical cooperation agreements that enable States to request and offer assets, equipment and other technical assistance to strengthen border management, particularly in the area of search and rescue, and other emergency situations
- g) Ensure that child protection authorities are readily available at international borders and are able to commence procedures for the determination of the best interests of the child, particularly in the case of separated or unaccompanied minors, in a timely manner and in accordance with international law

OBJECTIVE 12: Strengthen procedures and mechanisms for status determination

26. We commit to develop and strengthen effective, human rights-based and protection-sensitive mechanisms and procedures for the identification and status determination of all migrants, in order to ensure adequate and timely referral, and assistance at all stages of the migration cycle, as well as to distinguish clearly between migrants and refugees.

In this regard, the following actions are instrumental:

- a) Support global efforts in situations of broader international protection challenges of mixed movements, such as the UNHCR asylum capacity support group, to promote effective and swift status determination, protection and referral of asylum seekers, refugees and migrants, including those displaced in the context of disasters and crisis
- b) Develop and conduct intra- and cross-regional specialized human rights-based trainings for first responders and government officials, including law enforcement, to facilitate and standardize identification and referral of, as well as appropriate assistance and counselling to victims of trafficking in persons, migrants at risk, including children and unaccompanied minors, and persons affected by any form of exploitation and abuse related to aggravated smuggling
- c) Establish status determination and gender-responsive referral mechanisms, including improved screening measures at borders and places of first arrival, by applying standardized operating procedures developed in coordination with local authorities, National Human Rights Institutions, international organizations and civil society
- d) Ensure that migrant children are promptly identified at places of first arrival and that anyone claiming to be a child is treated as such, are swiftly referred to child protection authorities and other relevant services, and appointed a guardian if unaccompanied or separated
- e) Ensure that information on the right to asylum or other forms of international protection are appropriately and effectively communicated, and accessible to all migrants, regardless of their migration status, in the context of mixed movements

OBJECTIVE 13: Use migration detention only as a last resort and work towards alternatives

27. We commit to take a human rights-based approach to any detention of migrants, using detention as a last resort only and working to create alternatives. We further commit to ensure that any detention in the context of international migration is lawful, non-arbitrary, based on necessity, proportionality and individual assessments, and carried out by competent officials, irrespective of whether detention occurs at the moment of entry, in transit, or proceedings of return.

In this regard, the following actions are instrumental:

- a) Use existing international and national human rights mechanisms to improve monitoring of migrant detention, ensuring that it is a measure of last resort, that human rights violations do not occur, and that States implement and expand alternatives to detention, including non-custodial measures
- b) Consolidate a comprehensive database that promotes alternatives to detention in the context of international migration, including by facilitating regular exchanges on successful practices among and between States and relevant stakeholders
- c) Review legislation and policies as they relate to migrant detention by ensuring that decisions to detain have a lawful and legitimate purpose, are taken on an individual basis, in full compliance with due process and procedural safeguards, and do not use administrative detention as a deterrent or punishment to migrants
- d) Ensure that detained foreign nationals are informed about their right to communicate with consular and diplomatic missions, legal representatives and family members, in accordance with international law, and facilitate the exercise of such right
- e) Reduce the negative and potentially lasting effects of detention on migrants' well-being and mental health by guaranteeing that it is for the shortest period of time, non-punitive, separate from criminals, and that, as a minimum, access to food, healthcare and adequate accommodation is granted
- f) Ensure that all governmental authorities and private actors duly charged with administering immigration detention are trained in non-discrimination, the prevention of arbitrary arrest and detention, and are held accountable for violations or abuses of human rights
- g) Uphold the protection and respect for the rights and best interests of the child at all times, regardless of their migration status, by ending the practice of child detention in the context of international migration, and providing alternatives to detention that include access to education, healthcare and allow children to remain with their family members or guardians in non-custodial contexts, including community-based arrangements

OBJECTIVE 14: Enhance consular protection, assistance and cooperation throughout the migration cycle

28. We commit to strengthen consular protection, assistance and cooperation in order to better safeguard the rights and interests of all migrants at all times, and to build upon the functions of consular missions to enhance interactions between migrants and State authorities.

In this regard, the following actions are instrumental:

- a) Establish a technical assistance programme, in coordination with the State-led Global Consular Forum, to help States build their consular capacities, train consular officers, promote arrangements for providing consular services collectively where individual States lack capacity, and to develop model agreements on various aspects of consular cooperation
- b) Include consular personnel in existing global and regional fora on migration in order to exchange information about issues of mutual concern that pertain to citizens abroad and contribute to comprehensive migration policy development
- c) Conclude agreements on consular assistance and representation to address gaps in places where States do not have a diplomatic or consular presence or where they have limited capacity

- d) Strengthen consular capacities in order to identify and assist migrants who have become victims of crime, victims of aggravated smuggling of migrants and victims of trafficking in persons
- e) Provide consular support to facilitate the financial inclusion of migrants in countries of transit and destination, such as by issuing consular identification documents that enable the opening of a bank account

OBJECTIVE 15: Provide access to basic social services for migrants

29. We commit to develop non-discriminatory policies in order to provide migrants, regardless of their migration status, access to and ensure delivery of basic social services, including health care, education, housing and social protection.

In this regard, the following actions are instrumental:

- a) Promote the operationalization of the WHO Framework of Priorities and Guiding Principles to Promote the Health of Refugees and Migrants
- b) Enact laws that explicitly prohibit discrimination on all grounds, including race, colour, descent, or national or ethnic origin, to access services, and remove legal and practical barriers which prevent migrants from fully exercising their human rights
- c) Develop, reinforce and maintain necessary capacities and resources to deliver basic social services to all migrants, regardless of their migration status, and ensure safe access to these services, including by setting up firewalls between service providers and immigration enforcement agencies
- d) Establish one-stop-shops to offer information on and deliver a range of gender-responsive services to migrants, including early language learning, health care, educational opportunities, skills training and financial services
- e) Mandate independent institutions to receive, investigate and monitor complaints about situations in which access to basic social services is systematically denied to migrants, and work towards a change in practice
- f) Provide information to all migrants, regardless of their migration status, on the right to health and how to access basic services, and train health care providers on delivering gender-responsive and culturally sensitive services
- g) Grant equal access for all migrant children and youth to quality education and ensure that they can regularly attend, including by facilitating formal schooling, non-formal education programmes for children for whom the formal system is inaccessible, on-the-job and vocational training, language training as well as lifelong learning opportunities, and foster partnerships with all stakeholders that can support this endeavour

OBJECTIVE 16: Empower migrants and societies to realize full inclusion and social cohesion

30. We commit to foster inclusive and cohesive societies by empowering migrants to become active members of society and promoting the reciprocal engagement of receiving communities and migrants in the exercise of their rights and obligations towards each other. We further commit to strengthen the welfare of all members of societies, by minimizing disparities, avoiding polarization and increasing public confidence in policies and institutions related to migration, in

line with the acknowledgment that fully integrated migrants are better positioned to contribute to prosperity.

In this regard, the following actions are instrumental:

- a) Promote participation of all States in the Migrant Integration Policy Index as a means to identify challenges and best practices
- b) Exchange best practices on integration policies, on ways to recognize, retain and promote migrants' national, social and cultural identities, as well as on means for communities of destination to share local customs, cultures and traditions with migrants, promoting sensitivity to the value of diversity and thus facilitating social cohesion
- c) Establish holistic pre-departure programmes that include basic language training, as well as information about social norms and customs, rights and obligations in the country of destination
- d) Develop short, medium and long term targets to accelerate inclusion of migrants in societies, including on labour market integration, family reunification, education, political participation, non-discrimination and health, by fostering partnerships with relevant stakeholders
- e) Work towards inclusive labour markets and full participation of migrant workers in the formal economy, by facilitating access to jobs for which they are most qualified, in accordance with local labour market demands and skills supply
- f) Eliminate discriminatory restrictions on employment, the right to associate and access to services for female migrants, as measures to guarantee their full and equal participation in society
- g) Facilitate access to regularization options as a means to promote migrants' integration into society and fully harness their contributions to sustainable development, as well as to reduce the stigmas that may be associated with irregular status
- h) Establish community centres or programmes at the local level to facilitate migrant participation in the receiving society by involving migrants, community members, diaspora organizations and local authorities in intercultural dialogue, sharing of stories, mentorship and sponsorship programmes, and development of business ties that improve integration outcomes
- i) Capitalize on the skills, cultural and language proficiency of migrants and receiving communities by developing and promoting peer-to-peer training exchanges, gender-responsive, vocational and civic integration courses and workshops
- j) Support multicultural activities through sports, music, arts, culinary festivals and other social events that will facilitate better understanding and appreciation of the migrant cultures and those of destination communities
- k) Promote school environments that are welcoming and support the aspirations of migrant children by enhancing relationships within the school community, dedicating targeted resources to schools with a high concentration of migrant children for integration activities, and incorporating evidence-based information about migration in education curricula

OBJECTIVE 17: Eliminate all forms of discrimination and promote fact-based public discourse to shape perceptions of migration

31. We commit to condemn and counter expressions, acts and manifestations of racism, racial discrimination, xenophobia and related intolerance against all migrants, including those based on race, religion or belief, in conformity with international human rights law. We further commit to promote an open and fact-based public discourse on migration in partnership with all parts of society, that generates a more realistic and constructive perception of migration.

In this regard, the following actions are instrumental:

- a) Enact and implement legislation that penalizes hate crimes and aggravated hate crimes targeting migrants and train law enforcement and other public officials to identify, prevent and respond to such crimes
- b) Punish the incitement of violence generated by hate speech directed towards migrants by holding perpetrators accountable in accordance with national legislation
- c) Promote independent, objective and quality reporting of media outlets, including by sensitizing media professionals on migration-related issues and terminology, investing in ethical advertising, restricting public funding or material support to media outlets that systematically promote intolerance, xenophobia, racism and other forms of discrimination towards migrants
- d) Establish mechanisms to prevent, detect and respond to racial, religious and ethnic profiling, as well as systematic instances of intolerance, xenophobia, racism and discrimination in partnership with National Human Rights Institutions, including by tracking and publishing trend analyses, and ensuring migrant access to complaint mechanisms
- e) Reduce legal and practical barriers for migrants to access regional complaint mechanisms with a view to promoting accountability and addressing governmental actions related to discriminatory acts and manifestations carried out against migrants and their families
- f) Empower migrants, religious and community leaders, as well as educators and service providers at the local level to detect, prevent and support incidences of intolerance, racism, xenophobia, and other forms of discrimination against migrants and diasporas to promote mutual respect

OBJECTIVE 18: Invest in skills development and facilitate recognition of skills, qualifications and competences

32. We commit to invest in innovative solutions that facilitate recognition of skills, qualifications and competences of migrant workers at all skills levels, and promote skills development for the full employability of migrants in labour markets in countries of origin and destination.

In this regard, the following actions are instrumental:

- a) Develop global standards for the recognition of foreign qualifications and non-formally acquired skills in different sectors in collaboration with the respective industries with a view to ensuring worldwide harmonization based on existing models and best practices
- b) Promote harmonization and compatibility of National Qualifications Frameworks by agreeing on standard criteria, indicators and assessment parameters, and create skills

profiling tools and national registries for different skills sets for effective and efficient recognition procedures

- c) Conclude bilateral or multilateral mutual recognition agreements or include recognition provisions in broader labour mobility or trade agreements in order to provide equivalence in national systems, such as automatic or managed mutual recognition mechanisms
- d) Use technology and digitalization to evaluate and recognize skills more comprehensively based on formal credentials as well as non-formally acquired competences and professional experience
- e) Build global skills partnerships amongst countries that strengthen training capacities and foster skills development of prospective migrants in countries of origin with a view to preparing the trainees for the labour markets of all participating countries
- f) Engage in bilateral partnerships and programmes that promote skills development and skills circulation, such as student exchange programmes, scholarships, professional exchange programmes and trainee- or apprenticeships in cooperation with relevant stakeholders that provide beneficiaries after successful completion of these programmes the opportunity to seek temporal or permanent employment
- g) Develop easily accessible and gender-responsive remote or online skills development and matching programmes designed for migrants at all skills levels, including early and occupation-specific language training, on-the-job training and access to advanced training programmes, to enhance their employability in sectors with demand for labour based on the industry's knowledge of labour market dynamics
- h) Develop alternative ways to assess skills, including through timely and complementary training to job seekers, mentoring, and internship programmes in order to fully recognize existing credentials and provide certificates of proficiency for the validation of newly acquired skills
- i) Establish screening mechanisms of credentials and offer information to migrants on how to get their skills and qualifications assessed and recognized prior to departure or at an early stage after arrival to improve employability
- j) Develop and promote standardized documentation to provide workers and employers with a transparent and comparable overview of skills and qualifications, and ensure the documents' recognition in multiple jurisdictions

OBJECTIVE 19: Create conditions for migrants and diasporas to fully contribute to sustainable development in all countries

33. We commit to empower all migrants and diasporas to catalyse their development contributions, and to harness the benefits of migration as a source of sustainable development in our countries.

In this regard, the following actions are instrumental:

- a) Promote the operationalization of the 2030 Agenda for Sustainable Development by fostering and facilitating the positive effects of migration for the realization of all Sustainable Development Goals
- b) Promote the operationalization of existing policy guidelines and handbooks on effectively integrating migration into development planning and sectoral policies at regional, national and local levels

- c) Invest in research on the impact of non-financial contributions of migrants and diasporas to sustainable development in countries of origin and destination, such as knowledge and skills transfer, political participation and cultural exchange, with a view to developing global indicators, and strengthening global policy discussions
- d) Establish government structures or mechanisms at all levels that facilitate the engagement of migrants and diasporas in their countries of origin, such as dedicated diaspora offices or focal points, diaspora policy advisory boards for governments to account for the potential of migrants and diasporas in migration and development policy-making, and diaspora attachés in foreign missions
- e) Develop targeted support programmes and financial products that facilitate migrant and diaspora investments and entrepreneurship, including by providing administrative and legal support in business creation, granting seed capital-matching, establish diaspora bonds and diaspora development funds, and organize dedicated trade fairs
- f) Provide easily accessible information and guidance as well as tailored mechanisms for the coordinated and effective financial, voluntary or philanthropic engagement of migrants and diasporas in humanitarian emergencies in their countries of origin, including by involving consular missions
- g) Enable political participation and engagement of migrants in their countries of origin, including in peace and reconciliation processes, in elections and political reforms, by establishing voting registries for citizens abroad, and by parliamentary representation
- h) Facilitate knowledge and skills transfer of migrants and diasporas in their countries of origin by establishing flexible entry and exit modalities, including through granting dual or multiple citizenship or multi-entry visas, and building partnerships between local authorities, local communities and their diasporas, and hometown associations

OBJECTIVE 20: Promote faster, safer and cheaper transfer of remittances and foster financial inclusion of migrants

34. We commit to promote faster, safer and cheaper remittances by establishing conducive policy and regulatory environments that enable competition, regulation and innovation on the remittance market and by providing gender-responsive programmes and instruments that enhance the financial inclusion of migrants and their families.

In this regard, the following actions are instrumental:

- a) Develop a roadmap to reduce the transaction costs of migrant remittances to less than 3 per cent and eliminate remittance corridors with costs higher than 5 per cent by 2030 in line with existing commitments
- b) Promote and support the International Day of Family Remittances and the Global Forum on Remittances, Investment and Development as the platform to build and strengthen partnerships for innovative solutions on cheaper, faster and safer transfer of remittances with all relevant stakeholders
- c) Harmonize remittance market regulations and increase the interoperability of remittance infrastructure along corridors by ensuring that measures to combat illicit financial flows do not impede migrant remittances
- d) Establish conducive policy and regulatory frameworks that promote a competitive and innovative remittance market, remove obstacles to non-bank remittance service providers

in accessing payment system infrastructure, provide tax exemptions or incentives for remittance transfers, eliminate exclusivity contracts, incentivize the private sector to expand remittance services, and enhance the security and predictability of low-value transactions by revising de-risking policies and developing a methodology to distinguish remittances from illicit flows, in consultation with remittance service providers and financial regulators

- e) Develop innovative technological solutions for remittance transfer, such as mobile payments, digital tools or e-banking, to reduce costs, improve speed, enhance security, increase transfer through regular channels and open up distribution channels to underserved populations, including in rural areas
- f) Provide accessible information on remittance transfer costs by provider and channel, such as comparison websites, in order to increase the transparency and competition on the remittance transfer market and promote financial literacy and inclusion of migrants
- g) Develop programmes and instruments to promote investments from remittance senders in local development and entrepreneurship in countries of origin, such as through matching-grant mechanisms, municipal bonds and partnerships with hometown associations, in order to enhance the transformative potential of remittances beyond the individual households
- h) Provide access to and develop banking solutions and financial instruments for migrants, including low-income households, such as bank accounts that permit direct deposits by employers, savings accounts, loans and credits in cooperation with the banking sector

OBJECTIVE 21: Cooperate in facilitating dignified and sustainable return, readmission and reintegration

35. We commit to cooperate for safe, human rights-based and dignified return and readmission, ensuring that our returning nationals are duly received, as well as upholding the prohibition of collective expulsion and the principle of voluntary return over forced deportation. We further commit to create conducive conditions for personal safety, economic empowerment, inclusion and social cohesion in communities, in order to ensure that reintegration of migrants upon return to their countries of origin is sustainable.

In this regard, the following actions are instrumental:

- a) Develop international model agreements and cooperation frameworks ensuring that return and readmission of migrants to their own country is fair, dignified and in full compliance with international human rights law, and that they also include provisions that facilitate sustainable reintegration
- b) Enhance cooperation on identification of citizens and issuance of travel documents for return and readmission in cases of persons that do not have the legal right to stay on another State's territory, by establishing reliable and efficient means of identification of own nationals through the addition of biometric identifiers in population registries, and by digitalizing civil registry systems, with full respect to the right to privacy and protection of personal data
- c) Foster institutional contacts between consular authorities and border officials from countries of origin and destination, and guarantee consular attention to returnees by facilitating access to documentation, travel documents, pre-return assistance, and other services, in order to ensure predictability, safety and dignity in return and readmission

- d) Promote assisted voluntary return and reintegration programmes, in preference to forced returns, guaranteeing that all voluntary returning migrants are fully informed of their return and reintegration process
- e) Ensure that return decisions are carried out by competent authorities and removal orders follow an individualized assessment of the circumstances that may weigh against the expulsion, such as risks of torture or other irreparable harm, in compliance with due process guarantees
- f) Establish or strengthen monitoring and oversight mechanisms on return, readmission and reintegration in partnership with relevant stakeholders in order to provide recommendations on ways and means to enhance safety, dignity and sustainability
- g) Ensure that a guardian accompanies children, who should only be returned after a best interests of the child determination, throughout the return process, and that there is clarity about reception and care arrangements of children in countries to which they are being returned
- h) Provide information, as well as gender-responsive legal, social and financial support to returnees both at the departure and arrival point, and ensure sustainable reintegration in order to avoid they become displaced internally upon return
- i) Facilitate the reintegration of returning migrants into community life by providing them equal access to social protection and services, psycho-social assistance, vocational training, employment opportunities, recognition of skills acquired abroad, and financial services, in order to fully build upon their entrepreneurship, skills and human capital as active members of society
- j) Identify and address the needs of the communities to which migrants return by including respective provisions in national and local development strategies, infrastructure planning, budget allocations and other relevant policy decisions

OBJECTIVE 22: Establish mechanisms for the portability of social security entitlements and earned benefits

36. We commit to assist migrant workers at all skills levels to have access to social protection and profit from the portability of social security entitlements and earned benefits in their countries of origin or when they decide to take up work in another country.

In this regard, the following actions are instrumental:

- a) Establish non-discriminatory national social protection systems, including social protection floors for nationals and migrants, in line with the ILO Recommendation 202 on Social Protection Floors
- b) Develop model agreements on the portability of earned benefits for migrant workers at all skills levels, which specify the social protection floor, relevant social security entitlements and provisions, such as pensions and healthcare, and measures to address the difficulties women face in accessing social protection
- c) Conclude bilateral or multilateral social security agreements to ensure the portability of social security entitlements and benefits, including pensions, medical and life insurance, or integrate such provisions into trade agreements, as well as agreements on long-term and temporary labour migration

- d) Integrate provisions on the portability of entitlements and earned benefits into national social security frameworks, designate focal points in countries of origin and destination that facilitate portability requests from migrants, and establish dedicated instruments, such as migrant welfare funds in countries of origin that support migrant workers and their families

IMPLEMENTATION

- 37. For the effective implementation of the Global Compact, we require concerted efforts at global, regional, national and subnational levels, including a coherent United Nations system.
- 38. We commit to take the necessary steps to bring our national actions and cooperation frameworks at all levels in line with the objectives and actionable commitments herein, taking into account our countries' specific migration realities and priorities.
- 39. We decide to establish a capacity-building mechanism that allows Member States, the United Nations and other stakeholders, including the private sector and philanthropic foundations, to contribute technical, financial and human resources in order to strengthen capacities of national and subnational authorities on migration.
- 40. We also commit to implement the Global Compact in cooperation and partnership with civil society, migrant and diaspora organizations, cities and local communities, the private sector, trade unions, parliamentarians, National Human Rights Institutions, academia, and the media.
- 41. We appreciate consultations of the Secretary-General to ensure that the United Nations system is fully positioned to respond promptly and effectively in supporting the implementation of the Global Compact, drawing on existing expertise and ensuring operational deliverables in response to the needs of Member States. In this regard, we request the Secretary General to:
 - a) Align and review the set-up of the United Nations system on migration with the ongoing management and development system reform Initiatives in order to ensure system-wide coherence
 - b) Build on the technical expertise and experience of relevant agencies within the United Nations system to support the efforts of Member States in the implementation of the objectives and actionable commitments of the Global Compact
 - c) Strengthen the role of the International Organization for Migration in the United Nations system for the full and effective implementation of the Global Compact
 - d) Employ the technical expertise of the Regional Economic Commissions and the United Nations Country Teams to support the implementation efforts of Member States at regional and national levels respectively
- 42. Further recognizing the important role of State-led processes and platforms at global and regional levels in advancing the international dialogue on migration, we invite the Global Forum on Migration and Development, Regional Consultative Processes and other global, regional and subregional fora to provide platforms to exchange experiences on the implementation of the Global Compact, share good practices on policies and cooperation, promote innovative approaches, and foster multi-stakeholder partnerships around specific policy issues.

FOLLOW-UP AND REVIEW

43. We commit to track and monitor the progress made in implementing the Global Compact in the framework of the United Nations. For follow-up and review, we agree on intergovernmental measures that will assist us in fulfilling our actionable commitments.
44. Considering that international migration requires a forum at global level through which Member States can review the implementation progress and guide the direction of the United Nations' work, we decide that:
 - a) The High-level Dialogue on International Migration and Development, currently scheduled to take place every fourth session of the General Assembly, shall be repurposed and renamed "International Migration Review Forum"
 - b) The International Migration Review Forum shall serve as the primary global platform for Member States to discuss and share progress on the implementation of the Global Compact
 - c) The International Migration Review Forum shall take place in 2022, 2026 and 2030
 - d) We will determine, in 2026, which specific measures will further strengthen the global governance of international migration, including whether to hold a review conference of the Global Compact in 2030
 - e) Each edition of the International Migration Review Forum will result in a Progress Declaration
45. Considering that most international migration takes place within regions, we also decide that:
 - a) Each region will convene a Regional Migration Review Forum, to take place in 2020, 2024 and 2028
 - b) The Regional Migration Review Forum shall serve as the primary regional platform for Member States from each of the corresponding regions to discuss and share progress on the implementation of the Global Compact at the regional level
 - c) Each of the United Nations Regional Economic Commissions shall organize the respective Regional Migration Review Forum, in close consultation with relevant regional organizations
46. Recognizing the important contributions of State-led initiatives on international migration, we invite fora, such as the Global Forum on Migration and Development, Regional Consultative Processes, and others to contribute to the International Migration Review Forum as well as the Regional Migration Review Fora by providing data, evidence, best practices, innovative approaches and recommendations as they relate to the implementation of the Global Compact for Safe, Orderly and Regular Migration.

**การประชุมเจรจาระหว่างรัฐบาลเพื่อจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศ
ว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ
วันที่ 20 ก.พ. 2561 ณ Trusteeship Council UNHQ นครนิวยอร์ก**

1. พิธีเปิด นาย Miroslav Lajcak ประธานสมัชชาสหประชาชาติ สมัยที่ 72 ได้กล่าวเปิดการประชุมโดยเน้นว่า การโยกย้ายถิ่นฐานมีความสำคัญระดับโลก ทุกประเทศต้องร่วมมือกัน channel ให้ GCM เป็น positive game changer และเป็นโอกาสสำคัญสำหรับการเพิ่มความเข้มแข็งให้กับ UN ตอบรับกับความท้าทายในยุค) (ปัจจุบัน นอกจากนี้ ปัจจัยที่จะทำให้การเจรจาประสบความสำเร็จคือ ความเปิดกว้าง ความยืดหยุ่น และการประนีประนอม นอกจากนี้ นาย Juan Jose Gomez Camacho ออทนิวยอร์ก/เม็กซิโก .ศทต . และ นาย Jurg Lauber ออท นิวยอร์ก/สวิตเซอร์แลนด์ .ศทต .ในฐานะ co-facilitators ได้กล่าวเปิดสั้นๆ ว่า การเจรจาในรอบนี้ขอให้ ปท ต่างๆ ให้ input ในภาพกว้าง โดยเฉพาะประเด็นที่เห็นว่าย่างขาดไปในร่าง GCM zero draft

2. ภาพรวม 1 (กปช .เป็นไปอย่างสร้างสรรค์ ปท .ต่างๆ ได้ทำการบ้านและหยิบยกประเด็นที่ให้ความสำคัญอย่างกว้างขวาง โดยส่วนใหญ่เห็นพ้องว่า ร่างแรกของ GCM เป็นพื้นฐานที่ดี)good basis(สำหรับกระบวนการเจรจา 2 .ปท (ส่วนใหญ่เห็นพ้องกับการที่ GCM เป็นเอกสารที่ไม่มีผลผูกพันทาง กม) .non-legally binding ()3 .ปท (ส่วนใหญ่มองว่าการโยกย้ายถิ่นฐานเป็นปรากฏการณ์เชิงบวก (positive phenomenon) ซึ่งเอื้อและส่งเสริมการพัฒนา พร้อมแสดงความพร้อมและสนับสนุนการเจรจา อย่างไรก็ตาม มีกลุ่ม ปทที่มีท่าทีค่อนข้างแข็ง .เห็นอกว่าหลักสิทธิมนุษยชน แม้ได้พยายามร่วมเสนอแนะการปรับ/กร้าวที่เน้นย้ำอธิปไตยของรัฐที่มาก่อน ถ้อยคำเช่น อินเดียน (ต้องไม่มีผลทาง กม/อธิปไตยรัฐ) จีน) การโยกย้ายถิ่นฐานเป็นประเด็นการพัฒนาและ ศก .รัฐมีอธิปไตยที่จะบริหารจัดการ (รัสเซีย การระบุให้) ปท .เข้าเป็นภาคีข้อตกลงโดยไม่เต็มใจเป็นการละเมิดอธิปไตยของรัฐ (ออสเตรเลีย) GCM ต้องคำนึงถึง กมการโยกย้าย/และอำนาจการบริหารชายแดน .ภายใน ปท .โดยมี .ถิ่นฐานของแต่ละ ปทข้อสงวนและจะปรับลดถ้อยคำ commitment บางจุด (ฮังการี) วิจารณ์ GCM ว่าไม่ควรสนับสนุนส่งเสริมการโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติอันจะนำมาซึ่งปัญหาความมั่นคง ศก .สังคม รวมถึงภัยการก่อการร้าย)

3. ระเบียบวาระที่ 1 General Statements including Preamble, Vision and Guiding Principles

) เวลา 10.00 – 13.00 น(.

3.1 ประเด็นสำคัญที่ประเทศต่าง ๆ เสนอในที่ประชุม

3.1.1 ความยากจน กลุ่ม African Union (AU) และจีน ได้เน้นการบรรจุประเด็นความยากจนเพิ่มเติม โดยเห็นว่าความยากจนเป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้เกิดการโยกย้ายถิ่นฐาน

3.1.2 การเปลี่ยนแปลงสภาพทางภูมิอากาศ กลุ่มประเทศหมู่เกาะ (SIDS) และกลุ่มลาตินอเมริกา ให้ความสำคัญ และชื่นชมที่มีการบรรจุประเด็นดังกล่าวเป็นหนึ่งในวัตถุประสงค์หลัก 2 วัตถุประสงค์ที่))

3.1.3 การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของเด็ก กลุ่ม Friends of the Child อาทิ บัลแกเรีย ลักเซมเบิร์ก จาเมกา กัวเตมาลา ตุรกี ได้เน้นการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของเด็กโยกย้ายถิ่นฐาน ซึ่งรวมถึงเด็กที่เดินทางตามลำพัง (unaccompanied children(การไม่กักตัวเด็กโยกย้ายถิ่นฐาน

3.1.4 ความเชื่อมโยงระหว่าง GCM และ GCR หลายประเทศ อาทิ บกตุรกี ไทย . เห็นความสำคัญของการระบุความเชื่อมโยงระหว่าง GCM และ GCR ในเอกสาร เนื่องจากประเด็นใน GCM มีลักษณะ cross-cutting กับ GCR อย่างไรก็ดี ทุกประเทศต้องการความชัดเจนเกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างทั้งสองข้อตกลง โดยส่วนมากต้องการให้มีการแบ่งแยกให้ชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้แสวงหาที่พักพิงและผู้ลี้ภัย ซึ่งเห็นว่าควรย้ายส่วนที่เกี่ยวข้องไปอยู่ใน GCR ทั้งหมด เพราะเกรงเรื่อง) commitment ในการปฏิบัติ(อย่างไรก็ตาม บางประเทศก็เห็นว่าควรรักษาความเชื่อมโยงระหว่างสองกลุ่มไว้ เพื่อป้องกันมิให้เกิดการดกหล่นของคนบางกลุ่ม

3.1.5 การนิยามและแยกแยะระหว่างผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบปกติ และผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ
ประเทศส่วนใหญ่ อาทิ สหภาพยุโรป นอร์เวย์ ออสเตรเลีย จีน ออสเตรเลียใต้ .รัสเซีย มม . มซสิงคโปร์ .
เห็นพ้องว่า GCM ควรระบุนิยามให้ชัดเจนระหว่างผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบปกติ (regular) และผู้โยกย้ายถิ่นฐาน
แบบไม่ปกติ (irregular) เนื่องจากการดูแลแตกต่างกัน โดย (ระมัดระวังว่าความไม่ชัดเจนและการทำเหมือนสอง
กลุ่มมีความเท่าเทียมกันจะทำให้เป็นการส่งเสริมสนับสนุนการใช้ช่องทางโยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ

3.1.6 สิทธิมนุษยชน ทุกประเทศให้ความสำคัญและเห็นด้วยว่า GCM ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลัก
สิทธิมนุษยชนและกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม จีน และรัสเซีย ได้แสดงความเห็นว่า
สิทธิมนุษยชนไม่ควรมีความสำคัญกว่าอธิปไตยของประเทศ หรืออยู่เหนือประโยชน์ของ ประชาชนชาติ .
โดยจีนเห็นว่า GCM ไม่ควรเป็นเอกสารที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน แต่ควรเป็นเอกสารที่เกี่ยวกับการพัฒนาและ
เศรษฐกิจ

3.1.7 หลักการไม่ผลักกลับสู่อันตราย (non-refoulement) (บางประเทศ อาทิ เม็กซิโก
สวีเดน เซอร์แลนด์ ลิกเตนสไตน์ ได้เสนอให้บรรจุหลักการ non-refoulement ในหลักการชี้แนะของ GCM
อย่างไรก็ตาม บางประเทศเห็นว่า หากเป็นผู้โยกย้ายถิ่นฐานใน GCM ไม่ควรใช้คำว่า non-refoulement เพราะ
เป็นเรื่อง กม .รพท .เกี่ยวกับผู้ลี้ภัย และเสนอให้ใช้คำว่า forced return แทน

3.1.8 การแก้และ tone down ภาษา หลายประเทศ โดยเฉพาะ) ออสเตรเลีย (เห็นพ้องกับการแก้
และ tone down ภาษาใน GCM ที่เกี่ยวเนื่องกับการลงนามอนุสัญญาต่างๆ เช่น commit หรือ sign, ratify เพื่อ
สะท้อนบริบทของเอกสารที่ไม่มีผลผูกมัดทางกฎหมาย

3.1.9 อธิปไตยของรัฐ (Sovereignty) ทุกประเทศให้ความสำคัญกับอธิปไตยของรัฐ และสิทธิของรัฐ
ในการกำหนดเงื่อนไขของการเข้าเมืองและอาศัยในประเทศ พร้อมเน้นหน้าที่ของผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่ต้องปฏิบัติตาม
ตามกฎหมายของประเทศปลายทางด้วย)จีน รัสเซีย (รัฐมีอธิปไตยในการบริหารพรมแดน โดยต้องสร้างความ
เชื่อมั่นให้กับ ประชาชน) ในการ จัดการโยกย้ายถิ่นฐาน .ออสเตรเลีย (โดยหลายประเทศเห็นว่า นอกจากหน้าที่ที่
รัฐพึงมีต่อประชาชนของตน รัฐยังมีหน้าที่ต่อกลุ่มเปราะบางกลุ่มต่างๆ ที่เดินทางเข้ามาและพักอาศัยในดินแดน
ของตน

4. ระเบียบวาระที่ 2 Objectives 1 - 6) เวลา 15.00 – 18.00 น.(

4.1 ประเด็นสำคัญที่ประเทศต่าง ๆ เสนอในที่ประชุม

4.1.1 การเก็บและใช้ข้อมูล หลายประเทศ เช่น สหภาพยุโรป สวีเดน เซอร์แลนด์ ออสเตรเลีย เน้น
ว่า การเก็บข้อมูลคือพื้นฐานสำคัญของนโยบายที่ดี และเป็น benchmark ที่สะท้อนถึงความสำเร็จของการ
ดำเนินนโยบาย ดังนั้น จึงเห็นด้วยว่าควรมีการจัดเก็บข้อมูลที่ดีขึ้น แต่ต้องหารือเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธี
)methodology(และชนิดของข้อมูลที่ต้องการเก็บ ใครเป็นผู้เก็บข้อมูล ซึ่งบางประเทศ เช่น เม็กซิโก เน้นว่า
CSO สามารถเข้ามาช่วยในส่วนนี้ได้ นอกจากนี้ ฟป. ได้เสนอแนะให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศใน
information campaign ด้วย

4.1.2 ปัจจัยเชิงลบที่ทำให้เกิดการโยกย้ายถิ่นฐาน 2 วัตถุประสงค์ที่) หลายประเทศ เช่น ตูวาลู
) กลุ่ม Pacific Small Island Developing States (ฟป .AU กลุ่มลาตินอเมริกา ชินชม co-facilitators ที่
ได้บรรจุประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ ในส่วนของปัจจัยที่ทำให้เกิดการโยกย้ายถิ่น
ฐาน นอกจากนี้ ประเทศอื่นๆ เช่น จีน เบลเยียม ไทย AU ก็ได้แสดงมุมมองว่า นอกจากปัจจัยธรรมชาติแล้ว
ยังมีปัจจัย man made ที่มีความสำคัญอีกหลายปัจจัยที่ควรได้รับการบรรจุขยายความ เช่น ความยากจน อัตรา /
การว่างงานที่ ่สูง โดยเฉพาะสำหรับเยาวชน รวมถึงความขัดแย้งต่าง ๆ

4.1.3 การนิยามและแยกแยะระหว่างผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบปกติ และผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ
สหภาพยุโรปเห็นว่า ควรนิยามและแยกแยะให้ชัดเจนว่าใครคือผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบปกติ (regular) และ
ผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ (irregular) เนื่องจากการดูแลที่ควรได้รับจากรัฐแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม

ดี AU และ ฟิจิ ได้แสดงท่าทีว่า สถานะการโยกย้ายถิ่นฐานเป็นปัจจัยประกอบและมีใช้ปัจจัยเดียวที่ตัดสินว่า บุคคลใดบุคคลหนึ่งควรได้รับการดูแลความช่วยเหลือจากรัฐหรือไม่/

4.1.4 ความร่วมมือระหว่างประเทศและการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ประเทศกำลังพัฒนาและ LDC เน้นว่า การจัดเก็บข้อมูล รวมถึงการดำเนินการเพื่อให้สามารถรับมือกับปัจจัยที่ทำให้เกิดการโยกย้ายถิ่นฐานต่าง ๆ เช่น การขาดความยากจน การรับมือกับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ เป็นสิ่งท้าทาย โดยหลายเรื่องเกินขีดความสามารถของ ปท ที่จะจัดการได้ .ดังนั้น ความร่วมมือความช่วยเหลือในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบเงินทุน เทคโนโลยี know how ที่เกี่ยวข้องจึงสำคัญยิ่ง

**การประชุมเจรจาระหว่างรัฐบาลเพื่อจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศ
ว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ
วันที่ 22 ก.พ. 2561 ณ Conference Room 4 UNHQ นครนิวยอร์ก**

1. ระเบียบวาระที่ 3 Objectives 7 – 12) เวลา 10.00 – 13.00 น. (.

1.1 ประเด็นสำคัญที่ประเทศต่าง ๆ เสนอในที่ประชุม

1.1.1 สตรี/เพศสภาวะ ประเทศส่วนใหญ่)สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น แคนาดา เม็กซิโก บราซิล ลิกเตนสไตน์ กัวเตมาลา สวิตเซอร์แลนด์ ออสเตรเลีย (สนับสนุนการใส่มิติของเพศสภาวะ การให้ความสำคัญต่อการดูแลสตรีโยกย้ายถิ่นฐาน อีกทั้งบางประเทศได้ขยายรวมไปถึงกลุ่มเปราะบางต่างๆ เช่น เด็ก คนพิการ ผู้สูงอายุ

1.1.2 ความรับผิดชอบร่วมกัน สหภาพยุโรป แอฟริกาใต้ เสนอให้บรรจุหลักความรับผิดชอบร่วมกันในวัตถุประสงค์ที่ เรื่องการช่วยเหลือและการสร้างคว 8ามร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับผู้โยกย้ายถิ่นฐานที่สูญหาย

1.1.3 การจัดตั้ง Firewalls หลายประเทศ)สหภาพยุโรป นอร์เวย์ สิงคโปร์ แอฟริกาใต้ ออสเตรเลีย (ไม่สนับสนุนการจัดตั้ง firewalls ระหว่างการบังคับใช้กฎหมายเข้าเมือง)immigration enforcement(กับการเข้าถึงบริการสาธารณะ เพราะจะเป็นการสนับสนุนเปิดช่องให้เกิดการโยกย้ายถิ่นฐาน/) แบบไม่ปกติโดยแสวงหาประโยชน์จากบริการสาธารณะได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ มีบางประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ปารากวัย(ที่เห็นความสำคัญของการจัดตั้ง firewalls เพื่อให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานทุกคนไม่ว่าจะเป็นผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบปกติหรือแบบไม่ปกติสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้

1.1.4 ฐานความผิดของการลักลอบเข้าเมืองผิดกฎหมาย ประเทศส่วนใหญ่)สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น จีน ออสเตรเลีย (นอร์เวย์ ตุรกี สิงคโปร์ แอฟริกาใต้ .เห็นว่า การเข้าเมืองผิดกฎหมายควรเป็นความผิดทางอาญา และไม่สนับสนุนข้อความใน (สำหรับผู้เสียหาย)วัตถุประสงค์ที่ 9(d) (ซึ่งกล่าวว่าการเข้าเมืองผิดกฎหมายเป็น administrative offence โดยเห็นว่า สาระดังกล่าวถือเป็นการละเมิดอธิปไตยของรัฐ และไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร)United Nations Convention against Transnational Organized Crime – UNTOC) ตามที่กล่าวอ้าง ในขณะที่บางประเทศ)บราซิล เนปาล บกท(สนับสนุนสาระในร่างว่า การเข้าเมืองผิดกฎหมายไม่ควรเป็นความผิดทางอาญา

1.1.5 ความร่วมมือระหว่างประเทศ ทุกประเทศเห็นว่าประเด็นสำคัญสำหรับการบริหารจัดการการโยกย้ายถิ่นฐานคือ การเพิ่มความร่วมมือระหว่างประเทศในประเด็นที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการเพิ่มความร่วมมือเรื่องการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ การลักลอบขนคน และการบริหารกิจการชายแดน นอกจากนี้ ประเทศกำลังพัฒนาได้เน้น ความสำคัญของความช่วยเหลือ การเพิ่มขีดความสามารถ/จากประชาคมระหว่างประเทศ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

1.1.6 การนิยามและแยกแยะระหว่างผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบปกติ และผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ ประเทศส่วนใหญ่ .จีน รัสเซีย ออสเตรเลีย ภายอานา ปากีสถาน อินเดีย แอฟริกาใต้เห็นความสำคัญในการระบุ (ผู้ลี้ภัย ให้ชัดเจน โดยเห็นว่าหาก/นิยามระหว่างผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบปกติและผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ ผู้ลี้ภัย ควรนำไปบรรจุใน/สาระที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติGCRโดยเฉพาะ) วัตถุประสงค์ที่ เรื่อง 12การส่งเสริมและพัฒนากลไกตัดกรองคัดแยกผู้โยกย้ายถิ่นฐาน(

2. ระเบียบวาระที่ 4 Objectives 13 – 17) เวลา 15.00 – 18.00 น.(.

2.1 ประเด็นสำคัญที่ประเทศต่าง ๆ เสนอในที่ประชุม

2.1.1 การใช้มาตรการกักตัวเป็นทางเลือกสุดท้าย ไม่มีประเทศใดแสดงท่าทีคัดค้านในเชิงหลักการเกี่ยวกับการใช้มาตรการกักตัวผู้โยกย้ายถิ่นฐาน แต่สหภาพยุโรป ตุรกี คิวบา จีน สิงคโปร์ ย้ำเรื่องการปฏิบัติตามกฎหมายภายใน อย่างไรก็ตาม สหภาพยุโรป AU และกลุ่มลาตินอเมริกา สนับสนุนการไม่กักตัวเด็กโยกย้ายถิ่นฐาน โดยย้ำการดำเนินการที่สมดุลงตามกระบวนการ (due process) และไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชน นอกจากนี้ เม็กซิโก คิวบา Holy See เห็นว่า รัฐควรร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ ของสังคมเพื่อพัฒนาทางเลือกแทนการกักตัว รวมถึงการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อช่วยลดการกักตัว และการใช้โครงการทางเลือกแทนการกักตัวระดับชุมชน

2.1.2 การเข้าถึงบริการด้านกงสุลและบริการอื่น ๆ ระหว่างการโยกย้ายถิ่นฐาน ทุกประเทศ สนับสนุนการเข้าถึงการบริการด้านกงสุลตามอนุสัญญาเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางกงสุล ค.ศ.1963 (Vienna Convention on consular Relations) โดยจีนเห็นว่า บริการด้านกงสุลนั้นเป็นความรับผิดชอบของรัฐที่มีต่อคนชาติของตนเท่านั้น อย่างไรก็ตาม สำหรับบริการอื่น ๆ ระหว่างการโยกย้ายถิ่นฐาน สหภาพยุโรป นอร์เวย์ จีน มองว่าบริการที่ผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบปกติ (regular) และผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ (irregular) (ควรได้รับ ควรมีความแตกต่างกัน เช่น ผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบปกติควรสามารถเปิดบัญชีธนาคาร และทำธุรกรรมต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้ AU ได้แสดงท่าทีว่าบริการด้านกงสุลเป็นความร่วมมือเชิงทวิภาคี ดังนั้นควรระบุว่าการดำเนินการที่เกี่ยวกับบริการด้านกงสุลให้เป็นไปตามความตกลงทวิภาคีที่สอดคล้องกับหลักกฎหมายระหว่างประเทศ

2.1.3 การส่งเสริมให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานให้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและการส่งเสริมความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับการโยกย้ายถิ่นฐาน สหภาพยุโรป จีน และสิงคโปร์ แสดงท่าทีว่า การเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเป็น two way process มิใช่สังคมประเทศปลายทางจะต้องเปิดรับความแตกต่างของกลุ่มผู้โยกย้ายถิ่นฐานแต่อย่างเดียว กลุ่มผู้โยกย้ายถิ่นฐานก็ต้องพยายามเข้าใจ ปรับตัว และเคารพประวัติศาสตร์ ความเป็นมา วัฒนธรรม ค่านิยม รวมถึงกฎระเบียบของของสังคมประเทศที่ตนอาศัยอยู่ด้วย ซึ่งสำหรับกลุ่ม/ AU เสนอให้มีการจัดทำ integration index เพื่อวัดพัฒนาการการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมของผู้โยกย้ายถิ่นฐาน สำหรับประเทศกลุ่ม เม็กซิโก ลิกเตนสไตน์ เห็นว่า เพื่อส่งเสริมการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ควรมีการร่วมมือกับผู้แทนภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับผู้โยกย้ายถิ่นฐาน รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนที่ตั้งอยู่บนหลักฐานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐาน

* * * * *

**การประชุมเจรจาระหว่างรัฐบาลเพื่อจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศ
ว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย เป็นระเบียบ และปกติ
วันที่ 23 ก.พ. 2561 ณ ECOSOC Chamber UNHQ นครนิวยอร์ก**

1. ระเบียบวาระที่ 5 Objectives 18 – 22) เวลา 10.00 – 13.00 น (.

1.1 ประเด็นสำคัญที่ประเทศต่าง ๆ เสนอในที่ประชุม

1.1.1 การพัฒนาระบบรับรองวิทยฐานะระหว่างประเทศ (qualifications and competences) แม้ว่าจะไม่มีประเทศใดที่คัดค้านข้อเสนออย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม ออสเตรเลีย คิวบา UAE จีน และอิหร่าน ได้ขอทราบข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมว่า ขอบเขตของการรับรองครอบคลุมทักษะอาชีพใดบ้าง ขั้นตอนการ/ดำเนินการที่เกี่ยวข้องรวมถึงงบประมาณที่ต้องใช้ โดยสหภาพยุโรปได้ตั้งข้อสังเกตว่า ในทางปฏิบัติคงไม่สามารถทำการรับรองวิทยฐานะให้กับทุกทักษะและทุกอาชีพได้ สหภาพยุโรป ออสเตรเลีย อินเดีย เห็นว่าควรดำเนินการรับรองวิทยฐานะให้กับผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบปกติเท่านั้น นอกจากนี้ อินเดีย ยังได้เน้นว่า การรับรองวิทยฐานะควรมีค่าใช้จ่ายต่ำและเป็นภาระกับผู้โยกย้ายถิ่นฐาน

1.1.2 การสร้างสภาพที่เอื้อสำหรับผู้โยกย้ายถิ่นฐานในการส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนของทุกประเทศ ในหลักการ สหภาพยุโรป กลุ่ม AU ออสเตรเลีย นอร์เวย์ สนับสนุนประเด็นดังกล่าว โดยคิวบาเน้นว่า มาตรการต่างๆ ต้องสอดคล้องกับกฎหมายภายในของแต่ละประเทศ ออสเตรเลีย และอินเดีย เน้นว่า ควรจำกัดขอบเขตเฉพาะผู้โยกย้ายถิ่นฐานรูปแบบปกติเท่านั้น และไม่ควรรวมถึงประเด็นการให้สัญชาติ ซึ่งสิงคโปร์ และแอฟริกาใต้ มองว่า สาระส่วนใหญ่ส่วนนี้ล้วนล้าสมัยโดยของรัฐบาล กายอานา เห็นว่าควรออกบัตรแสดงตนให้กับผู้โยกย้ายถิ่นฐานทุกคน ซึ่งจะเป็มาตรการสร้างความปลอดภัยให้กับประเทศโดยรวม นอกจากนี้ แอฟริกาใต้ สิงคโปร์ ไม่เห็นด้วยกับประเด็นการพิจารณาให้สัญชาติแก่ผู้โยกย้ายถิ่นฐาน เพราะเกินขอบเขตและเป็นเรื่องอธิปไตยของรัฐ

1.1.3 ความร่วมมือในการส่งกลับผู้โยกย้ายถิ่นฐานอย่างมีศักดิ์ศรีและยั่งยืน การรับกลับประเทศ และการรวมกลับเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ไม่มีประเทศใดคัดค้านการส่งกลับผู้โยกย้ายถิ่นฐาน แต่ประเทศส่วนใหญ่ เน้นว่าควรเป็นการเดินทางกลับที่สมัครใจ และดำเนินการตามขั้นตอนที่เหมาะสม โดยสหภาพยุโรป อินเดีย ลิกเตนสไตน์ สวิตเซอร์แลนด์ เน้นว่าการส่งกลับดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักการไม่ผลักดันสู่อันตราย (non-refoulement) ซึ่งจีนได้คัดค้านการบรรจุประเด็น non-refoulement นอกจากนี้ ออสเตรเลียได้ระบุว่า การบังคับส่งกลับก็เป็นหนึ่งในเครื่องมือบริหารการโยกย้ายถิ่นฐานที่สำคัญ โดยนอร์เวย์ ได้ยกตัวอย่างว่าการผลักดันผู้โยกย้ายถิ่นฐานกลับประเทศหลายครั้งเป็นวิธีที่ช่วยไม่ให้ผู้โยกย้ายถิ่นฐานตกอยู่ในสภาวะอันตรายได้ด้วย

1.1.4 กลไกการโอนประโยชน์สวัสดิการ/ในระบบประกันสังคมของผู้โยกย้ายถิ่นฐาน กลุ่ม AU ฟิลิปปินส์ เห็นว่ากลไกดังกล่าวจำเป็น นอร์เวย์ไม่เห็นด้วยในหลักการ แต่เห็นว่าเป็นหน้าที่ของรัฐในแต่ละประเทศต้นทางที่จะต้องจัดตั้งกองทุนสวัสดิการให้กับคนชาติของตน ซึ่ง UAE เม็กซิโก และสหภาพยุโรป แสดงท่าทีว่า ควรเป็นเรื่องที่ประเทศที่เกี่ยวข้องเจรจากันเองตามเงื่อนไข บริบทของแต่ละประเทศมากกว่า/จีน เห็นว่า ควรจำกัดขอบเขตว่า ครอบคลุมเฉพาะผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบปกติเท่านั้น

2. ระเบียบวาระที่ 6 Implementation and Follow-Up and Review) เวลา 15.00 – 18.00 น(.

2.1 ถ้อยแถลงของไทย การปฏิบัติ (implementation) ตาม GCM ที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องพึ่งพาความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในทุกระดับ แม้ว่าภาครัฐควรเป็นแกนนำในกระบวนการดังกล่าว และได้หยิบยกกลไกที่มีของไทย (คณะทำงานขับเคลื่อนการดำเนินการตามคำมั่นของไทยในการประชุมสุดยอดระดับผู้นำด้านผู้ลี้ภัยของประธานาธิบดีสหรัฐฯ และการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยผู้ลี้ภัยและการโยกย้ายถิ่นฐาน (รวมทั้ง สนับสนุนบทบาทของ IOM ในการช่วยรัฐสมาชิกปฏิบัติตาม GCM นอกจากนี้ ได้เน้นว่า

กระบวนการการติดตามผลและทบทวน)follow-up and review(ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสมัครใจ อีกทั้งไม่สร้างภาระเพิ่มเติมที่เกินสัดส่วนความพอดีให้กับ ปทต่าง ๆ ทั้งนี้ เห็นควรต้องระบุแนวทางการทบทวน และ สิ่งที่รัฐต้องดำเนินการให้ชัดเจน นอกจากนี้ ได้ตั้งข้อสังเกตและสอบถามเกี่ยวกับบทบาทในอนาคตของผู้แทนพิเศษเลขาธิการสหประชาชาติว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศ)SRSG for International Migration(ในกระบวนการปฏิบัติ การติดตามผลและการทบทวน

2.2 ประเด็นสำคัญที่ประเทศต่าง ๆ เสนอในที่ประชุม

2.2.1 การส่งเสริมบทบาทของ IOM ทุกประเทศให้ความสำคัญและส่งเสริมบทบาทของ IOM ในการสนับสนุนและช่วยรัฐสมาชิกในการปฏิบัติตาม GCM รวมทั้ง ส่งเสริมให้ IOM เป็นหน่วยงานหลักในการติดตามผลและการทบทวน เนื่องจาก IOM เป็นหน่วยงานเฉพาะภายใต้ UN ที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐาน หลายประเทศแสดงท่าทีชัดเจนว่า กลไก UN Regional Economic Commission ปัจจุบันไม่ได้ทำงานด้านนี้

2.2.2 กลไกเสริมสร้างขีดความสามารถ)Capacity Building Mechanism (ประเทศส่วนใหญ่)สหภาพยุโรป ลิกเตนสไตน์ ออสเตรเลีย จีน สวิตเซอร์แลนด์ คอสตาริกา ออสเตรเลีย ฟป กลุ่ม AU (เห็นด้วยในหลักการของการจัดตั้งกลไกเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถ อย่างไรก็ตาม ส่วนใหญ่สอบถามขอรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับกลไกดังกล่าว อาทิ จำนวนกลไกที่จัดตั้ง แหล่งที่มาของการสนับสนุนทางการเงินและทรัพยากร หน่วยงานที่รับผิดชอบ

2.2.3 สิ่งท้าทายของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และประเทศกำลังพัฒนาเกี่ยวกับการปฏิบัติตาม GCM ประเทศกำลังพัฒนา เช่น กลุ่ม AU และจีน ขอให้บรรจุกิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือ การสนับสนุนทางการเงินและทรัพยากรในการปฏิบัติตาม GCM เนื่องจากเห็นว่าเป็นข้อท้าทายสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และประเทศกำลังพัฒนา

2.2.4 การปรับเปลี่ยนของ High-Level Dialogue on International Migration and Development เป็น International Migration Review Forum ประเทศส่วนใหญ่ขอสงวนท่าทีเกี่ยวกับเรื่องนี้และขอรายละเอียดเพิ่มเติม เนื่องจากเห็นความสำคัญและความเชื่อมโยงระหว่างการโยกย้ายถิ่นฐานและการพัฒนา และไม่ประสงค์ปรับเปลี่ยน platform กบขที่มีอยู่ อย่างไรก็ตาม เห็นด้วยที่จะ ส่งเสริมให้ผนวกกระบวนการทบทวนเข้าไปใน High-Level Political Forum on Sustainable Development นอกจากนี้ ยังสนับสนุนบทบาทของกรอบต่าง ๆ เช่น Global Forum on Migration and Development (GFMD) กระบวนการบาห์ลี เอเชีย International Dialogue on Migration กระบวนการโคลัมโบ ในการติดตามผลและการทบทวน หลายประเทศ เช่น อินโดนีเซีย ออสเตรเลีย เน้นว่ากลไกการทบทวน GCM ไม่ควรแยกจาก SDGs

2.2.5 บทบาทของคณะกรรมการเศรษฐกิจระดับภูมิภาคของสหประชาชาติ)UN Regional Economic Commissions (สหภาพยุโรป บาห์เรน นอร์เวย์ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย ไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอเกี่ยวกับบทบาทของคณะกรรมการเศรษฐกิจระดับภูมิภาคของสหประชาชาติในกระบวนการติดตามผลและทบทวน เนื่องจากเห็นว่า ปัจจุบันไม่ได้มีอำนาจเกี่ยวกับการโยกย้ายถิ่นฐานและไม่มีขีดความสามารถเพียงพอ อย่างไรก็ตาม บางประเทศ เช่น ออสเตรเลีย มาเลเซีย ปานามา สนับสนุนบทบาทดังกล่าว
